

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav hudební vědy

Diplomová práce

Jonáš Hájek

Pozůstalost Luboše Fišera

The Estate of Luboš Fišer

ČMH S 275

vedoucí práce:

Prof. PhDr. MgA. Milan Slavický †

Mgr. Tereza Havelková

Praha 2010

Za podněty, pomoc a připomínky děkuji

Jindřichu Bajgarovi, Janu Baťovi, Jaroslavu Endrštovi, Ondřeji Hanusovi, Tereze Havelkové, Zdeňku Jeřábkoví, Markétě Kabelkové, Marku Kopelentovi, Olze Krumpholzové, Pavlíně Landové, Františku Maxiánovi, Luboši Mrkvičkovi, Tomáši Novotnému, Milanu Slavickému in memoriam, Luboši Slukovi, Mojmíru Sobotkovi, Robertu Škardovi, Marii Šťastné, Ivanu Štrausovi a Vladimíru Vlasákovi.

Prohlašuji na svou čest, že jsem tuto diplomovou práci připravil samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů a literatury.

V Praze dne

Tato práce představuje pozůstalost skladatele Luboše Fišera (1935–1999). Katalog významné části pozůstalosti a na jeho základě vypracovaný detailní soupis skladeb tvoří těžiště práce. Předcházející průvodní text formuluje a nahlíží různé problémy spjaté se zpracováváním pozůstalosti a přidružené faktografie. Vedle obecné charakteristiky fondu otevírá řadu nových témat, především otázky zápisu od vnějších projevů přes textové problémy po analýzu notace; dále také dobovou recepci nebo proměny tónového materiálu. Ponechávajíc stranou otázku stylu, částečně již zodpovězenou, tedy kriticky zkoumá různé aspekty Fišerova díla určeného pro koncertní síň.

This thesis presents the estate of the composer Luboš Fišer (1935–99). The catalogue of a significant part of his estate, and a detailed list of compositions based thereon, form the core of the thesis. The preceding accompanying text formulates and reflects on various problems connected with the processing of the estate and the related factual account. Apart from the general description of the fund it brings up a range of new issues, namely the issues of notation from external manifestations and textual problems to the notation analysis; it also deals with the contemporary reception and with the transformations of the tonal material. Thus, it critically examines various aspects of Fišer's works for concert hall, laying aside the question of style which has already been answered.

Obsah

Úvod	7
1. Miscellanea	9
2. Pozůstalost	13
2.1 Partitura-artefakt	17
3. Opuštěný autograf – k textové problematice čtvrté klavírní sonáty	20
3.1 Úloha skici	26
3.2 Otázky	31
4. Modalita	34
5. Notace	38
5.1 Vznik Fišerovy notace	45
5.2 Kopelentova úloha a další vývoj	51
6. K soupisům	56
6.1 Katalog pozůstalosti	61
Závěr	63

Přílohy

1. Notové příklady
2. Vyjádření Ladislava Ščerbaniče, redaktora EBP
3. Bibliografie
4. Rejstřík ohlasů v Hudebních rozhledech
5. Seznam zkratk
6. Soupis juvenilií
7. Soupis skladeb
8. Katalog pozůstalosti

Je vlastně čelným představitelem minimal music – a neví o tom.

František Maxián

*Žít jsem začal v důvěře a šťasten,
jistý si, že pro mne den co den vychází slunce
a pro mne se každého rána otvírají květy.
Od rána do večera jsem pobíhal v kouzelné zahradě.*

Czesław Miłosz

Úvod

Tato práce je dílem hudebněvědného pozitivismu, který v případě Luboše Fišera představuje cosi jako *nutné zlo*. Bylo třeba zpracovat skladatelovu pozůstalost pro potřeby Národního muzea – Českého muzea hudby, kde je uložena, aby mohlo být Fišerovo dílo znovu zpřístupněno, a tudíž hráno, poznáváno i podrobováno kritickému pohledu.

Třídění velkého množství rukopisného i tištěného materiálu, jehož předem daný rámec byl postupně dále zmenšován, až se ustálil na tvorbě pro koncertní pódium, vydalo své plody: bylo možné přikročit k extrakci obecnějších monografických poznatků. Hlavní text práce, který je shrnuje, se pokouší o odlišný pohled na Fišerovu osobnost a pokud možno se vyhýbá kompilacím literaturou již řečeného. Tento *krok stranou* přirozeně zapříčiňuje, že náhle staneme v neznámém terénu, kterému je třeba nově porozumět; průvodním jevem je jistá dávka demytizace, která může být, jak věřím, Fišerovi jediné ku prospěchu.

Miscellanea shrnují velmi stručně stav bádání o Fišerově životě a díle, naznačují hranice dosavadních poznatků a možnost jejich překročení. Krátce pojednávají také problematiku recepce. V kapitole *Pozůstalost* se pokouším naznačit obecnější rysy velkého souboru pramenů a typické vlastnosti Fišerova rukopisu. Pojmem důležitým pro nové porozumění (a nabízejícím specifické pole interpretací) je představa *partitury-artefaktu*, jdoucí vlastně proti estetice otevřeného díla a po srsti tradičnímu chápání „dílovosti“. Třetí kapitola pojednává o textové problematice čtvrté klavírní sonáty, která je zajímavá sama o sobě, vydává však obecnější svědectví o možných problémech fišerovské filologie; ačkoli textovou problematiku jiných děl jsem poznal jen zběžně, troufám si tvrdit, že případ čtvrté sonáty bude zároveň zvláštní i typický.

Zpracovávání pozůstalosti vybědlo k vytěžení oněch poznatků, k nimž bychom nedošli bez přístupu k rukopisným materiálům. Své místo v této dosud bílé mapě mají jak detailní průzkumy filiace pramenů, tak obecnější sondy, využívající možnosti nahlédnout v podstatě sumu Fišerova díla. Proto vedle charakteristiky

rukopisného stylu a typických textových problémů bylo namístě podniknout výpravu do Fišerovy modalitty a notace; kapitoly o jejich vývoji vznikly na základě jednotlivě sice povrchních, obecně však systematických rešerší. Vývoj modalitty bylo možné zjemnit díky plošnému přístupu k nevydaným skladbám; u otázky notace, a zvláště jejího vzniku, sehrála roli srovnávací analýza pramenů rukopisných a tištěných, kontextualizovaná studiem partitur polských avantgardních skladatelů, jejichž vliv v tomto směru byl dosud spíše naznačován.

Kapitola *K soupisům* představuje legendu ke dvěma větším přílohám, které jsou přes jistou nedokonalost vlastním smyslem a těžištěm práce. V soupisu skladeb jsem se pokusil o shrnutí všech dostupných historických a bibliografických údajů k jednotlivým Fišerovým skladbám a o zpřesnění jejich chronologie na základě studia pramenů, zvláště autografních čistopisů. Zatímco tento soupis je členěn po jednotlivých skladbách, katalog pozůstalosti, který celou práci motivoval a na který první soupis soustavně odkazuje, je členěn po jednotlivých archiváliích. Mojí snahou bylo, aby se oba soupisy co nejvíc stýkaly, ale co nejméně kryly.

Během bádání jsem byl nucen redukovat takříkajíc rámec vnější i vnitřní a nutit se k povrchnější práci; neustále jsem si opakoval, že mým úkolem není ani analýza, ani historiografie, ani ediční práce, ale především a toliko předstupeň těchto disciplín, s případnými drobnými přesahy. Snad tento předstupeň přinese Fišerovi a zájemcům o jeho dílo právě ten užitek, kterého je aktuálně třeba.

Užití autorského plurálu je zřejmě vedeno jistým konservativismem, k němuž se ochotně přiznávám, ale zároveň také potřebou, nebýt při nekončící badatelské práci tolik sám. Představa společenství, které tuto činnost sdílí, ať pomyslně při jejím průběhu, ať reálně prostřednictvím dále využívaných výsledků, funguje jako placebo.

1. Miscellanea

Biografii Luboše Fišera (1935–1999) lze zjednodušit do deseti lakonických slov: po ukončení studia se živil jako skladatel ve svobodném povolání.

Celoživotní angažmá u filmu a schopnost věnovat se odděleně různým typům tvorby umožnily žáku Emila Hlobila a Pavla Bořkovce zůstat pánem svého času. Ponecháme-li stranou soukromí a výčet uměleckých úspěchů, nedocházelo v životě skladatele, trvale usazeného v Praze, na první pohled k žádným výrazným proměnám. Jak tomu však bude u Fišera obvyklé, při bližším ohledání postřehneme množství drobných událostí, přechodů a odstínů. A kolik toho nevíme.

Zevrubnou informovanost o Fišerově životě prokazuje MELVILLE-MASON (1999), základní data uvádějí obvyklé slovníky. My nyní obraťme pozornost k málo známé skutečnosti, ačkoliv zůstaneme u připomínky, totiž že Fišer na počátku sedmdesátých let pobýval v Americe. Na stipendium American Wind Symphony Orchestra v Pittsburghu, patrně jednoroční, upozorňuje *International Who's Who...* (2000, str. 201) podivnou formulací „emigrated to USA, 1971“. Toto zjištění navenek přibližuje Fišera životní dráze Marka Kopelenta (který se na počátku sedmdesátých let také vrátil do okupované vlasti) a vyvolává celou řadu nových otázek. Jak přijal Luboš Fišer Nový svět? Jaká politická opatření jeho pobyt inicioval? Konfrontoval se v Americe s minimalismem? Napsal vedle dvou neznámých skladeb, které *International Who's Who...* zmiňuje,¹ v Americe ještě nějaké další?

Při soustavném studiu pramenů, studiu *zdola*, nebo chceme-li: empiricko-komparativní metodou, dojdeme k řadě nových otázek i původních drobných nasvětlení také v poznávání Fišerova díla, které na základě jediné syntetizující studie (SMOLKA, 1983) dosud nejdůkladněji zkoumali dva diplomanti FF UK (BARTOŠOVÁ, 2005 a ENDRŠT, 2008). Jejich závěry, dokumentující prostřednictvím

---

¹ *Changing Game* a *Kreutzer Etude*. 11. 2. 2010 byla v pozůstalosti identifikována dosud neznámá skladba *INRI*, psaná pro American Wind Symphony Orchestra. Její polymetrická faktura a nebývalá repetitivnost dávají oprávnění k úvahám o setkání s americkým minimalismem. Zároveň americká epizoda vysvětluje údajnou „dvouletou odmlku“ ve Fišerově tvorbě (BARTOŠOVÁ, 2005, str. 31).

výběrových analýz plynulý vývoj Fišerovy kompoziční techniky, zůstanou jistě do značné míry platné. Nicméně jak oba předznamenávají, i tady bude možné pod zdánlivou linearitou vývoje nahlédnout řadu odchylek a originálních řešení, jež skladatel zčásti sám retušoval.² Tak například kolem roku 1978 rozšiřuje Fišer sedmitónový modus o tón *e*; v téže době píše skladby, v nichž experimentuje s ještě větší redukcí tónového materiálu. Jinou komplikaci, jak konstatuje již BARTOŠOVÁ (2005, str. 52–53), lze zaznamenat v dosavadním nahlížení notační problematiky, kterou šířeji pojednáme v páté kapitole.

Životu a dílu se prozatím nebudeme věnovat. Jak je to s životem díla?

Ze soupisu skladeb vysvítá klesající umělecká plodnost v závěru Fišerova života, naopak zvýšená kompoziční aktivita kolem roku 1980, podnětená patrně opětovným uváděním na tuzemských koncertních pódii a řadou předcházejících zahraničních premiér. Tato úvaha nás vede k představě *šedé zóny*, v níž se Fišer za normalizace musel pohybovat. Svaz českých skladatelů a koncertních umělců (SČSKU) jej sice zprvu nepřijal a jeho díla tudíž nebyla provozována,³ sedmdesátá léta ale pro Fišera zároveň znamenají bohatou produkci filmové hudby. Ještě v roce 1976 vyšla v Pantonu poprvé tiskem skladba *Crux*, od poloviny dekády do změny politického režimu však nebude na klasické vydání hudebniny pomyšlení – pokud je autor nevydá vlastním nákladem, bude Fišerovy skladby rozmnožovat Český hudební fond (ČHF). Pražské provedení skladby *Crux* Gidonem Kremerem 2. 11. 1976 se traduje jako výjimka, prosazená navzdory zákazu.⁴ Na druhou stranu, perzekuce je zanedlouho popřena obnoveným zájmem domácího koncertního provozu od konce

---

² Péči o vyrovnaný kompoziční profil zaostřuje fakt zavrhování některých skladeb, který jsme interpretovali zejména jako strach z opakování kompozičních prostředků. Toto opakování ovšem Fišer později přijme a bude hájit. Viz HÁJEK (2008).

³ SMOLKA (1991, str. 174). *Kdo je kdo...* (1998, str. 140). Stejnojmenná brožura SČSKU (Supraphon, Praha 1975) skladatelův portrét neobsahuje. Podle zjištění v Hudebních rozhledech (dále HRo) 79/8/337 byl Fišer přijat s celou řadou dalších skladatelů (např. Feld, Hanuš, Loudová, Vladimír Sommer) 26. 6. 1979. Pro množství odkazů na toto periodikum uvádíme citace HRo pouze ve zkráceném tvaru rok/číslo/počáteční stránka.

⁴ SMOLKA (1991, str. 177). HRo 77/1/19. PSZCZOLKA (2002, str. 6) uvádí v této souvislosti údajnou premiéru na Pražském jaru v roce 1970, původ jeho informace je však nejasný. Srov. databázi Pražského jara old.festival.cz, která žádné takové provedení neeviduje; podle HRo 71/10/436 byla *Crux* premiérována až 24. 8. 1971 Ivanem Štrausem.

sedmdesátých let: 12. 12. 1978, ještě před přijetím do SČSKU, měly premiéru *Variace na neznámé téma*,⁵ řadu po sobě jdoucích premiér lze vyčíst z rozhovoru s Milanem Kunou, který je jistým signálem sám o sobě.⁶

Neutěšené normalizační situaci předcházela bohatá recepce let šedesátých (s přesahem do počátku sedmdesátých). Po prvním úspěchu s první klavírní sonátou,⁷ vydanou v roce 1957 Státním nakladatelstvím krásné literatury, hudby a umění (SNKLHU), se Fišer zvolna etabluje jako všestranný skladatel. Premiéry opery *Lancelot* nebo třetí klavírní sonáty jsou reflektovány v Hudebních rozhledech, premiéra *Rukou „vzbudila obrovskou diskusi na AMU“*.⁸ Totéž dílo vychází tiskem v roce 1964 ve Státním hudebním vydavatelství (SHV). Je to však úspěch *Patnácti listů podle Dürerovy Apokalypsy*, této právem nejznámější Fišerovy orchestrální skladby, který znamená plnou odpovědnost a vážnost přijetí, ačkoliv ani v ní skladatel „neříká vše, co mohl a co by se očekávalo od jeho velkého talentu“.⁹ Vydavatelství Panton přijímá do tisku třetí a čtvrtou klavírní sonátu, přibývá zahraničních provedení. *Listy* se na sklonku šedesátých let hrají doslova po celém světě.¹⁰ O téže skladbě se píše první fišerovská studie (DOUBRAVOVÁ, 1970), skladatele popularizuje informační leták (PILKA, 1968). Do výše zmíněného tisku skladby *Crux* vyšla poprvé více než desítka skladeb. Je tedy možno usuzovat, že v době společenského Pražského jara byla Fišerova umělecká činnost vnímána jako realizující se příslib. Není sporu, že další skladatelův rozlet zbrzdily tanky

---

⁵ Důležitá slova Evy Pensdorfové, HRo 79/4/156: „Jméno Luboše Fišera se objevuje na koncertních programech jen zřídka. Z poslední doby si připomínáme pouze Kremerovo provedení skladby pro housle, zvony a tympány *Crux* a violoncellovou sonátu, kterou uvedli J. Chuchro s J. Panenkou na recitalu České filharmonie [3. 1. 1978, viz HRo 78/3/128, J. H.]. Očekávali jsme proto premiéru na koncertě Talichova kvarteta s napětím.“ Již pod hlavičkou SČSKU proběhla 19. 4. 1980 premiéra skladby *Per Vittoria Colonna* (HRo 80/6/242). Viz též program koncertu dochovaný v archivu Hudebního informačního střediska Českého hudebního fondu (HIS).

⁶ HRo 80/9/418. V rozhovoru došlo k zamlžení chronologie premiér, snad vlivem dodatečné redakce textu.

⁷ Dva ze tří údajných dobových ohlasů (HRo 56/13/566 a 57/10/429) jsou ve skutečnosti ovšem pouhými zmínkami.

⁸ Otmar Mácha v nekrologu, HRo 99/8/26.

⁹ HRo 66/13/410.

¹⁰ Viz příslušná karta se záznamy provedení v archivu HIS.

spřátelených vojsk; svou roli však jistě sehrály protichůdné rysy skladatelovy ambiciózní i hyperkritické povahy.

Jeho zklamání (MELVILLE-MASON, 1999) z polistopadového vývoje dává tušit, že devadesátá léta neznamenal návrat k *zlatým šedesátým*,¹¹ ale mnohem spíše prohloubení (nebo variaci) zaběhaných mechanismů normalizačního nezájmu. Jako pokus překonat společenský hluk a pokračující lhostejnost se jeví založení skladatelské skupiny Quattro v lednu 1996. Fišer se s Otmarem Máchou, Zdeňkem Lukášem a Sylvií Bodorovou prezentují na společných koncertech a nahrávkách, dochována je formulace z dnešního pohledu kuriózní: „pronikli dokonce na internet“.¹² V nakladatelském zmatku se vydávání dosud nepublikovaných Fišerových děl, převážně nenových, obnovuje až v krátké periodě let 1996–1998 (viz Příloha 2). Odhlédneme-li od tohoto faktu, ukazuje se recepce v dané dekádě dokonce slabší než v letech osmdesátých, která jsou bohatá také na původní literaturu (SMOLKA, 1983, ČERNOVSKÁ, 1986).

Nový zájem o Fišerovo dílo snad anticipují výše zmíněné diplomové práce, iniciované zesnulým prof. Milanem Slavickým, k nimž se tato nyní chce přiřadit. Nadto podepsali Fišerovi dědicové a nakladatelství Editio Bärenreiter Praha (EBP) v roce 2003 smlouvu o vydávání Fišerových děl; dosud vyšlo devět titulů, zčásti reprinty. Zpřístupnění skladatelovy pozůstalosti, přestěhované do Národního muzea – Českého muzea hudby (ČMH) v roce 2006, nepochybně napomůže budoucí iniciativě dramaturgů. Optimismus však není zcela namístě: koncert k desátému výročí skladatelova úmrtí 22. 6. 2009 pro nedostatek publika odpadl.¹³

---

¹¹ Zahraniční recepce necháváme stranou, neboť o ní máme jen málo dokladů.

¹² HRo 97/5/3.

¹³ Reflexi neuskutečněného koncertu, který se měl konat v pražském kostele sv. Šimona a Judy, zveřejnil Jan Libeňský 20. 7. 2009 na www.atemporevue.cz (stránka navštívena 12. 4. 2010).

2. Pozůstalost

Rozsáhlý soubor rukopisných a tištěných hudebnin, evidovaný dosud pod souhrnným přírůstkovým číslem 297/2006 a dále označovaný jako *pozůstalost*, byl v momentě zahájení práce již nahrubo utříděn brigádníky ČMH. V této podobě zahrnoval 510 položek ve dvaceti osmi krabicích a tři přepravky neutříděného materiálu, prezentovaného jako *rozsypy*. Koncertní tvorba, kterou jsme se po zralé úvaze rozhodli zpracovat samotnou, dosahovala k číslu 350. Mezi čísly 1–350 se ovšem nalézalo také množství juvenilií, které jsme ze svého zájmu posléze vyřadili, a navzdory předcházejícímu pokusu o systematické utřídění i něco z tvorby užité; na druhou stranu pod některými čísly, reprezentujícími obálky s vytríděným materiálem, bylo uloženo více jednotlivin, které bylo nutno popsat a evidovat zvlášť. Několik desítek dalších jednotlivin bylo později identifikováno v rozsypech. To vše se odráží v novém systematicko-chronologickém utřídění fondu tak, jak je prezentováno Přílohou 8.

Pozůstalost je bezesporu nejvýznamnějším archivním celkem týkajícím se díla Luboše Fišera, ačkoliv řada rukopisů je uložena v archivech jiných institucí – např. Českého rozhlasu, ČHF, EBP, České filharmonie – nebo v soukromém majetku skladatelových přátel a interpretů. Pozůstalost nabízí přibližně u čtyř pětin skladeb autografní čistopis. V pozůstalosti lze najít k naprosté většině skladeb alespoň jednu položku, ať je to někdy autorský exemplář tištěného vydání a někdy pouze náčrt skladby. Zastoupen v pozůstalosti není raný klavírní cyklus *Létavice*, jehož autograf vlastní klavírista František Maxián, interpret řady Fišerových premiér, nebo orchestrální skladba *Lament*, jejíž partitura se ztratila a pro potřeby rozhlasové nahrávky z ledna 2010 byla rekonstruována podle hlasů (ČHF).

Rozsypy sestávají z velké části z filmové a jiné užitě tvorby a tvorby jevištní, proto jejich další zpracování bude úkolem jiných badatelů. Nepředstavujme si ale vždy několik zlomků, které můžeme poskládat jako *puzzle*, abychom získali rukopis v jeho původním tvaru. Ve skutečnosti se jedná často o jednotlivé listy skic, které

patrně nebude možné přivést k žádné další úplnosti, neboť jsou úplné ve stávající fragmentární podobě. Hromadu materiálu jsme se tedy pokusili rozdělit alespoň na tři části, týkající se koncertní, juvenilní a ostatní tvorby, a dále jsme bedlivě pracovali jen s první z nich.

Již z ptačí perspektivy je jednoznačné, že Fišer mnoho nevyhazoval. Vedle zavržených skladeb si schovával skici a náčrty a také všechny juvenilie včetně skladeb z dětství. *Životní historka* skladatele, kterou uchovává ne jeden pamětník – Hlobilův výrok, že student Fišer, trpící tehdy nadprodukcí, by měl použít kamna – zjevně nedošla naplnění.¹⁴ Soupis oněch juvenilních skladeb, které Fišer patrně na konci roku 1954 očísloval propiskou podle víceméně chronologického řazení, uveřejňujeme v Příloze 6. Již podle romanticko-virtuózních titulů a disparátních řad opusových čísel si můžeme udělat obrázek o ambiciózním, ale poněkud těkavém světě dospívajícího Fišera. Podotkněme, že skladby jsou převážně nedokončené; jsou to spíše počátky skladeb nebo jejich náčrty, třeba i v jedné osnově.

Vedle jednotlivin, vytríděných z rozsypů a popsanych zvlášť, se někdy skutečně podařilo přiřadit k sobě dvě části rukopisu, vsunout chybějící stránky tam, kde se jich nedostávalo – pod provizorním číslováním zřídkakdy figuroval pramen viditelně neúplný – nebo uvést do původního vztahu již vytríděné položky. K těmto šťastným případům patří autograf šesté klavírní sonáty *Fras*, jemuž chyběl titulní list a který byl evidován pod úvodním tempovým pokynem jako *Vivace*. Dva dvojlisty o stejném rozměru jako tělo rukopisu, obsahující odlišné titulní listy a shodnou duratu, se ukrývaly společně pod jiným provizorním číslem (později byl v rozsypech objeven ještě třetí titulní list, podobný druhému). Na jednom z titulních listů figuruje „VI SONATA“ jako titul a „FRAS“ jako podtitul, na druhém je tomu obráceně. Který dvojlist skutečně patřil k rukopisu, lze stěží rozhodnout; není vyloučeno, že k němu postupně patřily oba a že sám skladatel vnitřek autografu vyjmul. K této hypotéze přispívá podobné rozostření situace u prvotisku (rozmnoženého opisu skladby) vydaného vlastním nákladem autora, pro který autograf sloužil jako předloha. Část

---

¹⁴ Písemně traduje MELVILLE-MASON (1999), také PILKA (1985).

nákladu, tmavší a většího rozměru, patrně starší, uvádí – podobně jako je tomu u houslové sonáty *Ruce* – název *Fras* jako vlastní titul skladby, druhá část, patrně mladší, programní přízvisko zcela vypouští; odtud byl zjevně proveden (autorizovaný) přetisk sonáty v roce 1996 nakladatelstvím Bärenreiter Editio Supraphon, v němž staré slovo označující čerta chybí. ČERNOVSKÁ (1986, str. 68) přitom kolem poloviny osmdesátých let k přízvisku obdržela osobní vysvětlení skladatelovo.¹⁵ Z uvedeného příkladu vyplývá, že nejen u třetí klavírní sonáty¹⁶ musíme vnímat podtitul jako problém; zde mimo jiné poukazuje na filiaci pramenů, mnohdy vyvstávající jako podnětné téma.

Dílčí poznatky nabyté studiem pozůstalosti shrnují soupisy přiložené k práci. Na tomto místě ukažme dva svou povahou symetrické, aby ilustrovaly omezenou znalost Fišerova díla. Skladba *Oh cara, addio* z roku 1987 pro soprán a smyčcové kvarteto na italský text Mozartovy koncertní árie¹⁷ se stala genetickým předstupněm další kompozice *Sbohem, láska*, v níž jsou bloky původní hudby jednoduše interpolovány bloky novými, psanými o rok později pro soprán a klavír na český text někdejšího redaktora Hudebních rozhledů a pozdějšího dramaturga České filharmonie Vladimíra Šefla.¹⁸ Úmysl rozšířit skladbu časově i co do obsazení dokládá jedna z kopií opisu *Oh cara, addio*, nesoucí drobné autografní skici tužkou.¹⁹ Zřejmě v roce 1996, po ustavení skupiny Quattro, doinstrumentoval Fišer výslednou skladbu pro soprán, smyčce a klavír. Vrstva, vykazující nemnoho práce,²⁰ je rozpoznatelná v autografu *Sbohem, láska*.²¹ V této podobě byla skladba znovu

¹⁵ To ji vedlo k chápání skladby jako hudebního žertu.

¹⁶ Podtitul této sonáty vedle autografu jen v předmluvě tištěného vydání, kterou psala skladatelova první manželka Marie Kulijevyčová: „V podtitulu nese označení Fantasia [...]“

¹⁷ *Bella mia fiamma, addio* KV 528. Termín opisovače „18. II. 87“ na titulním listu autografu *Oh cara, addio* (viz Příloha 8, č. 284) svědčí zřejmě o vzniku na počátku roku 1987. S textem „dvorního básníka W. A. Mozarta“ (HRo 97/5/3) Fišer pracuje volně a některé věty vynechává. Zatímco Mozart zdůrazňuje zvláště slova *terribile* (13×) a *soffribile* (12×), pro Fišera jsou nejdůležitější výrazy *sempre* a *cara* (oba 9×).

¹⁸ Zemřel 13. 9. 1988. Viz heslo Petara Zapletala na www.ceskyhudebnislovník.cz.

¹⁹ Korektura v této kopii (Příl. 8, č. 286) ukazuje, že zdánlivé rozšíření (tehdy již devítitónového) modu o tón *d* za orientačním číslem 8 je ve skutečnosti chyba. Viz též kap. 4.

²⁰ Občasné přípisy *div.* apod. Na titulním listu vygumoval Fišer „a smyčcový kvartet“ a napsal „a smyčce“.

²¹ Příl. 8, č. 244.

premiérována na koncertě skupiny 29. 5. 1997 v rámci Pražského jara. Skladby nesoucí název *A pravila Rut* jsou naopak dvě a kromě titulu a modu nemají mnoho společného: před první z roku 1988, určenou pro smyčcové kvarteto, je biblický text vytčen česky, německy a hebrejsky jako motto,²² druhou, zhudebňující týž text, napsal Fišer pro mezzosoprán a klavír v roce 1996.²³ Oproti první skladbě se druhá nejeví než jako příležitostná drobnost.

---

²² Úryvky z Rt 1,16–17.

²³ ENDRŠT (2008, str. 115–121) hovoří o úpravě mylně. Vzhledem k dedikaci „Salzburger Solisten Quartett“ na titulním listu autografu (Příl. 8, č. 118) lze uvažovat o uvedení kvartetní skladby v zahraničí ještě před českou premiérou na koncertě ke skladatelovým šedesátinám 20. 11. 1995 (HRo 96/1/11).

2.1 Partitura-artefakt

Autografy vyjmenovaných kompozic reprezentují typický pozdější fišerovský rukopis. Zatímco v rané fázi své tvorby a ještě v šedesátých letech Fišer vypracovával čistopisy skladeb černým perem a nechával je vázat,²⁴ po roce 1970 se zpravidla spokojil s listy volně vloženými do sebe a popsány obyčejnou tužkou, kterou začal používat i k zachycení definitivního kompozičního a notačního tvaru.²⁵ Nenápadnost a nestálost zápisu tužkou svádí k psychologizujícím interpretacím vztahu k budoucnosti – pokorného, bojácného nebo naopak rebelujícího –, mohla však mít i své praktické důvody. Perfekcionista Fišer se naučil za pomoci škrtů a gumy přivést skladbu do konečného kompozičního tvaru již v náčrtu; práce na čistopisu pak sloužila spíše k dotažení grafické podoby, která se mohla stát bez jediného korekturního zásahu předlohou pro další zpracování. Takříkajíc *nedefinitivnímu* médiu byl svěřen obsah co možná nejdefinitivnější. Tužka a guma – zdali nejsou nejlepším prostředkem k dosažení ideálního grafického vyjádření hudby oproštěné a lapidární?²⁶

Typ autografu psaného tužkou začíná vždy titulním listem, uvádějícím plný název skladby, jméno autora resp. autorů, vročení a někdy dedikaci. Také úprava titulního listu a jeho případné razury svědčí o snaze vtisknout rukopisu pečeť definitivnosti a oproštěnosti; titulní listy v němčině nebo angličtině (anebo případné doplňující slovní pokyny tímž jazykem v notovém textu) dokládají určení rukopisu anebo skladby pro zahraničí.²⁷ Na rubu následuje zpravidla *durata*, případně údaje

---

²⁴ V padesátých letech bývá autograf opatřen přesnou datací, adresou skladatelova bydliště a někdy také dodatečně dopsaným údajem o premiéře.

²⁵ Tužkou je psán již autografní čistopis orchestrální skladby *Double* z roku 1969 (Příl. 8, č. 26).

²⁶ K těmto autografům si Fišer pořizoval opis, někdy také kopie. Ani kopie opisu nejsou výjimkou. Do nich někdy vyznačoval dodatečné korektury. Toto množení se jeví jako logický důsledek záznamu tužkou. Dále k této zvláštnosti viz kap. 3.2.

²⁷ Např. *Hommage à E. A. Poe (Maske des Roten Todes)* z roku 1989 byla psána patrně pro německé interprety skladby *Istanu*, obsazením příbuzné; dirigent premiéry *Istanu*, skladatel Wilfried Hiller, natočil tuto skladbu na chetitské texty pro Československý rozhlas v Praze roku 1988. Obsazení a úprava rukopisu nové verze skladby *Centaures* svědčí nejspíš o určení pro American Wind Symphony Orchestra.

o obsazení. Na třetí straně začíná hudební text, paginovaný 1–x. Za koncem hudebního textu většinou nenásledují žádné další informace, jen několik prázdných stran. Nejpozději od roku 1975 Fišer ke svým účelům běžně využíval dvojlisty notového papíru o rozměru 380 × 280 mm formátu na výšku a 24 osnovách. Obvyklým jevem je špatná hudební italština, ustupující zřejmě s přibývajícím zkušeností skladatele; ovšem až do konce života vyžadoval Fišer od interpretů *ritarnando*, a to natolik bez výjimky, že se výraz jeví spíše jako osobitá zvláštnost než jako chyba.²⁸

Mezi dvěma obdobími, určenými dvěma základními způsoby úpravy rukopisu, existuje ještě jedna krátká perioda. Označíme ji termínem, kterému můžeme s trochou nadsázky rozumět jako metafoře, vyjadřující Fišerův přístup k utváření rukopisu obecně: na přelomu šedesátých a sedmdesátých let se Fišer vydal směrem *partitury-artefaktu*. Zápis skladeb *Žádost o popravu* a *Nářek nad zkázou města Ur* narýsovaný na velkých samostatných čtvrtkách s minimem slovních pokynů a doplňujících informací je nejnázornějším dokladem této tendence.²⁹ S nesrozumitelným textem staré sumerštiny (nebo myšlenkově „nesrozumitelným“ textem žádosti o vlastní popravu) koresponduje nové „záhadné“ písmo zhuštěné partitury, zbavené časových údajů, případně i datace. Minimum kompozičních prostředků odpovídá minimum znaků nutných k vyjádření představy melodramatického hudebního tvaru – v *Nářku* skladatel dokonce skutečně vypouští notové klíče.³⁰ Členění skladby do nezávislých (a snad i nesouvislých) hudebních bloků souvisí s neseplatostí volných listů tuhého papíru. Tato obsahovost a výtvarnost strohé formy zápisu, koketující s anonymitou dávna,³¹ není pozoruhodná jen sama o sobě; komunikace se vzdáleným časem a simulace původního artefaktu, který jako by sám měl vystupovat ze značně odlehle doby, je

---

²⁸ U koncertantních skladeb je obvyklou gramatickou chybou formulace *e orchestra*.

²⁹ Příl. 8, č. 254 a 296. Do nevelké skupiny těchto rukopisů můžeme zařadit ještě rozmnožený autograf orchestrálního *Riffu* (Příl. 8, č. 24). Praktické důvody užití nenotového papíru, zvláště u melodramatických skladeb s množstvím textu, ovšemže opět nelze vyloučit. Fišer měl navíc již zkušenost s „mizením“ přebytečných osnov v tištěných vydáních *Patnácti listů* a *Caprichos*.

³⁰ Srov. BARTOŠOVÁ (2005, str. 24).

³¹ Srov. též tituly skladeb *Zapomenuté písně* nebo *Variace na neznámé téma* (zvýraznil J. H.).

totiž opět symetrická k bledé a blednoucí tužce, již Fišer svoje skladby začne zaznamenávat. Představme si proto pozdější rukopisy, psané opět na notový papír, jako svého druhu *artefakt tužkou*: boj se zapomněním je připuštěn a zobrazen ještě předtím, než je doopravdy podstoupen.

3. Opuštěný autograf – k textové problematice čtvrté klavírní sonáty

Čtvrtou klavírní sonátu psal Luboš Fišer v letech 1962–1964, premiéru měla 13. 3. 1965 v pražském Domě umělců v podání Pavla Štěpána,³² který ji o půldruhého roku později natočil v rozhlase, a v roce 1969 vyšla péčí redaktora Luboše Sluky tiskem v nakladatelství Panton. V pozůstalosti se zachovaly tři úplné rukopisné prameny: autografní náčrt tužkou, autografní čistopis černým perem a opis, který sloužil jako tisková předloha.³³ Již zběžná kolace autografního čistopisu a tištěného vydání odhalí tolik rozdílů, že budeme muset hovořit o dvou různých verzích skladby. Otázky, vyplývající z těchto rozdílů, nechť jsou předmětem následující výpravy do fišerovské filologie, která poukáže především na mimořádné a mimoběžné postavení autografního čistopisu. Obecnější potvrzení jisté dokonalosti Fišerovy rukopisné práce naznačí, jakým směrem se může v případě tohoto skladatele ubírat problematika relací autografu a prvotisku, jejichž odlišnost a přitom nemenší hodnota jednoho každého z nich mohou být pro editora skutečným oříškem.

Především obsahuje tisk sonáty (T), jejíž hudební bloky budeme označovat podle existující analýzy čísla 1–14, o plných dvacet tři taktů méně než autografní čistopis (A).³⁴

---

³² HRo 65/7/285. Za realizaci notových příkladů ještě jednou děkujeme Luboši Mrkvičkovi.

³³ Příl. 8, č. 206, 208 a 209.

³⁴ Následující tabulka je převzata z BARTOŠOVÉ (2005, str. 13–14). Jak vidíme, některé motivické bloky se vrátí až 6× (č. 1, citát ze Skrjabina), některé se vyskytnou jen jednou. Bohužel Bartošová od druhého Grave (5²) nesprávně uvádí čísla taktů. Bloky 7₂ a 8₂ mají jen po pěti taktech, nikoli po šesti, oddíl B čítá 65 taktů, nikoli 67. Upravenou tabulku tedy přejímáme v revidované podobě. Číslování taktů v ní i v dalším textu reprezentuje verzi T. Šedě stínovaná políčka značí místa, v nichž nebo po nichž bylo provedeno vide.

oddíl A: 80 taktů											
citát Moderato	Vivace	citát Moder.	Vivace		citát Moder.	Andante	Grave	Andante	Grave	citát Moder.	Sostenuto
1 ₁	2 ₁	1 ₂	2' ₂	3 ₁	1' ₃	4 ₁	5 ₁	4' ₂	5' ₂	1 ₄	6
3 t.	4 t.	3 t.	4 t.	13 t.	3 t.	25 t.	1 t.	4 t.	2 t.	3 t.	15 t.
t. 1	t. 4	t. 8	t. 11	t. 15	t. 28	t. 31	t. 56	t. 57	t. 61	t. 63	t. 66

oddíl B: 65 taktů							oddíl C: 16 taktů			
Vivace							Grave	citát Moder.	Largo	
7 ₁	8 ₁	7 ₂	8 ₂	9 ₁	10 ₁	11 ₁	5' ₃	1 ₅	12	4'' ₃
6 t.	6 t.	5 t.	5 t.	25 t.	11 t.	7 t.	2 t.	3 t.	8 t.	3 t.
t. 81	t. 87	t. 93	t. 98	t. 103	t. 128	t. 139	t. 146	t. 148	t. 151	t. 159

oddíl D: 75 taktů						oddíl E: 33 taktů		
Vivace						citát Moder.	Sostenuto	Adagio
2' ₃	3 ₂	13	9 ₂	10 ₂	11 ₂	1' ₆	14	4''' ₄
4 t.	13 t.	9 t.	31 t.	11 t.	7 t.	3 t.	11 t.	19 t.
t. 162	t. 166	t. 179	t. 188	t. 219	t. 230	t. 237	t. 240	t. 251

Bartošové zobrazení makrostruktury a motivických bloků čtvrté klavírní sonáty

Tři škrty, které se uskutečnily během přípravy vydání, jsou zaznamenány v opisu (O), na jehož titulním listu najdeme poznámku „škrty autorisované“. V průběhu bloku 6 (terciové akordy v protipohybu a střední chromatické pásmo) tak odpadlo osmitaktí, opakující předchozí dění ve vyšší dynamické hladině (*poco f*). Osmitaktí je tedy zopakováno jen jednou a zkráceně, nikoli dvakrát. Další škrty přichází před třetím návratem bloku 5. Na předělu větných oddílů se měla zkráceně zopakovat hra pěstí (blok 11, *ff*), vložená mezi dvě Grave (blok 5, *pp*). Účin extrémního výrazového prostředku by však byl oslaben stejně jako náhlý přechod do pomalého tempa

a nízké dynamiky po generální pauze. Naposledy osmitaktí bloku 12, prokládající v nízké dynamice jeden druh disonantního čtyřzvuku jinými, mělo být zopakováno ve vyšší dynamice a naléhavější stylizaci. Následující krátký návrat bloku 4 zůstává kupodivu v tempu Largo, ačkoli **A** uvádí opětovně – jako v předchozích výskytech bloku 4 – tempový pokyn Andante. Ať byly tyto tři škrty motivované jakkoli a kýmkoli, mají jedno společné: vypouštějí opakování, nikdy nový blok hudby. Že musíme **T** považovat za závazný pramen, netřeba zatím zdůrazňovat.³⁵

Navržené škrty Fišer jemně vyznačil tužkou také do **A**. Tam se však s **T** zcela nekryjí, kromě toho v **A** skladatel vyznačil ještě několik možných drobných vide navíc. Že Fišer navrhnul u prvního zmíněného škrty vypustit třetí opakování místo druhého a že druhý škrty měl obsáhnout i Grave taktů 146–147, není tolik podstatné. V druhém návratu bloku 4 navrhl odstranit jeden takt (t. 59), oba bloky 9 si představoval bez závěrečných dvou taktů (t. 126–127 resp. 217–218) a u bloku 13 zamýšlel vypustit třetí opakování trojtaktí včetně následujících šesti úvodních taktů bloku 9₂. Také tyto nerealizované výpustky měly omezit opakování týchž motivů v relativně dlouhých blocích; přitom by výpustky přispěly k pravidelnosti opakování dílčích tektonických celků v rámci těchto bloků (nebo mezi analogickými bloky). Pravidelnost však nebyla cílem Fišerovy dramaturgie, a snad také z tohoto důvodu od těchto škrty upustil. Nenápadná tužková vrstva však bude důležitá jako jediný doklad potenciálního kontaktu mezi **A** a **T**.

T obsahuje několik výrazných variant, které mají svůj původ v **O**. Zvláště ve druhém případě je překvapující, že slyšitelnou změnu, vzniklou pravděpodobně přehlédnutím (nepochopením, ledabylostí) opisovače, Fišer autorizoval – třebaže se nejedná o zjevnou chybu. Nuže na začátku bloku 10 (t. 128, 219) mění **O** proti původnímu znění **A**

---

³⁵ Tiráž: „korigoval autor a Karel Fiala“. Fišerův podíl na přípravě tištěných vydání potvrdil při osobní schůzce skladatel Luboš Sluka, odpovědný redaktor titulu. Písemně jej ostatně – pro dobu pozdější – potvrdil Fišerův poslední redaktor Ladislav Ščerbanič, viz Příloha 2.

př. 1

notu čtvrtřovou na osminovou

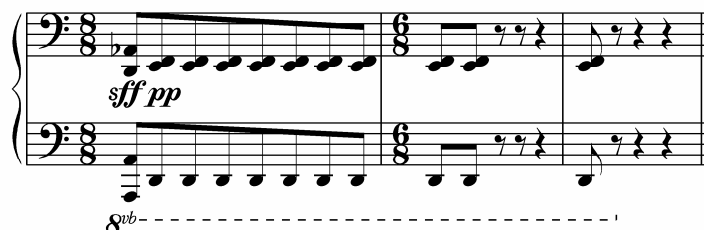
př. 2

a ruší tak představu dvojhlasu v levé ruce. Při druhém výskytu (t. 219) je však osminová pauza v závorce

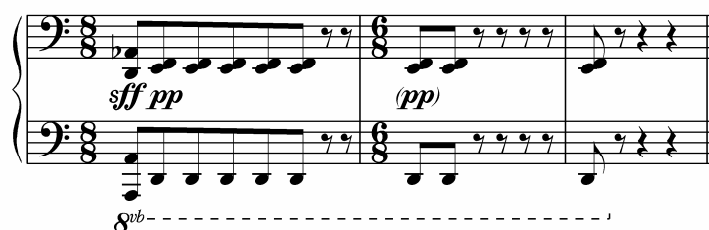
př. 3

nekonsekventně zachována. Původní jednota **A** je nyní narušena.³⁶ V bloku 14 (t. 248–249) přichází ona významná změna, která přes vyplnění pauz pouhým opakováním osmin

př. 4

zcela mění vyznění úseku. Místo původního procesuálního přibývání ticha (**A**)

př. 5

protáhne se poslední skupina not na deset osmin a za jejími pauzami následuje už jen jeden jediný nelogický osminový úhoz.

O vykazuje řadu chyb, z nichž některé byly opraveny během zpracovávání rukopisu, některé v korekturních obtazích. Přesto je pramen původcem řady dalších nešvarů, které se v **T** zakonzervovaly. Z evidentních chyb jmenujme chybějící *pp* u Grave v t. 61, vypadlý údaj „sonare con pugno“ (t. 139), v **A** výslovně specifikující způsob hry,³⁷ a nesprávnou tónovou výšku v t. 219 a 227.³⁸ Dále sonáta přišla

³⁶ Nejen touto diskrepancí – srov. podrobně notové příklady (které uvádějí vždy přesné znění **A** nebo **T**). V př. 3 je reprodukováno chybné *Ces*₁, které pochází z **O** a v tomto úseku se v **O+T** vyskytne ještě jednou (t. 227). Chyby tohoto druhu snižují věrohodnost **T** a tím také závažnost autorského vkladu do jeho přípravy. Chybné tónové výšky si ovšem nevšiml nejen redaktor, korektor a autor; při kolaci jsme ji nejprve také přehlédli.

³⁷ Zřejmě proto ČERNOVSKÁ (1986, str. 81) ve Fišerových klavírních sonátách nekonstatovala žádný případ užití neobvyklých nástrojových efektů.

³⁸ Viz pozn. 36.

o některé artikulační a jiné detaily, akcenty (t. 29, 237–238, citát ve fortissimu), koruny (t. 30), crescendo (t. 25),³⁹ dynamické vidlice (t. 35, 39). V bloku 6 přestala dynamika figurovat u horní i dolní osnovy a nekonzistentně se objevuje tam (t. 66) nebo onde (t. 74); také se definitivně vytratilo označení septoly ve středním pásmu číslicí a legatový oblouček tamtéž, jak uvidíme níže v př. 10 (t. 67). **O** bohužel často určil umístění vidlic, které mohly (a zřejmě měly) být v analogiích jednotné, jenže nejsou. Při porovnání tocatových bloků 3_{1, 2} a 7_{1, 2} vyvstane rozdíl markantně. Je zvláštní, že toto rozostření probíhá v obou případech jako posun doprava v notovém textu – vidlice se v následných analogiích opožďují.

---

³⁹ **T** ruší i analogické crescendo v t. 176, které **O** ještě zachovává.

3.1 Úloha skici

Většina rozdílů mezi oběma verzemi je způsobena tím, že **O** nebyl pořízen z **A**, ale zcela překvapivě z náčrtu – souvislé skici (**S**). Vedle řady různocnění spojujících **S+O+T**, jimiž je filiace snadno prokázána, existují také varianty společné jen pro **S+O**. Analyzujeme-li v těchto případech **T**, zjistíme, že posun (mezi **S+O** a **T**) zůstává v řádu dílčích oprav nebo nových chyb, aniž bychom nabyli přesvědčení, že pro opravy musel být nutně použit **A**, třebaže se oba prameny místy nově shodují. Signifikanční (pro vztah **S+O**) je terciový posun na začátku bloku 14 (F_1 místo A_1 , t. 240–241) a notace béček u *ges*¹ v následujícím závěrečném bloku 4'''⁴, kolísající v jejich pozici mezi druhou linkou a první mezerou.⁴⁰ Tyto odchylky přímo spojují **S+O** zcela nesporně. Vrstvu, která naopak **S+O** rozděluje a poukazuje patrně na konzultaci s autorem, najdeme v bloku 9 (od t. 103 resp. 188). **S** je zde nekonzistentní a celkem v pěti ze čtrnácti případů uvádí souzvuk levé ruky *E-F-G-b-e* bez *F*. Kopista tuto notu třikrát iniciativně doplnil, ve zbývajících dvou případech byla dopsána dodatečně. Tenutové čárky, obsažené v **S** na týchž místech v pravé ruce v bloku 9₁, byly kopistou přejaty a následně z **O** odmazány. Také pro tyto změny platí, že nová shoda s **A** mohla vyvstat bezděky, sjednocením analogií; intervence skladatele je však pravděpodobná.

Z nejvýznamnějších (ve třech případech zřetelně slyšitelných) rozdílů, které oddělují různocnění **A** ode všech zbývajících notových pramenů, vyberme následující. Rytmičtý závěr třetího uvedení citátu ze Skrjabina (t. 30)

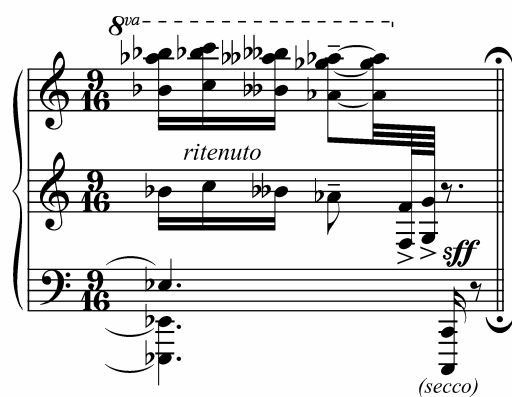
---

⁴⁰ Souzvuk pravé ruky lze místy číst nesprávně jako *fes-g-c*. Zřejmě redaktor Sluka komentoval tuto situaci v **O** tužkou psanými slovy: „béčka mi nejsou jasná“.

př. 6

je v A vyostřen

př. 7

užitím ligatur a čtyřiašedesátinových hodnot. Blok 4'2 v S+O+T

př. 8

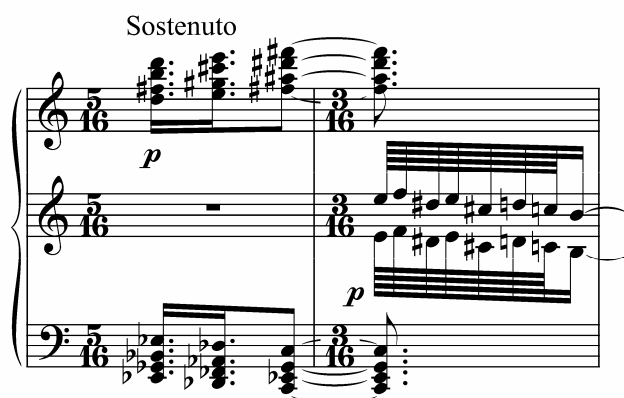
nenaplnuje bezezbytku předcházející rotaci úzkého a širokého rozpětí oktáv v levé ruce. A dociluje logičtějšího a důslednějšího řešení

př. 9

př. 9

přehození modelu v prvních třech taktech. Závěr tektonického článku tak jako předtím přirozeně ústí do širokého rozpětí a článek se takto shoduje se čtyřtaktím 49–52.⁴¹ Počáteční osmitaktí bloku 6 v nízké dynamice (zde t. 66–67)

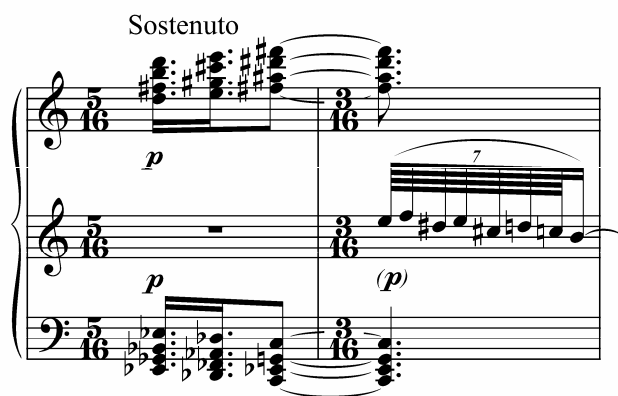

př. 10

zbavuje A ve středním chromatickém pásmu oktávového zdvojení.⁴²

⁴¹ Škrt třetího taktu, navržený v A, toto řešení nenarušuje – přibližuje článek taktům 53–55. Mohl si Fišer, uvažující nad realizací vide, nevšimnout, že právě v tomto místě se prameny významně rozcházejí?

⁴² Ke značení septoly a legatovému obloučku ve druhém taktu př. 11 viz výše o vztahu O a T.

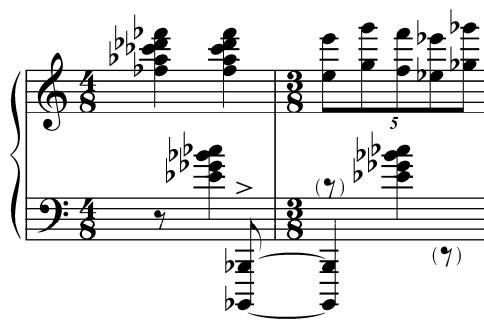
př. 11

Tato úprava je zjevně výhodnější pro trojí opakování článku, jak s ním počítaly rukopisné prameny. Vypuštění následujícího osmitaktí v **T**, popsané výše, dává zachování oktavového zdvojení přece jen určitý důvod. Chybám, které můžeme vyčíst z notových příkladů, se ovšem nevyhne ani **A**, ani skupina ostatních pramenů. Konečně ligaturovaná oktava levé ruky v bloku 10 (t. 134–135 resp. 225–226) je v **A**

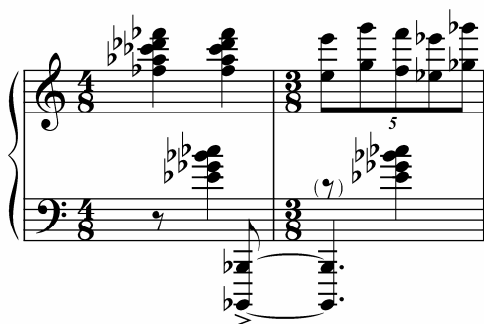

př. 12

po korektuře notována společně s akordy ve střední poloze, které ji obklopují, jako jednohlas. Naproti tomu výsledné znění **T**, vyplývající z vazby na **S+O**, se rozpadá opět do dvou variant

př. 13

př. 14

notujících levou ruku ve druhém taktu jako dvojhlas. Situace je tedy ve srovnání s př. 1–3 co do počtu značených hlasů opačná, identická ale v poukazu na elegantní jednotu analogií u opuštěného autografu a jejich nejednotu u ostatních pramenů.

3.2 Otázky

Vyhodnocení kolace pramenů, jak je probráno v předchozích odstavcích, respektive vykreslení jejich filiace do dvou větví pomyslného stemmatu ukazuje trojím směrem. K dokonalosti **A**, úplnosti **S** a ledabylosti procesu přípravy **T**. Dvě ze šesti situací reprezentovaných notovými příklady demonstrovaly jednotu **A** v analogiích proti nejednotě ostatních pramenů. Totéž pozorujeme i v dalších aspektech zápisu – v artikulaci, dynamických pokynech, umisťování dynamických vidlic, trámcování a značení triol. **A** je v detailu bohatší i oprostěnější. Obsahuje méně zbytečných posuvek. Zajišťovací posuvky jsou zde i tam chápány jako potřebné u simultánních chromatických střetů v jednom taktu v různých oktávách a sukcesivních chromatických střetů v různých taktech v jedné oktávě – z **A** lze však vyčíst určitý záměr umisťovat je v druhém případě (například u akordické sazby) jen v dané oktávové poloze, ne víckrát. Spolu s těmito drobnými variantami dokumentuje snahu dosáhnout v **A** notační definitivy také vrstva dodatečných autografních korektur razurní povahy.

Není překvapením, že **S** obsahuje skladbu přes množství probraných i neprobraných různocení v podstatě v konečné kompoziční podobě. Díky tomu mohl být odtud pořízen **O**. Je však skutečnou záhadou, proč se tak stalo, jestliže Fišer měl čistopis, v němž si dal tolik záležet na vybroušení notačních kvalit. Ačkoliv skutečné důvody tohoto postupu nejsou známy, připustíme dvě různé hypotézy už jen pro jejich vylučovací poměr. (1) Protože Fišer dokončil **A** včetně návrhů vide několik let před realizací **T**, na jeho existenci buď pozapomněl, nebo jej v době přípravy **T** neměl k dispozici (považoval za ztracený). **S** dodal nakladatelství (nebo kopistovi) jako konečnou podobu díla, pamatoval si však, že chtěl uskutečnit – snad na základě auditivní zkušenosti – několik škrtů. (2) Fišer disponoval **A** v době přípravy **T**, vědom si hodnoty rukopisu, nechtěl jej však dávat z ruky kvůli neblahé

zkušenosti s redakčními zásahy do autografů.⁴³ S dodal nakladatelství jako konečnou podobu díla; nakladatelství si ovšem nechalo pořídit opis. Návrh vide pak opatrně zvážil v A.

Ať tomu bylo jakkoli, je nepravděpodobné, že by se Fišer vzdal kompozičních variant a notačních kvalit A záměrně. Do zvláštního kontrastu tak vstupuje úzkostlivá pečlivost na jedné straně a ledabylost na straně druhé. Kolaci korekturních obtahů s vlastními rukopisy se Fišer zřejmě nevěnoval.⁴⁴ Sazbu nanejvýš prohlédl; kromě variant, vyplývajících z filiace S+O+P, zde zanechal také řadu chyb. Ptáme-li se po nejlepším edičním řešení této složité situace, docházíme k názoru, že by šlo nejspíše o paralelní uveřejnění obou verzí, ovšem tam i tam s opravením zjevných chyb a nedostatků: uveřejnění tiskové verze bez vyškrtnutých taktů a autografní verze včetně vyškrtnutých taktů. Do jisté míry jsou obě verzemi poslední ruky. Tisková jako naposledy autorizované znění, fixované od roku 1969 jako platné a známé, a definitivnější tedy v celkovém obrysu; autografní jako znění s pozdějšími kompozičními variantami a dokonalejším notačním vyjádřením, tedy definitivnější v detailu.⁴⁵

Textová problematika čtvrté klavírní sonáty vedle specifické rozpornosti reprezentuje jisté typické znaky textového procesu Fišerových skladeb a Fišerova rukopisného *uvažování*, naznačeného již v kapitole 2.1 této práce. Na závěr ještě tři poznámky. (1) Fišerův autografní čistopis čtvrté klavírní sonáty zůstává stranou v momentě, kdy Fišer opouští černé pero jako takové.⁴⁶ To je příznačné. Buď se rozhodl považovat náročnou přípravu čistopisu perem za zbytečnou – a čistopis mohl i z tohoto důvodu ignorovat. Nebo mu právě ediční proces čtvrté klavírní sonáty tuto „zbytečnost“ potvrdil. (2) Případní budoucí editoři a redaktoři by měli na

---

⁴³ Srov. jeden ze dvou čistopisů *Patnácti listů*, ke kterému se vrátíme v kap. 5.1 jako k rkp. a, a čistopis třetí klavírní sonáty (která vyšla dva roky před čtvrtou sonátou a jejímž redaktorem byl také Luboš Sluka). Oba rukopisy funkce tiskové předlohy výrazně poznamenala. Příl. 8, č. 20 a 204.

⁴⁴ Korektury ale dovedl čist pozorně, jak o tom svědčí jediná dochovaná autografní korektura verbální – korektura obtahu *Sonáty pro violoncello sólo*. Týká se tónových výšek, posuvek, chybějícího obloučku a trylku a chybějících augmentačních teček. Příl. 8, č. 146.

⁴⁵ Pro nakladatelství EBP připravujeme nové vydání sonáty, které alespoň v ediční poznámce uveřejní nejvýznamnější varianty a otevře zmiňovaná vide.

⁴⁶ Viz pozn. 25.

grafické a notační kvality Fišerových čistopisů brát zvláštní zřetel.⁴⁷ To se již v určitém smyslu stalo u vydání skladby *Crux* v EBP, celkově třetího, které reprodukuje úsporně koncipovaný autograf z majetku Ivana Štrause.⁴⁸ Zde však dochází k jinému „rozostření“ kvůli opakování pramene, který je přetištěn – s úpravou stránkového rozvrhu – jednou jako vlastní notový text, jednou jako faksimile. (3) Nejstarší rozhlasová nahrávka čtvrté klavírní sonáty, zmíněná svrchu, je nezanedbatelným pramenem primární hodnoty. Na rozdíl od pozdější gramofonové nahrávky Radoslava Kvapila totiž představuje autografní verzi, jejíž přítomnost a platnost prokazuje k 29. 8. 1966 (datum pořízení snímku v rozhlase). Navíc přes určité nepřesnosti traduje ještě další zřetelné rozdíly, které nemůžeme připsat na vrub náhodě ani interpretační libovůli: jde o strukturální změny v opakování a dramaturgii jednotlivých článků v obou gradačních tocatových plochách bloku 9. Předpokládáme tedy existenci neznámého pramene, který je (nebo byl) výhonkem „autografní“ větve.

---

⁴⁷ „Hrajte, co tam je – všechno je to v notách.“ Fišerova věta tradovaná MELVILLE-MASONEM (1999), zde zpětně přeložená.

⁴⁸ Vyd. 2005 jako 1. vydání. Proti předchozím vydáním, udržujícím přerušovanou čáru pro pásmo bicích nástrojů v celém průběhu skladby, přináší toto vydání „artefakt“ na volných listech papíru, který je spíše rozšířeným houslovým partem.

4. Modalita

Studium pozůstalosti umožňuje zkoumání těch aspektů Fišerova díla, které by bez kontaktu s rukopisným materiálem zůstaly ukryty – částečně nebo úplně. Zabývali jsme se proto charakteristikou Fišerova zápisu z hlediska vnějšího a textovou problematikou. Pozůstalost ale také prvně dává badateli šanci nahlédnout Fišerovo dílo jako celek. Díky zastoupení převážné většiny koncertní tvorby autografním čistopisem a téměř všech zbývajících koncertních skladeb jinými prameny lze uvažovat o zvláštnostech Fišerova vyjadřování nejen zblízka, ale také zdálky. Než přistoupíme k analýze notace, věnujme se stručně vývoji Fišerova modu, který jsme sledovali prostřednictvím letmých sond.

V roce 1965 Fišer poprvé užil šestitónového výběru *h-c-cis-f-fis-g*. Jak známo, učinil tak *Patnácti listy podle Dürerovy Apokalypsy*. Následovala druhá a poslední kompozice s těmito šesti tóny: *Caprichos*. Jak zjistili absolventi Ústavu hudební vědy FF UK, nejpozději v roce 1968 byl modus rozšířen o sedmý tón *b* a nejpozději za dalších deset let, v roce 1978, o osmý tón *e*.⁴⁹ Dvě příbuzné skladby z roku 1978, šestá klavírní sonáta a klavírní trio, tento tón začleňují do svého jazyka, jedná se však o „sporné a velmi nenápadné užití“;⁵⁰ až dalšími skladbami je osmý tón *e* skutečně etablován. V devadesátých letech měl tento konstantní modus koketovat ještě s tóny *a* a *es*, které se však „plně neintegrují do tónového výběru“.⁵¹

Tento výklad můžeme díky úplnějšímu přehledu o Fišerově tvorbě – obě analýzy Fišerova stylu a jeho vývoje byly vystavěny na analýzách vybraných děl – doplnit a zjemnit. Tón *b* se u vrcholného Fišera poprvé objevuje u zavržené skladby *Pieta* z roku 1967. Nedílnou součástí modu je tedy již od tohoto roku. Zároveň některé skladby překračují daný sedmitónový rámec interpolací simultánní nebo sukcesivní: okrajové bloky zmíněné *Piety* obsahují čtyřtónový klastr *gis-a-b-h*, stylová koláž *Double* pracuje s tradiční tonalitou, v objevené minimalistické skladbě *INRI* zaznívá

---

⁴⁹ BARTOŠOVÁ (2005, str. 17 a 57–58) ENDRŠT (2008, str. 8).

⁵⁰ BARTOŠOVÁ (2005, str. 45).

⁵¹ ENDRŠT (2008, str. 13).

současně s obvyklým modem diatonické pásma varhan, realizující alfabetycký tónový výběr *a-b-c-d-e-f*. V jiných případech je rámec narušen jen ojediněle a nejedná se o konstituci kontrastního výběru.⁵² K těmto případům patří tonální závěry v C dur, které Fišer počínaje *Requiem* použil nejméně ve dvacítce skladeb a které nutně obsahují tón *e*;⁵³ jedná se o nefalšovanou autorskou manýru, která ovšem v této periodě předjímá budoucí trvalé rozšíření modu.

Nepočítáme-li tonální závěry a skladbu *Report* z roku 1971, která zřejmě tvoří svébytnou výjimku,⁵⁴ užívá Fišer tón *e* soustavně skutečně až od roku 1978. Patrně prvním dílem této periody, v němž Fišer zrovnoprávňuje všech osm tónů, je druhá verze melodramu *Istanu* z let 1978–1979;⁵⁵ následuje alespoň šestnáct skladeb, které tento rámec při zběžném ohledání nepřekračují. *Sonáta pro violoncello sólo*, komponovaná v roce 1985, přináší místy tóny *d* a ojediněle také *as*, vyvolané představou nástrojové idiomatiky (představou hry na prázdných strunách) a půltónovými trylky. Týmž rokem se zároveň datuje počátek začleňování devátého tónu *es* do stávajícího výběru. Zatímco v sedmé klavírní sonátě se objeví na pouhých třech místech,⁵⁶ další skladby (přidržující se stále stejného modu) jej užívají četněji – mezi prvními shodou okolností skladby pojednané výše v odlišných souvislostech.⁵⁷ *Oh cara, addio* zapojuje tón *es* pozoruhodně až za tonálním blokem označeným orientačním číslem 6. V kvartetní skladbě *A pravila Rut* se přesto tón *es* vyskytuje spíše příležitostně. Dáváme tedy zapravdu Endrštově výše citované formulaci potud,

---

⁵² Epizodický výskyt tónů *d, e, as* v *Requiem* a *e, a* ve skladbě *Crux*. SMOLKA (1983, str. 318), BARTOŠOVÁ (2005, str. 30).

⁵³ Včetně skladeb s neúplným souzvukem *c-e*. Skladeb s tímto závěrem, u nichž *e* není ještě součástí modu, je podle všeho šest: *Requiem*, *Concerto per Galileo Galilei*, pátá klavírní sonáta, *Sonáta pro violoncello a klavír*, *Písň pro slepého krále Jana Lucemburského* a *Róže*. V osmdesátých letech se mimo to rýsuje skupina skladeb s podobným závěrem *des-f*.

⁵⁴ Četností výskytu tónu *e* v modálních částech.

⁵⁵ ENDRŠT (2008, str. 43–44) uvádí v tabulce, znázorňující strukturu skladby *Istanu*, také tón *a*. Tato mylná interpretace zápisu vychází z pomocné notace vyššího, středního a nižšího tom-tomu na první až třetí mezeře notové osnovy, tj. v basovém klíči *A-c-e*. Stejný omyl najdeme u BARTOŠOVÉ (2005, str. 40) v souvislosti se skladbou *Ave imperator*. Tom-tom je u Fišera zjevně chápán jako nástroj bez určité tónové výšky.

⁵⁶ Viz Endrštova předmluva k druhému vydání sonáty, Editio Bärenreiter Praha 2007.

⁵⁷ Viz kap. 2.

že tón *es* byl zjevně do modu přijat, nenabyl však co do hojnosti výskytu plnohodnotného postavení.⁵⁸

Zvláštní pozornost si zaslouží skupina skladeb ze druhé poloviny sedmdesátých let, která experimentovala s opětovnou redukcí tehdy sedmitónového výběru. Čtyři skladby z let 1975 až 1977 omezily svůj „prostor řeči“ na tóny *b-c-des-f-ges*, s charakteristickou redukcí posuvek na béčka. Byly to skladby *Písně pro slepého krále Jana Lucemburského*,⁵⁹ údajně zavržená *Hudba pro housle a orchestr*,⁶⁰ kde nejnižší struna houslí má být upravena skordaturou na *ges*, dále *Variace na neznámé téma* pro smyčcové kvarteto a konečně orchestrální *Labyrint*, existující ve dvou nepřiliš odlišných verzích. Tato pětice tónů opětovně přibírá „citlivý tón“ *h* sborovými skladbami *Ave imperator* a *Róže*, složenými v roce 1978.⁶¹ V témže roce, „přelomovém“ z hlediska rozšíření sedmitónového modu na osmitónový, Fišer zkouší omezení na pouhé tři tóny; první, kratší verze skladby *Istanu* totiž nezahrnuje úseky s altovou flétnou, přičemž bicí nástroje pracují s výběrem vpravdě minimálním: *b-c-des*. Konečně *Serenády pro Salcburk*, poslední dílo této skupiny, která je v kontextu Fišerovy modality jistým způsobem alternativní, po většinu průběhu zpracovávají opět jen pětici tónů, tentokrát *b-c-e-f-g*. Jen výjimečně jsou této skladbě ze standardního Fišerova modu vráceny tóny *cis* a *fis*, které narušují její jinak diatonické vyznění.⁶²

Luboš Fišer tíhnul k vytvoření stylového zázemí. Věrnost týmž šesti až devíti tónům mu zajišťovala opakované dosahování určitého nezaměnitelného výrazu, ovšemže v součinnosti s dalšími charakteristickými prvky osobité kompoziční práce. Další zhodnocení významu setrvání u jediného, byť lehce obměňovaného a postupně rozšiřovaného tónového výběru přenecháváme jiným; toto intermezzo se spokojí s konstatováním latentní členitosti tohoto pozvolného vývoje, zvláště ve druhé

---

⁵⁸ Nebo přinejmenším ne tak rychle jako předtím tón *e*.

⁵⁹ BARTOŠOVÁ (2005, str. 36–39). Odtud postřeh o redukcí posuvek.

⁶⁰ HÁJEK (2008, str. 2).

⁶¹ Viz pozn. 55.

⁶² ENDRŠT (2008, str. 24–38). Se stejným výběrem jako *Serenády pro Salcburk* měl pracovat písňový cyklus *Ronsard* z roku 1978, jehož náčrt byl objeven v pozůstalosti (viz Příl. 8, č. 294).

polovině sedmdesátých let, kdy Fišer pracoval mimo jiné s ještě větší redukcí tónového materiálu než v letech šedesátých. To je vlastním přínosem krátké kapitoly, která znovu ukazuje jistou míru pestrosti tam, kde se zdá přebývat spíše jednotvárnost.

5. Notace

Oba absolventi pražské katedry, zabývající se Fišerovou hudební řečí, pojednali více či méně in margine také notační problematiku. Adaptaci nových notačních prvků shrnuje BARTOŠOVÁ (2005, str. 19) takto: „Po prvních, byť velmi nenápadných náznacích proporčních vztahů v partu varhanního *Reliéfu* a s přihlédnutím na [sic] velmi frekventované změny metroritmických předpisů v ostatních ‚předlistových‘ Fišerových skladbách zdá se být přijetí a používání proporční notace, v *Caprichos* i v *Listech* doplněné i pokyny ohledně délky trvání jednotlivých úseků ve vteřinách (ve sledovaných skladbách trilogie i v některých dalších ve spojení s malou, řízenou aleatorikou), přirozeným vyústěním skladatelova předchozího vývoje spojeného s intensivním studiem nových principů hudební tektoniky a formování především autorů polské školy, kteří ve svých partiturách výše jmenované způsoby grafických záznamů užívali.“ Smolkovo tvrzení, že Fišer po skladbách *Report* a *Lament* „opustil proporční notaci a vrátil se k tradičnímu způsobu zápisu hudby“,⁶³ kritizuje BARTOŠOVÁ (2005, str. 31, 52–53) analýzou pozdější Fišerovy notace a výčtem jejích zvláštních prvků. V zápisu komorních skladeb se vyskytuje „naznačení proporčních vztahů souběžných a souznějících několika nezávislých pásem“; ve vývoji metroritmiky lze ovšem „těžko vysledovat jednoznačné tendence“. V oblasti tónových výšek je situace jasnější: „Vzhledem k tomu, že Fišer nikdy nepřekročil rámec pultónového notového systému, jsou ve všech jeho skladbách výšky not [...] přesně určeny polohou v pětlinkové osnově, běžnými akcidentálami a příslušnými notovými klíči,⁶⁴ maximálně se na některých místech v *Listech* a *Caprichos* objevují většinou notově či alespoň výškově ohraničená glissanda, která skladatel v následujících dílech již neužívá. Některých typů *nezpěvního* vokálního projevu a tedy i jeho *netradičního* záznamu však skladatel užívá i ve druhé polovině

---

⁶³ SMOLKA (1985, str. 76).

⁶⁴ V pozn. 194 uveden *Nářek nad zkázou města Ur* jako výjimka. Viz též kap. 2.1 této práce. Jediný Fišerův pokus o práci s mikrointervaly představuje juvenilie č. 122, v níž Fišer pomocí čtvrttónových alterací upřesňuje zápis požadovaného sprechgesangu. Viz Příloha 6.

sedmdesátých let.“ A mladá badatelka uzavírá: „Celkově by se tedy spíše dalo hovořit nikoli o návratu k tradiční notaci, ale o jejím zpětném přijetí [...] mezi prvky grafického záznamu Fišerových skladeb [...].“

Na Bartošovou navazuje ENDRŠT (2008, str. 9, 12, 147–148): „Z proporční notace Fišer běžně užívá zápis bez taktových čar. Jednotlivé frázování je zajištěno césurami či pomlčkami. Vnitřní interpretace jednotlivých frází je naznačena trámci, kde například tóny, které mají tvořit celistvý úsek, jsou spojeny trámci, nezávisle na jejich rytmických hodnotách. Objevují se tedy i půlové hodnoty spojené osminovými trámci.⁶⁵ Užití proporční notace není ve skladbách důsledné a je aplikováno pouze v dílech, kde si to vyžaduje hudební průběh. [...] Skladby komponované na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, především *Istanu*, houslová sonáta *In memoriam Terezín* a *Albert Einstein*, jsou charakteristické nepravidelnou metrickou pulzací melodických skupinek. Skladby jsou tak graficky zaznamenané částečnou proporční notací, která neobsahuje taktové čáry, tónové skupinky definující metrum jsou oddělené cesurou či pomlčkami, rytmické hodnoty jsou však definovány tradiční notací. Výjimku tvoří pouze *Istanu*, kde jsou i některé rytmické úseky zaznamenány proporčně. Počínaje operou *Věčný Faust* převládá tradiční notace, kde je metrum měněno po dílech, v několika málo případech i uvnitř jednotlivých dílů.“ Ke konvenčnímu zápisu v oblasti metriky se tedy Fišer vrací až v osmdesátých letech.

Akcentujme nyní několik momentů dosavadního a budoucího výkladu jako problém. (1) Proporční notací je pro badatele mnohdy jen „nikoli do taktových čar členěný záznam hudby“,⁶⁶ označovaný také jako „částečná proporční notace“.⁶⁷ Vzhledem k tomu, že na obyčejném záznamu rytmických hodnot, opatřeném cezurami a oproštěném o metrické údaje, v němž nedochází k žádnému uvolnění synchronizace hlasů, nespatřujeme (ve smyslu moderní proporční notace) nic

---

⁶⁵ Ovšem hovoříme-li v takové souvislosti o půlových hodnotách, jak potom rozlišit čtvrtové a osminové? Pozn. J. H.

⁶⁶ BARTOŠOVÁ (2005, str. 60).

⁶⁷ ENDRŠT (2008, str. 147). Termín „proporční notace“ používá LOUDOVÁ (1998, str. 109). Loudová upozorňuje, že konvenční notace je svým způsobem také proporční – geometricky by si měly odpovídat stejné rytmické hodnoty. Typ moderní proporční notace s černými i bílými hlavičkami je u Loudové výslovně atribuován Lutosławskému.

specificky proporčního, budeme tento přechodný notační typ označovat jako notaci *ametrickou*.⁶⁸ Jako proporční notaci chápeme takový způsob záznamu časových vztahů, který je alternativní vůči obvyklému, „tradičnímu“ zápisu – tedy vteřinový rastr. Tento druh důslednosti, který by jednotku délky na papíře explicitně a úměrně spojoval s časovou jednotkou, ale u Fišera nenajdeme. Proto nám *proporční* notací bude alespoň její náznak: moment, kdy časové souvislosti je nutno odhadnout ze vzdálenosti jednotlivých notových znaků spíše než z jejich povahy. Taková situace ovšem, zvláště v pozdějších obdobích, není nijak četná. *Aleatorická* notace má u Fišera k proporční notaci blízko snížením významu podoby rytmických hodnot a jejich uvolněnou synchronizací; realizuje se prostřednictvím požadavku *sempre ripetere* (*sempre da capo*) a bývá opatřena vteřinovým údajem. S notací *schematickou*, jejímž běžným projevem jsou tzv. lenochy (*faulenzers*), se setkáme zejména u skladby *Nářek nad zkázou města Ur*; jednotlivé opakování melodických modelů je v tomto artefaktu vyznačeno plnou vodorovnou čarou, přičemž není řešen různý počet slabik vokálního textu a jejich podložení. Ve čtvrtém úseku téže skladby je zase použito schéma nástupu recitačních skupin, obsahující jen písmena označující danou skupinu, tempový a dynamický údaj a opět plnou vodorovnou čáru; texty jsou vypsané po straně (viz Příloha 1/1).

Rozdíl mezi proporční a ametrickou notací je někdy nepatrný: záleží například na tom, jestli se překrývají dvě pásma v odlišných tempech. Nepřekrývají-li se, což je u Fišera zřejmě častější případ, nemáme co do činění s proporční notací, neboť časové kvality neodezíráme z kvalit délkových. Dvě pásma v oddílu *Vivace* páté klavírní sonáty, notovaná šestnáctinami, nesou rys proporční notace;

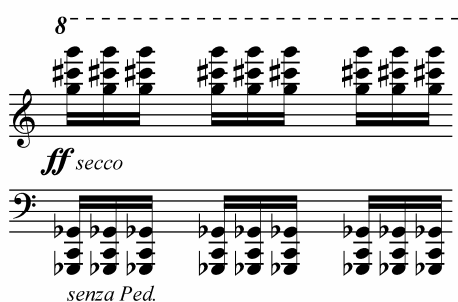
⁶⁸ Odpovídajícím termínem je přirozeně *metrická* notace, jež u Fišera splývá s konvenční notací. Notace varhanního *Reliëfu* spadá přirozeně do ametrické, nikoli proporční kategorie.

př. 15

rozdělením těchto šestnáctin do skupin po třinácti a deseti a označením reálné proporce 13:10, v níž se pásma odehrávají, by tento optický dojem zanikl. Následujícím *secco* skupinám tří šestnáctin odděleným nevyznačenou pauzou (prázdným prostorem v osnově)

př. 16

by stačilo vložení značek pro cezury (lomítek), abychom učinili stejný pohyb a ocitli se v notaci ametrické.⁶⁹ Tyto nuance vedou k otázce po oprávněnosti notačních zvláštností. Do jaké míry jsou namístě, pokud neslouží k notaci jevu, na který konvenční notace nestačí? Přinejmenším do té míry, že mají být signálem novosti a odlišnosti; manifestují Fišerovu vůli k oproštění nejen výsledného zvuku, ale také výchozího obrazu.⁷⁰

⁶⁹ Srov. CHMELOVÁ (2009, str. 24). Přesně tento notační rozdíl zaznamenáváme dodatečně v samém závěru skladby *Má lásko* mezi verzemi pro tenor, smyčce a klavír a pro tenor a klavír. Předcházela-li ovšem verzi se smyčci verze komorní, jedná se o pohyb opačný – v komorní verzi lomítka jsou.

⁷⁰ Notační prvek evropské aleatoriky, totiž repetice, realizovaná opakovaně až do určitého daného místa partitury, ovšem nemusí být ve výsledku evropskou aleatorikou. Užit v metrické notaci jako například u skladby *Double*, je tento prvek pouhou zkratkou, aniž by produkoval náhodu; Fišer se náhle ocitá blízko minimalismu a jeho pojetí hudby jako postupného procesu. Srov. pozn. 1.

(2) Oproštěnost zápisu může vést k matoucím situacím. V porovnání s partiturami Lutosławského, k němuž se ještě dostaneme, je absence vysvětlivek k notaci, které by partituře předcházely nebo v ní byly začleněny, nápadná. Ne vždy byla tato absence záměrem: během přípravy tištěného vydání vypadl u pátého z *Patnácti listů* důležitý pokyn pro sekce houslí, který se měl nalézat u paty stránky: „každý hráč hraje v libovolném tempu“.⁷¹ Přesto se jediná legenda ke zvláštním notačním prvkům – vedle tří poznámek u skladby *Crux*⁷² – objevuje na konci náčrtu skladby *Riff* (Příl. 1/2).⁷³ Šestnáctiny vyjadřují staccato, šestnáctiny s přeškrtnutými trámci *prestissimo*, rozšiřující a zužující se jednoduchý (osminový) trámec *crescendo* resp. *decrescendo*, ve spojení s dalšími notami *legato* nebo *poco glissando*. Samostatné hlavičky znamenají *staccatissimo*. Toto jednoduché objasnění je neseno typickým slučováním významů z oblastí různých hudebních parametrů do jednoho, původně rytmického znaku.⁷⁴ Konfúznost, vyplývající z nepřítomnosti vysvětlivek, dokládá *Nárek nad zkázou města Ur*, kde podle BARTOŠOVÉ (2005, str. 25) zpěvní sborové prvky vykazují „jistou rytmickou pulsaci“; jednotlivé hlasy „postupují ve svých hlasových skupinách i v celém sboru syrrytmicky [...] a u všech not stejného typu dodržují jednotnou délku“.⁷⁵ Tento proporční výklad – neboť hlasy jsou v jednotlivých skupinách notovány pod sebou – je zpochybněn fragmentem náčrtu téže skladby, obsahujícím první čtyři úseky, který u prvního úseku nese poznámku v hranatých závorkách podobnou té, která měla být v tištěném vydání *Patnácti listů*: „každý hlas v libovolném tempu“ (Příl. 1/3).⁷⁶ V autografním čistopisu, který

⁷¹ V tištěné partituře tak na str. 10 a 18 zůstaly jen nesmyslné odkazové značky ×). K podobnému výpadku došlo u čtvrté klavírní sonáty a požadavku hry *con pugno*. Viz kap. 3. V obou případech je správný výklad možný, ale již ne jedině možný.

⁷² 1) „Posuvky platí jen pro jednu notu“. 2) „Vodorovná čára, spojující příslušné skupiny not, označuje frázi“. 3) K osminám s trámcem přeškrtnutým po levé straně je připojena poznámka „hraje se co nejrychleji“. Cit. podle vydání Panton, Praha [?]1990.

⁷³ V náčrtu pod názvem *Conception*. Viz HÁJEK (2008, str. 15, pozn. 35). Ke vztahu náčrtu k čistopisu skladby *Riff* viz tamt., str. 21–22 (skica ε).

⁷⁴ BARTOŠOVÁ (2005, str. 52): „Pokud se týká záznamu délkové hodnoty not, vyskytují se jak v tradiční podobě (většinou), tak řidčeji v podobě modifikované, související se snahou naznačit frázování, způsob přednesu a tempo.“

⁷⁵ Níže zmíněný sedmý úsek skladby uvádí BARTOŠOVÁ (2005, str. 24) jako „oddíl IX“.

⁷⁶ Příl. 8, č. 253.

poznámku zřejmě kvůli maximalizaci redukce vypouští, se dostává do rozporu tendence k oproštěnosti a potřeba jednoznačného zápisu. Poučení náčrtem vidíme, že samostatné plné hlavičky, spojené šikmou čarou vyjadřující glissando, navzdory zápisu pod sebou syrrytmičkou interpretaci vylučují. Ta přichází v úvahu zřejmě jen v sedmém úseku skladby, kde se objevují skupiny prázdných (bílých) hlaviček s osminovým břevnem; notační změna je tak zřejmě mimo jiné avízem proporční interpretace zápisu, a tedy v tomto případě syrrytmie.

(3) Na vliv soudobých polských skladatelů, také v souvislosti s notací, upozorňovali vedle Bartošové různí další badatelé.⁷⁷ Srovnávací analýzu notace podniká BAYER (2005, str. 10–12), jeho výklad je však natolik pochybný, že se jím nebudeme zabývat.⁷⁸ Zvláště u Lutosławského ovšem bude potřeba se zastavit. Vliv *Tři básní*, provedených v roce 1963 na Varšavské jeseni, byl pro přijetí aleatoriky v Čechách zásadní⁷⁹ a v pozdějším rozhovoru se k osobnosti Lutosławského Fišer výslovně přihlásil.⁸⁰ Ne náhodou jmenuje HONS *Tři básně* jako důležitý impulz v souvislosti s *Caprichos*. Neslyšel-li je Fišer na Varšavské jeseni, měl příležitost v Praze na přehrávkách Polského kulturního střediska a Svazu československých skladatelů, při vysílání v pražském rozhlasu 22. 2. 1964 nebo při pražském provedení v lednu 1965 v podání Pěveckého sboru Čs. rozhlasu.⁸¹ K polskému tématu

---

⁷⁷ V souvislosti s *Patnácti listy* SMOLKA (1983, str. 315): „Z toho, co skladatel tehdy mohl poznat, si pro vlastní práci vybral podněty především v polské škole a z ní hlavně v tvorbě Witolda Lutosławského, ale i Kryštofa Pendereckého, Kazimieře Serockého aj. Ona expresivní melodika s převahou sekundových, kvartových, kvintových a septimových postupů, jaká zní např. ve Smuteční hudbě Lutosławského z roku 1958, svébytně funkční proporční notace, jakou uplatňuje Lutosławski od některých částí Benátských her (1962) [rok vydání, pozn. J. H.] a již má Penderecki např. už ve Smyčcovém kvartetu (1960, premiéra 1962) a v řadě dalších děl z té doby, má ve Fišerových Patnácti listech zřetelné obdoby.“

⁷⁸ Z děl Pendereckého jmenuje *Strofy*, *Quartetto per archi* a *Obětem Hirošimy*. Vliv Lutosławského tímto způsobem nekonkretizuje.

⁷⁹ Srov. diskuzi *Ještě jednou o Varšavě* v HRo 63/21/880. Vědomě se odkláníme od zavedeného překladového názvu *Tři poemata*. „Poemat“ znamená polsky „poéma“; kvůli povaze Michauxových textů je nicméně vhodnější připojit se k *Trois poèmes*, *Drei Gedichte* a *Three Poems*.

⁸⁰ HRo 80/9/418: „Slyšíme-li například Lutosławského, víme, že to je on, a absolutně nám nevadí, že neváhá použít téhož výrazového prostředku či kompozičního principu třeba čtyřikrát, je-li to ve jménu nezbytnosti výrazové maximality jeho osobní konfese.“

⁸¹ Dopis Miloslava Kabeláče Witoldu Lutosławskému z 19. 2. 1964, in: Hudební věda XXXVI (1999), č. 2–3, str. 303. Text Kabeláčova rozhlasového projevu tamt., str. 398–400. HONS, 100. Obsah Fišerovy knihovny bohužel není znám.

z historické perspektivy přičtíme, že prokazatelně poprvé Fišer navštívil Varšavskou jeseň v roce 1965, což jest ovšem stále ještě před tím, než byla uzávěrka skladatelské soutěže Pražského jara, v níž se umístil s *Patnácti listy*.⁸² Dochovaný údaj o návštěvě Polska zároveň nic nemění na tom, že předchozích ročníků se mohl zúčastnit jako neoficiální host. Dle výpovědi Fišerovy první ženy Marie Kulijevyčové přestal Fišer v roce 1964 přibližně na půl roku komponovat.⁸³ Předpoklad intenzivního impulzu, třeba v podobě návštěvy Varšavské jeseně nebo seznámení se s některými novými partiturami, je i proto namístě. V roce 1965 mohl Fišer na Varšavské jeseni slyšet Lutosławského *Smyčcový kvartet*, provedený už předtím na Pražském jaru, ale také Kabeláčovu novinku *Eufemias Mysterion* op. 50 nebo sbor *Matka* od úspěšnějšího vrstevníka Kopelenta.⁸⁴ Zároveň si tam mohl, jak uvidíme, zakoupit čerstvé partitury *Tři básně*.

---

⁸² Ruch muzyczny IX (1965), č. 21, str. 14–15. Jako „Lubomir FIŠER“ uveden na seznamu oficiálních hostů (celkem 32 hostů z Československa). V roce 1964 periodikum seznam nezveřejnilo. Uzávěrka soutěže až 30. 11. 1965 dle HRo 64/7/266.

⁸³ PSZCZOLKA (2002, str. 6).

⁸⁴ HRo 65/19/832. SMOLKA (1983, str. 313) svou formulací „dílo, na němž pracoval nejdéle“ naznačuje, že Fišer měl skladbu rozpracovanou před rokem 1965. To může potvrzovat zřejmě první skica skladby (Příl. 8, č. 18), koncipující *Hudbu k Dürerově Apokalypse* pro jiné obsazení, předmodálně a v tradiční notaci – byť motivický materiál již nabývá kontury.

5.1 Vznik Fišerovy notace

Patnácti listy podle Dürerovy Apokalypsy se zabývala literatura opakovaně. Zřejmě nejdůkladnější analýzu přinesl SRNKA (1999). O několik let později obhájil diplomovou práci Jaroslav Pszczolka, který navzdory úvodním slovům v tisku partitury⁸⁵ objevil konkrétní strukturální shody mezi Fišerovou skladbou a Dürerovým grafickým cyklem, a došel tak k pozoruhodným výsledkům.⁸⁶ Na těchto stránkách bude *Patnáct listů* (společně s *Caprichos* a dalšími skladbami) pojednáno jako konstitutivní moment Fišerovy notace. Skladba byla dopsána v roce 1965, týž rok – reálně však až v únoru 1966, kdy byly vyhlášeny výsledky⁸⁷ – se umístila ve skladatelské soutěži Pražského jara. Tiskem vyšla v roce 1967 v SHV v nákladu dvou set výtisků. Dva autografní čistopisy, uložené v pozůstalosti, tradují dvě trochu odlišná znění skladby; budeme je označovat jako *rkp. a* a *rkp. b*.⁸⁸ Původní varianty opravené přelepením v *rkp. a* – v partituře, která byla pod heslem „Dürer“ zadána do soutěže – můžeme dohledat v *rkp. b*, stejně jako původní duraty opravené v *rkp. a* vyškrábáním a přepsáním, jejichž součtem získáme skladbu o čtyřicet vteřin delší.⁸⁹ Aktuálnější, avšak zároveň původně zřejmě starší *rkp. a* sloužil pochopitelně jako tisková předloha a jako takový nese množství cizích rukopisných vrstev. Jednu z nich, psanou obyčejnou tužkou, identifikujeme jako vrstvu odpovědného redaktora Marka Kopelenta. Avšak nepředbíhejme.

---

⁸⁵ „Inspirace Dürerovým grafickým cyklem ‚Apocalipsis cum figuris‘ nesmí být pro výklad díla zavádějící. Její vliv se do díla promítá pouze jako asociační zdroj. Projevuje se ve vnitřním ústrojení skladby, tj. zvukovou přísností, klasickým instrumentářem a určitým řádem odpovídajícím grafické čistotě Dürerova rukopisu.“

⁸⁶ PSZCZOLKA (2005, str. 125–131). Z otevřených interpretačních možností připomeňme list VII odpovídající pořadím šesté figuře Dürerově: „A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny“ (Zj 8,1). Sedmitónový motiv osamocené flétny v nízké poloze a dynamice získává nenadálou symboliku. – Vyústění skladby k dojmu možného návratu, které je podle Pszczolky ve shodě s Dürerovým cyklem, konstatuje již DOUBRAVOVÁ (1976, str. 142). – Ke konkretizaci výtvarné inspirace srov. exemplář tištěné partitury s rukopisnými poznámkami, uložený s jinými exempláři a provozovacím materiálem v archivu EBP pod č. 424. Programní příписы k prvním devíti listům by podle charakteristických rysů dokonce mohly být identifikovány jako Fišerova ruka.

⁸⁷ HRo 66/4/99.

⁸⁸ Příl. 8, č. 20 a 21.

⁸⁹ V *rkp. b*, zachovávajícím starší znění, najdeme vteřinové údaje pro některé dílčí opakované motivy.

Notace tištěného vydání *Patnácti listů* je ametrická, aleatorická a proporční ve výše upřesněných významech. Délka jednotlivých částí je vyjádřena vteřinovým údajem stejně jako počátek některých akcí uvnitř částí. Jsou tu použity znaky pro běžné rytmické hodnoty, ovšem s nožičkou nasazenou na prostředek noty. Jednoznačné měřítko ale chybí. Pro vyznačení trvání jednotlivých not je užito vodorovné plné čáry navazující na samostatnou plnou (černou) hlavičku. Opakování vícero not (modelu) je naznačeno vodorovnou čarou přerušovanou (v autografech plnou) a výrazem „sempre sim.“ bez repetičního znaménka. Dynamické vidlice jsou vyplněny do tvaru černého trojúhelníku (příp. kosodélníku) a platí pro celou skupinu nástrojů. Mohou být také včleněny do trámců. Posuvky platí pouze pro jednu notu, ale jsou vyznačeny dosud i zajišťovací odrážky. Syrrytmičský postup krátkých not (hraných pizzicato nebo secco) je vyjádřen nožičkami jdoucími přes několik osnov a spojujícími různé hlasy – prvkem, který používal v soudobých partiturách také Miloslav Kabeláč. Samostatné nožičky značí opakování tónu; vyskytují se jen u šestnáctinových znaků s pokynem pizzicato a v souvislosti s desynchronizovanou hrou, jejíž výslovný požadavek, jak zmíněno výše, v tisku vypadl. Šikmé přerušované čáry poukazují na hoketovou součinnost několika hlasů. Prázdné hlavičky spojené trámcem, který funkčně nahrazuje vodorovnou čáru u hlavičky (dva druhy *dauernstrichu*) naznačují hru legato, což je několikrát výslovně uvedeno. V jejich sousedství se objevuje nota brevis (dvoucelá) a pauza v kulatých závorkách, opatřená korunou.⁹⁰ Také jsou tyto „půlové osminy“ použity ve spojitosti se šikmou čarou od hlavičky k hlavičce, vyjadřující glissando, které je zakončené krátkou notou plnou (viz níže př. 18). Z cezur jsou použity jak standardní apostrofy (mezi částmi), tak lomítka (mezi jednotlivými notami nebo jejich skupinami). Autografy ovšem pracují pouze s apostrofy.

---

⁹⁰ Na začátku *Caprichos* přibude k půlovým osminám a notě dvoucelé také nota celá; od *Piety* bude Fišer podkládat tyto delší hodnoty *dauernstrichem*. Toto pojetí interpretujeme na jednu stranu jako důslednější pochopení *dauernstrichu*, které na druhou stranu předznamenává návrat k obvyklé proporčnosti tradiční notace. Viz též pozn. 67.

Syrrytmie vyjádřená společnou nožičkou a odklon od syrrytmie vyjádřený (vypadlou) poznámkou a signalizovaný již jen chybějícími hlavičkami; jak je tomu u ostatních modelů, notovaných pod sebou? Zastavit se musíme především u jednoho notačního typu, neboť druhý – plné hlavičky s nožičkami a břevny v součinnosti s tremolem – je jeho motivickou i notační odvozeninou. Jak již bylo naznačeno v jiné souvislosti, *prázdné hlavičky s břevnem* avizují zřejmě proporční interpretaci, a jsou-li tedy notovány pod sebou, mohou znamenat syrrytmi. U listu II (a dalších listů) jako by se chtěl Fišer syrrytmiickému postupu vyhnout, neboť notaci pětiténových modelů, které by mohly znít zcela simultánně, rozvrstvuje po jednotlivých skupinách (Příl. 1/4). Toto grafické ozvláštnění, v němž notačně podobné skupiny zaujímají pět různých horizontálních rozměrů, zdánlivě poukazuje na vůli k rytmicky svobodné interpretaci jednotlivých partů. Zrušení syrrytmie však platí jen částečně. Za pomoci listu III, kde rozměření prvního klarinetu odpovídá flétnám, k jejichž motivické transpozici part v dané části patří (Příl. 1/5), a úvahy, že případný požadavek svobodné rytmické realizace měl skladatel potřebu vyjádřit výslovně, docházíme k závěru, že Fišer si představoval několik různých temp: každá čtveřice hlasů, realizovaná jednou skupinou nástrojů a obsahující oktavovou nebo triténovou transpozici čtvera motivických modelů, má znít simultánně. To potvrzují oba autografy, zvláště anglickojazyčný rkp. b, který se nestal tiskovou předlohou a na jehož přípravu měl Fišer patrně více času: v tomto autografu se v listech II a XII liší rozměření konců skupin vždy o tři poloviny vzdálenosti mezi předtištěnými svislými čarami. Tato pečlivost jasně ukazuje povahu Fišerovy *polytempové* zvukové představy, v níž by do důsledku vzato – při aplikaci jasného měřítka – teoreticky nemuselo dojít k žádné reálné aleatorice.

Podívejme se pro srovnání na partitury dvou děl, která zazněla na Varšavské jeseni v roce 1963: (1) Pendereckého *Polymorfii* a (2) již zmíněné Lutosławského *Tři básně*.

(1) Přibližnou (melografickou) notaci tónových výšek a čtvrttónové alterace Fišer nepřijal; nezaujaly ho ani artikulační a perkusivní zvláštnosti, požadované

Pendereckým od hráčů smyčcového orchestru. Výraznou afinitu kompoziční lze ovšem konstatovat v úvodu *Polymorfie*: dělené kontrabasy v nízké poloze a dynamice glissandem opouštějí počáteční unisono (Příl. 1/6). Taktéž v *Listech* (Příl. 1/7). Ke konstatování intertextuálního vztahu navíc přispívá shodné obsazení smyčců: celkem 48 hráčů, z toho polovina houslistů (v *Listech* rozdělených do tří skupin po osmi) a dále po osmi.⁹¹ A notace? Vedle plné vodorovné čáry vedoucí od notové hlavičky a vyznačující délku tónu (dauernstrich) nalezneme v obou skladbách ono „hoketové“ pojetí hlasů, vyjádřené šikmou přerušovanou čarou, nožičku spojující více osnov u syrrytmičského pizzicata, a samozřejmě úseky s předpisem ve vteřinách. Zatímco ale Pendereckého (a ostatně také Lutosławského) vteřinový údaj předjímá délku trvání následujícího úseku, Fišer, věrný teleologickému pojetí hudební formy, umisťuje údaj o počtu vteřin až k bodu jejich uplynutí a údaje sčítá. Celkově si partitury nejsou příliš podobné; *Polymorfie* je přitom pro dané období Pendereckého tvorby spíše typická.

(2) Stejný typ aleatoriky, který pro náš účel definujeme jako *uvolněnou synchronizaci jinak po všech stránkách přesně strukturovaného hudebního proudu, spojenou zpravidla s opakováním určitého modelu*, značí Fišer podobným způsobem jako Lutosławski, jen bez repetičních znamének. Přechody v rámci ploch notovaných „ad libitum“ ale v tištěném vydání *Listů* vykazují další nejednoznačnost zápisu.⁹² Vodorovná čára, v tisku přerušovaná, značí ustavičné opakování motivu, není však zcela jasné, mohou-li nástroje během přechodu dohrát započatý motiv či nikoli; Lutosławski pomocí plné čáry a vlnovky jemně rozlišuje dva druhy přechodu – náhlý a povlovný. Podobně jako u *Polymorfie*, i mezi *Třemi básněmi* a *Patnácti listy* najdeme překvapivou shodu v obsazení, a sice v obsazení dechových nástrojů.⁹³ Shod notačního rázu je celá řada. (a) Posuvky platí pouze pro jednu notu; v *Patnácti listech*

⁹¹ Partitura navíc končí souzvukem C dur, tolik příznačným pro pozdější Fišerovy skladby.

⁹² Srov. party druhé a třetí flétny, druhého hoboj a klarinetů v listu XII. V autografech byl zápis upřesněn svislou přerušovanou čarou, jejíž smysl redaktor Kopelent z důvodu ojedinělého výskytu zpochybnil („nevím proč jsou tady a jinde nejsou!“), a v rkp. b také apostrofními cezurami, jejichž absence budí nechtěný dojem nepřetržitého opakování motivu.

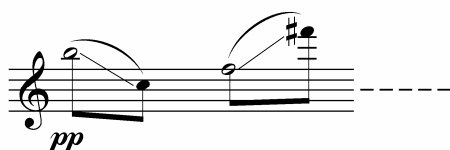
⁹³ 3.2.3.2–2.2.2.0. Fišer na rozdíl od polských autorů nenotuje partituru in C.

Fišer uplatňuje zajišťovací odrážky, v *Caprichos* již ne.⁹⁴ (b) Nevypisování hlaviček opakovaných tónů je rysem komplementárním k novému pojetí posuvek. V *Básních* se ale vyskytuje jen ojediněle kvůli nedostatku místa⁹⁵ a v *Listech* je spojeno s významem desynchronizace; tam i tam u šestnáctinových břevna. (c) Cezury vyznačené lomítkem uprostřed jednotlivého hlasu – v *Patnácti listech* kontrastují s apostrofy na konci některých částí skladby.⁹⁶ (d) Noty s prázdnou hlavičkou spojené čarou v pozici břevna vyjadřují sounáležitost takto spojených hodnot a vyžadují provedení legato (Příl. 1/4–5 a 1/8).⁹⁷ „Břevna“ zároveň napomáhají rozvrhu lokálních časových proporcí, a u Fišera tak zavádějí spíše nežádoucí variabilitu.⁹⁸ Umisťování nožiček na střed noty ve shodě s Lutosławským ovšem najdeme pouze v tištěném vydání partitury *Patnácti listů*. Lutosławski také na rozdíl od Fišera výslovně požaduje, aby tento způsob zápisu hlasů, notovaných pod sebou, nebyl – v úsecích *ad libitum* – interpretován simultánně.⁹⁹ (e) Spojení počáteční dlouhé noty s prázdnou hlavičkou a koncové krátké noty s plnou hlavičkou, navíc v kombinaci s čarou spojující obě hlavičky a vyjadřující glissando.

př. 17 – Lutosławski

př. 18 – Fišer

⁹⁴ Srov. pokyn „Každá posuvka platí jen pro jednu notu!“ v náčrtu *Caprichos* (Příl. 8, č. 249).

⁹⁵ Orchestrální partitura, str. 39–42.

⁹⁶ Autografy *Listů* obsahují jen apostrofy, lomítka tedy byla doplněna později. Autograf *Caprichos* (Příl. 8, č. 250) pracuje již s lomítky.

⁹⁷ Jak ukazují notové příklady v příloze, orchestrální partitura *Tři básně*, str. 31, výslovně požaduje provedení skupiny na jeden dech a legato (Příl. 1/8); *Patnáct listů* v těchto případech výslovně uvádí *legato* (Příl. 1/4–5).

⁹⁸ V souvislosti s čarou, vedenou od (plné) hlavičky, kterou Fišer převzal patrně od Pendereckého.

⁹⁹ *Tři básně*, sborová partitura, str. 6. Kromě toho, při dvojitém nebo trojitém obsazení hlasů mají účinkující realizující týž part zpívat nezávisle na sobě.

(f) Notace generální pauzy dvěma korunami, spojenými svislou plnou čarou, běžná pro *Tři básně*, se vyskytuje v autografech *Patnácti listů* za pátou částí;¹⁰⁰ tištěné vydání tyto koruny vypouští.

Ve světle tohoto srovnání jeví se Fišerova nová notace jako epigonská. Hypotézu přímé souvislosti s uvedenými polskými partiturami v případě *Tři básně* nakonec – po vyjasnění chronologie – vyslovujeme; míra shody, v součinnosti s afinitami kompozičními, je skutečně pozoruhodná. Partituru *Polymorfie* Fišer mohl poznat před dokončením *Patnácti listů*: vyšla poprvé u Hermann Moeck Verlag v roce 1963. Orchestrální partitura *Tři básně* vyšla poprvé v březnu 1965 u PWM (Polskie Wydawnictwo Muzyczne) v Krakově a sborová partitura tamtéž o dva měsíce později. Poznat je tedy mohl také: jak jsme uvedli v předchozí kapitole, Fišer byl hostem varšavského festivalu v září 1965 a nové Lutosławského partitury si tam pohodlně mohl pořídit.¹⁰¹ Uzávěrka kompoziční soutěže Pražského jara byla až 30. 11. 1965. Některé notační prvky snad mohl Fišer převzít od Kabeláče nebo Kopelenta, jejichž proporční partitury začaly ovšem vycházet tiskem až po roce 1966, některé z partitury *Benátských her*, jejíž tištěné vydání u Hermann Moeck Verlag je vročeno copyrightem 1962. Signifikantní prvky (d–f) ale *Benátské hry* neznají. Fišer se tedy s partiturami *Tři básně* (nebo nejprve alespoň s orchestrální partiturou) před dokončením *Patnácti listů* velmi pravděpodobně setkal.

---

¹⁰⁰ V tiskové předloze (rkp. a) v kombinaci s apostrofy.

¹⁰¹ Za 100 zlotých, dle Ruchu muzycznego, č. 15–16, zadní strana obálky, kde byla novinka ohlášena. Festival se konal ve dnech 21.–30. 9. 1965.

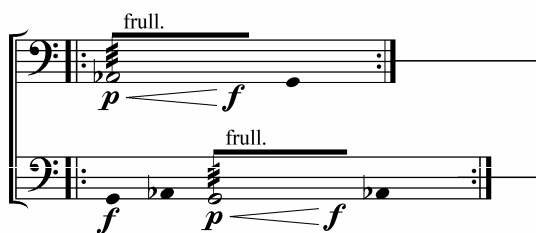
5.2 Kopelentova úloha a další vývoj

Na notaci partitury *Patnácti listů* má svůj nezanedbatelný podíl Marek Kopelent, který byl odpovědným redaktorem celého Fišerova triptychu *Patnáct listů – Caprichos – Requiem*. Odhlížíme od několika chyb, jimiž byl význam určitých notačních prvků poněkud zatemněn (odstranění svislých čar v listu XII, výpadek slovní poznámky v listech V a IX, jistá ztráta proporčnosti v listu VI, kde autografy notují glissanda sólových smyčců spíše „na tři“ než „na dvě“ – viz př. 18).¹⁰² Kromě toho, že Kopelent provedl v rkp. a běžné redakční úpravy a vylepšil nebo doplnil hudební italštinu, např. včetně zmíněného „aleatorického“ předpisu *sempre sim.*, pomohl domyslet některé notační rysy, které si Fišer záhy osvojil. To se týká především oblasti tónové intenzity. Crescendové a decrescendové vidlice, značené nejprve obvyklým způsobem (jako vidlice) u každého hlasu zvlášť, převedl Kopelent na skupinové značení a vybarvil je černě. V listu X vpravil crescendové vidlice do trámců (nebo přesněji *dauernstrichů*), čímž o další stupeň „modernizoval“ vzhled notového obrazu a mimo to bezděky zakryl příbuznost s Lutosławským, jemuž se autografy v daném místě velmi podobají.¹⁰³

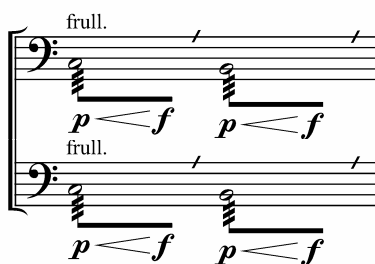
---

¹⁰² Nejpresnější notaci listu VI opět nabízí rkp. b. – Je pozoruhodné, že Kopelentova redakce se nepromítla do tištěných hlasů, vrozených copyrightem 1966. Zjevně nebyly pořízeny podle připravovaného tisku partitury, neboť reprezentují v mnoha ohledech dřívější stav obou autografů. Obsahují tedy také ony signifikantní prvky, ukazující polským směrem, které díky redakci partitury zmizely (viz též př. 19–21). Při řešení obtíží výkladu notace však mnoho nepomohou; vztah simultánně pojatých skupin k ostatním skupinám v polytempově koncipovaných částech tu není znázorněn a u notačně nedotaženého řešení *aleatorického přechodu* dřevěných dechů v listu XII jsou jen částečně naznačeny reperkuse jednotlivých hlasů zkratkami dříve nastupujících nástrojů, vyznačenými v závorkách. Je otázka, do jaké míry je *snížená jednoznačnost* zápisu žádoucí a kdy je již nežádoucí. Podivuhodně také obsahují všechny hlasy kromě smyčců ony starší vteřinové údaje, zmíněné v kap. 5.1. Různé hlasy tak de facto hrají různě dlouhou skladbu. Provozovací materiály jsou dostupné v archivu EBP společně s partiturou cit. v pozn. 86.

¹⁰³ Př. 19 pochází ze str. 28 orchestrální partitury *Tři básně*, U obou skladatelů se jedná o *frullato* pozounů.

př. 19 – Lutosławski

př. 20 – Fišerův autograf

př. 21 – Fišer/Kopelent

Tento způsob značení dynamiky Kopelent sám používal, a vysloužil si tak dokonce pochvalu autora přehledové práce o nové notaci.¹⁰⁴ Že Fišer přijal plné vidlice do svého vlastního rukopisného vyjadřování již v náčrtu *Caprichos*, je malou záhadou;¹⁰⁵ předchůdnost redakční úpravy autografu *Patnácti listů* nelze vyloučit, ale ani potvrdit – *Caprichos* jsou datovány dřívějším rokem než tisk *Listů* (vydaný 1967, byť s copyrightem 1966).

Řada prvků vyjmenovaných v předchozí kapitole naznačuje příbuznost Fišerovy notace s notací dvou polských autorů, zvláště jednoho z nich. Fišerovo stylové sebenalezení ukazuje svůj rub – snahu napodobitelskou, která se projevuje nejen

¹⁰⁴ KARKOSCHKA (1966, str. 90).

¹⁰⁵ Příl. 8, č. 249. Partitura třetího smyčcového kvartetu Marka Kopelenta, vyd. SHV 1966, snad již byla na světě.

grafickým ztvárněním partitur, ale koneckonců i ve vlastní znějící struktuře díla. Některé další prvky, dokreslující tento vliv, se teprve objeví. *Caprichos*, určené pro dva dirigenty stejně jako *Tři básně*, obsahují nákres rozmístění účinkujících velmi podobný nákresu v partiturách Lutosławského skladby (Příl. 1/9). Také je zde podobným způsobem jako v *Básních* překročen rámec aleatoriky zaměřené především na časové relace v rámci mikrostruktury: přibližnou notací tónových výšek v deklamačních pasážích *Caprichos* resp. ve vokálních partech části *Le Grand Combat*.¹⁰⁶ *Pieta* poprvé přinese vějířovité zužování vícečetných břeven,¹⁰⁷ ovšem ve spojení s jejich přeškrtnutím po levé straně. Verbální pokyn „nepravidelná sfp, každý jinak, zprvu řídká, později stále hustší“ u druhého bloku *Piety* jako by byla přesným popisem začátku čtvrté části *Jeux* nebo první části *Tří básní* (kde se ovšem jedná o *sfpp*). Poprvé se tu vyskytují samostatné hlavičky, a sice ve stejném významu jako u Lutosławského.¹⁰⁸ Zřejmě od Pendereckého pochází hranatá koruna.¹⁰⁹ Naopak po *Caprichos* odpadají vteřinové údaje. „Dvojitý“ způsob zápisu klastrů (přidružená osnova s vypsány výškami) a značka pro tremolo, připomínající písmeno Z, dva další prvky Pendereckého notace, se objevují v *Nářku nad zkázou města Ur* (Příl. 1/10).¹¹⁰ Kuriozitou, zřejmě také dokládající polský vliv, je inverzní značení generální pauzy výrazem *P. G.* v úvodních taktech páté klavírní sonáty. Co vlastně zbývá z Fišerovy „proporční“ notace, odečteme-li prvky importované z Polska? Téměř nic. Průvodním jevem Fišerovy inspirace u dvou polských skladatelů je přitom jistá

---

¹⁰⁶ Tisk *Caprichos* notuje vyšší polohu hlasu nad vodorovnou čarou a nižší pod vodorovnou čarou. Lutosławského notace je bohatší. Redakce *Caprichos* ale bohužel opět Fišerovu notaci ochuzuje: v autografu, notujícím deklamací do notových osnov a specifikující ji jako takovou výrazem „senza voce“ a vynecháním klíčů, byly využity celkem čtyři možnosti značení: pod osnovou, v první mezeře, čtvrté mezeře a nad osnovou. Vyloženě chybné je možná sjednocení komorního sboru v úseku 14, kde alty a tenory byly vyznačeny ve čtvrté mezeře a následně nastupující soprány a basy v první mezeře; tisk všechny hlasy notuje nad čarou.

¹⁰⁷ Srov. KARKOSCHKA (1966, str. 154), kde je znak v inverzní (akcelerující) podobě citován notovým příkladem ze Sročekého skladby *Segmenti*.

¹⁰⁸ Orchestrální partitura *Tři básně*, str. 11: „Kropki oznaczają możliwie najkrótsze nuty (staccatissimo).“ Srov. Příl. 1/2 a LOUDOVÁ (1998, str. 109). Pracovali jsme pouze s náčrtem skladby *Pieta*.

¹⁰⁹ Srov. legendu k partituře *De natura sonoris N° 1*, PWM, Kraków 1967.

¹¹⁰ Značka Z pro tremolo figurovala již na konci druhé části v čistopisu *Requiem* (Příl. 8, č. 234). Byla však tiskem vyměněna za jinou značku – piktogram dvou paliček.

nekonzistentnost, daná užitím různých prostředků pro vyjádření téže skutečnosti – viz dva způsoby značení dauernstrichu, jejichž ekvivalentnost je doložena notací třetího úseku *Caprichos*.¹¹¹

Z notačních specifik, provázejících Fišerovo „experimentální“ období, zbývají už jen dvě. Přeskrtnutí břevna s významem co nejrychlejšího provedení Fišer používal od skladby *Pieta*. Nejprve tak značil pouze šestnáctiny, od *Requiem* také osminy. Výchozí rytmické hodnoty mohly kolísat – co nejrychlejší provedení rozličných vícezvuků je na klavíru a priori pomalejší než co nejrychlejší provedení jednohlasu, a tak *Žádost o popravu* notuje tento prvek jako šestnáctiny i jako osminy. Vyjádření syrrytmie spojením vícero hlasů společnými nožičkami, zmíněné mimo jiné v souvislosti s Pendereckým, je přítomno již v *Patnácti listech* a *Caprichos*, zatím ale jen v kombinaci s plnými hlavičkami.¹¹² Ke sjednocení zápisu dochází až v *Requiem*, kde Fišer podobným způsobem upravuje i noty legatové, tj. prázdné. Tím je dosaženo žádoucí jednoznačnosti.

Další vývoj Fišerovy notace se děje ve znamení postupného návratu k tradičním způsobům zápisu, jak ho pojmenovává SMOLKA (1985), korigován BARTOŠOVOU (2005). Kopelentovské plné vidlice jsou používány ještě v sedmdesátých letech, někdy se místo vidlic vyskytuje bílý (nevyplněný) trojúhelník. Od sedmdesátých let jsou skladby psány převážně notací ametrickou nebo metrickou, s občasným aleatorickým prvkem, doplněným případně o vteřinový údaj, nebo se specifickým rysem proporčním. Není-li skladba tonální a tedy s předznamenáním, posuvky platí pouze pro jednu notu; hlavičky opakovaných tónů nebo souzvuků se často nevypisují,¹¹³ výjimkou nejsou ani tzv. lenochy. Objevuje se Fišerova záliba v hranatých závorkách, občasné deklamační pasáže, někdy svěřené i instrumentalistům (*Centaures*, *Istanu*), mohou být notovány různým způsobem. Ojedinele se setkáme také s vějířovitými trámci. Úhrnem: mýlíme se jistě jen velmi

---

¹¹¹ „Que sacrificio“. Držená nota v náčrtu jako prázdná hlavička s břevnem, v čistopise jako plná hlavička s čarou vycházející od hlavičky. Příl. 8, č. 249–250.

¹¹² Sborová partitura *Tři básně* od str. 38 naopak s prázdnými hlavičkami.

¹¹³ Při pořizování těch opisů, které notové hlavičky doplňují, tak mohlo snadno dojít k chybám.

málo, pokud konstatujeme, že po první polovině sedmdesátých let nedochází ve Fišerově notaci celkově již k ničemu novému.

6. K soupisům

Všechny dosavadní soupisy skladeb Luboše Fišera, ať už ve slovníkových příručkách, na internetu nebo jako součást diplomových prací, byly výběrové a co do množství informací značně neúplné, protichůdné nebo vyloženě chybné. Tento základní nedostatek, na který upozorňuje například BARTOŠOVÁ (2005, pozn. 74 na str. 31), souvisel s nepřístupností skladatelovy pozůstalosti, která k vybudování úplného soupisu skladeb přímo vybízela. Přiložený soupis (Příloha 7) se o jistou úplnost alespoň pokouší, vyzývá přitom zároveň k dalšímu rozpracování; eviduje například jen prameny uložené v Praze a některé jen prostřednictvím neproověřených stop. Neevidované prameny lze navíc předpokládat u prvních interpretů. Za hlubší rešerše by rovněž stálo zahraniční působení Fišerova díla, zvláště v USA a v Německu. U skladeb premiérováných v zahraničí mnohdy neznáme přesné datum premiéry.

Fišer sám se v pozdějších letech o utřídění svých zralých skladeb nepokoušel. Ze šedesátých a zřejmě počátku sedmdesátých let jsou dochovány jen marginální soupisy skladeb, které měl aktuálně „na kontě”.¹¹⁴ Utřídil však juvenilie, čehož dokladem je jejich dodatečné očíslování modrou propiskou. Zřetelně tak označil díla – byť to snad původně nebylo záměrem – která nemají být vnímána jako reprezentativní. Jiným důležitým vodítkem je poslední pokus o řadu opusových čísel, dochovaný na poslední straně náčrtu *Koncertu pro smyčce*.¹¹⁵ Ten ukazuje, kterých děl si Fišer vážil kolem roku 1958, tedy přibližně jako dvaadvacetiletý student druhého ročníku AMU, a napomáhá při určování přesné chronologie skladeb. Nepřekvapivě začíná *Čtyřmi skladbami pro housle a klavír* z roku 1954, prvním veřejně provedeným kusem, a až do čísla osm pokračuje tituly, o kterých pojednává SMOLKA (1983). Opusy 9–12 pocházejí z doby těsně předcházející návrhu na opusovou řadu a literatuře byly dosud neznámy. Je pravděpodobné, že snad kromě

---

¹¹⁴ Srov. Příl. 8, č. 317.

¹¹⁵ Příl. 8, č. 56.

Partity pro housle a klavír zůstaly neprovedeny, možná je Fišer později zavrhl jako nadprodukcí. Přes určitou nahodilost tohoto raného seznamu, který je nutno brát s rezervou, může návrh opusování posloužit jako kostra pro počátek nového soupisu skladeb. Je zajímavé, že některé juvenilie překračují práh tohoto počátku, představovaného *Čtyřmi skladbami* – chorálová předehra s číslem 129 je dokonce téměř o rok mladší. Kromě toho některé hotové skladby z let 1954–1956 Fišer ani neoznačil opusovým číslem, ani jako juvenilie; tyto kompozice do soupisu skladeb zařazujeme.

Předložený soupis skladeb tedy obsahuje v chronologicko-systematickém uspořádání všechny známé prokazatelně dokončené koncertní skladby Luboše Fišera, které nemůžeme chápat (již jen) jako juvenilie. K nim pro určitou významovou sounáležitost a také z praktických důvodů přiřazujeme obě opery. Vést řez mezi tvorbou „vážnou“ (koncertní) a „příležitostnou“ (užitou) přitom není nijak jednoduché, ačkoliv intuitivně se lze orientovat snadno. Rozdíl nespočívá mezi tonalitou a ne-tonalitou; existují tonální skladby jako *Amoroso pro housle a klavír*, *Impromptu pro klarinet a klavír* nebo *Souvenir pro dvanáct violoncell*, které například pro jejich titul a obsazení nelze nevnímat v kontextu „vážné“ tvorby – jako určitý resentment, nebo například hudební anekdotu. Vedení přesvědčením, že stanovení hranice je do určité míry nutně také volní záležitost a že touha po monolitním souboru skladeb s jasnou a pokud možno nepřerušovanou vývojovou linií je příliš silná, než abychom se jí mohli podřídit, zařazujeme jmenované tituly do soupisu skladeb. Naopak skladby jako *Slavnostní pochod*, určený zřejmě pro Ústřední hudbu Čs. lidové armády a instrumentovaný jejím dirigentem Karlem Bělohoubkem, do soupisu nezařazujeme. Úpravy filmových melodií se do soupisu dostaly nanejvýš v podobě *Potpourri pro housle a orchestr*; *Salsu verde*, aranž populární melodie z *Tajemství hradu v Karpatech*, necháváme stranou. Případný výzkum takříkajíc z druhého konce, hudby filmové a užití, nepochybně sehraje svou roli a nejasné přechody nasvítí ostřejším světlem.

Soupis uvádí tyto údaje v následujícím pořadí.¹¹⁶ (1) Pořadové číslo v soupisu. (2) Titul podle věrohodného pramene, nejlépe autografního čistopisu nebo tištěného vydání (dále jen *věrohodný pramen*). Je-li titul v cizím jazyce, nepřekládá se s výjimkou italštiny, pokud má neutrální charakter (např. *Concerto per clavicembalo*, ale již ne *Sonata per Leonardo*). Fišerovy hranaté závorky jsou kvůli ustálené funkci, která je těmto znakům v hudebněvědných textech vyhrazena, zde i jinde převedeny na kulaté. (3) Podtitul, uvádějící např. obsazení nebo autora textu. Chyby v pojmenování, jako např. „pro smyčcový kvartet“ místo „pro smyčcové kvarteto“, jsou opraveny mlčky. Fišerovo chybné označení v takovýchto případech zpravidla ukáže transkripce titulního listu. (4) Vročení podle věrohodného pramene. (5) Příp. opusové číslo výše uvedeného Fišerova návrhu. (6) Rozvržení do částí. U jednovětých skladeb vnitřní rozvržení do úseků, nejčastěji prostřednictvím orientačních čísel (např. 1–13), které je u Fišera již samo o sobě jistým svědectvím struktury. Není-li skladba ani takto rozvržena, uvádíme, že je jednovětá, pokud je to vhodné (například u ustáleného spojení „jednovětá sonáta“). (7) Durata podle věrohodného pramene. (8) Dedikace. (9) Obsazení, pokud je jeho specifikace namísto a nevyplývá – jako u skladeb s menším obsazením – z podtitulu. (10) Autografní čistopis a jeho uložení. Existuje-li čistopisů vícero, je zpravidla ten, který vykazuje definitivnější podobu díla, např. předloha pro tisk. Následuje přepis titulního listu nebo titulku nad notami.¹¹⁷ (11) Tištěná vydání. (12) Premiéra, příp. československá nebo česká premiéra. (13) Nahrávky včetně rozhlasových. (14) Další prameny. Exempláře tištěných vydání, a to i vydání vlastním nákladem, evidujeme jen u pozůstalosti. (15) Kritický ohlas v Hudebních rozhledech (viz též Příloha 4). (16) Literatura, odkazující na bibliografii (Příloha 3). (17) Poznámky.

Soupis shrnuje veškerá fakta, která se autorovi této práce podařilo shromáždit a kriticky utřídit prostřednictvím soustavného studia pramenů a literatury,

¹¹⁶ Některé položky jsou uvedeny vždy, i pokud údaj chybí: (1), (2), (4), (10–14). Zbylé položky, nejsou-li k dispozici pozitivní údaje, odpadají úplně.

¹¹⁷ Při reprodukci zvýraznění podtržením nerozlišujeme podtržení jednoduché a dvojité.

excerpována jsou samozřejmě slovníková hesla a také různé databáze.¹¹⁸ Celkově poukazuje soupis na určitý *sesuv* chronologie Fišerova díla, daný hned několika okolnostmi. Předně se obvyklé datování Fišerových skladeb řídí zpravidla rokem jejich ohlášení Ochrannému svazu autorskému (OSA), které může být v pozdějších obdobích o několik let opožděné – například *Zapomenuté písně* ohlásil skladatel až čtyři roky po jejich vzniku, v roce 1985.¹¹⁹ Jindy se ukazuje, že skladbu měl hotovou ještě déle před jejím veřejným uvedením nebo ohlášením. V případě *Centaures* se jednalo o koncepci pro velký orchestr (1974), která byla později přepracována pro orchestr dechový (1983). Podobná je situace u *Pastorale per Giuseppe Tartini*, které je doloženo, byť jen prostřednictvím opisu, již v roce 1976 jako skladba pro housle a violoncello; tuto tonální skladbu Fišer téměř o dvacet let později instrumentoval pro sólovou kytaru a smyčcový orchestr, zřejmě s vyhlídkou provedení Lubomírem Brabcem. Kořeny skladby *Double* sahají zřejmě až do doby studia na konzervatoři, k její realizaci však Fišer přistoupil skutečně až na konci šedesátých let. Jiná je situace u *Sonáty pro orchestr*, údajně z roku 1998, která byla do jediné noty hotová již v roce 1989 jako *Adagio pro orchestr*; skladatel splnil objednávku České filharmonie tím způsobem, že pouze vyměnil titulní list opisu a k partituře napsal nový název s novým vročením.¹²⁰ Dochována je také kopie autografu *Istanu* (skladba vznikla v letech 1978–1979) s přepsaným vročením 1988, které odpovídá strojopisu psanému pro plánovaný Týden nové tvorby 1990, dochovanému v archivu HIS. Úhrnem tento *sesuv* naznačuje, že neprovedené starší skladby měl Fišer patrně sklon vydávat za nové; vnímání těchto skladeb jakožto nových se evidentně nebránil.¹²¹ Postupující

---

¹¹⁸ Databáze HIS www.musicbase.cz, databáze hudebních snímků Archivních a programových fondů ČRo www2.rozhlas.cz/archivy, databáze programů Pražského jara old.festival.cz, www.salzburgerfestspiele.at, interní databáze archivů Českého rozhlasu a České filharmonie.

¹¹⁹ Viz ENDRŠT (2008, str. 19–21), kde je uvedena chronologie podle evidence OSA. K dovršení zmatku je řada skladeb uvedena více než jednou. V některých případech se ovšem datace pramenů z pozůstalosti oproti datacím uváděným literaturou opoždí.

¹²⁰ Snad i proto mohl kritik premiéry Michal Matzner konstatovat příbuznost se *Sonátou pro klavír, smíšený sbor a orchestr* (HRo 99/4/9). Některé úseky *Sonáty pro orchestr* se shodují s kvartetní skladbou *A pravila Rut* a *Sonátou pro violu sólo a smyčcové kvarteto*, motivicky se Fišerovo rozloučení se symfonickým orchestrem prolíná s dalšími skladbami z druhé poloviny 80. let – *Sonátou pro violoncello sólo* a skladbou *Oh cara, addio*.

¹²¹ Neměl přeci rád „zbytečné řeči“ (HRo 99/4/9).

kompoziční umlknutí tak bylo pro dobového recipienta částečně překryto přísunem dosud neprovedených starších skladeb.

6.1 Katalog pozůstalosti

Katalog pozůstalosti, respektive tištěných a rukopisných notových pramenů z pozůstalosti týkajících se Fišerovy koncertní tvorby, je zpracován podle potřeb a požadavků ČMH. Popsaná archiválie je vždy uvedena novou signaturou, vyplývající ze systematicko-chronologického utřídění fondu. Sledovány byly následující parametry. (1) Autor 1. (2) Autor 2, například autor vokálního textu nebo nástrojové revize. (3) Název skladby podle zkoumaného pramene. I v tomto soupisu jsou Fišerovy hranaté závorky upraveny na kulaté. (4) Části skladeb. (5) „Žánr“, třídící prameny do systematických větších celků podle obsazení. (6) Datace (vročení pramene). (7) Lokace. (8) Přesná datace, dochovaná u ranějších skladeb. (9) Typ pramene. Základní rozlišení autograf, opis, kopie, tisk je u autografů zjemněno na skicu, náčrt a čistopis. (10) Technika – např. černé pero. U tisků a kopií odpadá. (11) Specifikace pramene. Nejčastější rozlišení partitura, hlas, u náčrtů příp. *souvislá skica* a počet osnov, v nichž je vedena. (12) Obsazení. Zkratky jsou přizpůsobeny zvyklostem ČMH, neuvádějí tedy obsazení ve tvaru, jak je např. v autografních čistopisech orchestrálních skladeb dochováno na rubu titulního listu. (13) *Durata* ve tvaru, uvedeném v prameni. V autografních čistopisech obvykle na rubu titulního listu. (14) Jazyk pramene. Jazyk vokálního textu, u tisků mutace předmluvy. Jinojazyčná (jiná než česko-italská) koncepce rukopisu jako takového je uvedena v poznámkách. (15) Textový incipit (u vokálních skladeb). (16) Vydavatel (u tisků). Ediční číslo. (17) Vazba. Uvádí se též lepicí páska nebo svorky. *Volné listy* jsou většinou dvojlisty papíru vložené do sebe. U pevných vazeb uveden příp. text na přední desce nebo na hřbetu. (18) Rozsah. Počet listů (fol.). U vázaných pramenů bez předsádky. V případě potřeby dále specifikováno. (19) Počet popsaných stran (p.) a počet stran popsaných notami. Za popsanou stranu je považována i strana byť s jediným písmenem (např. značkou kopisty), za stranu popsanou notami strana s jediným notovým znakem (např. klíčem předepsaným v osnově). (20) Vlastní číslování. Rukopisná nebo tištěná paginace je v závorce specifikována, pokud

neodpovídá přesně rozvržení pramene. Obvykle odpovídá počtu notových stran.¹²² Citace paginovaných notových stran je uvedena zkratkou *nstr.*¹²³ (21) Rozměr ve tvaru výška × šířka, udávaný v milimetrech a zaokrouhlený na pět milimetrů, u rukopisných pramenů dále počet osnov. U opakujících se typů papíru je uvedena značka papíru, jejíž parametry jsou objasněny v seznamu zkratek (Příloha 5). U pramenů v pevné vazbě je uveden vnější rozměr, který neodpovídá původnímu rozměru notového papíru; ten ovšem může být upraven ořízkou. (22) Dedikace ve tvaru, uvedeném v prameni. (23) Poznámky, citující např. přípisy a ozřejmující veškeré rukopisné zvláštnosti; u tisků uvádějící důležité údaje z tiráže apod. Konvoluty, např. konvoluty skic, jsou charakterizovány jen na obecné úrovni.

---

¹²² Příklad. Pramen má 7fol, 12, 10 notových p. Vlastní číslování je 1–10 (3–12). Znamená to, že pramen má celkem čtrnáct stran (7fol.) a vedle deseti stran popsaných notami čítá ještě dvě další popsané textem (a dva vakáty); noty začínají na třetí a končí na dvanácté straně straně a jsou paginovány od jedné do deseti.

¹²³ Nstr. 3 u příkladu uvedeného v předchozí pozn. je reálnou pátou stranou pramene.

Závěr

Aniž jsme se blíže zabývali kompoziční technikou, pokusili jsme se na základě studia pozůstalosti nahlédnout tvůrčí osobnost Luboše Fišera z vícero úhlů. Konstantou uplynulých úvah se tu zdá být – zajisté v přeneseném významu – určitý minimalismus. Pod zdánlivou neměnností, která může působit jako stejnorodost i jednotvárnost, se objevují odstíny, přechody a fáze. Skrytou dynamiku změn, někdy ne nekomplikovanou, jsme odhalili jak v biografii nebo recepci, tak potom blíže analyzovali u povahy rukopisů, textové problematiky, modality a notace. Jistým vodítkem tu napříště mohou být pojmy jako *talent*, *sebekritika*, *lapidárnost*, *věrnost*, *úzkost*, *distanc*. Stejně jako mezi talentem a sebekritikou, vzniká napětí také mezi *angažovaností*, provázející vznik skladeb, a *apatií*, projevovanou vůči jejich dalšímu životu. Přiznáváme zcela subjektivně, že zvláště „vzpříčená“ osobnost, svým založením periferní i podmanivá, si nás – i když jsme snad zpočátku ani nechtěli – nakonec získala. Osudovou roli *opakování*, hájeného před sebou i jinými a přesto možná nenáviděného, tu sotva můžeme přehlédnout.¹²⁴ Nyní však opouštíme nepatřičné pole volných interpretací, abychom věcně rekapitulovali nabyté poznání.

Do roku 1971, kdy Fišer odcestoval do USA, vytyčujeme jeden jeho okruh. Čistopisy skladeb jsou vypracovávány černým perem a opatřovány vazbou, zpočátku také přesnou datací. Čtvrtou klavírní sonátu, dokončenou před zásadním skladatelským úspěchem *Patnácti listů* a věnovanou památce interpreta první klavírní sonáty, vypracoval Fišer pečlivě do podoby právě takového čistopisu. Nahrávka autografního znění, které je počtem taktů a slyšitelnými variantami výrazně odlišné od pozdější verze tiskové, se zachovala díky interpretu premiéry Pavlu Štěpánovi, který ji v roce 1966 pořídil v pražském rozhlase. Pět let od dokončení, v roce 1969, vyšla sonáta tiskem; opis, pořízený jako tisková předloha nikoli podle čistopisu, nýbrž překvapivě podle náčrtu skladby, zpracovával Luboš

---

¹²⁴ HRo 80/9/418. Pro souvislost mezi opakováním a faktem zavržení některých skladeb viz HÁJEK (2008).

Sluka, pozdější šéfredaktor nakladatelství Panton. Na otázku, proč zůstal autograf přes svou notační dokonalost během přípravy vydání stranou, jsme nedokázali uspokojivě odpovědět. Jisté však je, že se nám u jedné z nejznámějších Fišerových skladeb pro klavír předestírá podivuhodný textový problém, poukazující také obecnějším směrem. Jak se vyrovnat s nespornou hodnotou autografu, jestliže autorizované první vydání představuje kanonické, přitom však odlišné a textově méně vypracované znění?

Poté co dokončil čtvrtou klavírní sonátu a na určitou dobu se odmlčel, odjel Luboš Fišer v září roku 1965 do Varšavy zúčastnit se jako oficiální pozorovatel tamějšího festivalu. Mohl si odtamtud přivést partitury *Tři básně* Witolda Lutosławského, které vyšly několik měsíců předtím a které už mohl do té doby slyšet v Praze. Zdá se nám téměř nesporné, že rozpracovanou skladbu *Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy*, v obsazení částečně se kryjící se *Třemi básněmi*, částečně s Pendereckého *Polymorfii*, dokončoval ještě na podzim 1965, neboť notační kvality nové Lutosławského partitury se do Fišerovy přelomové skladby zjevně promítly. Nevnímejme však jednu z „klíčových českých orchestrálních skladeb 60. let“¹²⁵ jako plagiát. Jde o konstatování vlivu a konkretizaci určitého proudění – import nové notace z Polska je přímo spojen s osvojováním nových kompozičních možností. Kromě toho, že si Fišer na *Patnácti listech* poprvé vyzkoušel tzv. řízenou aleatoriku, najdeme v této hojně analyzované skladbě nejen první použití osobitého šestitónového modu, jehož náznaky badatelé pozorovali v pŕitónových jádrech Fišerových ranějších skladeb,¹²⁶ ale také mnoho kompozičních rysů vyplývajících logicky z autorovy hudební řeči první poloviny dekády. Z nich připomeňme především stříhovou kompoziční techniku prudkých kontrastů a koncepční útlum tematické evoluční práce.

Prvním z mnoha úspěchů této skladby bylo obdržení rozdělené třetí ceny ve skladatelské soutěži Pražského jara. Ačkoliv spojena s rokem 1965, byla její uzávěrka na konci listopadu toho roku a ke konečnému rozhodování zasedla porota až

---

¹²⁵ SRNKA (1999).

¹²⁶ Poprvé SMOLKA (1983).

v únoru 1966. Oceněné skladby byly následně provedeny na následujícím ročníku festivalu Pražské jaro, a také patřičně zkritizovány.¹²⁷ *Patnácti listům* bylo zajištěno vydání ve Státním hudebním vydavatelství. Nejprve vyšly provozovací materiály – snad již pro účel premiéry – a teprve potom byl připravován tisk partitury, která oproti hlasům traduje poněkud odlišné zněním notací podobu. Kromě toho, že Fišer na „vítězném“ autografu dále pracoval, promítla se do konečné podoby partitury sebevědomá redakce Kopelentova, který měl ve vydavatelství na starosti celý Fišerův triptych *Patnáct listů – Caprichos – Requiem*. Nechtěně byl původcem několika chyb a dezinterpretací, především ovšem zajistil notovému obrazu určitý profesionální ráz a doplnil v oblasti dynamiky některé notační prvky, které Fišer dále používal. Vliv polské notace na Luboše Fišera měl nicméně jistou setrvačnost. S dalšími novými způsoby zápisu, přejatými tu od Pendereckého, tu od Lutosławského, se setkáme v partiturách následujících skladeb: ve zbylých částech triptychu stejně jako v zavržených skladbách z té doby (*Pieta*, *Žádost o popravu*) nebo v posrpnovém¹²⁸ *Nářku nad zkázou města Ur*, který představuje ve Fišerově osobním kontextu krajní řešení redukcí kompoziční i grafickou.

Naposledy zmíněná skladba nám byla příležitostí k charakterizaci Fišerova pojetí rukopisu; svědky neobyčejné pečlivosti při vypracovávání autografu jsme ovšem byli už v případě čtvrté klavírní sonáty. Rukopis *Nářku nad zkázou města Ur* je totiž také poměrně krajním řešením po výtvarné stránce, jejíž korelace s kompozičními aspekty díla je patrná. Pojmem, který nejlépe vystihuje Fišerovu rukopisnou práci, je zejména v tomto případě *partitura-artefakt*. Definitivnost a uzavřenost předmětu, nesoucího záznam hotové skladby, přitom kontrastuje s volností jednotlivých listů papíru stejně jako se skutečností, že Fišer pozdější partitury notoval téměř výhradně obyčejnou tužkou. Dalším typickým znakem autografů následujícího období je jistá uniformita, v níž na titulní list s vročením a dalšími podstatnými údaji navazuje holý notový text od třetí strany.

---

¹²⁷ Milanem Kunou v HRo 66/13/410.

¹²⁸ Podle SMOLKY (1991, str. 168) vyvolávala tato skladba „silné asociativní vztahy k nedávným událostem“.

Stipendijní pobyt v USA, od kterého odvíjíme chronologicky druhý okruh poznání, znamená možné setkání s americkým minimalismem, jehož vliv můžeme zaznamenat u objevené skladby *INRI*, je ale zřejmě také jedním z důvodů, proč Fišerovy skladby pro koncertní pódium na několik let přestaly být v tuzemsku provozovány. Určitou útěchou mohly být paralelní zahraniční objednávky a premiéry. Zájem domácího koncertního provozu je obnoven až po přijetí do Svazu českých skladatelů a koncertních umělců v roce 1979; vyplývá z něj nejen řada premiér, ale také zvýšená produktivita tvůrčí. Konstatujeme tak, že kolem roku 1980, alespoň co do četnosti kompoziční práce, vnímáme druhý a poslední tvůrčí vrchol skladatele Luboše Fišera.

Sedmdesátá léta jsou zajímavá v souvislosti s vývojem Fišerovy modality, od doby *Patnácti listů* definované jediným, postupně rozšiřovaným a příležitostně obměňovaným tónovým výběrem. Zjistili jsme, že kromě hlavní linie tohoto vývoje, která po roce 1978 přijímá natrvalo osmý tón *e*, existuje ve druhé polovině dekády také linie vedlejší, v níž skladatel zkouší pracovat s ještě větší tónovou redukcí než v letech šedesátých. Skladby o pěti tónech jsou zároveň spojené s charakteristickou redukcí posuvek na béčka. Pozornost jsme již nevěnovali novému vztahu k tonalitě, která – vedle kolážového použití v „polystylových“ skladbách přelomu šedesátých a sedmdesátých let – začne být pro Fišera od závěru páté klavírní sonáty integrální alternativou vůči ustálenému modu a zvláště v pozdních letech nabude dalšího významu.¹²⁹

Po roce 1980 dochází k postupné stagnaci, projevující se v řadě ohledů. Na základě korigované chronologie Fišerovy tvorby troupíme si vyslovit závěr, že Fišer v devadesátých letech již neřekl mnoho podstatného. Nabízející se jednoduché spojení se zhoršujícím se stavem fyzickým a psychickým raději necháváme stranou. Produktivita klesá, ohlášky nových skladeb se opoždují podobně jako jejich první provedení. Kompoziční metoda začíná být podrobována pochybnostem ze strany

---

¹²⁹ K páté klavírní sonátě viz BARTOŠOVÁ (2005, str. 31–34) a ČERNOVSKÁ (1986, str. 57–67), která závěrečné vyústění do plochy nesouvisející s předchozím děním nahlíží v kontextu Fišerovy tvorby jako určitý nový rys.

kritiky. Slovy Petra Víta o *Koncertu pro dva klavíry a orchestr*: „Po opakovaném poslechu [...] první dojem doplní neodbytně se vtírající poznání limitovaných možností této úsporné práce i určité její nebezpečí, které může vyvolat až jistý stupeň ztráty vnitřního napětí.“¹³⁰ K opakování dochází nejen v rovině kompozičních principů a v rámci jednotlivých skladeb. Třebaže Fišer pracoval s přejímáním motivů mezi jednotlivými skladbami – na úrovni i nad úrovní citátu – již v letech dřívějších,¹³¹ nyní se opakované užití stejné hudby v různých skladbách jeví symptomaticky. *Sonáta pro orchestr*, která byla hotova deset let předtím, než ji Česká filharmonie provedla co žhavou novinku (šlo o poslední premiéru skladatelova života), se v některých úsecích překrývá s dalšími skladbami z konce osmdesátých let. Okolnosti pochopitelně nesvědčí nutně o hodnotě. Přesto se konstatováním neutěšeného vývoje přikláníme ke slovům absolventky ÚHV FF UK¹³² a opouštíme apologetickou intonaci jiných prací. Zvýšenou pozornost jsme proto přirozeně věnovali dřívějším obdobím tvorby.

Ke komplexnějšímu zhodnocení rozsahu a významu Fišerova díla zajisté přispějí budoucí práce o tvorbě filmové a jevištní. I ve věci koncertní tvorby vyvolá zpřístupněná pozůstalost nové otázky, které povedou k novým odpovědím, jakmile o pozůstalost kdokoli kriticky disponovaný projeví zájem. K výzvám bude patřit překonávání uměle vytvořených hermeneutických rámců, mezi které ovšem spadá každý monografický pohled.

---

¹³⁰ HRo 86/4/159.

¹³¹ Míňena skladba *Riff*. Srov. HÁJEK (2008). Znamé je otevření skladby *Crux* citátem z *Requiem*. První verze zavržené druhé klavírní sonáty je jedním motivem významně spřízněna s první symfonií.

¹³² BARTOŠOVÁ (2005, str. 56, 61–62: „rozměňování hudebního obsahu“ apod.).

Příloha 1

Notové příklady

1. Nářek nad zkázou města Ur – autografní čistopis

IV

solo recit. 2 u - urú - gul - gul - e
coro di bamb u - urú - gul - gul - e
solo u - é - gul - gul - e
coro u - é - gul - gul - e
solo u - túr - gul - gul - e
coro u - túr - gul - gul - e
solo u - amas - gul - gul - e
coro u - amas - gul - gul - e
solo u - ama - nu - zu - ri
coro u - ama - nu - zu - ri
solo u - a - a - nu - zu - ri
coro u - a - a - nu - zu - ri
solo u - dam - nu - zu - ri
coro u - dam - nu - zu - ri
solo u - šes - nu - zu - ri
coro u - šes - nu - zu - ri
solo u - nin - nu - zu - ri
coro u - nin - nu - zu - ri
solo u - šes - nu - zu - ri
coro u - šes - nu - zu - ri
solo u - ukú - nu - zu - ri
coro u - ukú - nu - zu - ri
solo u - ma - gal - nu - zu - ri
coro u - ma - gal - nu - zu - ri

[sempre da capo]

B

solo recit. 1. a urúmu im - me - e - a - aš
coro recit. (SA) u - kú - e še - a - an - ša
solo a é - mu im - me - e - a - aš
coro u - kú - e še - a - an - ša
solo urí ba - da - gul
coro u - kú - e še - a - an - ša
solo ukú - bi ba - bir - bir
coro u - kú - e še - a - an - ša

[sempre da capo]

C

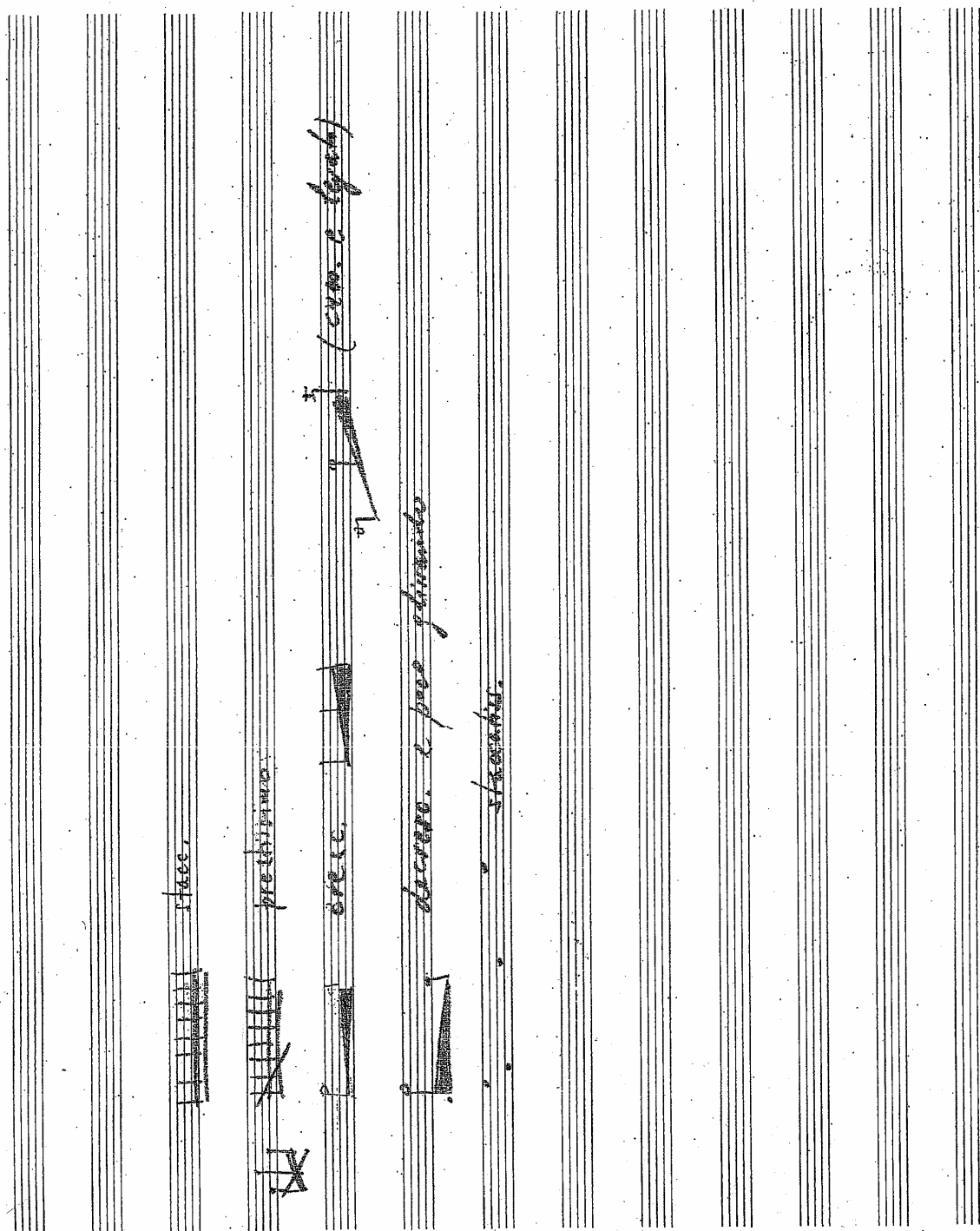
solo recit. 3. urú - bar - ra urú - bar
coro recit. (TB) a urú - mu ga - dm - dug
solo urú - ša - ba urú - ša - ab
coro a é - mu ga - dm - dug
solo é - urú - bar - ra - mu ha - ba - gul - gul
coro a urú - mu ga - dm - dug
solo é - urú - ša - ba - mu ha - ba - gul - gul
coro a é - mu ga - dm - dug

[sempre da capo]

A Allegro mf

B Agitato poco f

C Patetico f

2. Riff – autografní náčrt

0"
5"

Fl.

1. *pp* legato

2. *pp* legato

3. *pp* legato

Ob.

1. *pp* legato

2. *pp*

Clar. in B

1. *pp* legato

2. *pp* legato

3. *pp* legato

Fag.

1. *pp* legato

2. *pp*

Cor. in F

1. *pp* legato

2. *pp*

tutti archi senza sord.
pizz.

Viol. 1. *ff* pizz.

Viol. 2. *ff* pizz.

Viol. 3. *ff* pizz.

Vle. *ff* pizz.

Vcl. *ff* pizz.

6. Penderecki: Polymorphia

Dr Hermann Moock gewürmet

POLYMORPHIA

KRZYSZTOF PENDERECKI (1981)

① ② ③ ④

Vb

© 1983 by Hermann Moock Verlag, Celle / Germany. Licensed edition for Poland only.

Alle Rechte vorbehalten - All rights reserved - Tous droits réservés

⑤ ⑥

Vc

* Glasando od najniższego do najwyższych dźwięków, każdy instrumentalista grę od swojego dźwięku. Tempo dowolne.

LUBOŠ

0"

sempre sim.

10"

p

Cemb.

ff

1. *pp*

2. *pp*

3. *pp*

4. *mm*

Printed in

CO RO

- i - ne
ca 12''
32

33
C'en se-ra bien-tôt fi - ni de lui; etc.

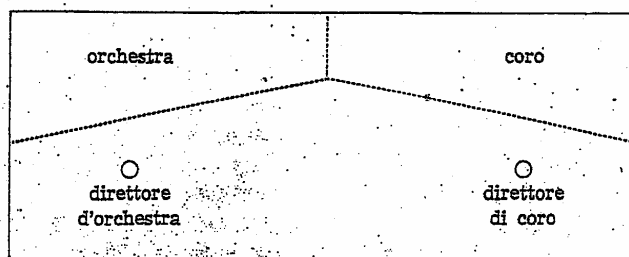
Fl. I
Fl. II
Fl. III
Ob. I
Ob. II
Cl. I
Cl. II
Cl. III
Fg. I
Fg. II
Trbe. I
Trbe. II
Cor. I
Cor. II
Pbn. I
Pbn. II
Aml.
Mb.
S.C.
Pf. I
Pf. II

*) patrz uwaga na s. 27. Przyłączenie grupy nut do jednej nieprzerwanej linii poziomej oznacza w instrumentach dętych wykonanie tej grupy na jednym oddechu i *legato*.

cf. note on p. 27. In the wind instruments the binding of a group of notes on one continuous horizontal line denotes that they should be performed in one breath and *legato*.

voir note à la page 27. Dans les parties d'instruments à vent, tout groupe de notes reliées par une ligne horizontale continue s'exécute d'un seul souffle et *legato*.

vgl. Anmerkung auf S. 27. Die Bindung einer Notengruppe an einen horizontalen Balken bedeutet, daß diese Gruppe in den Blasinstrumenten auf einem Atem und *legato* ausgeführt werden soll.

Lutosławski: Trois poèmes

Fišer: Caprichos

7

Příloha 2

Vyřádření Ladislava Ščerbaniče, redaktora EBP

text e-mailu z 10. 12. 2009

Luboš Fišer byl v polovině 90. let osloven tehdejší ředitelkou nakladatelství dr. Milenou Černohorskou, resp. k jednání o vydání klavírních a jiných skladeb došlo poté, co vyšlo v roce 1994 nové vydání žádané houslové sonáty Ruce. Skladatel přinesl do redakce objemný soubor opisů, pořízených v ČHF a bylo na úvaze nakladatelství, v jakém pořadí budou skladby vycházet.

7. sonáta stejně jako Sny a valčíky byly nově sázeny nikoli z důvodu autorových zásahů; důvod je mnohem prozaičtější: kvalita opisu ČHF byla u těchto skladeb nízká a roli sehrál také velký formát papíru, který by bylo nutné zmenšovat a tím čitelnost kopií ještě více poškodit. Tedy: 7. sonáta a Sny se sázely podle opisu ČHF. Autor četl korektury, řešily se posuvky, málo čitelná místa, nikoli však nějaké významné zásahy do notového obrazu. V tom smyslu Luboš Fišer vnímal své skladby, které nám nabídl k vydání, jako definitivní.

K vydání dalších skladeb, které byly ve výhledu – Sonáta pro sólové housle a Klavírní trio – nedošlo z příčin na obou stranách. V březnu 1999 se stal majoritním akcionářem nakladatelství (tehdy již přejmenovaného na Editio Praga a.s.) Bärenreiter-Verlag a nedlouho poté úmrtí skladatele a následné dědické řízení na několik let zablokovalo vydávání Fišerových děl.

BES resp. ES vydalo v 90. letech tyto tituly:

Ruce, H 3884, (1. vydání 1964 SHV) // 2. vydání 1994 BES // (3. vydání 2003 EBP)

Romance pro housle a klavír, H 7754, 1. vyd. 1996 BES, vydáno pouhých 40 kusů, žádné dotisky

Sonáta č. 5 pro klavír, H 7757, 1. vyd. 1996 BES

Sonáta č. 6 pro klavír, H 7758, 1. vyd. 1996 BES

Sonáta č. 7 pro klavír, H 7766, 1. vyd. 1997 Editio Supraphon Praha

Sonáta pro violoncello a klavír, H 7778, 1. vyd. 1997 Editio Supraphon Praha

Sny a valčíky, H 7795, 1. vyd. 1998 Editio Supraphon Praha

Příloha 3

Bibliografie

Literatura citovaná průvodním textem práce a Přílohou 7

kromě ohlasů v Hudebních rozhledech a tisků Fišerových děl

dis. – disertační práce

dipl. – diplomová práce

bak. – bakalářská diplomová práce

sem. – seminární práce

BARTOŠOVÁ, Martina. 2005. *Tvůrčí vývoj Luboše Fišera 1960–1980*. Praha: dipl. FF UK.

BAYER, Tomáš. 2005. *Redukcionismus ve tvorbě Luboše Fišera*. Brno: bak. FF MU.

ČERNOVSKÁ, Zoja. 1986. *Klavírní sonáty Luboše Fišera z hlediska kompoziční technologie a nástrojové stylizace*. Brno: dipl. JAMU. Exemplář též v ČMH.

DOUBRAVOVÁ, Jarmila. 1970. Luboš Fišer: Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy. *Konfrontace*, č. 4, str. 12–18.

DOUBRAVOVÁ, Jarmila. 1976. Čas struktury a struktura času. *Hudební věda* XIII, č. 2, str. 128–146.

DOUBRAVOVÁ, Jarmila. 1981. Two Works of the Neue Musik Composed on the Language of Ancient Cultures. *Muzikološki zbornik* XVII/1, str. 41–47.

ENDRŠT, Jaroslav. 2004. *Luboš Fišer – Relief pro varhany sólo*. Praha: sem. FF UK.

ENDRŠT, Jaroslav. 2005. *Luboš Fišer – Double pro orchestr*. Praha: sem. FF UK.

ENDRŠT, Jaroslav. 2008. *Luboš Fišer, závěrečné tvůrčí období*. Praha: dipl. FF UK.

FORSTOVÁ, Petra. 2008. Činnost skupiny Šmidrové v padesátých letech. Brno: bak. FF MU.

HÁJEK, Jonáš. 2008. *Vyloučeno z repertoáru: zavržené skladby Luboše Fišera*. Praha: sem. FF UK.

HONS, Miloš. 2000. Česká sborová tvorba 20. století: analytické stylové sondy. *Acta Universitatis Purkynianae* 51, *Studia Musica* VII. Ústí nad Labem: UJEP.

CHMELOVÁ, Věra. 2009. Česká a slovenská klavírní literatura 2. poloviny 20. století. Brno: dis. PedF MU.

International Who's Who In Music and Musicians' Directory (in the Classical and Light Classical Fields). 2000. Ed. David M. Cummings. 17th edition. Cambridge: Melrose Press.

KARAFIÁT, Jan. 2009. *Brněnský koncertní život v 60. letech 20. století: analýza repertoáru*. Brno: bak. FF MU.

KARKOSCHKA, Erhard. 1966. *Das Schriftbild der Neuen Musik: Bestandaufnahme neuer Notationssymbole: Anleitung zu deren Deutung, Realisation und Kritik*. Celle: Hermann Moeck Verlag.

Kdo je kdo v České republice na přelomu 20. století. 1998. Ed. Michael Třeštík. Praha: Agentura Kdo je kdo.

LAJNEROVÁ, Markéta. 2000. *Počátky Nové hudby v Čechách: Musica Viva Pragensis a její kmenoví autoři*. Praha: dipl. FF UK.

- LOUDOVÁ, Ivana. 1998. *Moderní notace a její interpretace*. Praha: HAMU.
- MELVILLE-MASON, Graham. 1999. Luboš Fišer. *Czech Music*, London, Vol. XXI, No. 2, str. 4–7. Nekrolog.
- MLEJNEK, Karel. 1983. *Luboš Fišer*. Informační leták HIS.
- MLEJNEK, Karel. 1999. Odešel skladatel Luboš Fišer. *Bulletin HIS*, 1999, č. 5, str. 5.
- PILKA, Jiří. 1968. *Luboš Fišer*. Informační leták HIS.
- PILKA, Jiří. 1985. Chuť hudby Luboše Fišera. *Opus musicum* XVII, č. 1, str. 3–7.
- PILKA, Jiří. [1985a]. *Padesátka Luboše Fišera*. Strojopis v archivu HIS.
- PSZCZOLKA, Jaroslav. 2002. The Apocalyptic Visions of Luboš Fišer. *Czech Music*, 2002, č. 5, str. 5–7.
- PSZCZOLKA, Jaroslav. 2005. *The Relation between Visual Art and Music in Luboš Fišer's Fifteen Sheets According to Dürer's Apocalypse and Caprichos*. *Musicologica Olomucensia* VII. *Acta Universitatis Palackianae Olomucensis, Facultas Philosophica, Philosophica–Aesthetica* 28, str. 117–134.
- SMOLKA, Jaroslav. 1983. Skladatel Luboš Fišer. I: Od tvůrčích počátků k Requiem. *Hudební věda* XX, č. 4, str. 298–321.
- SMOLKA, Jaroslav. 1985. Fišer Luboš. In *Čeští skladatelé současnosti*. Ed. Alena Martínková. Praha: Panton. Str. 75–76.
- SMOLKA, Jaroslav. 1991. Stínová česká hudba 1968–1989. *Hudební věda* XXVIII, č. 2, str. 153–185.
- SRNKA, Miroslav. 1999. *Nová syntéza: klíčové české orchestrální skladby 60. let 20. století ve světle Nové hudby*. Praha: dipl. FF UK. Výsledky též in *Luboš Fišer: Fünfzehn Blätter nach Dürers Apokalypse*. In: *Kontexte: Musica Iudaica 2000*. Sborník z mezinárodní konference Praha 12.–14. 12. 2000. Ed. Vlasta Reittererová, Hubert Reitterer. Praha: FF UK, 2002, str. 149–158.
- ŠIMURDOVÁ, Zuzana. 2004. *Klavírní dílo Luboše Fišera*. Brno: dipl. JAMU.

Příloha 4

Rejstřík ohlasů v Hudebních rozhledech

rok/číslo/počáteční stránka – příjmení nebo šifra autora – předmět

P – premiéra

- 56/5/202 – Hořejš – 1. sonáta pro klavír P
56/13/566 – Ceremuga – 1. sonáta pro klavír
57/10/429 Holzknecht – 1. sonáta pro klavír
61/11/524 – Pensdorfová – Lancelot P
61/19/834 – Kříž – 3. sonáta pro klavír P
62/2/71 – Šmolík – Ruce P
62/20/868 – Zapletal – Ruce
62/22/947 – Fišer – diskuze o Nové hudbě
64/3/115 – Kar – 1. sonáta pro klavír
64/6/237 – Felix – Symfonická freska P
65/7/285 – Kříž – 4. sonáta pro klavír P
65/9/378 – Mlejnek – Komorní koncert P
66/4/99 – výsledky skladatelské soutěže Pražského jara 1965
66/13/410 – Kuna – Patnáct listů P
66/13/411 – Fišer – perspektivy soudobé hudby
67/8/248 – sm – Ruce
67/18/564 – Bártová – Patnáct listů
67/21–22/649 – Kučera – Patnáct listů
68/4/102 – ml – Pieta P
68/8/230 – Kuna – Caprichos P
68/24/745 – Ps – Requiem P
69/5/133 – Eckstein/Fišer – Requiem
69/9/274 – MH – Riff P
70/10–11/444 – Musil – Nářek nad zkázou města Ur P
70/12/535 – Slavický – Double P
71/10/436 – Slavický – Crux P
73/8/350 – Čotek – Crux
73/10/433 – Pensdorfová – 4. sonáta pro klavír
77/1/19 – Štilec – Crux
78/3/128 – Vít – Sonáta pro violoncello a klavír
79/4/156 – Pensdorfová – Variace na neznámé téma P
79/8/337 – re – přijetí Fišera do SČSKU
79/10/444 – Kopecká – Lancelot
80/5/213 – Pokora – 5. sonáta pro klavír
80/5/214 – Hora – Relief
80/6/242 – Skála – Per Vittoria Colonna P
80/6/252 – Vítová – Klavírní trio P
80/7/321 – Bajer – Nářek nad zkázou města Ur balet P

80/8/352 – Pokora – Sonáta pro violoncello a klavír
80/9/418 – Kuna/Fišer – základní rozhovor
80/12/544 – Pilka – Albert Einstein P
81/5/193 – Skála – Testis P
81/6/250 – Pospíšil – Klavírní koncert P
81/7/310 – Pensdorfová – Caprichos
82/4/155 – Pokora – Labyrint
82/6/260 – Smolka – Sonáta pro dvě violoncella a klavír P
82/6/270 – Smolka – Meridián P
83/1/14 – Kříž – 5. sonáta pro klavír
83/3/111 – Štílec ml. – Concerto per Galileo Galilei P?
83/11/481 – Skála – 3. sonáta pro klavír
83/12/531 – Dehner – Caprichos
83/12/548 – Vítová – Oslovení hudby
84/1/10 – Pokora – Serenaden für Salzburg
84/7/293 – Pokora – Sonáta pro klavír, smíšený sbor a orchestr P
84/8/360 – Smolka – 2. smyčcový kvartet P
85/12/561 – Štraus/Maxián – 7. sonáta pro klavír ad.
86/4/156 – Havlík – autorský večer Fišera a Temla
86/4/159 – Vít – Koncert pro dva klavíry P
86/5/229 – Smolka – Věčný Faust P
87/6/268 – Pensdorfová – Sonáta pro violoncello sólo P
87/6/279 – Vítová – Lancelot
88/6/258 – Štílec ml. – Zapomenuté písně
90/7/315 – Pokora – 7. sonáta pro klavír
95/7/10 – Barančicová – Pastorale per Giuseppe Tartini, Sonata per Leonardo P
96/1/11 – Barančicová – A pravila Rut pro smyčcové kvarteto P ad.
96/5/9 – Pudlák – Hommage à E. A. Poe
97/5/3 – Barančicová – Sbohem, láska P
99/4/9 – Matzner – Sonáta pro orchestr P
99/8/26 – Mácha+Maxián – nekrolog

Příloha 5
Seznam zkratk

A	alt, autografní čistopis
A3	papír formátu A3
A4	papír formátu A4
a.	anglicky
Arp	harfa
AWSO	American Wind Symphony Orchestra
B	bas
Batt	sada bicích nástrojů
Bbt	basbaryton
BES	Bärenreiter Editio Supraphon
Bt	baryton
Camp	zvony
Cb	kontrabas
Cemb	cembalo
Cl	klarinet
Cor	lesní roh
Cor ing	anglický roh
Coro bamb	dětský sbor
Coro fem pic	malý ženský sbor
č.	česky, český, číslo
ČF	Česká filharmonie
ČHF	Český hudební fond
ČKO	Český komorní orchestr
ČMH	České muzeum hudby
ČRo	Český rozhlas
čs.	československý
ČSHS	Československý hudební slovník osob a institucí
ČsRo	Československý rozhlas
DU	Dům umělců v Praze, později Rudolfinum
EBP	Editio Bärenreiter Praha
ed.	editor
ES	Editio Supraphon
f.	francouzsky
Fg	fagot
FISYO	Filmový symfonický orchestr
Fl	flétna
Fl picc	pikola
FOK	Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
fol.	list
Grcs	velký buben
HAMU	Hudební a taneční fakulta Akademie múzických umění

hebr.	hebrejsky
HIS	Hudební informační středisko ČHF
HRo	Hudební rozhledy
Chit	kytara
ISCM	Mezinárodní společnost pro soudobou hudbu
it.	italsky
komp.	komponováno, kompoziční
KSO	Karlovarský symfonický orchestr
KŽ	Koncertní život
lat.	latinsky
LP	gramofonová deska
m.	místo
MM	metronomický údaj
Mz	mezzosoprán
N	nahrávka
n.	německy
NG	New Grove 2001
nstr.	notová strana – vlastní paginace pramene
Ob	hoboj
odb. red.	odborný redaktor
odp. red.	odpovědný redaktor
Orbis 10	papír formátu 340 × 270 mm s deseti předtištěnými osnovami
Orbis 12	papír formátu 340 × 270 mm s dvanácti předtištěnými osnovami
Orbis 24	papír formátu 380 × 270 mm s dvaceti čtyřmi předtištěnými osnovami
Orbis 32	papír formátu 380 × 270 mm s předtištěným orchestrálním obsazením
Orch	orchestr
P	premiéra
p.	popsaná nebo potištěná strana
Pf	klavír
Pf 4 ms	čtyřruční klavír
PJ	Pražské jaro
PKF	Pražská komorní filharmonie
PKO	Pražský komorní orchestr bez dirigenta
Pti	činely
Q	další prameny
r.	rusky
Rec	recitační, recitátor
rev.	revidoval, revize
rkp.	rukopis, rukopisný
rom.	romsky
S	soprán
s. a.	bez data

s. l.	bez lokace
SHV	Státní hudební vydavatelství
sign.	signatura
slov.	slovensky
SNKLHU	Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění
SOČR	Symfonický orchestr českého rozhlasu
SS	Smetanova síň Obecního domu v Praze
str.	strana
šp.	španělsky
T	tenor, tisk
Tamb milit	vojenský buben
Tamb rull	vířivý buben
tamt.	tamtéž
Tb	tuba
Timp	tympány
TNT	Týden nové tvorby
Tr	trubka
Trbn	pozoun
Trgl	triangl
var.	varianta
Vibr	vibrafon
VI	housle
Vla/Vle	viola/violy
Vlc	violoncello
vyd.	vydání, vydáno
Xyl	xylofon

Příloha 6
Soupis juvenilií

číslo Fišer	titul	opus	obsazení	datace	provizorní číslo ČMH
1	Fantasie a moll č. 4	1	VI, Pf	sine	139
2	Symfonie c moll	3	Orch	sine	–
3	Bouře	2 [na obálce 3]	Pf?	sine	241
IV	Jarní touha	12	Pf?	sine	243
V [v notách VI]	Píseň beze slov	6 [na obálce 4]	Pf?	sine	242
VI	Koncert a moll	dílo 15	VI, Pf	sine	136
7	Prélude	–	Pf	sine	–
8	Píseň života	–	Orch	sine	44
9	Fantastické sny	–	Pf?	sine	–
10	Klavírní sonáta a moll	10	Pf	sine	225
11	?				
12	Fantasie	3	Vlc + Orch	sine	60
13	Země nadějí	2, č. 1	Pf?	sine	230
14	Pohádka lásky	–	Pf	sine	219
15	Fantasie č. 1 d moll	5	Pf?	sine	246
16	Romance	–	Pf?	sine	239
17	Vítězství života [pův. Fantasie č. 3 D dur]	6	Pf?	sine	234
18	Píseň o lásce	–	Pf?	sine	236
19	Na vesnici	–	Pf?	sine	238
20	Zákon vlasti	11	A, Pf	sine	321, 333
21	Serenáda D dur	13	Archi	sine	71
22	Smyčcový kvartet D dur	–	2 VI, Vla, Vlc	sine	117
23	Fantasie č. 2 F dur	8	Pf?	sine	233
24	Romantická rhapsodie	–	Orch	sine	37
25	Prélude triste	–	Pf?	sine	235
26	Dramatická fantasie	2	Pf + Orch	1951	54
27	„Báseň“	–	Orch	sine	42
28	Pochod „Jen z vesela.“	dílo 17	Pf?	1949 [připsáno později]	240
29	Souvenir d’amour	–	Pf?	sine	227
29 [bis]	II. Suita	–	Orch	25. XII. 1953 – 1. I. 1954	28
30	Vzpomínka na	–	Pf?	sine	244

	Františkovy Lázně				
31	Klavírní koncert	–	Pf + Orch	sine	69
32	?				
33	Fragment	–	2 Vl, Vla, Vlc	24. V. 1952	–
33 [bis]	Touha	4	Pf?	sine	–
34	Religioso, molto adagio	11	Pf?	sine	–
35	Melodické obrázky	–	Pf	sine	–
35 [bis]	Koncertní valčík C dur	–	Pf	sine	–
36	Mazurka g moll	13/5	Pf	sine	–
37	Píseň života	–	Orch	sine	44
38	Brillante Polonaise	–	Pf	sine	247
39	Klavírní sonáta a moll	–	Pf	sine	224
40	Brillante Polonaise	–	Pf?	sine	–
41	I. Klavírní koncert d moll	–	Pf + Orch	sine	223
42	?				
43	Overtura [sic] „1939“	–	Orch	sine	–
44	Overtura [sic] koncertní „Romantická“	–	Orch	sine	–
45	Píseň života	–	Orch	sine	44
46	<i>bez titulu</i>	14	Pf + Orch	sine	–
47	Symfonie č. I a moll „Jarní“	–	Orch	sine	–
48	Fantastická symfonie	–	Orch	sine	43
49–51	?				
52	Klavírní trio h moll	1	Vl, Vlc, Pf	sine	156
53	?				
54	Pohádka	–	Bt, Pf	sine	–
55	Až se jaro vrátí	–	T, Pf	sine	–
56	?				
57	Tři věty	–	Fl, Ob, Cl	sine	165
58	Allegretto cantabile	–	Arp	sine	–
59	?				
60	O sanctissima	–	Bt, Org	sine	–
61	Píseň o novém životě	–	Pf, Coro	11. VI. 1952	272
62	Salónní polka A dur	–	Pf	11. VI. 1952	210

63	Scherzo	–	VI, Pf	10. června 1952	133
64	Jaro života	–	Orch	20. srpna 1951	34
65	Hymnus míru	3	Coro, B solo + Orch	31. III. 1952	263
66	Gioiso [sic]	–	Pf?	17. VII. 1952	231
67	Tanec	–	Orch	červenec 1952	–
68	Můj volný člověče!	–	Rec + Orch	3. VIII.–7. VIII. 1952	335
69	Elegie	–	Pf?	30. VII. 1952	232
70	Až umru	–	Canto, Pf	24. VII. 1952	292
71	Neznámý poutník	–	B, Pf	13. VIII. 1952	303
72	V zamyšlení	–	Pf?	17. VIII. 1952	228
73	Ballada	–	Vlc, Pf	28. VIII. 1952	148
74	Ukolébavka	–	Pf	sine	222
75	Umlklo stromů šumění	–	B, Pf	16. září 1952	304
76	II. Zas bude parno...	–	B, Pf	1. října 1952	–
77	III. Nevím proč ta země...	–	B, Pf	sine	–
78	?				
79	Essay	–	Pf	5. října 1952	220
80	Prosté zpěvy	–	Canto, Pf	30. XII. 1952	291, 323
81	Adagio	–	Pf?	sine	237
82	Koncertní valčík	–	Pf	26. XII. 1952	208
83	Vánoční evangelium	–	2 VI, Vla, Vlc	24.-25. XII. 1952	116
84	Píseň neznámých poutníků	–	Pf	1. I. 1953	207
85	?				
86	Památce velkého člověka	–	Pf?	25. I. 1953	245
87–89	?				
90	Ironické písně	–	S, Pf	sine	302
91–92	?				
93	Andante	–	VI, Pf	12. VI. 1953	134
94–95	?				
96	„Zátiší“	–	Pf?	červenec 1953	229
97	I. Smyčcový kvartet	–	2 VI, Vla, Vlc	21. července 1953	115
98	I. Suita.	7a	Orch	25. XII. 1953 – 1. I. 1954	28
99	?				
100	20 variací na vlastní thema	–	Pf	10. I. 1954	217
101	?				
102	Tantum ergo	–	Coro + Orch, Org	6. II. 1954	273

103	Šest preludií	–	Pf	7. II. 1953	218
104	Malá suita	–	Pf 4 ms	sine	221
105–106	?				
107	Polka	–	Pf	4. III. 1954	209
108	?				
G	viz č. 109	–	S, A, Pf	16. IV. 1954	–
109	Zpěvy/Zbojnická pověst	5c	S, A, Pf	25. IV./30. IV. 1954	301/298
110	?				
111	Les spirales	–	Pf	24. V. 1954	214
112	Jarní hudba	–	VI, Pf	23. V. 1954	131
113	?				
114	Pantomimické variace	–	Pf	10. VII. 1954	212
115–116	?				
117	Toccata	–	Pf, Bt solo, Coro TB, Org	14. VII. 1954	270
118–119	?				
120	Sonata da camera	–	2 Vle	27. VII. 1954	91
121	Zpěv trubadura	–	VI, Batt, Pf	12. června 1954	–
122	Brána vítězství	–	Mz, Coro SA, Pf	25. VII. 1954	274
123	Ohlasy	–	Pf	30. VII. 1954	211
124	Variace D dur na thema Carla Czerného	–	Pf	17. IX. 1954	215
125	Variace na Brahmsovo thema	–	Pf	26. VIII. 1954	216
126	Koncert	–	VI + Orch	sine	64–65
127	Tříhálřové rondo	–	Pf	11. X. 1954	–
128	?				
129	Chorálová předehra „Teď Pán Boh velí se nebáti!“	–	Org	6. XII. 1954	177
130	Novoroční pozdravy	–	Pf	1. I. 1955	530 (nové 196)
131–134	?				
135	Veselohra s dvojníkem – scénická hudba k Nezvalově hře	–	Orch pic, Coro	sine	–

Příloha 7

Soupis skladeb

1.

Čtyři skladby

pro housle a klavír

1953–1954 [op. 1]

I. Andantino con grazia, II. Non troppo, III. Poco andante, IV. Allegro giocoso (13')

A: ČMH 153 • *Luboš Fišer / Čtyři skladby / pro housle a klavír / Violino e piano.*

T: –

P: 25. 10. 1954 DU / Ivan Štraus, autor

N: –

Q: ČMH 149–152, Ivan Štraus

SMOLKA, 1983, 303–304

První veřejně provedené dílo. Původně Tance pro housle a klavír, dokončené 16. 7. 1953; později přikomponována jiná čtvrtá věta. A dokončen 3. 1. 1954. V držení Ivana Štrause první čistopis autografní partitury, k nemuž patří hlas VI, uložený v ČMH pod č. 152.

2.

Létavice

cyklus skladeb pro klavír

1953 [op. 2]

I. Scherzando, II. Non troppo, III. Vivo, IV. Allegro giusto, V. Allegretto,

VI. Prestissimo, VII. Espressivo, molto andante, VIII. Marcia funebre, IX. Allegretto,

X. Poco agitato, XI. Solenne, poco largo

Soně [Šrámkové] Luboš

A: František Maxián • *Létavice / cyklus skladeb pro klavír*

T: –

P: 1955 Praha

N: –

Q: –

SMOLKA, 1983, 304

Smolka uvádí vnočení 1954–1955. A dokončen 20. 7. 1953. Podle sdělení Františka Maxiána byla Soňa Šrámková předchozí majitelkou rkp. P dokládá ČSHS. Dedikace dopsána později, při rev. autor škrtnl osmou část. Sedmá část nese původní dedikaci „a Halina Czerny-Stefańska“, poslední část „a O. R.“ Původní opusové č. 3 bylo odstraněno.

3.

Spievanky

pro vyšší hlas a klavír

1954

1. Ej, Janču, Janču, 2. Ej, co to, Bože, 3. Na mšo svatú zvonijó, 4. Tri dni ma nahaňali,

5. Elena, elena

A: ČMH 269 • *Luboš Fišer / Spievanky / pro vyšší hlas a klavír / Op. 5a. / 1. Ej, Janču, Janču / 2. Ej, co to Bože / 3. Na mšo svatú zvonijó / 4. Tri dni ma nahaňali / 5. Elena, Elena.*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 267–268

Úpravy lidových písní, dokončené 30. 3. 1954. Srov. juveniliu č. 109 v Příloze 6.

4.

Sedm skladeb

pro violoncello a klavír

1954

I. Andante, II. Adagio cantabile, III. Animato, più andante, IV. Moderato marcatisimo, V. Lento, VI. Largo, VII. Adagio

A: ČMH 155 • *D / 7 skladeb / pro violoncello a klavír*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 154, 156–158

První tři části původně zřejmě samostatný celek, konvolut sedmi částí sebrán později. Čtvrtá a pátá část datovány 12. 4. 1954, šestá 3. 3. 1954. První část k datu 16. 5. 1954 nově zpracována jako Essai pro violoncello a klavír (ČMH 156–158). A nese rys čistopisu.

5.

Dvě slovenské písně

pro smíšený sbor a orchestr

1954

I. Hej, dobre tomu Janíkovi, II. Ej, pred hostincom

1.0.2.1–0.2.3.0–Timp–Pti–GrCs–Trgl–Pf–Coro SATB–Archi

A: ČMH 229 • *Luboš Fišer / Dvě slovenské písně / pro smíšený sbor a orchestr / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: –

A dokončen 17. 4. 1954, označen písmenem C. Písmeno B nese fragment Něžahyne, ej, Slovácko pro hlas a klavír, který je šestou částí ztraceného cyklu, datovaného 20.–27. 12. 1952 (ČMH 245 provizorního číslování). A nese ráz čistopisu.

6.

Sinfonia

pro housle sólo

1954

I. Andante, II. Allegro, III. Largo, IV. Allegretto, V. Prestissimo (11')

A: ČMH 133 • *Luboš Fišer / SINFONIA / pro solové housle. / (Andante – Allegro – Largo – Allegretto – Prestissimo) / Violino solo.*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 54–55, 132

SMOLKA, 1983, 306

Zavrženo. A, dokončený 14. 6. 1954, nese nástrojovou rev. zřejmě z ruky Ivana Štrause. V září 1955 instrumentováno jako Suita pro smyčcový orchestr (ČMH 54–55).

7.

Suita

pro symfonický orchestr

1955

I. Allegro, II. Adagio, III. Vivace (15')

2(Fl picc).0.2.2–0.3.3.0–Timp–Grcs–Pti–Pf–Archi

A: ČMH 3 • *Luboš Fišer / SUITA / pro symfonický orchestr / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 1–2, 93

SMOLKA, 1983, 304

A dokončen v únoru 1955. S vročením 1954 eviduje ČSHS.

8.

Smyčcový kvartet č. 1

1955

I. Allegro, II. Lento, III. Vivacissimo (16')

A: ČMH 96 • *LUBOŠ FIŠER / SMYČCOVÝ KVARTET / pro dvoje housle, violu a violoncello / 1955 / Partitura*

T: –

P: duben 1956 Praha

N: –

Q: ČMH 94–95, 97

SMOLKA, 1983, 304, MELVILLE-MASON, 1999

A dokončen 5. 3. 1955. P dokládá ČSHS. Pořadovým číslem opatřeno zde.

9.

Matka Naděje

pro hluboký hlas a klavír

1955 (7')

A: ČMH 271 • *Luboš Fišer / MATKA NADĚJE / pro hluboký hlas a klavír. / Canto e piano.*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 270

Text Vítězslav Nezval. A dokončen 3. 4. 1955.

10.

Sonáta č. 1

pro klavír

1955 [op. 3]

I. Allegro energico, II. Andante, III. Presto (13')

A: ČMH 194 • LUBOŠ FIŠER / SONATA / pro klavír / 1955 / Piano solo

T: SNKLHU H 2222, 1957 / odp. red. Lubomír Dorůžka, předmluva nepodepsána

P: 30. 1. 1956 D 34, Praha / Antonín Jemelík

N: LP Supraphon DV 5952, s. a. / Antonín Kubálek

Q: ČMH 192–193, 195

HRo 56/5/202, 56/13/566, 57/10/429, 64/3/115

SMOLKA, 1983, 304–305, ČERNOVSKÁ, 1986, 16–33, BARTOŠOVÁ, 2005, 1–6

2. místo v soutěži o cenu Vítězslava Nováka v rámci Velké jubilejní soutěže Svazu čs. skladatelů k 10. výročí osvobození.

11.

Kvartet

pro housle, violu, violoncello a klavír

1955 [op. 4]

I. Allegro appassionato, II. Adagio, III. Vivace (15')

A: ČMH 160 • Luboš Fišer / KVARTET / pro housle, violu, violoncello a klavír. / 1955. / Partitura.

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: 159

SMOLKA, 1983, 304

A, dokončený 16. 9. 1955, nese známky použití, kvartet tedy patrně byl proveden.

12.

Symfonie č. 1

pro orchestr

1955–1956 [op. 5]

I. Allegro, II. Adagio, III. Prestissimo (15')

2(Fl picc).2.2.2–3.2.0.0–Timp–Archi

A: ČMH 7 • Luboš Fišer / SYMFONIE / pro orchestr / 1955–56 / Partitura

T: –

P: 28. 6. 1956 DU / František Hertl, Pražský rozhlasový orchestr

N: CD HIS 1243 / Josef Blacký, Plzeňský rozhlasový orchestr; ČRo Praha 2009 /
Vladimír Válek, SOČR; ČRo Praha 2009 / Stanislav Vavřínek, Jihočeská
komorní filharmonie České Budějovice

Q: ČMH 4–6, ČHF 1652

SMOLKA, 1983, 305

A dokončen 21. 1. 1956. Motivická příbuznost se Sonátou č. 2 pro klavír. ČHF 1652 je
kopie A a původní rkp. hlasy.

13.

Novoroční pozdravy

soubor klavírních skladeb k Novému roku

I.–V. (1955–1959)

A: I. ČMH 196c • *Luboš Fišer / 130. / NOVOROČNÍ POZDRAVY / 1. I. 1955. / Piano*
2ms.

II. ČMH 196e • *Luboš Fišer / 24 VARIACÍ / pro klavír / „NOVOROČNÍ“ / 1956 /*
Piano solo

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 196a–b, d, f, 197

Nový rok Fišera inspiroval ke kratším i delším klavírním skladbám. Číslo „130.“
u skladby k Novému roku 1955 odpovídá číslování juvenilií, pořízenému snad před
koncem roku 1954. Variace IV. ve skladbě k roku 1956 se shoduje se začátkem 3. věty
1. verze Sonáty č. 2 pro klavír, přítomen je též motiv spojující tuto verzi sonáty se
Symfonií č. 1 (variace XIII.). Skladby k rokům 1957 a 1959 jsou dochovány jen
v náčrtu; 1959 jen 2× opakuje počáteční téma 3. věty Symfonie č. 2, v té době
vznikající. Skladba k Novému roku 1958 se nedochovala.

14.

My nepadnem!

pochodová píseň na slova Josefa Hory

pro sbor a velký orchestr

1956

1–10

2.2.2.2–3.2.2.0–Timp–Pti–Grcs–Tamb milit–Pf ad libitum–Coro SATB–Archi

A: ČMH 231 • *Luboš Fišer / MY NEPADNEM! / Pochodová píseň na slova Jos. Hory / pro*
sbor a velký orchestr / 1956 / Partitura

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 230, 232

Klavírní výtah (ČMH 232) dokončen 12. 2. 1956. Původním názvem Pochodová
píseň.

15.

Sedm písní národních

v úpravě pro vyšší hlas a klavír

1956

1. Až tady pojeděš, zastav se, 2. Černa mrnkevka na něbě, 3. Daj si mi, cérečko, 4. Čí je to děvče, 5. Ej Janku, Janíčku, 6. Zahrej nám, muziko, 7. Už je slunko

A: ČMH 273 • *Luboš Fišer* / SEDM PÍSNÍ / NÁRODNÍCH / v úpravě pro vyšší hlas

a klavír / 1956 / *Canto e piano*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 272

A dokončen 12. 2. 1956.

16.

Sextet

pro flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh, fagot a klavír

1956 [op. 6]

I. Allegro assai, II. Lento, III. Presto (12')

A: ČMH 163 • *LUBOŠ FIŠER* / SEXTET / pro flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh, / fagot

a klavír. / 1956. / *Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 161–162

SMOLKA, 1983, 304

A dokončen 12. 5. 1956.

17.

Sinfonia festiva

pro orchestr

1956

II. Allegro vivace (1')

0.2.0.2–0.2.0.0–Timp–Archi

A: ČMH 8 • *LUBOŠ FIŠER* / SINFONIA FESTIVA / pro orchestr. / II. / 1956 / *Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: –

Dochována jen 2. věta.

18.

Michelangelo

sedm sonetů pro alt, violoncello a klavír

na slova Michelangelova

1956–1957 [op. 7]

I. Nápis nade dveřmi, II. Kde oči tvé, III. Když skálu láme žár, IV. Co po letech,

V. Láska, VI. Socha Noci, VII. Nápis nade dveřmi

A: ČMH 276 • *Luboš Fišer / MICHELANGELO / Sedm sonetů pro alt, violoncello a klavír / na slova Michelangelova / Partitura / 1956–1957.*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 274–275, 277

SMOLKA, 1983, 305–306, FORSTOVÁ, 2008, 16

ČMH 274–275 jsou samostatná II.–IV. část, komp. původně jako Tři sonety na slova Michelangelova pro bas nebo baryton s průvodem klavíru [op. 7a] a zapsaná ve dvou transpozicích (Vlc v těchto částech nehraje). V této podobě provedeno 5. 4. 1957 na Střeleckém ostrově v Praze. Sonet je přenesené označení – Fišer zhudebnil vždy jen několik veršů. Podle Smolky sonety komp. pro přítelkyni altistku a „zazněly častěji“.

19.

Sonáta č. 2

pro klavír

1956 [op. 8]

I. Vivace, II. Adagio, III. Presto (12')

A: nezvěstný

T: –

P: –

N: –

Q: ČMH 198–200

nová verze 1964

jednovětá (4')

A: ČMH 203 • *Luboš Fišer / II. SONATA / pro klavír / (1956) / Nová verze 1964*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 201–202

HÁJEK, 2008, 4–11

Zavrženo. Motivická příbuznost se Symfonií č. 1. Na evidenční kartě HIS „prem.? II. 1965 Ostrava R. Bernatík“; tamt. „1983: autor si ji přeje vyřadit ze seznamu skladeb / 1987 na stanovisku trvá“. ČMH 200 je A Adagia pro klavír z roku 1956, odvozeného ze druhé věty. K němu náčrt pod č. 199. ČMH 202 je vložená a opět vyjmutá část 2. verze s titulem Valse.

20.

Ouvertura

pro orchestr

1957 [op. 9]

1–22

2.2.2.2–3.3.3.0–Timp–Pti–Grcs–Pf–16.14.12.10.8

A: ČMH 10 • *Luboš Fišer* / OUVERTURA / *pro orchestr. / 1957. / Partitura.*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 9

21.

Koncert pro clavicembalo

s průvodem orchestru

1957 [op. 10]

I. Allegro, II. Adagio, III. Presto (12–13')

0.0.0.0.–2.0.0.0–Cemb–2.2.1.1.1

A: ČMH 61 • *Luboš Fišer* / CONCERTO / *per clavicembalo / con accompagnamento orchestra [sic] / 1957 / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 60, 62

1. věta v náčrtu (ČMH 60) dokončena 10. 5. 1957. Ve velkém sále nebo při rozhlasovém provedení možno obsazení smyčců zdvojnásobit.

22.

Partita

pro housle a klavír

1957 [op. 11]

I. Allegro assai, II. Adagio, III. Allegro molto ben ritmico

A: ČMH 165 • *Luboš Fišer* / PARTITA / *pro housle a klavír. / 1957 / Violino e piano*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 164, 166

E-mail Ivana Štrause autorovi práce z 21. 6. 2010: „Partita mi byla – pokud vím – téměř věnována, coby nejbližšímu houslistovi – tehdy – v okruhu LF. Už se ale nepamatuji, jestli jsem ji provedl veřejně, možná, že by se našel nějaký doklad v archivu konzervatoře na interních nebo veřejných večírcích kolem roku 1954 [sic]. Spíš mám dojem, že jsem ji jen přehrál na skladatelském semináři.“

23.

Koncert

pro smyčcový orchestr

1957–1958 [op. 12]

I. Allegro, II. Largo, III. Vivace (12')

A: nezvěstný

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 56–57

Na poslední str. náčrtu (ČMH 56) je autorský soupis skladeb s návrhem opusové řady. Do pozdějšího opisu (ČMH 57), autografně vročeného 1959, provedl Fišer řadu korektur.

24.

Tři sbory

pro dívčí sbor a klavír

1958

I. Mikoláš Aleš, II. Božena Němcová, III. Karel Hynek Mácha (12')

A: nezvěstný

T: –

P: 5. 6. 1958

N: –

Q: ČMH 247

SMOLKA, 1983, 306

Text Jaroslav Seifert, František Halas a Josef Hora. P uvádí Smolka. Podle téhož komp. 1957 „pro nový tehdy dívčí sbor, vedený spolužákem Pavlem Kühnem – jádro budoucího Kühnova smíšeného sboru“, v repertoáru tělesa do jara 1962.

25.

Koncert

pro orchestr

1958

I. Allegro moderato, II. Animato – Adagio, III. Andante – Presto – Prestissimo (15')

3.3.3.3–4.3.3.1–Timp–Cemb/Pf solo–16.14.12.10.8

A: ČMH 12 • *Luboš Fišer / CONCERTO / per orchestra / 1958 / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 11

A dokončen 3. 8. 1958.

26.

Symfonie č. 2

pro velký orchestr

1958–1960

I. Grave – Allegro vivace, II. Andante – Adagio, III. Presto (15')

3.3.3.3–3.3.3.1–Timp–Archi

A: ČMH 14 • *Luboš Fišer / II. SYMFONIE / pro velký orchestr / 1958–60 / Partitura*

T: –

P: 8. 4. 1960 DU / Josef Hrnčíř, Pražský rozhlasový orchestr

N: ČsRo Praha 1960 / interpreti P

Q: ČMH 13

SMOLKA, 1983, 306

Společně s operou Lancelot absolventská práce na HAMU. Podle Smolky komp. do začátku roku 1960, kdy byla provedena. Podle ČSHS provedena v ČsRo. Datace P podle N. Provozovací materiál dříve v ČHF.

27.

Lancelot

opera o jednom dějství

libreto Eva Bezděková

1959–1960

1–148 (45')

Lancelot – T, Sandrina – S, Matka – A, Rytíř – Bt, Renald – Bbt, Jestřáb – Rec, Strom – Rec

Coro fem pic–Cemb–Armonio–Timp–4.4.3.3.2

A: ČMH 358 • *Luboš Fišer / LANCELOT / opera o jednom dějství / text Eva Bezděková / Partitura / 1960*

T: klavírní výtah Dilia 1549, 1970

P: 19. 5. 1961 Disk, Praha / J. Škoda, J. Kovaříková, Marie Ovčáčíková, Miroslav Bozděch, J. Kyzlink, Pavel Kühn, Vladimír Válek, režie M. Beran a B. Zoul

N: ČsRo Praha 1973 / Vratislav Kadlec, Jana Jonášová, Marie Veselá, Jindřich Jindrák, Karel Hanuš, Zdeněk Ornest, Jaroslava Tvrzníková, Pavel Kühn, Kühnův ženský sbor, Petr Jonáš, Orchestr Komorní opery Praha; odtud na CD HIS 1135

Q: ČMH 148; ČMH 355–357 provizorního číslování

HRo 61/11/524, 79/10/444, 87/6/279

SMOLKA, 1983, 306–307, BAYER, 2005, 7

Společně se Symfonií č. 2 absolventská práce na HAMU. Podle ČSHS opera „velmi úspěšná“. Libreto inspirováno vlámskou středověkou legendou; n. překlad zpěvního textu v T Doerthe Svobodová. Dvě televizní inscenace: Ivan Kotrč (1973) a Tomáš Šimerda (1997). ČMH 148 je pozdější samostatná skladba Lancelot und Sandrine pro Cemb solo, komp. jako variace na první Lancelotův výstup patrně v 80. letech. Podle Smolky rozmnožil klavírní výtah již v roce 1960 ČHF.

28.

Sonáta č. 3

pro klavír „Fantasia“

1960

I. Grave – Vivace, II. Adagio (11'10")

A: ČMH 204 • *Luboš Fišer / III SONATA / „Fantasia“ / pro klavír / 1960*

T: Panton P 680, 1969 / odp. red. Luboš Sluka, předmluva Marie Kulijevyčová
P: 20. 9. 1961 Městská knihovna Praha / Aleš Bílek
N: ČsRo Praha 1963 / Aleš Bílek; LP Panton 11 0283, 1971 / Richard Kratzmann; ČRo
Praha 2000 / Roman Schenk
Q: ČMH 205, Aleš Bílek
HRo 61/19/834, 83/11/481
SMOLKA, 1983, 307–309, ČERNOVSKÁ, 1986, 34–46, BARTOŠOVÁ, 2005, 6–9
A dokončen 2. 10. 1960. Podle Černovské premiéroval sonátu Antonín Kubálek
v Praze již v roce 1960. T uvádí podtitul jen v předmluvě.

29.

Ruce

sonáta pro housle a klavír

1961

1–27 (12')

A: ČMH 167 • *Luboš Fišer / RUCE / Sonata pro housle a klavír / 1961.*

T: SHV H 3884, 1964 / odp. red. Marek Kopelent, rev. Ivan Štraus, předmluva
nepodepsána; BES H 3884, [21994] / odp. red. neuveden; EBP H 3884, 32003 /
odp. red. Eva Zámečníková

P: 14. 12. 1961 DU / Ivan Štraus, Zorka Lochmanová

N: LP Supraphon DV 6210, 1965 / interpreti P; LP Supraphon SV 8406, 1966 / titíž;
ČRo Praha 1997 / Michaela Štrausová, Daniela Foltýnová; ČRo Praha 2003 /
Irena Jakubcová, Silvie Ježková; ČRo Praha 2004 / Iva Kramperová, Milada
Ulrichová

Q: ČMH 168–171

HRo 62/2/71, 62/20/868, 67/8/248, 86/4/156, 99/8/26

SMOLKA, 1983, 309–310, BARTOŠOVÁ, 2005, 9–12, KARAFIÁT, 2009, 77 a 137

Podle Otmara Máchy (HRo 99/8/26) sonáta „vzbudila obrovskou diskusi na AMU“.
V říjnu 1962 měla za sebou víc než dvě desítky repríz. Titul, původně Křížová cesta,
má upomínat na poezii Otokara Březiny.

30.

Symfonická freska

1962–1963

1–30 (14')

3(Fl Picc).3.3.3–4.4(Piston).4.1–2 Timp–Gong–Pf–Archi

A: ČMH 17 • *Luboš Fišer / SYMFONICKÁ FRESKA / 1962–63 / Partitura*

T: –

P: 16. 2. 1964 Praha / Alois Klíma, SOČR

N: CD HIS 1243 / interpreti P

Q: ČMH 15–16, ČF 6355, EBP 431 [olim ČHF 4554], ČHF 4554

HRo 64/6/237

SMOLKA, 1983, 311–312, BARTOŠOVÁ, 2005, 15–16

Podle Smolky si skladatel „tohoto díla nevází a má je za nepodařenou skladbu“. Původním názvem Nová apokalypsa. ČF 6355 je jiný A s pozdějším vročením 1966, který obsahuje kratší verzi skladby s pozměněným obsazením 3.2.3.2–4.4.4.0–2 Timp–Pf–Archi. Prameny EBP a ČHF tradují také tuto verzi.

31.

Sonáta č. 4

pro klavír

1962–1964

jednovětá (9')

Památce Antonína Jemelíka

A: ČMH 208 • *Památce A. Jemelíka / Luboš Fišer / IV. SONATA / pro klavír / 1962–64*

T: Panton P 885, 1969 / odp. red. Luboš Sluka, předmluva Jiří Pilka

P: 13. 3. 1965 DU / Pavel Štěpán

N: ČsRo Praha 1966 / Pavel Štěpán; ČsRo Praha 1970 / týž; LP Nová česká klavírní tvorba, Panton 11 0302, 1972 / Radoslav Kvapil; ČRo Praha 1996 / Libor Nováček ml.

Q: ČMH 206–207, 209–210

HRo 65/7/285, 73/10/433, 86/4/156

SMOLKA, 1983, 310, ČERNOVSKÁ, 1986, 47–56, BARTOŠOVÁ, 2005, 12–15

Citát (motto) ze Sonáty č. 10 pro klavír op. 70 Alexandra Skrjabina (podle Černovské „údajně poslední dílo, které Jemelík před svou smrtí studoval“). Jemelík zemřel tragicky v lednu 1962.

32.

Komorní koncert

pro klavír a dvanáct dechových nástrojů

1964

1–30 (10')

2.2.2.2–2.1.1.0–Pf solo

A: ČMH 64 • *Luboš Fišer / KOMORNÍ KONCERT / pro klavír a 12 dechových nástrojů / 1964 / Partitura*

T: Supraphon H 5422, 1974 / odp. red. Milan Šolc, předmluva Jiří Pilka

P: 28. 3. 1965 DU / Zdeněk Hnát, Libor Pešek, Komorní harmonie

N: ČsRo Praha 1965 / interpreti P

Q: ČMH 63, 65–67, EBP 422 [olim ČHF 5213]

HRo 65/9/378

SMOLKA, 1983, 312–313, ŠIMURDOVÁ, 2004, 29, BARTOŠOVÁ, 2005, 15–16

Smolka datuje skladbu 1963–1964. Komp. na podnět Libora Peška, který objednal u Jana Klusáka houslový a u Fišera klavírní koncert (Klusák tehdy napsal Sonátu pro housle a dechové nástroje). Preinstrumentováno 1970 na popud PKO. T je vyd. tohoto „definitivního orchestrálního znění“ (Smolka) s obsazením 2.2.2.2–2.2.0.0–Pf solo–7.6.5.5.4. P nové verze eviduje archiv HIS (11. 3. 1971 Praha / Zdeněk Hnát, PKO) resp. Šimurdová (16. 5. 1972 DU / titíž). ČMH 66 je A této verze.

33.

Reliéf

pro varhany

1964 (5')

A: ČMH 135 • *Luboš Fišer / RELIEF / Organo solo / 1964*

T: Musikedition Nymphenburg 2001 E 378, 1993; EBP H 7967, 2005 / ed. Petr Rajnoha, odp. red. Eva Špinarová, předmluva Jaroslav Endršt

P: 1964

N: ČsRo Praha 1980 / Václav Rabas; LP Panton 8111 0215, 1981 / týž; CD Orgelmusik des 20. Jahrhunderts, Bohemia Music, BM 0008-2 131, [1992] / Wolfgang Zoubek

Q: EBP 134, 136–138, CHF 4011

HRo 80/5/214

SMOLKA, 1983, 312, ENDRŠT, 2004, BARTOŠOVÁ, 2005, 15–16

Vyd. EBP vychází z CHF 4011 (opis s copyrightem 1966). P uvádí Endršt a archiv HIS. KŽ říjen 1970, str. 47–48, uvádí provedení Václavem Rabasem 23. 10. 1970 u sv. Jakuba v Praze. Podle textu Karla Mlejníka tamt. měly obě české skladby programu (Reliéf a Symfonická freska pro varhany Viktora Kalabise) „dnes svou skutečnou premiéru (nepočítáme-li informativní přehrávku brzy po jejich vzniku); byly určeny spolu s dalšími příspěvky našich autorů k mezinárodní varhanní soutěži Pražského jara 1966 [...]“

34.

Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy

pro orchestr

1965

I–XV (9')

3.2.3.2–2.2.2.0–Timp–Tamb rull–Claves–Cemb–24.8.8.8

A: ČMH 20 • *Luboš Fišer / PATNÁCT LISTŮ / podle Dürerovy Apokalypsy / 1965 / Partitura*

T: SHV H 4336, 1967 / odp. red. Marek Kopelent, předmluva nepodepsána

P: 15. 5. 1966 SS / Václav Neumann, SOČR

N: LP Supraphon 0 89 9890 / Karel Ančerl, ČF; LP Supraphon 0 10 0511 / Jiří Waldhans, Státní filharmonie Brno; LP RCA Corporation; ČsRo Praha 1987 / Bohumil Kulínský, FOK; CD Pražské jaro 2000, Arco diva, 2000 / Erich Wächter, SOČR; CD Brno Philharmonic Orchestra, LH Promotion 1771 0004-03, 2003 / Petr Altrichter, Státní filharmonie Brno

Q: ČMH 18–19, 21–22, EBP 424 [též olim CHF 2329]

HRo 66/4/99, 66/13/410, 67/18/564, 67/21–22/649

DOUBRAVOVÁ, 1970, DOUBRAVOVÁ, 1976, 140–142, SMOLKA, 1983, 313–316, SRNKA, 1999, PSZCZOLKA, 2005, 119–122 a 125–131, BARTOŠOVÁ, 2005, 16–19, BAYER, 2005, 27–32

3. cena v mezinárodní skladatelské soutěži PJ 1965 v kategorii skladba pro orchestr (společně s Williamem Woodem, za cenu získali po 8000,- Kčs; 1. cena Boris

Tiščenko, 2. neudělena; uzávěrka soutěže 30. 11. 1965). 1. cena Mezinárodní skladatelské tribuny UNESCO v Paříži 1966. Cena Svazu čs. skladatelů 1967. Smolka naznačuje, že autor na tomto díle pracoval i v předchozích letech. Další provedení v rámci 41. festivalu ISCM v Praze 9. 10. 1967 / Jiří Waldhans, Státní filharmonie Brno. Množství zahraničních provedení zaznamenal archiv HIS. Tvoří volný triptych se skladbami Caprichos a Requiem.

35.

Caprichos

pro komorní a smíšený sbor

1966

1–17 (10')

A: ČMH 250 • *Luboš Fišer / CAPRICHOS / tratto da Goya / per coro da camera e coro misto / Partitura / 1966*

T: SHV H 4439, 1967 / odp. red. Marek Kopelent; Supraphon a Musikverlage Hans Gerig; ²1972 / odp. red. Milan Šolc

P: 12. 3. 1968 DU / Pavel Kühn, Štěpán Koníček, Kühnovi komorní sólisté, Kühnův smíšený sbor

N: ČsRo Praha 1967 / interpreti P; LP Supraphon 1 19 0555; LP Supraphon 0 89 9890; LP Na nových cestách, Supraphon 1 12 0884, 1971 / interpreti P

Q: ČMH 248–249, 251–252

HRo 68/8/230, 81/7/310, 83/12/531

SMOLKA, 1983, 316–317, HONS, 2000, 194–207, BARTOŠOVÁ, 2005, 16–19

Text Francisco de Goya y Lucientes (popisky ke grafickému cyklu Caprichos). Archiv HIS eviduje baletní úpravu Františka Pokorného, uvedenou 1986 v Liberci. Druhý A (ČMH 251) zřejmě zadán do zahraniční soutěže (heslo „Francisco Goya“ na předsádce rkp.). Na LP 0 89 9890 chybí závěrečný šepot slova „Caprichos“. Tvoří volný triptych se skladbami Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy a Requiem.

36.

Pieta

pro komorní soubor

1967

1–10

1.1.1.1–0.0.0.0–Pf–1.1.1.1

A: nezvěstný

T: –

P: 15. 1. 1968 Praha / Zbyněk Vostřák, Musica viva pragensis

N: –

Q: ČMH 172

HRo 68/4/102

SMOLKA, 1983, 320, LAJNEROVÁ, 2000, 69

Zavrženo. Komp. na podnět interpretů P, kteří skladbu několikrát provedli v zahraničí (srov. evidenci HIS). Ze slov Lajnerové vyplývá, že skladba mohla být hrána již v září 1967 v Benátkách.

37.

Riff

pro orchestr

1968

1–25 (5–7')

3.3.3.3–3.3.3.0–Timp–Tom–tom–Tamb rull–12.12.10.8.6

A: 2 kopie ČMH 24 • *Luboš Fišer / RIFF / partitura / 1968*

var. *Luboš Fišer / RIFF / per orchestra / partitura / 1968*

T: –

P: 15. 4. 1969 DU / František Belfín, FISYO

N: –

Q: ČMH 23, ČHF 1104

HRo 69/9/274

SMOLKA, 1983, 320, HÁJEK, 2008, 12–23

Zavrženo. Podle musicbase.cz „zařazeno 18. 4. 1968“. Pod názvem Conception měla být původně delší verze skladby (ČMH 23) závěrečnou částí triptychu (po Patnácti listech a Caprichos). Přechodný název DNK zůstal na kopii A v ČHF 1104; pod stejnou sign. jsou uloženy původní hlasy.

38.

Requiem

pro soprán a baryton sólo, dva smíšené sbory a orchestr

1968

I–VII (20')

SBt soli–2 cori SATB–3.3.3.3–3.3.3.0–3 Timp–14.12.10.8.6

A: ČMH 234 • *Luboš Fišer / REQUIEM / pro soprán a baryton solo / dva smíšené sbory / a orchestr / 1968 / Partitura*

T: Supraphon a Musiverlage Hans Gerig H 4984, 1971 / odp. red. Marek Kopelent, předmluva Pavel Eckstein

P: 19. 11. 1968 SS / Helena Tattermuschová, Karel Berman, Antonín Šídlo, Český pěvecký sbor, Václav Smetáček, FOK

N: LP Supraphon 1 12 1537, 1973 / interpreti P; CD HIS 1243 / Antonín Šídlo, Pražský filharmonický sbor, FOK

Q: ČMH 233, 235–236, EBP 425

HRo 68/24/745, 69/5/133

SMOLKA, 1983, 317–320, HONS, 2000, 97, BARTOŠOVÁ, 2005, 16–19

A titulní list postrádá; citován podle kopie (ČMH 235). Komp. v první polovině roku 1968. V rozhovoru HRo 69/5/133 Fišer stvrzuje sounáležitost Patnácti listů, Caprichos a Requiem („Requiem jsem koncipoval jako závěr a vyvrcholení triptychu“) a doznává se k inspiraci starou synagogální hudbou. Interpreti P provedeno též na

PJ 14. 5. 1969. V textu první části chybně „in memoriam aeternam“ m. „in memoria aeterna“.

39.

Žádost o popravu

skladba pro čtyři recitátory, flétnu, vibrafon, celestu a cembalo
na text Josefa Podaného
1968 (8')

A: ČMH 296 • *Luboš Fišer / Žádost o popravu / skladba pro čtyři recitátory, flétnu, vibrafon, celestu a cembalo / Gesuch um Hinrichtung / Die Komposition [sic] für vier Sprecher, Flöte, Vibrafon, Celeste [sic] und Cembalo / Text Josef Podaný / Partitura / 1968*

T: –

P: 4. 3: 1970 DU / Otakar Brousek, Milan Friedl, Vlastimil Fišar, Rudolf Pellar, Petr Brock, Ivo Kieslich, Ladislav Simon, Jiří Hubička

N: –

Q: ČMH 295, ČHF 255

SMOLKA, 1983, 320, týž, 1991, 168

Zavrženo. 2. verze údajně pořízena na přelomu 70. a 80. let. V archivu HIS program P, v němž Podaného komentář: text vznikl 1964 a byl prezentován jako humoristická povídka pod názvem „O rychlý přesun do protisměru“. ČHF 255 je kopie A.

40.

Double

pro orchestr
1969

Double 1–15 (8')

Dr. Václavu Smetáčkovi

3.3.3.3–3.3.3.0–4 Timp–Pf–14.12.10.8.6

A: ČMH 26 • *Dr. Václavu Smetáčkovi / Luboš Fišer / DOUBLE / per orchestra / Partitura / 1969*

T: Panton P 1218, 1972 / odp. red. Jan Hanuš, předmluva Jaroslav Smolka

P: 27. 10. 1970 SS / Václav Smetáček, FOK

N: LP Panton 11 0363, 1973 / Václav Smetáček, ČF; ČsRo Praha 1988 / Přemysl Charvát, Symfonický orchestr Pražské konzervatoře; CD Luboš Fišer. Panton 81 1144-2 911, 1993 / titíž

Q: ČMH 25, 27, 59; EBP 3088 [olim ČHF 2568]

HRo 70/12/535

BARTOŠOVÁ, 2005, 20–23, BAYER, 2005, 16–27, ENDRŠT, 2005

„Dialog“ s barokním skladatelem Johannem Fischerem (1646–1716). ČMH 59 jsou „Variace (Double) na thema Johanna Fischera (1646–1721) pro smyčcový orchestr“, věnované „vynikajícímu komornímu orchestru konzervatoře“. Srov. KŽ, říjen 1970, str. 52–54, kde stojí, že skladba „je realizací myšlenky staré 10 let“. Chybný rok úmrtí Johanna Fischera (1721) uvádí A i T u části Double 2, kde č. a n. (A jen n.) poznámka:

„POCHOD pro smyčce nebo dechy je částí Suity Johanna Fischera (Hamburg 1702)“. Tato předloha dosud nebyla prověřena – jedná se zřejmě o Fischerovu *Tafel-Musik, bestehend in verschiedenen Ouverturen, Chaconnen, lustigen Suiten* [...].

41.

Vánoční

pro sóla, sbor a orchestr

1969

I. Gloria – Z nebe posel vychází – Kristus Boží syn – Splnilo se písmo svaté – Nastal nám den veselý – Vzhůru bratři milí – Z nebeské výsosti – V půlnoční hodinu – V Betlémě a ve vřkolu – Poslyšte z radosti – Nesem vám noviny – Poslouchejte křesťané – Zpívají andělé – koláž z pražských zvonů – II. Andante – Gloria – Veselé vánoční hody – Slyšeli jsme v Betlémě – Vzhůru, vzhůru – Dej Bůh štěstí – Jak jsi krásné neviňátko – Slyšte, slyšíc pastuškové – S trůnu otce svého – Chtíc aby spal – Zavírám písničku – Narodil se Kristus Pán (37')

STBt soli-Rec-Coro bamb-Coro SATB-2.2.2.2-3.3.2.0-Timp-Camp-Campanelli-Trgl-Tamburina-Cel-Arp-Org-Archi

A: ČMH 238 • *Luboš Fišer / VÁNOČNÍ / pro sola sbor a orchestr / Partitura / 1969*

T: ČRo R 073, 2005 / odb. red. Olga Ježková, odp. red. František Bílek

P: nedoložena

N: LP Vánoční koledy, Panton 11 0208, 1969 / Vlasta Mlejnková, Miroslav Moravec, Karel Kožušník, Jaromír Bělou, Felix le Breux, Pavel Kühn, Kühnův smíšený sbor, František Belfín; ČRo Praha 2004 / Vladimír Doležal, Luděk Vele, Otakar Brousek, Jiří Chvála, Kühnův dětský sbor, Štefan Britvík, Komorní sbor ČRo, Stanislav Bogunia, SOČR; ČRo Praha 2008 / Jaroslav Březina, Jiří Hájek, Otakar Brousek, Zuzana Marková, Dětská opera Praha, Michal Hájek, Pražský filharmonický sbor, Jan Kučera, SOČR

Q: ČMH 237, ČRo O 9699 [olim SB 7153, olim ČHF 2410], ČHF 2410, 9940

Pásmo koled. A je pouze titulní list.

42.

Nářek nad zkázou města Ur

rozhlasová kompozice pro lidské hlasy a hudební nástroje

na původní sumerský text

1969–1970

I–XI (11')

SBt soli-3 Rec-Coro bamb-Coro misto-Coro rec-7 Timp-7 Camp

A: ČMH 254 • *Luboš Fišer / Nářek nad zkázou města Ur / Lamentation over destruction of Ur*

T: Musikedition Nymphenburg 2001 E 268, 1994

P: 19. 9. 1970 vysílání ČsRo / Helena Tattermuschová, Karel Berman, Jan Tříška, Otakar Brousek, Ladislav Boháč, Pavel Kühn, Dismannův rozhlasový dětský soubor, Kühnův smíšený sbor, František Belfín, soubor bicích nástrojů

N: ČsRo Praha 1970 / interpreti P; LP Soudobá sborová tvorba, Panton 11 0298, 1972 / Helena Tattermuschová, Karel Berman, Jan Tříška, Otakar Brousek, Milan Friedl, Pavel Kühn, Kühnův smíšený sbor, František Belfín, soubor bicích nástrojů; CD Luboš Fišer. Panton 81 1144-2 911, 1993 / titíž

Q: ČMH 253, 255; ČMH 253, 352–353 provizorního číslování, ČRo SB 5501
HRO 70/10–11/444, 80/7/321, 80/9/418

DOUBRAVOVÁ, 1981, SMOLKA, 1991, 168, BARTOŠOVÁ, 2005, 24–27

Dílo vzniklo jako rozhlasová kompozice. Baletní verze (ČMH 253, 352–353 provizorního číslování) komp. 1978, P 5. 5. 1980 Smetanovo divadlo, Praha / František Belfín, sólisté, sbor a orchestr ND, choreografie Miroslav Kůra, režie Petr Weigl; balet „vychází sice z původní partitury, ale liší se značným časovým i nástrojovým rozšířením“ (HRO 80/9/418, kde chybně vročen 1970). Obsazení baletní verze: SABt soli–3 Rec–Coro bamb rec–Coro SATB–Coro rec–2 Fl alti(Fl Picc)–7 Trbn–7 Timp–Tom–tom–Camp–Gong–Campanelli–Cel–12 Vle–10 Vlc. – Použitý text byl rozluštěn v USA, překlad získal autor z pražského Orientálního ústavu. ČRo SB 5501 stejně jako T je rozmnožený A. Motivická příbuznost se skladbou Crux. Doubravová uvádí v a. překladu skladatelova slova z programu P baletní verze: „The Sumerian text, the Lamentations over the ruin of the city of Ur captivated me not only by the poetic value of its verses, but above all by the absolute addressness and urgency, by the direct expression of distress and horror of destruction and by the maximum exerted effort to save mankind... For these reasons I directed all the elements and means of the composition to the idea of warning“. První N natočena 3.–4. 6. 1970. V rozhovoru s Janem Řeřichou (ČsRo Praha 1982) odpověděl skladatel na otázku, zda je možné koncertní provedení: „Při natáčení na gramofonovou desku jsme zkusili, jestli by to šlo, a šlo by to velice dobře.“

43.

Crux

skladba pro housle sólo, tympány a zvony

1970

1–11 (7')

Ivanu Štrausovi

A: ČMH 99 • Luboš Fišer / CRUX / *Composizione per violino solo / timpani e campane* / 1970

T: Panton P 1572, 1976, ²1990 / odp. red. Miloslav Osvald; EBP H 7966, ³2005 / odp. red. Eva Špinarová, předmluva Jaroslav Endršt

P: 24. 8. 1971 chrám sv. Jakuba v Praze / Ivan Štraus, Petr Šprunk

N: LP Panton 11 0351, 1973 / interpreti P; CD Luboš Fišer. Panton 81 1144-2 911, 1993 / titíž

Q: ČMH 98, 100–101, 233, Ivan Štraus

HRO 71/10/436, 73/8/350, 77/1/19, 80/9/418, 96/1/11

SMOLKA, 1991, 168 a 177, BARTOŠOVÁ, 2005, 27–31

V archivu HIS strojopis s autorovým komentářem: „Skladby [sic] pro sólové housle, timpani a zvony /1971/ [přepsáno na 1970] je jednovětá kompozice, skládající se

z řady virtuosně koncipovaných metamorfoz základního houslového tématu, znějících nad stablem timpánového motivu. Na začátku a na konci skladby /v doprovodu zvonů/ zazní citát tématu z autorova Requiem – Fac eas Domine, de morte transire ad vitam /učíš Pane přeměnu smrti v život/ – jako vyjádření myšlenkové podstaty díla. ¶ Skladba byla poprvé provedena v Praze /1971/ houslistou Ivanem Štrausem a jím nahrána na gramofonovou desku Panton. Potom zazněla na mnoha reprisách v Evropě a Americe, zvláště v podání vynikajícího houslisty Gideona [sic] Kremera.“ Kremer prosadil skladbu navzdory zákazu na svůj pražský koncert (zřejmě 2. 11. 1976). Inspirací pro stylizaci houslového partu byla Fišerovi (podle Endršta v předmluvě k vyd. EBP) Sonáta č. 3 pro housle sólo Eugèna Ysaÿe. Vyd. EBP je reprodukcí autografu z majetku Ivana Štrause. Ve vyd. Panton vysvětlivky k notaci, na zadní str. obálky „výběr ze skladeb“. Zřejmě na konci 70. let uvedla skladbu západoněmecká televize. Motivická příbuznost se skladbou Nářek nad zkázou města Ur. Blíže k P viz KŽ, srpen 1971, str. 30–32, kde Karel Mlejnek datuje skladbu létem 1971.

44.

Amoroso

pro housle a klavír

1971 (2'30'')

Mé ženě

A: nezvěstný

T: vlastním nákladem, 1974

P: 9. 3. 1971 Praha / Jan Širc, autor

N: CD Aricord CDA 19511, 1995 / Viktor Kuna, Daniel Wiesner; ČRo Praha 2006 /

Václav Mazáček, Komorní orchestr Dvořákova kraje; CD Quattro plays

Quattro, Arco diva UP 0100-2 131, 2008

Q: ČMH 173, HIS fiš1

Původně pro Vlc a Pf – tak na evidenční kartě HIS včetně P. ČMH 173 je autografem této verze s titulem Andante amoroso.

45.

Report

pro dechový orchestr

1971

1–12 + March I–III (8')

Dedicated to Mr. and Mrs. D. C. Burnham

4.4.4.4–5.5.5.1–Pf–Timp–Gong–Tamb rull–Tamb milit–Trgl–Camp–Tom-tom–Pti–Grcs

A: nezvěstný

T: Edition Peters 66501, 1971 / odp. red. neuveden

P: červenec 1971, Ravenswood, West Virginia / Robert Austin Boudreau, AWSO

N: LP Peters; www.youtube.com

Q: ČMH 28–30

Times 26. 7. 1971

T (ČMH 30) je reprodukcí A. Komp. na objednávku AWSO.

46.

Lament

skladba pro komorní orchestr

1971

1–11 (15')

2.2.2.2–2.2.1.0–Timp–12.10.8.6.4

A: nezvěstný

T: –

P: 15. 3. 1974 Pardubice / Jan Valta, Východočeský státní komorní orchestr

N: ČRo Praha 2002 / Stanislav Vavřínek, Jihočeská komorní filharmonie České
Budějovice; ČRo Praha 2010 / Vladimír Válek, SOČR

Q: ČHF 5489

Podle musicbase.cz „zařazeno 5. 1. 1972“. ČHF 5489 je nová partitura rekonstruovaná podle původních hlasů, které v současné době reprezentují jediný dochovaný pramen. Hlasy, uložené pod stejnou sign., jsou anglickojazyčný rkp., který na konci hlasu Fg II nese poznámku o pravděpodobné P. Skladba začíná stejným citátem z Requiem jako skladba Crux.

47.

Sonáta č. 5

pro klavír

1973–1974

jednovětá (8')

A: ČMH 212 • *Luboš Fišer / V. SONATA / pro klavír / 1974*

T: rozmnoženo jako rkp. vlastním nákladem, 1974; přetisk BES H 7757, 1996 / odp.
red. Ladislav Ščerbanič; EBP H 7757, 2007 / odp. red. Luboš Mrkvička,
předmluva Jaroslav Endršt, Vendulka Kafková

P: 1975 München; čs. 29. 3. 1980 DU / František Maxián

N: ČsRo Praha 1981 / František Maxián; ČsRo Praha 1988 / Ivan Klánský; ČRo Praha
2007 / Lukáš Klánský

Q: ČMH 211, 213–214

HRo 80/5/213, 83/1/14

ČERNOVSKÁ, 1986, 57–67, BARTOŠOVÁ, 2005, 31–34

Parafráze úvodních taktů 1. věty Mozartovy „Haffnerovy“ symfonie KV 385. Na exempláři vyd. vlastním nákladem v archivu HIS (fiš24) razítko „18. XI. 1974“. Mnichovskou P uvádí pouze PILKA, [1985a].

48.

INRI

pro dechový orchestr

1974

1–4

Dedicated to American Wind Symphony Orchestra

4.4.4.4–5.5.5.0–2 Timp–Tom-tom–Tamb rull–Org

A: ČMH 31 • *Dedicated to American Wind Symphony / Orchestra / Luboš Fišer / INRI / 1974 / Score*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: –

Neznámá skladba.

49.

Concerto per Galileo Galilei

pro smyčce

1974

jednověť (8')

Českému komornímu orchestru

12.10.8.6.4

A: ČMH 58 • *Českému komornímu orchestru / Luboš Fišer / Concerto per Galileo Galilei / per archi / 1974 / Partitura*

T: –

P: 14. 12. 1982 DU / ČKO

N: ČRo Praha 2004 / Ondřej Kukal, ČKO; ČRo Praha 2009 / Vladimír Válek, SOČR

Q: ČHF 6175, 10066

HRo 83/3/111

A nenese ráz čístopisu. Kritika doloženého provedení neuvádí, že jde o P.

50.

Centaures

skladba pro orchestr

1974

1–14 (7')

3.2.3.2–4.2.3.0–Timp–14.12.10.8.6

A: ČMH 33 • *Luboš Fišer / CENTAURES / Composizione per orchestra / 1974 / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 32, 34

nová verze 1983

pro dechový orchestr

1–19 (7')

4.3.4.3–4.4.4.0–Timp–Tom-tom–Gong–Claves–Camp–Marimba–Xyl

A: ČMH 35 • *Luboš Fišer / CENTAURES / SCORE / 1983*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: –

Nová verze zamýšlena zřejmě pro AWSO. Vročení skladby dosud výhradně 1983. Citován signál SOS v Morseově abecedě, na konci hráči skandují „Centaures“.

51.

Sonáta

pro violoncello a klavír

1975

jednovětá (7')

A: ČMH 176 • *Luboš Fišer / SONATA / pro violoncello a klavír / 1975*

T: vlastním nákladem, 1976; přetisk ES H 7778, 1997 / odp. red. Ladislav Ščerbanič

P: 1976 Wien; čs. 3. 1. 1978 DU / Josef Chuchro, Jan Panenka

N: ČsRo Praha 1981 / Josef Chuchro, Josef Hála; ČRo 1999 / Pavel Ludvík, Luděk Šabaka; ČRo 1999 / Jitka Vlašánková, Ivan Gajan

Q: ČMH 174–175, 177–179

HRO 78/3/128, 80/8/352

Vídeňskou P uvádí pouze PILKA, [1985a].

52.

Písně pro slepého krále Jana Lucemburského

na slova Guillaume de Machaut

1975

1–15 (8')

Fl becco alto–Fl traverso–Fidula–Vla da gamba tenore–Timp–Coro SATB

A: ČMH 257 • *Luboš Fišer / Písně pro slepého krále / Jana Lucemburského / Guillaume de Machaut / Partitura / 1975*

T: –

P: Salzburg

N: ČsRo Praha 1978 / Miroslav Venhoda, Pražští madrigalisté; LP Panton 81 0771-1231 6, 1988; ČRo Praha 2009 / Gutta musicae

Q: ČMH 256, CHF S-835

BARTOŠOVÁ, 2005, 36–39

P uvádí MLEJNEK, 1983 a PILKA, [1985a]. Ve skicách (ČMH 256) dedikace „Miroslavu Venhodovi a Pražským madrigalistům“.

53.

Hudba

pro housle a orchestr

1976

1–18 (10')

Vl solo–Tom–tom–Timp–10 Vle–8 Vlc–6 Cb

A: ČMH 69 • *Luboš Fišer / HUDBA / pro housle a orchestr / 1976 / Partitura*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 68, 70–71, ČF 6543

Podle sdělení Ivana Štrause zavrženo. Skordatura VI solo ges-d¹-a¹-e². Původním názvem Anathema.

54.

Variace na neznámé téma

pro smyčcové kvarteto

1976 (7')

A: ČMH 103 • Luboš Fišer / *Variace na neznámé téma* / pro smyčcový kvartet [sic] / 1976 /
Partitura

T: –

P: 12. 12. 1978 [Praha] / Talichovo kvarteto

N: –

Q: ČMH 102, CHF 01501

HRo 79/4/156, 80/9/418

HRo 79/4/156: „Ve střední části zaujmou renesanční taneční rytmy, které autor identifikuje jako ohlas konkrétního výtvarného momentu – Breughelových postav selských hudců.“

55.

Pastorale per Giuseppe Tartini

pro kytaru sólo a smyčcový orchestr

1976 / 1995

1–24 (10')

Lubomíru Brabcovi

Chit solo–6.4.3.2.1

A: ČMH 72 • Lubomíru Brabcovi / *Pastorale* / *per Giuseppe Tartini* / *per guittare* [sic] solo
e [sic] orchestra d'archi / 1995 / Luboš Fišer

T: –

P: 14. 5. 1995 Španělský sál Pražského hradu / Lubomír Brabec, Janáčkův komorní orchestr

N: CD Prague Guitar Concertos, Supraphon SU 3272-2 031, 1996 / Lubomír Brabec,
Jiří Bělohávek, PKF

Q: ČMH 104–105, Arco diva

HRo 95/7/10

Materiál Arco diva – zřejmě společně se Sonatou per Leonardo – jako Koncert pro kytaru a smyčce. Původní skladba z roku 1976 pro VI a Vlc, dochovaná prostřednictvím opisu (ČMH 104), v roce 1995 upravena a instrumentována. Často uváděno chybně jako Pastorela.

56.

Labyrint

skladba pro orchestr

1977

1–4, 4A, 4B, 5–13 (9')

2(Fl alto).2.2.2–2.2.2.0–Timp–14.12.10.8.6

A: EBP 423 • *Luboš Fišer / LABYRINT / Composizione per orchestra / 1977 / Partitura*

T: –

P: ?1979 München; nová verze 15. 1. 1982 DU / PKO

N: ČRo Praha 2010 / Vladimír Válek, ČF

Q: ČMH 36–39, EBP 423 [též olim ČHF 7692]

HRo 80/9/418, 82/4/155

Inspirováno J. A. Komenským. Vročení P se v literatuře rozchází: 1978 (PILKA, [1985a], MLEJNEK, 1999), 1979 (HRo – „s nadšeným publikem a dobrými kritikami“). V roce 1980 přepracováno pro PKO; nová verze vypouští Trbn a požaduje méně smyčců (6.6.4.4.2). ČMH 36 je palimpsestem obou verzí.

57.

Róže

pro smíšený sbor

1978

1–12 (7')

Pavlu Kühnovi

A: nezvěstný

T: –

P: nedoložena

N: ČsRo Praha 1986 / Jaroslav Brych, Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy; ČRo Praha 1999 / Adolf Melichar, Vysokoškolský umělecký sbor

Q: ČMH 258–259

Text Rukopis královédvorský. Literatura obvykle zmiňuje vročení 1977. Původním názvem Zapomenutá píseň.

58.

Trio

pro housle, violoncello a klavír

1978

jednověté (11')

A: ČMH 180 • *Luboš Fišer / TRIO / per violino violoncello e piano / 1978 / Partitura*

T: vlastním nákladem, 1980

P: 13. 4. 1980 [Praha] / Foerstrovo trio

N: ČsRo 1992 / Guarneri trio

Q: ČMH 181–183, EBP 426 [olim ČHF 04254–8]

HRo 80/6/252

BARTOŠOVÁ, 2005, 45–47

Motivická příbuznost se Sonátou č. 6 pro klavír.

59.

Sonáta č. 6

pro klavír „Fras“

1978

jednovětá (5')

A: ČMH 215 • *Luboš Fišer / VI SONATA / –FRAS– / per piano / 1978*

var. 216 • *Luboš Fišer / FRAS / (VI Sonata) / per piano / 1978*

var. 217 • *Luboš Fišer / FRAS / VI. sonáta pro klavír / 1978*

T: rozmnoženo jako rkp. vlastním nákladem, 1978; přetisk BES H 7758, 1996 / odp.

red. Ladislav Ščerbanič; EBP H 7758, 2005 / ed. Vendulka Kafková, odp. red.

Eva Špinarová, předmluva Jaroslav Endršt, Vendulka Kafková

P: 1979 Praha / Eva Krámská

N: ČsRo Praha 1981 / Eva Krámská; ČsRo Plzeň 1990 / Eva Krámská; ČRo Brno 2008 /

Dušan Holý

Q: ČMH 218–219

ČERNOVSKÁ, 1986, 68–77, BARTOŠOVÁ, 2005, 41–44

ČERNOVSKÁ, 1986, 68: „Podle osobního vysvětlení skladatelova bylo jejím základním inspiračním podnětem prastaré slovo ‚fras‘, patrně makedonského či obecně balkánského původu, které se dodnes udrželo v podobě slovenského rčení ‚do frasa‘ neboli ‚k čertu‘. Sonáta je tedy jakýmsi dialogem mezi skladatelem a čertem, nikoli ovšem ve smyslu bytosti ďábelské, celou svou podstatou zničující a neslučitelnou [sic] s čímkoli dobrým, nýbrž naopak člověku v podstatě přátelsky nakloněného ‚chytrého čerta z vinného kamene [sic], spíš pro lotrovinu, než pro zlost‘.“ Víceero dochovaných titulních listů znejasňuje význam podtitulu. V části vyd. vlastním nákladem a v 1. vyd. podtitul chybí. V archivu HIS dochován program koncertu 11. 11. 1981 v Malém sálu Paláce kultury v Praze, při kterém sonátu provedla interpretk P. Skladba uvedena jako „‚Fras‘. VI. sonáta pro klavír.“ Podle textu programu sonáta „nese podtitul ‚Fras‘. Jde o prastaré slovo, dodnes se objevující ve slovenštině, znamenající ‚čert‘. Tedy nikoliv zlý a mocný satanáš, ale někdy trochu hřmotná, někdy trochu posmutnělá, ale vždy tvář čerta z vinného kmene, přítelíčka, nezvedeného, důvěrně nám známého.“ Motivická příbuznost s Triem pro housle, violoncello a klavír.

60.

Ave imperator morituri te salutant

skladba pro mužský sbor, violoncello sólo, čtyři trombóny a tři hráče na bicí

1978

1–21 (11')

A: ČMH 261 • *Luboš Fišer / Ave imperator morituri te salutant / Skladba pro mužský sbor /*

Violoncello solo / 4 Trombony / a 3 bicí nástroje / 1978 / Partitura

T: –

P: 18. 3. 1980 SS / Miroslav Košler, Pražský mužský sbor, [Václav Bernášek], Vladimír Válek, členové FOK

N: LP Panton 8110 0152, 1981 / interpreti P

Q: ČMH 260, ČHF 7213

HRO 80/9/418

ČERNOVSKÁ, 1986, 9, BARTOŠOVÁ, 2005, 39–41

V HRO jako dirigent P mylně uveden Jiří Válek. Blíže k P viz KŽ, březen 1980, str. 27–31. Černovská označuje společně se skladbou Per Vittoria Colonna jako diptych. Skladba zapracována do televizní opery Věčný Faust. Zkráceným názvem Ave imperator.

61.

Istanu

pro recitátorku, altovou flétnu a čtyři hráče na bicí nástroje
na staré chetitské texty

1978–1979

1–23 (10')

Elisabeth Woska und Wilfried Hiller gewidmet

Rec–Fl alto–Timp–Tom–tom–Gong–Camp–Tam–tam–Grcs

A: kopie ČMH 299 • *Elisabeth Woska und Wilfried Hiller / gewidmet / Luboš Fišer / ISTANU / für Sprecherin, Flöte (alto) und Schlagzeug (4 Spieler) / nach den alten chetitschen Texten / 1978–9 / Partitur*

T: –

P: ?1979 München

N: ČsRo Praha 1988 / Elisabeth Hiller-Woska, Daniela Tarabová, Wilfried Hiller, Pražský soubor bicích nástrojů; odtud na CD Luboš Fišer, Panton 81 1144-2 911, 1993; CD ROTAG RG 0019-2131, 1995 / Jana Hlaváčová, Martin Čech, Vladimír Vlasák, Pražský soubor bicích nástrojů

Q: ČMH 297–298, 300–301, EBP 427 [olim ČHF 07168], Vladimír Vlasák

HRO 80/9/418

Autografní lístek v archivu HIS uvádí duratu 12' a P 16. 6. 1985 München / Elisabeth Woska, Wilfried Hiller, Musica nova. S tímto datem sám skladatel v rozporu, neboť již v HRO 80/9/418 tvrdil, že skladba v Mnichově „poprvé zazněla“. Vročení P se v literatuře rozchází: 1978 (PILKA, [1985a], 1979 (DOUBRAVOVÁ, 1981, 43), 1980 (MLEJNEK, 1999). První verze skladby z roku 1978 neobsahovala úseky s Fl a čítala 6' (ČMH 297–298). Jiná kopie A (ČMH 300) nese upravené vročení 1988, které odpovídá strojopisu v archivu HIS psanému pro TNT 1990, kde skladba měla být provedena.

62.

Serenaden für Salzburg

1979

1–52 (17')

sol: Fl(Fl alto)–Ob(Cor ing)–Tr–Trbn–Camp–Vla–Vlc

2.2.2.2–2.2.2.0–Timp–14.12.10.8.6

A: ČMH 41 • *Luboš Fišer / Serenaden für Salzburg / 1979 / Partitur*

T: rozmnoženo jako rkp. vlastním nákladem, 1979

P: 30. 7. 1979 Felsenreitschule, Salzburg / Uwe Mund, Mozarteum-Orchester;

čs. 27. 10. 1983 SS / František Belfín, FISYO

N: ČRo Praha 2006 / Jakub Hrůša, Pražská komorní filharmonie; ČRo Praha 2010 /

Vladimír Válek, SOČR

Q: ČMH 40, 42, EBP 430 [olim ČHF 7139]

HRo 80/9/418, 84/1/10

ENDRŠT, 2008, 24–38

Komp. pro Salzburger Festspiele. A je pouze titulní list.

63.

Koncert

pro klavír a orchestr

1979

1–8, 8A, 9–13, 13A, 14–24 (15')

2.2.2.2–2.2.2.0–Timp–Pf solo–Archi

A: ČMH 74 • *Luboš Fišer / CONCERTO / per piano e [sic] orchestra / 1979 / Partitura*

T: –

P: 27. 3. 1981 [Praha] / František Maxián, Jiří Bělohlávek, FOK

N: LP TNT 1981, Panton 8110 0226, 1981 / interpreti P

Q: ČMH 73, 75–76, EBP 428 [olim ČHF 7567], HIS fiš7

HRo 81/6/250, 85/12/561

Podle Ivana Štrause (HRo 85/12/561) vzbudila P „mimořádný ohlas“. Strojopis, dochovaný v archivu HIS, uvádí autorův komentář: „Je to jednovětá skladba, jejíž hudební proud tvoří nepřetržitý dialog mezi sólovým klavírem a orchestrem, někde v prudkých a ostrých střetnutích, jinde jako tiché zastavení a zamyšlení.“

64.

Testis

pro smyčcové kvarteto

1979

1–25 (10')

A: ČMH 108 • *Luboš Fišer / TESTIS / per quartetto d'archi / 1979 / Partitura*

T: –

P: 10. 12. 1980 Valdštejnský palác, Praha / Sukovo kvarteto

N: ČRo Praha 2005 / Penguin Quartet

Q: ČMH 106–107, 109–111, HIS fiš27

HRo 81/5/193

V archivu HIS program P, kde skladba uvedena jako „smyčcový kvartet, jednovětý“. Text Karla Mlejníka tamt. objasňuje význam titulu – lat. „svědek“: „Je tedy dílo myšleno jako komentář ‚současníka tohoto času a světa tohoto času o jeho místě v něm‘, tedy opět svého druhu filozofické vyznání.“

65.

Per Vittoria Colonna

pro violoncello sólo a ženský sbor

1979

1–19 (10')

A: ČMH 262 • *Luboš Fišer / Per Vittoria Colonna / Violoncello soro e coro femine [sic] / 1979 / Partitura*

T: –

P: 19. 4. 1980 DU / Marek Jerie, Pavel Kühn, Kühnův ženský sbor

N: LP Panton 8110 0152, 1981 / interpreti P

Q: ČMH 263–264, ČHF S-334

HRO 80/6/242, 80/9/418

ČERNOVSKÁ, 1986, 9

Text Michelangelo Buonarroti. V archivu HIS program P, kde autorův text: „Skladba Per Vittoria Colonna vznikla v r. 1979 a je psána na jednotlivá slova a věty (v italském originálu) z Michelangelových dopisů a sonetů, věnovaných jeho velké životní lásce Vittorii Colonně. Hudební proud je nesen neustálou kontrapozicí sólového hlasu violoncella a ženského sboru, teprve v závěru se ztišující do tiché katarse básnickovými slovy, jež jsou metamorfosou smrti Vittorie Colonnny: In me la morte, in te la vita mia (ve mně je smrt, v tobě život můj).“ Černovská označuje společně se skladbou Ave imperator jako diptych; dle vlastních slov skladatele v HRO 80/9/418 „jakýsi pendant“ k Ave imperator.

66.

Albert Einstein

portrét pro varhany a orchestr

1979–1980

1–18 (10')

2.2.2.2–4.2.3.0–Timp–Org–14.12.10.8.6

A: ČMH 78 • *Luboš Fišer / Albert Einstein / Portrét pro varhany a orchestr / 1979–80 / Partitura*

T: –

P: 30. 10. 1980 Bratislava / Ivan Sokol, Libor Pešek, Slovenská filharmónia

N: –

Q: ČMH 77, 79, HIS fiš29, FOK sine sign., ČHF 7506

HRO 80/12/544

PILKA, 1985, 6, MLEJNEK, 1999, ENDRŠT, 2008, 52–61

Varhanní part věnován Ivanu Sokolovi.

67.

Romance

pro housle a orchestr

1980

1–14 (6')

2.2.2.2–2.2.0.0–Timp–Pf–VI solo–12.10.8.6.4

A: ČMH 80 • *Luboš Fišer / ROMANCE / pro housle a orchestr / Partitura / 1980*

T: vlastním nákladem, 1982; přetisk BES H 7754, 1996 / [odp. red. Ladislav Ščerbanič]

P: nedoložena

N: LP Panton 8110 0317, 1983 / Václav Hudeček, Jiří Bělohlávek, FOK

Q: ČMH 81, 184–186, ČHF 7982 [ztraceno]

Podle musicbase.cz „zařazeno 20. 5. 1980“. Z roku 1980 pochází také verze pro housle a klavír (ČMH 184–186), podle NG „pf. red.“. T je vyd. této (klavírní) verze.

68.

Meridián

skladba pro orchestr

1980 (10')

1–12, 12A–F, 13, 13A–E, 14–25 (10')

3.2.3.2–4.2.3.0–2 Timp–Camp–14.12.10.8.6

A: ČMH 43 • *Luboš Fišer / MERIDIÁN / Skladba pro orchestr / 1980 / Partitura*

T: rozmnoženo jako rkp. ČHF, 1983

P: 4. 3. 1982 DU / František Vajnar, ČF

N: ČsRo Praha 1982 / interpreti P; odtud na CD HIS 1135

Q: ČMH 44–45, ČHF 7727, HIS fiš10

HRo 82/6/270

BARTOŠOVÁ, 2005, 47–53

69.

Souvenir

pro dvanáct violoncell

1980

1–12

A: ČMH 112 • *Souvenir / per 12 violoncelli / Luboš Fišer / 1980*

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 113–114

A nenese ráz čistopisu.

70.

Sonáta

pro dvě violoncella a klavír

1980

1–19 (8')

Josefu a Janu Chuchrovi

A: ČMH 187 • *Josefu a Janu Chuchrovi / Luboš Fišer / SONÁTA / pro dvě violoncella a klavír / 1980*

T: rozmnoženo jako rkp. vlastním nákladem, 1981
P: 11. 3. 1982 DU / Josef a Jan Chuchrovi, Josef Hála
N: LP TNT 1982, Panton 8111 0282, 1982 / interpreti P; ČsRo Praha 1982 / Josef a Jan Chuchrovi, Božena Kronychová; ČRo Praha 1997 / Jan Keller, Ctibor Příhoda, Luděk Šabaka
Q: ČMH 188, ČHF 03519, HIS fiš19
HRo 82/6/260
Komp. na podnět interpretů P.

71.

Má lásko

fragmenty pro tenor, smyčce a klavír

na slova Vladimíra Šefla

1980

1–15 (7')

T solo–Pf–6.4.3.2.1

A: ČMH 239 • *Luboš Fišer / Má lásko / Fragmenty pro tenor / smyčce a klavír / na slova Vladimíra Šefla / 1980*

T: vlastním nákladem, 1982

P: 9. 1. 1984 DU / Miroslav Frydlewicz, Jan Panenka, Pražští komorní sólisté

N: ČRo Praha 1992 / Vladimír Doležal, Jiří Pokorný

Q: ČMH 278–280

Původně psáno jen pro tenor a klavír (ČMH 278–279) a takto vyd. tiskem (ČMH 280). Tato verze obsahuje také n. přebásnění od Adolfa Langerá; n. var. titulu připouští sopránovou alternaci („für höhere Männer- oder Frauenstimme“). Instrumentováno dodatečně. N v databázi ČRo chybně pod titulem Sbohem lásko.

72.

Sonáta

pro housle sólo

1981

1–21 (8')

A: ČMH 139 • *Luboš Fišer / SONATA / per violino solo / 1981*

T: ČHF 9318, 1987

P: 13. 4. 1982 DU / Shizuka Ishikawa

N: ČsRo Praha 1982 / Shizuka Ishikawa; ČsRo Ústí nad Labem 1987 / Jana Herajnová; CD Multisonic 31 0213-2 131, 1994 / Viktor Kuna; ČRo Praha 2000 / Jana Nováková; táž (J. Vonášková) znovu 2006

Q: ČMH 140–143

ENDRŠT, 2008, 62–71, MELVILLE-MASON, 1999

Komp. údajně na objednávku Gidona Kreméra. Literatura traduje podtitul „In memoriam Terezín“.

73.

Znamení

hudba pro sóla, sbor a orchestr

na slova Otokara Březiny

1981

1–21 (15')

SB soli–Coro SATB–Fl alto.0.0.0–0.2.3.0–Timp–Pf solo–12.10.8.6.4

A: ČMH 240 • *Luboš Fišer / Znamení / Hudba pro sola, sbor a orchestr / na slova Otokara Březiny / Partitura / 1981*

T: –

P: 14. 12. 1983 Palác kultury, Praha / Brigita Šulcová, Karel Berman, Kühnův smíšený sbor, Vladimír Válek, FOK

N: –

Q: ČMH 241, ČHF 8302

74.

Zapomenuté písně

pro mezzosoprán, altovou flétnu, violu a klavír

na texty lidové poezie Romů

1981

1–17 (8')

A: ČMH 281 • *Luboš Fišer / Zapomenuté písně / pro mezzosoprán, altovou flétnu, violu / a klavír / na texty lidových písní Romů / 1981 / Partitura*

T: –

P: 13. 3. 1988 [Praha] / Brigita Šulcová, Daniela Tarabová, Pavel Janda, František Maxián

N: LP TNT 1988, Panton 81 0852-1211, 1988 / interpreti P

Q: ČMH 282–283, ČHF 06010, 08595–6

HRo 88/6/258, 96/1/11

Kopie opisu partitury (ČHF 08595, ČMH 282) nesou autografní titulky s var. „na texty lidové poesie“ a postdatací 1985 resp. 1986.

75.

Fašank

skladba pro dětský sbor a klavír

na texty moravské lidové poezie

1982

1–14 (6')

A: nezvěstný

T: *Svátky písní Olomouc '86: Folklórní inspirace*. Sborník skladeb pro dětské sbory.

Ed. Alena Burešová. Krajské kulturní středisko v Ostravě ve spolupráci

s Parkem kultury a oddechu v Olomouci, Ostrava–Olomouc 1986, str. 85–96.

P: nedoložena

N: ČsRo Praha 1982 / Bohumil Kulínský, Bambini di Praga, Zdeněk Kožina; LP
Concerto piccolo, Panton 8112 0403, 1983 / Blanka Kulínská/Bohumil Kulínský,
Bambini di Praga, František Maxián; ČsRo Praha 1985 / Blanka Kulínská,
Bambini di Praga, Vladimír Mencl; CD Šumperský dětský sbor, Bonton
71 0002-2 231, 1990; CD Concerto piccolo, Bonton Music 71 0525-2, 1997 / viz
výše LP

Q: ČMH 265, CHF S-743

Archiv HIS eviduje provedení souborem Bambini di Praga v dubnu 1983. Komp. pro
týž na podnět Bohumila Kulínského. T uvádí Fašank mezi díly, „která měla značný
ohlas mezi sbormistry“. První N natočena 20. 7. 1982.

76.

Oslovení hudby

skladba pro recitátora, smyčcové kvarteto a klavír
na text Jiřího Pilky

1982

1–15 (17')

A: ČMH 302 • *Luboš Fišer / Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet*
[sic] / a klavír / na text Jiřího Pilky / Partitura / 1982

T: –

P: pražská 5. 9. 1983 / Jana Hlaváčová, Doležalovo kvarteto, František Maxián

N: ČsRo Praha 1983 / interpreti P

Q: ČMH 303–312

HRo 83/12/548, 86/4/156, 96/1/11

Variantní titul „Die Anrede der Musik / Komposition für Sprecherin, Streichquartett
und Klavier“; n. překlad Pilkova textu pořízen patrně kvůli provedení v zahraničí.
NG uvádí úpravu pro smyčcové kvarteto z roku 1982.

77.

Koncert

pro dva klavíry a orchestr

1983

1–33 (15')

3.2.3.2–4.2.3.0–Timp–2 Pf soli–14.12.10.8.6

A: ČMH 83 • *Luboš Fišer / CONCERTO / per due pianoforti e [sic] orchestra / Partitura /*
1983

T: –

P: 16. 1. 1986 DU / Garrick Ohlsson, František Maxián, Libor Pešek, ČF

N: CD Musica Nova Bohemica, Supraphon SU 0035-2031, 1995 / interpreti P

Q: ČMH 82, 84–87, EBP 429 [olim CHF 8733]

HRo 86/4/159

Komp. pro interprety P, jejichž N o dvě minuty delší (17') než původní Fišerova
představa.

78.

Sonáta

pro klavír, smíšený sbor a orchestr

1983–1984

1–24 (13')

2.0.0.0.–0.3.3.0–Timp–Pf solo–Coro SATB–14.12.10.8.6

A: ČRo O 8635 • *Luboš Fišer / SONATA / pro klavír, smíšený sbor a orchestr / Partitura / 1983–4*

T: –

P: . 29. 4. 1984 SS / František Maxián, Milan Malý, Pěvecký sbor ČsRo, Michel Tabachnik, SOČR

N: ČsRo Praha 1985 / interpreti P; ČsRo Praha 1985 / František Maxián, Milan Malý, Pěvecký sbor ČsRo, Libor Pešek, SOČR; odtud na CD Luboš Fišer, Panton 81 1144-2 911, 1993

Q: ČMH 242–243

HRO 84/7/293

Bez textu. Podle HRO komp. na podnět ČsRo k Roku české hudby. Odlišné vnočení skladby (1981) traduje mj. sleeve-note Eduarda Herzoga, podle něhož skladba vycházela původně z básnické skladby Potopa od Františka Halase (srov. ČMH 242). Rozhlas, který skladbu objednal, však text odmítl.

79.

Smyčcový kvartet č. 2

1983–1984

1–30 (10')

Talichovu kvartetu

A: nezvěstný

T: ČHF 9009, 1986

P: 21. 5. 1984 DU / Talichovo kvarteto

N: ČsRo Praha 1984 / interpreti P; ČsRo Praha 1990 / titíž; odtud na CD Česká soudobá hudba – Smyčcové kvartety IV., Radioservis CR 0151-2 131, 2001; CD Prague String Quartets, Arco diva [UP 0044-2 131](#), 2001 / Jupiter Quartet; ČRo Praha 2004 / Epoque Quartet

Q: ČMH 115–117

HRO 84/8/360

Komp. na podnět interpretů P. Pořadovým číslem opatřeno zde.

80.

Věčný Faust

televizní opera

podle scénáře Jaromila Jireše a Evy Bezděkové

1984–1985

1–131 (55')

Faust – Bt, Mefisto – B, Markétka – S

Coro bamb–Coro SATB–3 Fl(Fl alto)–3 Tr–3 Trbn–Timp–Tom-tom–Pti–Camp–
Tamburina–GrCs–Pf–Arp–Archi

A: ČMH 364 • *Luboš Fišer / Věčný Faust / Klavírní výtah*

T: klavírní výtah rozmnožen jako rkp.

P: 22. 12. 1985 vysílání Čs. televize / hrají Petr Čepek, Josef Somr, Libuše Šafránková,
zpívají Jindřich Jindrák, Karel Berman, Milada Čejková, Marcela Králová, režie
Jaromil Jireš

N: viz P

Q: ČMH 307, 359–363 provizorního číslování, rozsypy

HRO 86/5/229

MLEJNEK, 1999, ENDRŠT, 2008, 72–114

Komp. na objednávku Čs. televize; n. znění Adolf Langer. Obsahuje skladbu Ave
imperator. V srpnu 1986 hlavní cena na Mezinárodní soutěži televizních oper
v Salzburgu – Fernsehpreis der Stadt Salzburg. Navzdory titulnímu listu je A
partitura. Ohlas v HRO je rozsáhlejší analytický text Jaroslava Smolky.

81.

Sonáta č. 7

pro klavír

1985

jednovětá (10')

Františku Maxiánovi

A: ČMH 220 • *Františku Maxianovi* [sic] / *Luboš Fišer / VII. Sonata / pro klavír / 1985*

T: ES H 7766, 1997 / odp. red. Ladislav Ščerbanič; EBP H 7766, 2007 / odp. red Luboš
Mrkvička, předmluva Jaroslav Endršt, Vendulka Kafková

P: 1987 München; čs. 21. 5. 1990 Mánesova síň, Praha / František Maxián

N: –

Q: ČMH 221

HRO 85/12/561, 90/7/315, 96/1/11

CHMELOVÁ, 2009, 251–256

František Maxián v rozhovoru s Ivanem Štrausem (HRO 85/12/561) uvedl: „Sedmá
sonáta je už napsaná a bude mít premiéru v únoru na mém recitálu.“ Podle
předmluvy k 2. vyd. bylo 1. vyd. „přetištěním opisu pořízeného Českým hudebním fondem, na jehož
přípravě se tehdy podílel rovněž i skladatel“. 1. vyd. vykazuje původní notosazbu; podle vyjádření Ladislava
Ščerbaniče (viz Příloha 1) se sonáta sázela podle opisu ČHF.

82.

Sonáta

pro violoncello sólo

1985–1986

1–14, 16–21 (9')

A: ČMH 144 • *Luboš Fišer / SONATA / per violoncello solo / 1985*

T: vlastním nákladem, 1987 / rev. Marek Jerie

P: 22. 3. 1987 DU / Marek Jerie

N: LP TNT 1987, Panton 81 0719-1111, 1987 / Marek Jerie; ČRo Praha 2004 / Jan Žalud; CD Praha–Brno 2005: „6 soudobých skladatelů pro violoncello sólo v interpretaci Františka Brikcia“ / František Brikcius; ČRo Praha 2010 / Tomáš Jamník

Q: ČMH 145–147, CHF 07208

HRo 87/6/268, 96/1/11

Podle musicbase.cz „zařazeno 26. 8. 1986“. Komp. na podnět interpreta P. CHF 07208 je opis bez revizních zásahů. Komp. příbuznost se Sonátou pro orchestr.

83.

Impromptu

pro klarinet a klavír

1986

1–22 (8')

A: ČMH 189 • Luboš Fišer / *Impromptu* / *per clarinetto in Sib e piano* / 1986

T: rozmnoženo jako rkp. CHF, 1987

P: nedoložena

N: ČsRo Praha 1989 / Ludmila Peterková, Tomáš Víšek; ČRo Praha 2004 / Šárka Uhlířová, Vladimíra Kolková

Q: ČMH 190–191, CHF 07932, 07935

84.

Sbohem, láske

skladba pro soprán sólo, klavír a smyčce

na slova Vladimíra Šefla a D. Michele Sarcone

1987–1988

1–21 (10')

S solo–Pf–4.4.3.2.0

A: ČMH 244 • Luboš Fišer / *Sbohem, Lásko* / *Skladba pro soprán solo, klavír / a smyčce / na slova Vladimíra Šefla a Michaela [sic] Sarcone / 1988 / Partitura*

T: –

P: 1. 2. 1989 DU / Brigita Šulcová, František Maxián, Sukovo kvarteto; 29. 5. 1997 PJ / Dana Burešová, Christopher Zimmerman, PKF

N: ČRo Praha 2007 / Alena Miro, Martin Kasík, Wihanovo kvarteto

Q: ČMH 245–246, 284–287, Arco diva

HRo 97/5/3

Původně Oh cara, addio – árie pro soprán sólo a smyčcové kvarteto na slova D. Michele Sarcone (ČMH 284–287). Dodatečně komp. a vloženy úseky s Pf, zhudebnující č. text Vladimíra Šefla; první P v této podobě. 1996 instrumentováno pro smyčcový orchestr; druhá P. Sarconeho text převzal Fišer z Mozartovy koncertní árie Bella mia fiamma, addio KV 528.

85.

Sonáta

pro orchestr

1987–1989

1–17 (9')

3(Fl Picc).2.3.2–4.3.3.0–Timp–14.12.10.8.6

A: ČMH 48 • *Luboš Fišer / Adagio / pro orchestr / 1987–89 / Partitura*

T: –

P: 18. 2. 1999 DU / Vladimír Válek, ČF

N: ČRo Praha 1999 / interpreti P; odtud na CD HIS 1243; ČRo Praha 2000 / Karel
Valter, Plzeňská filharmonie

Q: ČMH 46–47, 49–52

HRO 99/4/9

MLEJNEK, 1999, ENDRŠT, 2008, 131–140

Podle Mlejníka komp. na podnět ČF, již skladba věnována. Zřejmě nerealizovaná karlovarská P (21. 2. 1997) byla ohlášena jako P nové skladby „skladatele sezóny KSO“. Podle sdělení místního archiváře hrál KSO v dané sezóně od Fišera jen Koncert pro klavír a orchestr (24. 10. 1996). Ve skutečnosti vznikla Sonáta o řadu let dříve jako Adagio pro orchestr – Fišer v roce 1998 pouze vyměnil titulní list opisu (ČMH 51) a skladbu nově vřadil. Komp. příbuznost se Sonátou pro violoncello sólo, Sonátou pro violu sólo a smyčcové kvarteto a skladbou A pravila Rut pro smyčcové kvarteto.

86.

A pravila Rut

pro smyčcové kvarteto

1988

1–12 (8')

Salzburger Solistenquartett gewidmet

A: ČMH 118 • *Salzburger Solisten Quartet [sic] / gewidmet / Luboš Fišer / A pravila Rut / Ruth antwortete / Wa-tomer Rut / per quartetto d'archi / 1988*

T: –

P: 20. 11. 1995 Lichtenštejnský palác, Praha / Sukovo kvarteto

N: –

Q: ČMH 119–121

HRO 96/1/11

Úryvek z Rt 1,16–17 vepsán trojjazyčně (č., n., hebr.) na rub titulního listu opisu (ČMH 119). Komp. příbuznost se Sonátou pro orchestr.

87.

Sonáta

pro violu sólo a smyčcové kvarteto

1988

1–19 (10')

A: ČMH 122 • *Luboš Fišer / SONATA / per viola solo / e quartetto d'archi / Partitura / 1988*

T: –

P: 18. 4. 1994 DU / Jan Talich, Talichovo kvarteto [s Karlem Řehákem]

N: ČRo Praha 1994 / interpreti P

Q: ČMH 123–125

Komp. příbuznost se Sonátou pro orchestr.

88.

Hommage à E. A. Poe (Maske des roten Todes)

pro flétnu a čtyři hráče na bicí nástroje

1989

1–20 (12')

Fl(Fl alto/Fl picc)–Timp–Tom-tom–Marimba–Camp–Gong–Trgl

A: ČMH 126 • *Luboš Fišer / Hommage à E. A. Poe / (Maske des Roten Todes) / für Flöte und Schlagzeug (4 Spieler) / 1989 / Partitur*

T: –

P: č. 19. 3. 1996 Janáčkova síň, Praha / Václav Martin Sýkora, Amy Lynn Barber, Miroslav Kejmar, Daniel Mikolášek, Vladimír Vlasák

N: CD Maska červené smrti, Arta 2007 / Dana Hegerová, Daniel Mikolášek, Martin Hybner, Ivo Hermanovský, Jan Horvath

Q: ČMH 127, Vladimír Vlasák

HRo 96/5/9

Inspirováno povídkou Maska červené smrti od E. A. Poea. Zjevná vazba na skladbu Istanu a její interpretu.

89.

Potpourri

pro housle a orchestr

1990

1–15 (7')

2.2.2.2–2.2.0.0–Timp–Arp–Vl solo–Archi

A: ČMH 88 • *Luboš Fišer / POTPOURRI / pro housle a orchestr / Partitura / 1990*

T: –

P: 13. 6. 1990 Hradec Králové / Ivan Štraus, Filharmonie Hradec Králové

N: CD Libor Pešek Conducts Czech Music From The Movies, Supraphon SU 3342-2 931, 1997 / Ivan Štraus, Libor Pešek, FOK

Q: ČMH 89, ČRo O 9899

Úprava filmových melodií. Srov. e-mail Ivana Štrause autorovi práce z 19. 6. 2010: „[Potpourri] vzniklo na můj popud, když jsem po úspěších koncertů ‚Straus hraje Strausse‘ chtěl také hrát lehčí repertoire český, Nedbala, Fučíka aj. K této příležitosti Fišer napsal Potpourri. [...] Ano, je to adaptace filmových melodií, ale nevím kterých, nejsem expertem přes Lubošovu filmovou hudbu, on jich napsal mračna. Myslím, že je tam něco z Cirkusu Humberto, ale nejsem si jist.“

90.

Duo

pro violu a violoncello

1992

1–13 (9')

A: nezvěstný

T: –

P: nedoložena

N: –

Q: ČMH 128–129

Dochované prameny jsou německojazyčné.

91.

Träume und Walzer

pro klavír

1993 (9')

A: ČMH 222 • *Luboš Fišer / Träume und Walzer / Piano solo / 1993*

T: ES H 7795, 1998 jako Sny a valčíky / odp. red. Ladislav Ščerbanič

P: nedoložena

N: ČRo Praha 2009 / Tomáš Víšek

Q: ČMH 223–224

Podle musicbase.cz interpretem P František Maxián.

92.

Sonata per Leonardo

pro kytaru sólo a smyčcový orchestr

1994

1–15 (7')

Lubomíru Brabcovi

Chit solo–6.4.3.2.1

A: ČMH 90 • *Lubomíru Brabcovi / Luboš Fišer / Sonata per Leonardo / per guittare [sic] solo e [sic] orchestra d'archi / 1994 / Partitura*

T: –

P: 14. 5. 1995 Španělský sál Pražského hradu / Lubomír Brabec, Janáčkův komorní orchestr

N: CD Prague Guitar Concertos, Supraphon SU 3272-2 031, 1996 / Lubomír Brabec, Jiří Bělohávek, PKF

Q: Arco diva

HRO 95/7/10

Materiál Arco diva – zřejmě společně s Pastorale per Giuseppe Tartini – jako Koncert pro kytaru a smyčce.

93.

Sonáta č. 8

pro klavír

1995

1–12 (5')

Františku Maxiánovi

A: ČMH 225 • *Luboš Fišer / VIII. Sonáta / pro klavír / 1995 / Piano solo*

T: EBP H 7989, 2007 / odp. red. Luboš Mrkvička, předmluva Jaroslav Endršt

P: koncertní nedoložena

N: CD Allegro barbaro, Arco diva UP 0030-2 131, 2000 / Martin Kasík

Q: ČMH 226

BARTOŠOVÁ, 2005, 54–56

Dedikace jen v T; dubiózní.

94.

Dialog

pro trubku a varhany

1996

2–13 (8')

A: nezvěstný

T: Éditions Bim BIM TP 98, 1996 / odp. red. neuveden

P: květen 1997 PJ

N: –

Q: ČMH 130

ENDRŠT, 2008, 122–130

Komp. pro 49. ročník Mezinárodní hudební soutěže PJ 1997.

95.

A pravila Rut

pro mezzosoprán a klavír

1996 (4')

prof. Brigitě Šulcové

A: ČMH 289 • *Prof. Brigitě Šulcové / Luboš Fišer / A pravila Rut / Wa-tomer Rut / Canto e piano / 1996*

T: –

P: nedoložena

N: ČRo Praha 1998 / Jana Sýkorová, František Maxián

Q: ČMH 288, 290

ENDRŠT, 2008, 115–121

Úryvek z Rt 1,16–17 zhudebněn č. a hebr., v závěru přidáno oslovení „lásko“.

96.

Koncert

pro housle a orchestr

1997

1–15 (12')

2.2.2.2–2.2.2.0–Timp–Tom-tom–Camp–Vl solo–12.10.8.6.4

A: ČMH 91 • *Luboš Fišer / Concerto / per violino solo e [sic] orchestra / 1997 / Partitura*

T: –

P: 1998 Karlovy Vary

N: –

Q: ČMH 92

MELVILLE-MASON, 1999

Příloha 8
Katalog pozůstalosti

Katalog fondu S 275 – Luboš Fišer

(bez hudby jevištní a užitě)

1. skladby orchestrální

- 1 [Fišer Luboš]
[Suita / pro symfonický orchestr]
II. Adagio, III. Finale
[1955], s. 1.
skica, tužka
OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250,
12 osnov
DEDIKACE: není
POZNÁMKA: na dvojlistu str. 1–2 a 7–8 neidentifikované skici
- 2 [Fišer Luboš]
[Suita / pro symfonický orchestr]
II. Adagio, III. Vivacce [sic]
[1955], s. 1.
autografní náčrt, tužka
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (5–12, 3. věta), 355 ×
250, 12 osnov
DEDIKACE: není
POZNÁMKA: v náčrtu 2. věty drobné korektury modrým perem a modrou
propiskou; na str. 12 dole drobná neidentifikovaná skica
- 3 Fišer Luboš
Suita / pro symfonický orchestr
I. Allegro, II. Adagio, III. Vivacce [sic]
1955, Praha
DATE: Dokončeno v únoru 1955 v Praze. [nstr. 76]
autografní čistopis, modré pero, černé pero (titulní list a obsazení), červená
pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl (Fl picc), 2 Cl B, 2 Fg, 3 Tr C, 3 Trbn, Timp (3), Grcs,
Pti, Pf, Archi, durata: Trvá cca 15 minut.
šedá plátěná, 42fol., 79, 77 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–76 (5–51, 53–81),
380 × 275 (Orbis 24)
POZNÁMKA: na titulním listu v pravém dolním rohu připsáno tužkou:
„Adresa: / Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III/17.“; škrábáno; na

str. 84 tužkou skica „Tango electric.“; na předsádce tužkou „čj 726/55“, opraveno na „1334/55“

- 4 [Fišer Luboš]
[Symfonie č. 1 / pro orchestr], [op. 5]
I. Allegro energico
[1955], s. 1.
skica, tužka
skici ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 3fol., 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: několik variant začátku první věty symfonie; instrumentační
přípis „clar“ na str. 1
- 5 Fišer Luboš
Symfonie [č. 1] / pro orchestr, [op. 5]
I. Allegro ♩ = 88, II. Adagio ♩ = 60, III. Prestissimo ♩ = 126
[1955], s. 1.
autografní náčrt, tužka, modrá propiska (opravy)
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: I. 5 min., II. 6
min., III. 4 min. Trvá cca 15 minut.
volné listy, lepicí páska, 18fol., 32, 30 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–30 (3–
19, 21–29, 31–34), 350 × 250, 12 osnov
- 6 [Fišer Luboš]
[Symfonie č. 1 / pro orchestr], [op. 5]
I. Allegro energico
[1955–56], s. 1.
zlomek autografního čistopisu, černé pero, tužka
partitura, OBSAZENÍ: viz č. 7, durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 10 resp. 340 ×
270, 24 osnov
POZNÁMKA: na jednom listu zlomek čistopisu černým perem – začátek 1. věty;
na druhém tužkou skica téhož, pod ní „Sousedská“ černým perem

7 Fišer Luboš

Symfonie [č. 1] / pro orchestr, [op. 5]

I. Allegro ♩ = 88, **II. Adagio** ♩ = 60, **III. Prestissimo** ♩ = 126

1955–56, Praha

DATEACE: V Praze 21. ledna 1956. [nstr. 124]

autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl (Fl picc), 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 3 Cor F, 2 Tr B, Timp (3),
Archi, durata: Trvá cca 15 minut [opraveno tužkou na 18]

modrá plátěná, na hřbetě a přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER /
SYMFONIE“, 67fol., 127, 124 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–124 (5–128),
380 × 270 (Orbis 24)

POZNÁMKA: na str. 131 autografní poznámka černým perem: „Po prvé na
absolventském večeru státní konservatoře 28. června 1956 ve / Velkém sále
Domu umělců. / Hrál Pražský rozhlasový orchestr za řízení prof. Fr. Hertla.“
V pravém dolním rohu titulního listu připsána černým perem „adresa: Luboš
Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17 / tel. [starý vyškrobán, opraveno
na] 990-403 [škrtnuto modrou propiskou, již připsáno] tel. 763203“; pod
výčtem obsazení na str. 3 u 2. věty opraven MM tužkou na 69, u 3. věty na
112; na předsádce tužkou „čj 1072/56“; 34. list natržen; dirigentské vpisky
tužkou

8 Fišer Luboš

Sinfonia festiva / pro orchestr / II.

jednovětá kompozice

1956, s. 1.

autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: 2 Ob, 2 Fg, 2 Clarini, Timp, Archi, durata: Trvá 1 min.

černá nit, 14fol., 27, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–25 (2–26), 270 × 170,
10 osnov

9 Fišer Luboš

Předehra [=Ouvertura] / pro velký orchestr, [op. 9]

jednovětá kompozice

1957, s. 1.

autografní náčrt, tužka (viz POZNÁMKA)

souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena

volné listy, lepicí páska, 7fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné,
350 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: na str. 14 drobná skica tužkou, na str. 8 tužkou přeškrtnaná drobná
skica černým perem

- 10 Fišer Luboš
Ouvertura / pro orchestr, [op. 9]
jednovětá kompozice
1957, s. 1.
autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3),
Pti, Grcs, Pf, Archi (16–14–12–10–8), durata: neuvedena
zelená plátěná, na přední desce zlatým písmem „Luboš Fišer /
OUVERTURA“, 23fol., 45, 43 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–43 (3–45),
380 × 270 (Orbis 24)
POZNÁMKA: bez zvláštních přípisů i dirigentských poznámek – zřejmě
neprovedeno
- 11 Fišer Luboš
Concerto / per orchestra
I. Allegro moderato, II. Animato – Adagio, III. Andante – Presto –
Prestissimo
1958, s. 1.
autografní náčrt, tužka
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: cca 15 min. [na
koncích vět: I. 4 min., II. 6 min.]
volné listy, lepicí páska, 11fol., 21, 19 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (3–
13, 15–20), 350 × 250, 14 osnov
POZNÁMKA: politico inkoustem; na str. 21–22 drobné skici
- 12 Fišer Luboš
Concerto / per orchestra
I. Allegro moderato, II. Animato – Adagio, III. Andante – Presto –
Prestissimo
1958, Praha
DATACE: Praha 3. srpna 1958 [nstr. 97]
autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Tb, Timp
(3), Cemb (Pf) solo, Archi (16–14–12–10–8), durata: cca 15 min.
černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „Luboš Fišer / CONCERTO
/ per orchestra“, 51fol., 99, 97 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–97 (4–99),
375 × 260 (Orbis 24)
POZNÁMKA: na titulním listu v pravém dolním rohu připsáno tužkou: „Luboš
Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17 / tel. 990403“; rkp. nepoužíván –
zřejmě neprovedeno; na nstr. 39 přelep partu Cemb kvůli ořízce

- 13 Fišer Luboš
II. Symfonie
I. Allegro vivace, II. Andante, III. Presto
1958–59, s. 1.
autografní náčrt, tužka
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: cca 15 min. [na koncích vět: I. 4 min., II. 6 min.]
lepicí páska, 16fol., 31, 29 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–29 (3–31), 335 × 255 mm, 14 osnov
- 14 Fišer Luboš
II. Symfonie / pro velký orchestr
I. Grave – Allegro vivace, II. Andante – Adagio, III. Presto
1958–60, s. 1.
autografní čistopis, černé pero, červená a zelená pastelka (orientace), červená pastelka (poznámky dirigenta)
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Tb, Timp, Archi, durata: cca 15 min.
černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER / II. SYMFONIE“, 61fol., 121, 119 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–119 (4–121), 385 × 275 (Orbis 24)
POZNÁMKA: na předsádce tužkou „1 + 46 hl“
- 15 [Fišer Luboš]
Nová apokalypsa / symfonická kompozice [=Symfonická freska]
jednovětá kompozice
[1962–63], s. 1.
autografní náčrt, tužka
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 3 Ob, 3 Cl, 3 Fg, 4 Cor F, Piston B, 3 Tr B, 4 Trbn, Tb, Timp I (2) II (2), Tamb rull, Gong, Pf, Archi, durata: neuvedena
volné listy, 13fol., 23, 21 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12, 15–23 (3–23), 340 × 255, 10 osnov (nstr. 5–12) resp. 355 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: chybí nstr. 13–14, které byly od dvojlistu, nesoucího dále nstr. 15–16, odděleny; skladba je přesto úplná

- 16 Fišer Luboš
Symfonická freska
jednovětá kompozice
1962–63, s. 1.
autografní náčrt, tužka, černý fix (titulní list)
partitura, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 49fol., 94, 93 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–93 (3–95), 380 × 280, 24 osnov (novější obálka) resp. Orbis 24 (str. 3–20, 29–52) resp. Orbis 32 (str. 21–28, 53–96)
POZNÁMKA: na str. 98 připsáno tužkou „p. Hanžl“
- 17 Fišer Luboš
Symfonická freska
jednovětá kompozice
1962–63, s. 1.
autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace), tužka (pozdější revize)
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 4 Cor F, Piston B (I), 3 Tr B (II–IV), 4 Trbn, Tb, Timp I (2) II (2), Gong, Pf, Archi, durata: neuvedena
černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER / SYMFONICKÁ FRESKA / Partitura“, 43fol., 84, 82 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–82 (5–86), 385 × 280 (Orbis 24 str. 1–24, 33–56; Orbis 32 str. 25–32, 57–86)
POZNÁMKA: tužkou na titulním listu název opatřen kulatými závorkami, nad ním připsáno „Hudba ke korunovací“; str. 67–68 jsou slepené 2 listy; na předsádce tužkou „Cz. 1964/18 / 1 part.“; škrábáno; pozdější revize: kompoziční změny, u deseti orientačních č. navržena vide – čistopisem této kratší verze je zřejmě ČF, sign. 6355, vrozený 1966
- 18 [Fišer Luboš]
Hudba k Dürerově Apokalypse
jednovětá kompozice
[1965], s. 1.
skica, tužka
OBSAZENÍ: 4 Fl, 4 Cl B, 4 Cor F, 4 Tr B, 4 Trbn, Timp I (2) II (2), Pf I (II), Org, Tom-tom I (2) II (2), Claves, Xyl, Archi (14–12–10–8–6), Pti, Gong, Tamb, durata: 10'
volné listy, 2fol., 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 20 osnov
POZNÁMKA: první skica Patnácti listů podle Dürerovy Apokalypsy, viz č. 19–22

- 19 Fišer Luboš
Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy
jednovětá kompozice
 1965, s. 1.
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: viz č. 20, durata: neuvedena
 volné listy, 16fol., 30, 29 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24
- 20 Fišer Luboš
Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy
jednovětá kompozice
 1965, s. 1.
 autografní čistopis, černé pero (viz POZNÁMKA)
 partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (4), Tamb rull, Claves, Cemb, Archi (VI III) po osmi, durata: cca 9'
 černá lepenková, 18fol., 36, 34 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–34 (3–36), 390 × 280 (Orbis 24)
 POZNÁMKA: tisková předloha s množstvím vstupů redaktora Marka Kopelenta tužkou, které upravují a upřesňují notační podobu; na předsádce tužkou „Fifteen Prints from Dürer's Apokalypsis“ s variantami „after“ tužkou a „Apokalypsis“ růžovou pastelkou; vrstvy zelenou propiskou a zelenou pastelkou – zřejmě notograf nebo korektor, ojediněle též červená a modrá pastelka; razurní korektury se místy promítly i do vteřinových údajů, přenesených nově z č. 21 (krácení); na předsádce vyškrábáno „heslo ‚Dürer‘“ a vygumováno zakroužkované číslo 8 – zjevně stopy po skladatelské soutěži Pražského jara; na nstr. 1 a 30 přelepeny claves, na nstr. 10–11 a 25 přelepena dřeva, na nstr. 20–21 přelepeny smyčce, na nstr. 26 přelepeny žestě – posuny oproti č. 21; ačkoli tento rkp. nese novější varianty než č. 21, je možné, že je zároveň starším (prvním) čistopisem skladby
- 21 Fišer Luboš
Fifteen Prints from Dürer's Apokalypsis [sic]
jednovětá kompozice
 [1965], s. 1.
 autografní čistopis, černé pero (viz POZNÁMKA)
 partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (4), Tamb rull, Claves, Cemb, Archi (VI III) po osmi, durata: cca 9'30''
 černá lepenková, 18fol., 36, 34 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–34 (3–36), 390 × 275 (Orbis 24)
 POZNÁMKA: na předsádce tužkou „E 15“; na anglickém titulním listu nečitelný vyškrábaný přípis v pravém horním rohu; angličtina též na nstr. 10: „Each of the performers plays in a free tempo“; rozvržení rkp. stejné jako u č. 20, odkud patrně opsáno; škrábáno; nově navržené vteřinové údaje, které

souhlasí s č. 20, zaznamenaný červenou pastelkou; místy poznámky tužkou, patrně rukou dirigenta (opět jiné vteřinové rozměry)

22 Fišer Luboš

Patnáct listů podle Dürerovy Apokalypsy

jednovětá kompozice

1965 (copyright 1966, vyd. 1967), Praha (místo vyd.)

tisk

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp, Tamb rull, Claves, Cemb, Archi (VI III) po osmi, durata: cca 9 min.

JAZYK: č., r., n., a. (nepodepsaná předmluva)

SHV, H 4336

svorky, 20fol., 39, 34 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–34 (5–38), 340 × 270

POZNÁMKA: 1 ks; tiráž: odp. red. Marek Kopelent, náklad 200 výtisků, 1. vyd.;

ve výčtu obsazení chybně uvedeny 2 Fl a 2 Cl; na konci publikace výběr ze skladeb č., n., kde chybně uvedeno obsazení obou symfonií a uvedena ještě také Sonáta č. 2 pro klavír

23 [Fišer Luboš]

Conception [=Riff / per orchestra]

jednovětá kompozice

[1968], s. 1.

autografní náčrt a skica, tužka

OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Tom-tom (3), Tamb rull (2), Gong (3), Pf, Archi (12–12–10–8–6), durata: cca 15'

volné listy, 12+2fol., 23, 21 notových + 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24

POZNÁMKA: na str. 23 autografního náčrtu vysvětlivky k notaci; skladba později přepracována jako Riff; připojen dvojlist s rozvrhem skladby

24 Fišer Luboš

Riff / per orchestra

jednovětá kompozice

1968, s. 1.

kopie autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, 3 Timp, 3 Tom-tom, 3 Tamb rull, Archi (12–12–10–8–6), durata: 5–7 min

černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER / [přelepeno na] RIFF“, 14fol., 14, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 420 × 300

POZNÁMKA: 2 ks; odlišné titulní listy: a) starý název přelepen, pod tím čitelný předchozí název „D N K“; b) starý název „D N K“ vyškrábán, tuší připsáno „RIFF / per orchestra“; v tomto exempláři na dalším listu připsána také durata

- 25 Fišer Luboš
Double / per orchestra
jednovětá kompozice
1969, s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr C, 3 Trbn, Timp (4),
Pf, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 8'
volné listy, 14fol., 24, 22 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–22 (3–24), 405 ×
280, 32 osnov
DEDIKACE: Dr. Václavu Smetáčkovi
POZNÁMKA: nstr. 1: „Double 2. Johann Fischer (1646–1721); vložen lístek cca
85 × 45, kde propiskou poznamenáno: „deska PANTON – 110490 (1975 /
Loudová: Spleen / Chorál pro orchestr“
- 26 Fišer Luboš
Double / per orchestra
jednovětá kompozice
1969, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr C, 3 Trbn, Timp (4),
Pf, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 8'
volné listy, 16fol., 28, 26 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 405 × 280, 32
osnov
DEDIKACE: Dr. Václavu Smetáčkovi
POZNÁMKA: na titulním listu dole připsáno tužkou „tel. 461721“, v pravém
dolním rohu tužkou „Zobač“; str. 4: „Double 2. / Johann Fischer (1646–1721)“;
odkaz k poznámce tamt.: „Marsch für Streich- oder Blasinstrumente aus einer
Suite (Hamburg 1702)“
- 27 Fišer Luboš
Double / per orchestra
jednovětá kompozice
1969 (vyd. 1972), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr C, 3 Trbn, Timp (4),
Pf, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 8'
JAZYK: č., r., n., a. (předmluva Jaroslav Smolka)
Panton, P 1218
svorky, 16fol., 32, 26 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 7–32, 255 × 190
DEDIKACE: Věnováno Dr. Václavu Smetáčkovi
POZNÁMKA: 10 ks, ediční řada Studijní partitury č. 49; tiráž: odp. red. Jan
Hanuš, korigoval autor a Miloš Říha, náklad 150 výtisků, 1. vyd.; str. 7:
„DOUBLE 2 / JOHANN FISCHER (1646–1721)“, odkaz k poznámce tamt.:

„POCHOD pro smyčce nebo dechy je částí Suity Johanna Fischera (Hamburg 1702) / MARSCH für Streich- oder Blasinstrumente aus einer Suite von Johann Fischer (Hamburg 1702)“; náklad 150 výtisků

28 Fišer Luboš

Report

jednovětá kompozice

1971, s. 1.

autografní náčrt, tužka, červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: 4 Fl, 4 Ob, 4 Cl B, 4 Fg, 5 Cor F, 5 Tr C, 5 Trbn, Tb, Pf, Batt 1–6: 1. Timp (2) – Gong (2), 2. Timp (2) – Gong (2), 3. Tamb rull (2) – Gong (2) – Tamb milit, 4. Tamb rull (2) – Trgl – Camp (3), 5. Tom-tom (2) – Pti (2) – Camp (3), 6. Tom-tom (2) – Grcs – Camp, durata: neuvedena
volné listy, 20fol., 36, 34 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8, 13–38 (3–36), 380 × 280, 24 osnov

DEDIKACE: Dedicated to American Wind Orchestra and his director Mr. Robert Austin Boudreau

POZNÁMKA: na titulním listu vygumován původní titul „Report about the Fireworks“ a původní vnočení 1970; chybí nstr. 9–12; rkp. anglickojazyčný s chybami („so fast as possibility“ na nstr. 2)

29 [Fišer Luboš]

[Report]

jednovětá kompozice

[1971], s. 1.

kopie autografního čistopisu,

partitura, OBSAZENÍ: 4 Fl, 4 Ob, 4 Cl B, 4 Fg, 5 Cor F, 5 Tr C, 5 Trbn, Tb, Pf, Batt 1–6: 1. Timp (2) – Gong (2), 2. Timp (2) – Gong (2), 3. Tamb rull (2) – Gong (2) – Tamb milit, 4. Tamb rull (2) – Trgl – Camp (3), 5. Tom-tom (2) – Pti (2) – Camp (3), 6. Tom-tom (2) – Grcs – Camp, durata: cca 8'
volné listy, 40fol., 40, 39 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–39 (listy 2–40), 425 × 295 (Orbis 24)

POZNÁMKA: 2 ks; rkp. anglickojazyčný; chybí titulní listy

30 Fišer Luboš

Report, opus

jednovětá kompozice

[1971] (vyd. 1971), New York (místo vyd.)

tisk – reprint autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: 4 Fl, 4 Ob, 4 Cl B, 4 Fg, 5 Cor F, 5 Tr C, 5 Trbn, Tb, Pf, Batt 1–6: 1. Timp (2) – Gong (2), 2. Timp (2) – Gong (2), 3. Tamb rull (2) – Gong (2) – Tamb milit, 4. Tamb rull (2) – Trgl – Camp (3), 5. Tom-tom (2) – Pti (2) – Camp (3), 6. Tom-tom (2) – Grcs – Camp, durata: ca. 8 minutes

C. F. Peters Corporation, Edition Peters 66501
svorky, 22fol., 41, 39 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–39 (4–41), 295 × 225,
24 osnov
DEDIKACE: Dedicated to Mr. And Mrs. D. C. Burnham
POZNÁMKA: 6 ks, ediční řada The American Wind Symphony Editions
(Director, Robert Austin Boudreau)

31 Fišer Luboš

INRI

jednovětá kompozice

1974, s. 1.

autografní čistopis, tužka, červená pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 4 Fl, 4 Ob, 4 Cl B, 4 Fg, 5 Cor F, 5 Tr B, 5 Trbn, Timp I II,
Tom-tom I II, Tamb rull I II, Org, durata: neuvedena
volné listy, 12fol., 19, 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 405 × 280,
32 osnov
DEDIKACE: Dedicated to the American Wind Symphony Orchestra
POZNÁMKA: dva titulní listy, na vnějším jen titul „INRI“; polito; na str. 24
tužkou „telef. 76 32 03“

32 Fišer Luboš

Centaures / Compositione [sic] per orchestra

jednovětá kompozice

1974, s. 1.

konvolut skic, tužka, modrá propiska
OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Archi (14–
12–10–8–6), durata: neuvedena
volné listy, 24fol., 45 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 255, 22 osnov
POZNÁMKA: vložen list A4 potištěný zelenými osnovami s koncepcí skladby
tužkou (původně „pro varhany a orchestr“)

33 Fišer Luboš

Centaures / Compositione per orchestra

jednovětá kompozice

1974, s. 1.

autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3),
Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 7'
TEXTOVÝ INCIPIT: *Cen-tau-res* (skandování hráčů na konci skladby)
volné listy, lepicí páska, 11fol., 19, 17 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (3–
19), 380 × 280, 24 osnov

- 34 Fišer Luboš
Centaures / Composizione per orchestra
jednovětá kompozice
 1974, s. 1.
 opis, černé pero, zelený fix (orientace)
 partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3),
 Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 6'
 TEXTOVÝ INCIPIT: *Cen-tau-res* (skandování hráčů na konci skladby)
 volné listy, 12fol., 21, 19 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–21, 400 × 280,
 32 osnov
- 35 Fišer Luboš
Centaures
jednovětá kompozice
 1983, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: 4 Fl, 3 Ob, 4 Cl B, 3 Fg, 4 Cor F, 4 Tr C, 4 Trbn, Batt 1–4:
 1. Timp (3), 2. Tom-tom (3), 3. Gong (3) – Claves (3) – Camp (3), 4. Marimba –
 Xyl, durata: ca 7 minutes
 TEXTOVÝ INCIPIT: *Cen-tau-res* (skandování hráčů na konci skladby)
 volné listy, 14fol., 26, 24 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–24 (3–26), 380 ×
 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: nová, podstatně odlišná verze skladby, určená pro dechový
 orchestr; rukopis v angličtině: určeno patrně pro American Wind Symphony
 Orchestra; v závěru skladby specifikována výslovnost: „Pronunciation: Tsen-
 taw-res“, interpretační pokyny v angličtině („In tempo ‚Morse alphabet‘“); na
 nstr. 1 plán obsazení Sonata per orchestra: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl, 2 Fg, 4 Cor, 3 Tr,
 3 Trbn, Timp, Camp, Tom-tom, Archi (14–12–10–8–6)
- 36 Fišer Luboš
Labyrint / Composizione per orchestra
jednovětá kompozice
 1977, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl (Fl alto), 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Timp (3),
 Archi (6–6–4–4–2), durata: cca 9'
 volné listy, 14fol., 19, 17 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (3–19), 380 ×
 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: zkratkovitý zápis, gumováno; změny v rukopise ukazují
 přepracování skladby na komornější verzi bez pozounů, určenou pro Pražský
 komorní orchestr bez dirigenta; na titulním listu vyškrábaný autografní
 doplněk modrou propiskou: „Nová verze 1980 pro PKO B. D.“, který čteme
 na opisu této verze v EBP, sign. OM 423

- 37 Fišer Luboš
Labyrint / Composizione per orchestra
zmenšená kopie č. 36 v původní podobě
OBSAZENÍ: 2 Fl (Fl alto), 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (3),
Archi (14–12–10–8–6)
lepící páska, 305 × 235
POZNÁMKA: původní verze skladby s větším obsazením; tužkou vyznačeny
autografní kompoziční změny, realizované následně v č. 36; pro autografní
čistopis původní verze vypracovaný černým perem viz EBP, sign. OM 423
- 38 Fišer Luboš
Labyrint / Composizione per orchestra
kopie č. 36 v poslední podobě
svorky
- 39 Fišer Luboš
Labyrint / Composizione per orchestra
jednovětá kompozice
1977, s. 1.
opis, černé pero, růžová pastelka (orientace)
hlas Vlc solo – tutti, OBSAZENÍ: viz č. 36
lepící páska, 3fol., 4, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–3, 340 × 260, 10 osnov
- 40 Fišer Luboš
Salzburgské [sic] serenády
jednovětá kompozice
1979, s. 1.
konvolut skic, tužka
OBSAZENÍ: Soli: Fl (Fl alto G), Ob (Cor ing), Tr B, Trbn, Camp (7), Vla, Vlc
Orch: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (2), Archi (14–12–
10–8–6), durata: neuvedena
volné listy, 20fol., 34, 31 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24
osnov
POZNÁMKA: do skic partitury vložen list A4 s rozvrhem díla a dva listy
o rozměrech 335 × 255, 12 osnov se skicami hlasů Vlc a Vla

- 41 Fišer Luboš
Serenaden für Salzburg
jednovětá kompozice
1979, s. 1.
autografní titulní list, tužka
OBSAZENÍ: Soli: Fl (Fl alto G), Ob (Cor ing), Tr B, Trbn, Camp (7), Vla, Vlc
Orch: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (2), Archi, durata:
cca 17'
volné listy, 1fol., 2 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
- 42 Fišer Luboš
Serenaden für Salzburg
jednovětá kompozice
1979 (vyd. 1979), Praha (místo vyd.)
tisk – rozmnožený opis
partitura, OBSAZENÍ: Soli: Fl (Fl alto G), Ob (Cor ing), Tr B, Trbn, Camp (7),
Vla, Vlc
Orch: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (2), Archi, durata:
cca 17'
vlastním nákladem
lepící páska; na obálce „Luboš Fišer / ‚SERENADEN FÜR SALZBURG‘ / 1979
/ Partitur“, 28fol., 55 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–53 (3–55), A4, 24 osnov
POZNÁMKA: 31 ks, na nstr. 1 copyright „L. FIŠER Praha 1979,“ 2 exempláře
vadné (duplicitní stránky)
- 43 Fišer Luboš
Meridián / Skladba pro orchestr
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp I (2)
II (2), Camp, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 10'
volné listy, 17fol., 25, 23 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–23 (4–21, 23–27),
380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: gumováno

- 44 Fišer Luboš
Meridián / Skladba pro orchestr
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
opis, černé pero, červená pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp I (2)
II (2), Camp, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 10'
svorky, 14fol., 27, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–27, 380 × 280,
24 osnov
- 45 Fišer Luboš
Meridián / Skladba pro orchestr
kopie č. 44
svorky
POZNÁMKA: 3 ks; v jednom exempláři na str. 9–11 autografní korektury
- 46 [Fišer Luboš]
Sonata / pro orchestr
jednovětá kompozice
s. a., s. l.
skica, tužka
OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: str. 1 nahoře titul „Sonata pro orchestr“
- 47 Fišer Luboš
Sonáta / pro orchestr
jednovětá kompozice
s. a., s. l.
skica, tužka
OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3),
Archi (14–12–10–8–6 nebo polovina), durata: cca 12'
volné listy, 2fol., 4, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: skici, zasahující i do titulu, se zřejmě týkají jiné skladby; na str. 1
nahore telefonní číslo „71763203“

48 Fišer Luboš

Adagio [=Sonáta] / pro orchestr

jednovětá kompozice

1987–89, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 9'

volné listy, 9fol., 16, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (2–5, 7–17), 380 × 280, 24 (vnější dvojlist) resp. 22 osnov

POZNÁMKA: škrtnáno, gumováno

49 Fišer Luboš

Adagio [=Sonáta] / pro orchestr

jednovětá kompozice

1987–89, s. 1.

titulní list opisu, černé pero, modrá propiska (dedikace)

OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 7'

volné listy, 1fol., 2 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

DEDIKACE: Věnováno 150. výr. narození Antonína Dvořáka

POZNÁMKA: dedikace autografní; jedná se o původní titulní list opisu (viz č. 51)

50 Fišer Luboš

Adagio [=Sonáta] / pro orchestr

jednovětá kompozice

1987–89, s. 1.

kopie opisu

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Archi (14–12–10–8–6), durata: cca. 7'

svorky, 10fol., 20, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–20, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: 3 ks, kopie č. 51 (kromě titulního listu)

- 51 Fišer Luboš
Sonáta / pro orchestr
jednovětá kompozice
1998, s. 1.
 opis, černé pero (viz POZNÁMKA)
 partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl picc), 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Archi (14–12–10–8–6), durata: neuvedena
 volné listy, 11fol., 20, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–20, 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: titulní list patrně autografní, napsaný černou fixou; na jeho rubu stejným způsobem uvedeno obsazení; dál na jiném typu papíru opis, který je originálem opisu skladby Adagio pro orchestr (kopie pod č. 50, původní titulní list pod č. 49); dirigentské poznámky tužkou mj. upřesňují metrickou strukturu
- 52 Fišer Luboš
Sonáta / pro orchestr
jednovětá kompozice
[1998], s. 1.
 opis resp. kopie opisu, černé pero, červené pero (zanášky), tužka (poznámky interpretů)
 hlasy, OBSAZENÍ: viz č. 51, durata: 10'30" [VI II], 10' [Trbn III]
 volné listy, lepicí páska, 4fol. slepené na 3 (Archi) resp. 3fol (Cb) resp. 2fol., 5, 4 notové p. (Archi) resp. 4, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5 (Archi) resp. 2–4 (Cb) resp. žádné, 295 × 210, 10 osnov (Archi) resp. 335 × 255, 10 osnov
 POZNÁMKA: známky použití; smyčce – kopie rkp., místy rkp., četné poznámky tužkou; 7× VI I, 6× VI II, 5× Vla, 6× Vlc, 4× Cb; Vla a Vlc na str. 2 korektura tužkou proti č. 51; ostatní hlasy rkp.; Cor I na str. 2 korektura přelepením; Cor II není v původní sadě – jiný rkp. černým perem, 1 list, 2 notové strany; v Tr II vložena kopie Tr I, str. 2, v Tr III vložena kopie Tr II, str. 2
- 53 [Fišer Luboš]
[Bolero]
jednovětá kompozice
[60. léta], s. 1.
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl (Fl alto), 2 Ob (Cor ing), 3 Cl B (Cl basso), 2 Fg, 4 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (4), Pf, Cemb, Arp, Org, Archi (12–10–8–6–4), durata: neuvedena
 volné listy, 26fol., 46, 45 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–45 (3–47), Orbis 32
 POZNÁMKA: na prázdném titulním listu čitelný vygumovaný titul „Luboš Fišer / Bolero“; mezi oběma údaji nečitelný vygumovaný přepis

2. skladby orchestrální smyčcové

54 Fišer Luboš

Suita / pro smyčcový orchestr

I. Andante, II. Allegro, III. Largo, IV. Allegretto, V. Prestissimo

1955, Praha

DATE: Komponováno 14. června 1954 v Praze. Instrumentováno v září 1955.
[instr. 15]

autografní čistopis, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: Archi, durata: Trvá cca 11 minut.

volné listy, 9fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (3–17), 335 × 255,
22 osnov

POZNÁMKA: drobné korektury tužkou; skladba je instrumentací Sinfonie pro housle sólo – srov. č. 133

55 Fišer Luboš

Suita / pro smyčcový orchestr

I. Andante, II. Allegro, III. Largo, IV. Allegretto, V. Prestissimo

[1955], s. 1.

opis, modré a černé pero

hlasy, OBSAZENÍ: Archi, durata: neuvedena

volné listy, lepicí páska, 5fol. (VI I II) resp. 4fol. (VI I II, Vla) resp. 3fol. (Vlc)
resp. 2fol. (Cb), celkem 61, 53 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: nesoustavné,
místy doplněné tužkou, 355 × 250, 10 osnov

POZNÁMKA: 3× VI I, 2× VI II, 1× Vla, Vlc, Cb; hlasy amatérsky řešené, místy
přelepované nebo slepované

56 Fišer Luboš

Concerto / per orchestra d'archi, [op. 12]

I. Allegro, II. Largo, III. Vivace

1957–58, s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: cca 12 min.

volné listy, lepicí páska, 7fol., 14, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné,
350 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: na str. 14 autorův soupis skladeb s opusováním: „op 1. Čtyři
skladby housle / op 4 Klavírní kvartet / op 2. Létavice / op 7. Michelangelo /
op 9. Overtura [sic] / op. 6. Sextet / op 3. I. Sonata / op. 8. II ii / op. 5 Synfonie
[sic] / op. 7a (Tři sonety) / op 10. Concert pro clavicembalo / op. 11. Partita pro
housle / op. 12. Concert pro smyčce“

- 57 Fišer Luboš
„Concerto“ / per orchestra d'archi, [op. 12]
I. Allegro, II. Largo, III. Vivace
1959 [chybně], s. l.
 opis, černé pero, růžová fixa (orientace), tužka (autografní korektury)
 partitura, OBSAZENÍ: Archi, durata: neuvedena
 volné listy, lepicí páska, 20fol., 28, 27 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–27 (2–28), 340 × 255, 12 osnov
 POZNÁMKA: autografní vnočení připsáno na titulní list později modrou propiskou; skladatel se zřejmě později k dílu vrátil a nechal si nově pořídit opis partitury; do něj provedl řadu korektur, zejména doplnil dynamiku; na nstr. 21 vyjádřena zelenou pastelkou pochybnost ohledně tónové výšky
- 58 Fišer Luboš
Concerto per Galileo Galilei / per archi
jednovětá kompozice
1974, s. l.
 autograf, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Archi, durata: cca 8'
 volné listy, 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–14 (3–16), 340 × 260, 22 osnov
 DEDIKACE: Českému komornímu orchestru
 POZNÁMKA: na titulním listu v levém dolním rohu tužkou „65433“ – zřejmě specifikace obsazení; gumováno; na nstr. 11 tužkou revizní poznámky – úvaha o divisi VI
- 59 Fišer Luboš
Variace / (Double) / na thema Johanna Fischera / (1646–1721) / pro smyčcový orchestr
III. Allegretto, [V.] Sostenuto rubato, VI. Moderato, VII. Presto – Andante [pol. 50. let], s. l.
 autografní náčrt, tužka, růžová a modrá pastelka
 souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: [Archi], durata: neuvedena
 volné listy, lepicí páska, 5fol., 6, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 14 osnov
 DEDIKACE: vynikajícímu komornímu orchestru konservatoře
 POZNÁMKA: varianty titulu na titulním listu: tužkou „Doubles / podle Johanna Fischera / (1646–1721) / složil [přepsáno modrou pastelkou na: napsal] Luboš Fišer“; růžovou pastelkou „Doubles / podle J. Fischera / (1646–1721) / nově sepsal / a vynikajícímu komornímu / orchestru konservatoře / dovolil si věnovat / Luboš Fišer“; dochovaný fragment náčrtu ukazuje, že idea skladby Double sahá zpět do dob skladatelových studií – srov. č. 26

2. skladby orchestrální smyčcové

3. skladby koncertantní

- 60 Fišer Luboš
**Concerto / per clavicembalo / con accompagnamento [di]
 orchestra, [op. 10]**
I. Allegro, II. Adagio, III. Presto
1957, s. 1.
 DATACE: 10. V. 1957 [nstr. 7]
 autografní náčrt, tužka, růžová pastelka (orientace)
 souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: 11–12 min. [na
 konci 2. věty: 3 min]
 volné listy, lepicí páska, 11fol., 20, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–18 (3–
 9, 11–21), 350 × 250, 14 osnov
 POZNÁMKA: poslední list natržen; instrumentační značky C (=Cemb) a O
 (=Orch)
- 61 Fišer Luboš
**Concerto / per clavicembalo / con accompagnamento [di]
 orchestra, [op. 10]**
I. Allegro, II. Adagio, III. Presto
1957, Praha (adresa)
 autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace)
 partitura, OBSAZENÍ: 2 Cor F, Cemb, Archi (2–2–1–1–1), durata: cca 12–13 min.
 zelená plátěná, na přední desce zlatým písmem „Luboš Fišer / CONCERTO“,
 24fol., 47, 44 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–43 (4–45), 360 × 265 (Orbis 24)
 POZNÁMKA: na rubu titulního listu poznámka černým perem: „Per la
 presentazione alla Radio, oppure per la / presentazione nella grande sala
 quisto [sic] contenuto / d'archi:“ 4–4–2–2–2, vedle toho tužkou 4–4–3–2–1; na
 str. 47 černým perem vpravo dole „Luboš Fišer / Praha-Spořilov /
 Severozápadní III./17 / (tel. 990403)“
- 62 [Fišer Luboš]
**Concerto / per clavicembalo / con accompagnamento [di]
 orchestra, [op. 10]**
I. Allegro, II. Adagio, III. Presto
[1957], s. 1.
 autograf, černé pero, růžová pastelka (orientace)
 hlasy, OBSAZENÍ: viz č. 61, durata: neuvedena
 volné listy, 4fol. (Cor) resp. 5fol. (Vla) resp. 6fol. + obálka, 6, 5 notových p.
 (Cor) resp. 9, 8 notových p. + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 10 resp.
 Orbis 32 (obálka)

POZNÁMKA: 1× Cor I II, 2× VI I II, 1× Vla, Vlc, Cb; občasné přelepy; přelep VI I v 1. větě před orientačním č. 12 je dodatečnou změnou i v partituře; vypracovány zanášky; zřejmě nehráno

63 Fišer Luboš

**Komorní koncert / pro klavír a dvanáct dechových nástrojů
jednovětá kompozice**

1964, s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2–4 osnovách, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, Tr B, Trbn, Pf solo, durata: cca 9'

volné listy, 10fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (3–17), 335 × 255, 12 osnov

POZNÁMKA: obsahuje instrumentační poznámky

64 Fišer Luboš

**Komorní koncert / pro klavír a dvanáct dechových nástrojů
jednovětá kompozice**

1964, Praha (copyright)

autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, Tr B, Trbn, Pf solo, durata: cca 10 min.

černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER / KOMORNÍ KONCERT“, 18fol., 34, 32 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–32 (3–34), 380 × 275 (Orbis 24)

POZNÁMKA: na titulním listu razítka „MAJETEK / ČESKÉHO HUDEBNÍHO FONDU V PRAZE“ a signatura „5588“; na nstr. 1 dole copyright „L. Fišer Praha 1964“, na nstr. 26 tužkou podtržen tempový pokyn Vivace

65 Fišer Luboš

**Komorní koncert / pro klavír a dvanáct dechových nástrojů
kopie č. 64**

černá plátěná, 33, 32 notových p., 310 × 230

POZNÁMKA: 3 ks; černým fixem nové titulní listy cizí rukou; na jednom chybně „nostrojů“ m. „nástrojů“; kopie zřejmě nepoužity

- 66 [Fišer Luboš]
[Concerto da camera / per piano ed orchestra]
jednovětá kompozice
[1970], s. 1.
autograf, tužka, růžová pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: viz č. 67, durata: neuvedena
volné listy, 14fol., 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–25, Orbis 24
POZNÁMKA: chybí titulní list; jde o úpravu Komorního koncertu z roku 1964 (č. 64), která později vyšla tiskem (č. 67)
- 67 Fišer Luboš
Concerto da camera / per Piano ed Orchestra
jednovětá kompozice
1970 (vyd. 1974), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Pf solo, Archi (7–6–5–5–4), durata: cca 8 min.
JAZYK: č., n. (předmluva Jiří Pilka)
Editio Supraphon, H 5422
svorky, 16fol., 31, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 7–31, 305 × 235
POZNÁMKA: 1 ks; bez vpisků či korektur; tiráž: „Komp. 1964, přeinstrumentováno 1970“; odp. red. Milan Šolc, náklad 200 výtisků, 1. vydání
- 68 [Fišer Luboš]
Anathema / per violino solo e[d] orchestra [=Hudba pro housle a orchestr]
jednovětá kompozice
1976, s. 1.
skica, tužka
OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: 9'
volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 270, 24 osnov

69 Fišer Luboš

Hudba / pro housle a orchestr

jednovětá kompozice

1976, s. 1.

autografní čistopis, tužka, růžová pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: Vl solo, Tom-tom, Timp (2), Vle (10), Vlc (8), Cb (6),

durata: cca 10'

volné listy, 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–14 (3–16), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: gumováno

70 Fišer Luboš

Hudba / pro housle a orchestr

jednovětá kompozice

1976, s. 1.

opis, černé pero, červený fix (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: Vl solo, Tom-tom, Timp (2), Vle (10), Vlc (8), Cb (6),

durata: cca 11'

volné listy, 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–16, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: na nstr. 14 autografní korektura „mit harte[n] Filzschlägel[n]“ – převod pokynu do němčiny; autografní též titulní list černým fixem a jeho rub s výčtem obsazení; tamtéž černou propiskou doplněna durata

71 Fišer Luboš

Musik / für Geige solo und Orchest[er]

jednovětá kompozice

1976, s. 1.

autografní titulní list, černé pero

OBSAZENÍ: Vl solo, Tom-tom, Timp (2), Vle (10), Vlc (8), Cb (6), durata: cca 10'

volné listy, 2fol., 3, 1 notová p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: na str. 4 neidentifikovaná skica tužkou

- 72 Fišer Luboš
**Pastorale per Giuseppe Tartini / per guittare [sic] solo e[d]
orchestra d'archi**
jednovětá kompozice
1995, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Chit solo, Archi (6–4–3–2–1), durata: neuvedena
volné listy, 12fol., 19, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–18 (3–20), 380 × 280, 24 osnov
DEDIKACE: Lubomíru Brabcovi
POZNÁMKA: úprava stejnojmenné skladby z r. 1976 (viz č. 104–105)
- 73 [Fišer Luboš]
[Concerto / per piano ed orchestra]
jednovětá kompozice
[1979], s. 1.
skica, tužka
OBSAZENÍ: viz č. 74, durata: neuvedena
volné listy, 11fol., 20 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: na str. 11 „Piano Concerto“
- 74 Fišer Luboš
Concerto / per piano e[d] orchestra
jednovětá kompozice
1979, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp (2), Pf solo, Archi, durata: cca 15'
volné listy, 20fol., 37, 35 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–35 (3–37), 380 × 280, 24 osnov
- 75 Fišer Luboš
Concerto / per piano e[d] orchestra
zmenšená kopie č. 74
kroužková s tištěným titulem „Luboš Fišer / CONCERTO / per piano e[d]
orchestra / 1979 / PARTITURA“, A4
POZNÁMKA: 4 ks

- 76 Fišer Luboš
Concerto / per piano e[d] orchestra
jednovětá kompozice
[1979], s. 1.
 opis resp. kopie opisu, černý fix
 hlasy, OBSAZENÍ: viz č. 74, durata: neuvedena
 volné listy, vždy 2fol., 2 resp. 3 notové (Ob, Cl, Fg, Archi) p., VLASTNÍ
 ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 295 × 210, 12 osnov
 POZNÁMKA: originály Fl I, Ob I, Cl B I, Fg I, Cor F I, Tr B I, Trbn I, Timp a po
 1 kusu Archi; kopie Fl II, Ob II, Cl B II, Fg II, Tr B II, Trbn II, 5× Vl I, 4× Vl II,
 2× Vla, 2× Vlc; chybí Cor F II; hlasy se zdají nepoužity
- 77 [Fišer Luboš]
A. E. [=Albert Einstein]
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
 konvolut skic, tužka, černý a fialový fix
 OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
 volné listy, 17fol. + 7 lístků, 33, 32 notových p. + lístky, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ:
 žádné, 340 × 255, 12 osnov (str. 3–6) resp. 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: vloženy lístky (ústřížky obvyklého notového papíru o rozměrech
 95 × 140) s fragmentem koncepce skladby
- 78 Fišer Luboš
Albert Einstein / Portrét pro varhany a orchestr
jednovětá kompozice
1979–80, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3),
 Org, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 10'
 volné listy, 14fol., 24, 22 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–22 (3–24), 380 ×
 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: na str. 2 tužkou „Pozn. Posuvky platí jen pro jednu notu.“;
 v sólovém partu i prstoklad

- 79 Fišer Luboš
Albert Einstein / Portrét pro varhany a orchestr
jednovětá kompozice
[1979–80], s. 1.
opis, černé pero, modrá propiska (zanášky)
hlas Org, OBSAZENÍ: viz č. 78, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–10 (2, 4–11), 335 × 260, 12 osnov
POZNÁMKA: na str. 3 jen značka pro otočení
- 80 Fišer Luboš
Romance / pro housle a orchestr
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
autografní čistopis resp. kopie autografního čistopisu, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Timp, Pf, Vl solo, Archi (12–10–8–6–4), durata: cca 6'
volné listy resp. svorky (kopie), 8fol., 15, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: originál + 1 kopie
- 81 Fišer Luboš
Romance / pro housle a orchestr
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
opis, černé pero, červená fixa (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Timp, Pf, Vl solo, Archi (12–10–8–6–4), durata: cca 6'
volné listy, 8fol., 15, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–15, 340 × 260, 20 osnov
POZNÁMKA: tužkou drobné poznámky – dirigentské? autorské?
- 82 Fišer Luboš
Koncert / pro dva klavíry a orchestr / Concerto / per due
pianoforti e[d] orchestra
jednovětá kompozice
1983, s. 1.
konvolut skic, tužka, růžová pastelka
OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 28fol., 50, 49 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24

osnov resp. Orbis 24

POZNÁMKA: některé listy jsou jen ústřižky hlavního notového papíru o různých velikostech; na titulním listu nahoře vpravo tužkou v kroužku „38“, vlevo „Flauti 1 1. / Oboi 1 2 / Cl.“

83 Fišer Luboš

Concerto / per due pianoforti e[d] orchestra

jednovětá kompozice

1983, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Pf I II, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 15'

volné listy, 20fol., 39, 37 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–37 (3–39), 380 × 280, 24 osnov

84 Fišer Luboš

Concerto / per due pianoforti e[d] orchestra

jednovětá kompozice

1983, s. 1.

autograf klavírního výtahu, tužka

particell, OBSAZENÍ: viz č. 83, durata: neuvedena

volné listy, 10fol., 19, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (2–18), 335 × 255, 12 osnov

POZNÁMKA: orchestr zkrácen do dvou osnov – podklad pro rozpis sólových partů; na str. 20 jen akolády předepsané propiskou

85 Fišer Luboš

Concerto / per due pianoforti e[d] orchestra

jednovětá kompozice

1983, s. 1.

kopie opisu

partitura, OBSAZENÍ: 3 Fl, 2 Ob, 3 Cl B, 2 Fg, 4 Cor F, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Pf I II, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 15'

růžová papírová resp. svorky, 22fol. resp. 23fol. (růžový exemplář), 42, 40 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–42, 385 × 275 resp. 370 × 280 (růžový exemplář), 24 osnov

POZNÁMKA: 3 ks; 1 exemplář vlepen do růžových pijákových desek, na jehož titulním listu zkopírován přípis „majetek autora“; na dalších dvou na titulním listu zkopírována sign. 8733 a razítko ČHF, tamtéž přikopírováno „ed“ v titulu skladby; drobné odchylky mezi exempláři ČHF a autorským – do obou zkopírovány různé drobné korektury – jde zřejmě o dva různé opisy od jednoho opisovače a se stejným rozvržením; na str. 3 dole v exemplářích

CHF copyright „1985 Lub. Fišer Praha“

86 Fišer Luboš

Concerto / per due pianoforti e[d] orchestra

jednovětá kompozice

1983, s. 1.

kopie opisu

hlas Pf II, OBSAZENÍ: viz č. 83, durata: neuvedena

bílá papírová, 21fol., 42, 41 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–42, 340 × 260, 14 osnov

POZNÁMKA: na titulním listu zkopírováno věnování zapsané tlustým fixem:
„To Franta [Maxián], / with thanks! / podpis / Jan 17, 1986 / Prague“;
podepsán zřejmě Garrick Ohlsson

87 Fišer Luboš

Concerto / per due pianoforti e[d] orchestra

jednovětá kompozice

1983, s. 1.

autografní titulní list, tužka

OBSAZENÍ: viz č. 83, durata: neuvedena

volné listy, 2fol., 1 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: drobná skica na titulním listu

88 Fišer Luboš

Potpourri / pro housle a orchestr

jednovětá kompozice

1990, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Batt – Timp (1),
Arp, Vl solo, Archi, durata: cca 7'

volné listy, 14fol., 23, 21 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–21 (3–23), 380 ×
280, 24 osnov

POZNÁMKA: na nstr. 1 naznačen požadovaný počet Archi 6–5–4–4–3

- 89 Fišer Luboš
Potpourri / pro housle a orchestr
jednovětá kompozice
1990, s. 1.
opis resp. kopie opisu, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr B, Batt – Timp (1),
Arp, Vl solo, Archi, durata: cca 7'
bílá papírová, 22fol., 42, 40 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–42, 335 × 255, 18
osnov
POZNÁMKA: originál + 2 kopie
- 90 Fišer Luboš
Sonata per Leonardo / per guittare [sic] solo e[d] orchestra
d'archi
jednovětá kompozice
1994, s. 1.
autografní čistopis resp. kopie autografního čistopisu, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Chit solo, Archi (6–4–3–2–1), durata: neuvedena
volné listy resp. kroužková (kopie), 8fol., 11, 9 notových p., VLASTNÍ
ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), 380 × 280, 24 osnov resp. 375 × 295 (kopie)
DEDIKACE: Lubomíru Brabcovi
POZNÁMKA: originál + 1 kopie
- 91 Fišer Luboš
Concerto / per violino solo e[d] orchestra
jednovětá kompozice
1997, s. 1.
autografní čistopis resp. kopie autografního čistopisu, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 2 Cor F, 2 Tr C, 2 Trbn, Timp (2),
Tom-tom, Camp (4), Vl solo, Archi (12–10–8–6–4), durata: cca 12'
volné listy resp. lepicí páska (kopie), 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ
ČÍSLOVÁNÍ: 1–14 (3–16), 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: originál + 1 kopie; kopie nadepsána rukou stálého opisovače
s výjimkou slova „Concerto“, autografně nadepsaného modrou propiskou;
v kopii dirigentské poznámka tužkou, partitura tedy zjevně provozována

- 92 [Fišer Luboš]
[Concerto / per violino solo ed orchestra]
jednovětá kompozice
[1997], s. 1.
opis, černé pero
hlas VI solo, OBSAZENÍ: viz č. 91, durata: neuvedena
lepicí páska, 3fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5, 340 × 255, 10 osnov

4. skladby komorní – bez klavíru

- 93 [Fišer Luboš]
[Suita / pro symfonický orchestr]
I. Allegro
[1955], s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24
POZNÁMKA: bez titulního listu; náčrt první věty v kvartetním obsazení,
později instrumentováno – srov. č. 3
- 94 [Fišer Luboš]
[Smyčcový kvartet č. 1 / pro dvoje housle, violu a violoncello]
I. Allegro energico
1954, s. 1.
konvolut skic, tužka, modrá propiska
skici ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: [2 Vl, Vla, Vlc], durata: neuvedena
volné listy, 20fol., 36, 35 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–11, Orbis 12 resp.
330 × 260, 16 osnov resp. 340 × 240, 14 osnov
POZNÁMKA: obsažený list A4 s nadpisem „Kvartet / 1954“ červenou pastelkou
je zřejmě fragmentem obálky
- 95 Fišer Luboš
Smyčcový kvartet [č. 1] / pro dvoje housle, violu a violoncello
I. Allegro, II. Lento, III. Vivacissimo
[1955], s. 1.
autografní náčrt, tužka, černé pero
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 16fol., 32 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–32, 355 × 250, 12
osnov
POZNÁMKA: rkp. vložen do obálky z přeloženého listu A3, na kterém tužkou
titul: „Luboš Fišer / Smyčcový kvartet. / pro dvoje housle, violu a violoncello /
Klavírní výtah.“; prvních šest taktů notového textu obtaženo černým perem

- 96 Fišer Luboš
Smyčcový kvartet [č. 1] / pro dvoje housle, violu a violoncello
I. Allegro, II. Lento, III. Vivacissimo
1955, Praha
DATEACE: Dokončeno v Praze 5. III. 1955. [nstr. 33]
autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: Trvá cca 16 minut.
modrá lepenková, na přední desce nalepen lístek se strojopisným titulem,
19fol., 35, 33 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–33 (3–35), 380 × 270 (Orbis 24)
POZNÁMKA: na titulním listu vpravo dole „adresa: Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17.“
- 97 Fišer Luboš
Smyčcový kvartet [č. 1]
I. Allegro, II. Lento, III. Vivacissimo
[1955], s. 1.
autograf, modré pero, červená pastelka (orientace)
hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
bílá nit, 12fol. (Vl II) resp. 10fol., 23, 22 notových (Vl II) resp. 18, 17 notových (Vla) resp. 19, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–18, 1–22, 1–17, 1–18 (vždy od str. 2), Orbis 10 (Vl II) resp. Orbis 12
POZNÁMKA: hlasy zřejmě nepoužity; korektury tužkou a přelepením
- 98 Fišer Luboš
Crux / Composizione per violino solo e percussione
jednovětá kompozice
1970, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl solo, Timp (3), Camp (3), durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6 (3–8), Orbis 24
POZNÁMKA: skladba zapsána v podstatě jako hlas Vl solo s naznačeným pásmem Timp na dolním okraji stránky; gumováno
- 99 Fišer Luboš
Crux / Composizione per violino solo, timpani e campane
jednovětá kompozice
1970, s. 1.
autografní čistopis, tužka, modrá propiska (korektura)
partitura, OBSAZENÍ: Vl solo, Timp (3), Camp (3), durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 10
DEDIKACE: Ivanu Štrausovi [str. 2]
POZNÁMKA: notace oproti č. 98 přibírá tempových i jiných pokynů; známky

revize; v pravém horním rohu titulního listu tužkou „+1976“; skladba zapsána na str. 2–10, na str. 15 drobná skica; škrtáno, gumováno; poznámky tužkou – zřejmě podklad pro vypracování opisu č. 100; pásmo Timp uvedeno jen na začátku a ke konci

100 Fišer Luboš

Crux / Composizione per violino solo, timpani e campane
jednovětá kompozice
1970, s. l.

opis, modré pero (viz poznámky)

partitura, OBSAZENÍ: Vl solo, Timp (3), Camp (3), durata: cca 7 min.

volné listy, 10fol., 18, 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–16 (3–18), 340 × 260, 12 osnov

DEDIKACE: Ivanu Štrausovi [instr. 1]

POZNÁMKA: tisková předloha, vycházející z č. 99; titul skladby vypsán červeným a černým perem; řada redaktorských pokynů notosazeči tužkou, též výskyt červené a zelené pastelky (rozměření rkp.); notační podoba s nepřetržitě vedenou přerušovanou linkou pro pásmo Timp odpovídá již tisku; přibývá též slovních pokynů a vysvětlení; vložen lístek o rozměrech 150 × 210 s hlavičkou nakladatelství Panton (strojopis): „Luboš Fišer / hudební skladatel / Rajmanova 1193 / Praha 8 – Ďáblice / V Praze dne 11. března 1977 / Vážený pane, / v příloze zasíláme rukopis Vašeho díla / CRUX Composizione per violino solo, / timpani e campane / který jste nám zapůjčil jako předlohu pro tiskové vydání. / Děkujeme Vám za laskavost a spolupráci. / S přátelským pozdravem / za: / G.Vávrová / (tajemnice redakce) / příloha /jak výše uvedeno/ / doporučeně“

101 Fišer Luboš

Crux / Composizione per violino solo, timpani e campane
jednovětá kompozice
1970 (vyd. 1990), Praha (místo vyd.)

tisk

partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl solo, Timp (3), Camp (3), durata: cca 7 min
Panton, P 1572

svorky, 8+4fol., 16, 13 notových + 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–15 resp. 2–8 (hlas Vl solo), 310 × 235

DEDIKACE: Ivanu Štrausovi

POZNÁMKA: 22 ks; tiráž: odp. red. Miloslav Osvald, korigoval Miroslav Ryšavý a autor, náklad 400 výtisků (201–600); na zadní straně obálky uveden č.+n. výběr ze skladeb L. F.

- 102 Fišer Luboš
Variace na neznámé téma / pro smyčcový kvartet [sic]
jednovětá kompozice
1976, s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 7'
volné listy, 4fol., 6, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24
- 103 Fišer Luboš
Variace na neznámé téma / pro smyčcový kvartet [sic]
jednovětá kompozice
1976, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 10fol., 12, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–11 (3–13), 380 × 280, 24 osnov
- 104 Fišer Luboš
Pastorale per Giuseppe Tartini
jednovětá kompozice
1976, s. 1.
opis, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 14, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–14, 340 × 260, 16 osnov
POZNÁMKA: vygumovaná vrstva tužkou svědčí o přípravě koncertantní verze pro kytaru a smyčcový orchestr – viz č. 72
- 105 Fišer Luboš
Pastorale per Giuseppe Tartini
kopie č. 104
kroužková, 7fol.

106 [Fišer Luboš]

Testis

jednovětá kompozice

[1979], s. 1.

konvolut skic, tužka, černý a růžový fix, modrá pastelka

OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena

volné listy, 11fol., 19, 18 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: skici ke kvartetu Testis, ale i k dalším skladbám, např. Istanu; na str. 6 černým fixem „Elisabeth Woska und Wilfried Hiller gewidmet“; titul „Testis“ na str. 1, 11 a 19; na str. 13 „I jen ostré kontraposice / neustálé napětí bez / oddychu. / II Lacrymosa / con sord pp – ff – pp / veliká jen Adagio / dlouhé hodnoty“ – zřejmě představa nerealizované navazující skladby; na str. 19: „Kvartet ‚Testis‘ Polsko 1980 / Per V. C. vlc ž. sbor deska 198[0] Kühn / Centaures – varh. orch. Košice 1980“

107 Fišer Luboš

Testis / per quartetto d'archi

jednovětá kompozice

1979, s. 1.

autografní náčrt, tužka

partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena

volné listy, 8fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

108 Fišer Luboš

Testis / per quartetto d'archi

jednovětá kompozice

1979, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 10'

volné listy, 8fol., 11, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9 (4–11), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: polito; gumováno

- 109 Fišer Luboš
Testis / per quartetto d'archi
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
opis resp. kopie opisu, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
svorky, 6fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–10, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: originál + 2 kopie o rozměrech 385 × 275; v pravém horním rohu titulního listu značka kopisty
- 110 Fišer Luboš
Testis / per quartetto d'archi
jednovětá kompozice
[1979], s. 1.
opis resp. kopie opisu, černé pero
hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
svorky, 6fol. (VI I II) resp. 4fol., 11, 10 notových (VI I II) resp. 8, 7 notových p.,
VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–11 resp. 2–8, 340 × 255, 14 osnov
POZNÁMKA: originály + 3 komplety kopií; hlasy zřejmě nepoužity; Vlc na str. 4 přelep; v pravém horním rohu titulních listů značka kopisty
- 111 Fišer Luboš
Testis / per quartetto d'archi
jednovětá kompozice
1979, s. 1.
kopie opisu
hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
lepící páska, 6fol. (VI I) resp. 5fol., 10, 9 notových (VI I) resp. 9, 8 notových p.,
VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–10 resp. 2–9, 345 × 250, 10 osnov
POZNÁMKA: 3 komplety kopií; ve dvou exemplářích VI II vlepeny str. 5–6 v opačném sledu; hlasy zřejmě nepoužity; jiný kopista než u č. 110
- 112 Fišer Luboš
Souvenir / per 12 violoncelli
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
autograf, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 12 Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: německojazyčný tempový pokyn „Schnell polka“

- 113 Fišer Luboš
Souvenir / per 12 violoncelli
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
opis, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: 12 Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–10, 335 × 255, 18
osnov
POZNÁMKA: viz č. 112
- 114 Fišer Luboš
Souvenir / per 12 violoncelli
kopie č. 113
volné listy resp. lepicí páska, 6fol. resp. 5fol. (slepený exemplář), A4
POZNÁMKA: 3 ks
- 115 Fišer Luboš
Smyčcový kvartet [č. 2]
jednovětá kompozice
1984, s. 1.
opis, černé pero, červený fix (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 10fol., 17, 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–18, 380 × 280, 22
osnov
DEDIKACE: Talichovu kvartetu
POZNÁMKA: škrábáno; titulní list nadepsán autografně
- 116 [Fišer Luboš]
[Smyčcový kvartet č. 2]
kopie č. 115
lepicí páska, svorky, 9fol., 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 ×
260
POZNÁMKA: 3 ks; bez titulního listu

- 117 Fišer Luboš
Smyčcový kvartet [č. 2]
jednovětá kompozice
[1984] (vyd. 1986), s. 1.
tisk
hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
CHF, 9009
lepící páska, vždy 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–3, 335 × 240
DEDIKACE: Talichovu kvartetu
POZNÁMKA: jeden nepoužitý komplet
- 118 Fišer Luboš
A pravila Rut / Ruth antwortete / Wa-tomer Rut / per quartetto
d'archi
jednovětá kompozice
1988, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 8 min.
volné listy, 6fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6 (3–8), 380 × 280, 24
osnov
DEDIKACE: Salzburger Solisten Quartet [sic] gewidmet
POZNÁMKA: politico
- 119 Fišer Luboš
A pravila Rut / Ruth antwortete / Wa-tomer Rut / per quartetto
d'archi
jednovětá kompozice
1988, s. 1.
opis, černé pero, černý fix
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 8 min.
volné listy, 6fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–8, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: na str. 2 upravený trojjazyčný (č., n., hebr.) citát z Bible (Rt 1,16–17): „A pravila Rut: Kamkoliv půjdeš, půjdu. / Kdekoliv zůstaneš, zůstanu. / Kde umřeš ty, umřu i já / a rozdělí nás od sebe jen smrt.“; na vloženém lístku o rozměrech 93 × 175 strojopisně německý úryvek s autografním titulkem; tento úryvek shodně se str. 2 obsahuje navíc slova „da will ich auch begraben werden. / Der Herr tue mir dies und das“ a dále přeškrtnutá slova „dein Volk ist mein Volk / und dein Gott ist mein Gott“; „Wa-tomer Rut“ na titulním listu přilepeno

- 120 Fišer Luboš
A pravila Rut / Ruth antwortete / Wa-tomer Rut / per quartetto d'archi
kopie č. 119
svorky, 375 × 275
POZNÁMKA: 2 ks; na jednom exempláři na titulním listu tužkou „Jáchymova 3 / Leo Havlát“
- 121 Fišer Luboš
A pravila Rut / Ruth antwortete / Wa-tomer Rut
jednovětá kompozice
[1988], s. 1.
kopie opisu
hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vl, Vla, Vlc, durata: neuvedena
svorky, vždy 4fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5, 335 × 250, 10 osnov
POZNÁMKA: 4× Vl I II, Vla, Vlc
- 122 Fišer Luboš
Sonata / per viola solo e quartetto d'archi
jednovětá kompozice
1988, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vla solo, Vl I II, Vla, Vlc, durata: cca 10'
volné listy, 8fol., 13, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–11 (3–13), 380 × 280, 24 osnov
- 123 Fišer Luboš
Sonata / per viola solo e quartetto d'archi
jednovětá kompozice
[1988], s. 1.
opis, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: Vla solo, Vl I II, Vla, Vlc, durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 14, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–14, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: korektura bělítkem na nstr. 13; na titulním listu v pravém horním rohu značka kopisty

124 Fišer Luboš

Sonata / per viola solo e quartetto d'archi

kopie č. 123

volné listy resp. svorky, 8 resp. 7fol., 385 × 285 resp. 420 × 295

POZNÁMKA: 3 ks; exempláře neopatřené svorkami mají o jeden list méně

125 Fišer Luboš

Sonata / per viola solo e quartetto d'archi

jednovětá kompozice

[1988], s. 1.

opis resp. kopie opisu, černé pero, černý fix

hlasy, OBSAZENÍ: Vla solo, VI I II, Vla, Vlc, durata: neuvedena

svorky, 6fol. (Vla solo, VI I) resp. 4fol., 8, 7 notových (Vla solo) resp. 7, 6

notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–8 resp. 2–7, 340 × 260, 10 osnov

POZNÁMKA: originály VI I II, Vla, Vlc; kopie 4× Vla solo, 3× VI I II, Vla, Vlc; na titulních listech kromě Vlc vpravo nahoře značka kopisty

126 Fišer Luboš

Hommage à E. A. Poe (Maske des Roten Todes) / für Flöte und Schlagzeug (4 Spieler)

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Poe Edgar Allan]

1989, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: Fl (Fl alto G, Fl picc), Batt I–IV: I Timp (3), II Tom-tom (3), III Marimba, IV Camp (6) – Gong (3) – Trgl, durata: cca 12'

volné listy, 8fol., 12, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–10 (3–12), 380 × 280, 22 osnov

POZNÁMKA: polito; titulní list a výčet obsazení německy

127 Fišer Luboš

Hommage à E. A. Poe (Maske des Roten Todes) / für Flöte und Schlagzeug (4 Spieler)

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Poe Edgar Allan]

[1989], s. 1.

opis resp. kopie opisu, černé pero, černý fix

hlasy, OBSAZENÍ: viz č. 126, durata: neuvedena

lepící páska resp. volné listy, 5fol. (Fl) resp. 7fol. (Batt I–IV) resp. 17fol. (kopie Batt I–IV), 10, 9 notových (Fl) resp. 13 notových (Batt I–IV) resp. 16 notových (kopie Batt I–IV) p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–10 (Fl) resp. 1–13, 340 × 260, 10

4. skladby komorní – bez klavíru

osnov resp. 350 × 260 (kopie Fl) resp. A3 (kopie Batt I–IV)

POZNÁMKA: ruce dvou různých kopistů, obě v pozůstalosti běžné; na hlasu Fl

značka kopisty, tamtéž korektury škrábáním; na nstr. 13 hlasu Batt I–IV

korektura přelepením; kopie Batt I–IV obsahuje 4× nstr. 13

128 Fišer Luboš

Duo / für Viola und Violoncello

jednovětá kompozice

1992, s. 1.

kopie opisu

partitura, OBSAZENÍ: Vla, Vlc, durata: cca 9'

svorky, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7, 345 × 260, 14 osnov

129 Fišer Luboš

Duo / für Viola und Violoncello

jednovětá kompozice

[1992], s. 1.

kopie opisu

hlasy, OBSAZENÍ: Vla, Vlc, durata: cca 9'

svorky, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7, 345 × 260, 14 osnov

POZNÁMKA: 2× Vla, 2× Vlc; druhý hlas vypsán menším písmem

130 Fišer Luboš

Dialog / per Tromba e[d] Organo

jednovětá kompozice

1996 (vyd. 1996), Bulle/Switzerland (místo vyd.)

tisk

partitura a hlas, OBSAZENÍ: Tr C, Org, durata: ca 8'

JAZYK: f., n., a. (nepodepsaný průvodní text)

Éditions Bim, BIM TP 98

svorky, 4+2fol., 6, 4 notové + 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–6 resp. 1–4

(hlas Tr C), A4

POZNÁMKA: na přední straně obálky záhlaví „49. mezinárodní hudební soutěž
Pražské jaro 1997 / 49. Internationaler Musikwettbewerb Prager Frühling“

131 Fišer Luboš

Suita / pro smyčcový kvartet [sic]

II. [Scherzo]

[pol. 50. let], s. 1.

autografní náčrt, tužka

skica v jedné osnově, OBSAZENÍ: [2 Vl, Vla, Vlc], durata: neuvedena

volné listy, 3fol., 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: na str. 1 titul „Suita (Koncert) / pro smyčcový kvartet / Smyčcový

kvartet“ (kurzíva=přeškrtnuto); na str. 6 modrým perem skica „Koncert

h. thema“; zřejmě nerealizováno

5. skladby komorní – jeden nástroj

132 [Fišer Luboš]

Sinfonia / pro sólové housle

I. Andante, II. Allegro, III. Largo, IV. Allegretto, V. Prestissimo

[1954], s. 1.

autografní náčrt, tužka

OBSAZENÍ: VI solo, durata: neuvedena

volné listy, 2fol., 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 330 × 260, 16 osnov

POZNÁMKA: skladba úplná kromě závěru poslední věty

133 Fišer Luboš

Sinfonia / pro solové housle

I. Andante, II. Allegro, III. Largo, IV. Allegretto, V. Prestissimo

1954, Praha

DATEACE: v Praze 14. června 1954. [nstr. 10]

autografní čistopis, modré pero, tužka (nástrojová revize)

OBSAZENÍ: VI, durata: cca 11 minut.

černá nit, 6fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–10 (2–11), Orbis 10

POZNÁMKA: nástrojová revize zřejmě rukou Ivana Štrause; později

instrumentováno jako Suita pro smyčcový orchestr – srov. č. 54; přelep dvou taktů na nstr. 2

134 Fišer Luboš

Composizione per organo [=Relief]

jednovětá kompozice

1964, s. 1.

autografní náčrt, tužka

OBSAZENÍ: Org, durata: neuvedena

volné listy, 6fol., 8, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7 (3–9), 340 × 260, 12 osnov

POZNÁMKA: navrženo vide přes značnou část skladby

- 135 Fišer Luboš
Relief / Organo solo
jednovětá kompozice
1964, s. 1.
autografní čistopis, černé pero
OBSAZENÍ: Org, durata: cca 5 min.
hnědá lepenková, na přední desce vyraženo „LUBOŠ FIŠER / RELIEF“, 7fol., 12, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–10 (3–12), 330 × 255, 12 osnov
POZNÁMKA: pozůstatky vygumovaných interpretačních poznámek růžovou pastelkou a tužkou; ojediněle korektury tužkou; na str. 2 nad duratou seznam tužkou, rozdělený do 3 skupin – patrně varianty registrace: „A: 3, 6, 9, 11–13, 16, 17, 20–22, 26, 29, 31, 32, 35–37, 38, 40, 46, 47, 53, 55, 57 / 60, 61, 73, 76, 79, 81, 82, 84, 93–95, 98, 99, 101–104, 110, 111 / B: 4, 6, 7, 9, 10, 22, 26, 27, 29, 30, 32, 33, 35, 36, 37, 41, 48, 54, 57, 61, 71, 73, 77 / 94, 96, 113 / C: 2–7, 9–14, 16, 17, 21, 25–27, 29, 32, 34, 38, 47 až 49, 53 až 60 / 93–95, 98–104, 112“ – celé přeškrtnuto modrou propiskou
- 136 Fišer Luboš
Relief / Organo solo
jednovětá kompozice
1964, s. 1.
opis, černé pero
OBSAZENÍ: Org, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 12, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–12, 340 × 260, 12 osnov
POZNÁMKA: opis rozvržený prakticky kvůli provedení, integrující korektury č. 135; u obrátek poznámka „V. S. rychle“
- 137 Fišer Luboš
Relief / Organo solo, opus
jednovětá kompozice
1964, s. 1.
opis resp. kopie opisu, černé pero
OBSAZENÍ: Org, durata: neuvedena
volné listy resp. svorky, 6fol., 12, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–12, 340 × 255, 12 osnov
POZNÁMKA: originál + 2 kopie; opis jinou rukou než č. 136, respektující rozvržení č. 135 a také integrující jeho korektury

- 138 Fišer Luboš
Relief / Organo solo
jednovětá kompozice
[1964] (vyd. 1993), München (místo vyd.)
tisk
OBSAZENÍ: Org, durata: neuvedena
Musikedition Nymphenburg 2001, E 378
kroužková, 6fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–11, A4
POZNÁMKA: 5 ks; na str. 1 copyright „1993 by Filmkunst-Musikverlag
München, D-80333 München“; notosazba v podstatě respektuje rozvržení
autografu (č. 135)
- 139 Fišer Luboš
Sonata / per violino solo
jednovětá kompozice
1981, s. l.
autografní čistopis, tužka
OBSAZENÍ: Vl, durata: cca 7'
volné listy, 7fol., 11, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), 340 × 260,
12 osnov
POZNÁMKA: škrábáno, gumováno; na nstr. 5 drobná korektura černým perem
- 140 Fišer Luboš
Sonata / per violino solo
jednovětá kompozice
1981, s. l.
opis, černé pero
OBSAZENÍ: Vl, durata: neuvedena
lepicí páska, 3fol., 4, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 255, 12
osnov
POZNÁMKA: korektury přelepením; notový text zapsán zhuštěně, aby se
nemuselo obracet

- 141 Fišer Luboš
Sonata / per violino solo
jednovětá kompozice
1981, s. 1.
kopie opisu
OBSAZENÍ: Vl, durata: ca 8 min
lepicí páska, 5fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (3–10), 345 × 255, 12 osnov
POZNÁMKA: tisková předloha; modrou pastelkou provedena redakce rkp. a tužkou jeho rozměření; na titulním listu vpravo nahoře modrou pastelkou „Rev FK“ (=Karel Fiala) a tužkou „2×“; níže tužkou připsáno vročení a durata
- 142 Fišer Luboš
Sonata / per violino solo
jednovětá kompozice
1981 (vyd. 1987), Praha (místo vyd.)
tisk
OBSAZENÍ: Vl, durata: ca 8 min
ČHF, 9318
svorky, 3fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–5, 335 × 250
POZNÁMKA: 1 ks; tiráž: „korigovali autor a Karel Fiala“
- 143 Fišer Luboš
Sonáta / pro sólové housle
exempláře č. 142 bez obálky
lepicí páska
POZNÁMKA: 2 ks
- 144 Fišer Luboš
Sonata / per violoncello solo
jednovětá kompozice
1985, s. 1.
autografní čistopis, tužka
OBSAZENÍ: Vlc, durata: cca 10'
volné listy, 4fol., 7, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–5 (3–7), 380 × 280, 22 osnov
POZNÁMKA: korektury tužkou – patrně návrh nástrojové revize rukou Marka Jerie

- 145 Fišer Luboš
Sonata / per violoncello solo
jednovětá kompozice
1985, s. 1.
kopie opisu
OBSAZENÍ: Vlc, durata: neuvedena
lepící páska, 5fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9, 365 × 265, 10
osnov
POZNÁMKA: také tato kopie obsahuje vrstvu prstokladů a smyků a vrstvu
korektur; korektury jsou částečně obsaženy již v kopii samotné a částečně
pořízeny tužkou a bělínkem; srov. č. 146 – jiný opis od téhož kopisty
- 146 Fišer Luboš
Sonata / per violoncello solo
jednovětá kompozice
AUTOR REVIZE: Jerie Marek
1985–86, s. 1.
kopie opisu
OBSAZENÍ: Vlc, durata: ca. 9 min
lepící páska, 5fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9, 340 × 260, 10
osnov
POZNÁMKA: tisková předloha; černým perem zapsány prstoklady a smyky,
bělínkem provedeny korektury, tužkou rozměření rkp.; tužkou na str. 2 dole
vypsán copyright „Luboš Fišer 1987“ a na str. 9 údaje: „Durata ca. 9 min /
Nástr. revize Marek Jerie“; vložen volný list A4 s autografními slovními
korekturami obtahů tužkou – v pozůstalosti jediný svého druhu
- 147 Fišer Luboš
Sonata / per violoncello solo
jednovětá kompozice
AUTOR REVIZE: Jerie Marek
1986 (vyd. 1987), s. 1.
tisk
OBSAZENÍ: Vlc, durata: ca 9 min
vlastním nákladem
lepící páska, 3fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–5, 335 × 245
POZNÁMKA: 21 ks; na str. 2 uvedeno „Revidoval Marek Jerie“

148 Fišer Luboš

Lancelot und Sandrine / Cembalo solo

jednovětá kompozice

[po r. 1978], s. 1.

autografní čistopis, tužka

OBSAZENÍ: Cemb, durata: neuvedena

volné listy, 6fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: variace na téma z opery Lancelot; u orientačních č. 1 a 10 hudba

z 1. výstupu – Lancelotova píseň na slova „Nádherná láske, trýznivá láske,

člověk se marně ti vzpírá, mámivá láske, ukrutná láske, tebou žije i zmírá“,

v transpozici ovšem, která odpovídá slovům „líbezná láske, strašlivá láske,

přemocná světa jsi paní, opojná láske, tíživá láske, trestáš, chráníš svou

dlaní“ – srov. č. 358 provizorního číslování, orientační č. 5.

6. skladby komorní – s klavírem

- 149 Fišer Luboš
[Tance / pro housle a klavír], [op. 5]
I. Andantino con gracia [sic], II. Non troppo, III. Pocco [sic] andante, IV. Allegro molto
1953, s. 1.
DATE: Celý cyklus dokončen 16. VII. 1953 [str. 16]
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
lepící páska, 8fol., 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–16, Orbis 12
POZNÁMKA: starší verze Čtyř skladeb pro housle a klavír – srov. č. 151 a 153
- 150 Fišer Luboš
[Tance / pro housle a klavír], [op. 5]
I. Allegretto con gracia [sic], II. Non troppo, III. Pocco [sic] andante, IV. Allegro molto
1953, s. 1.
DATE: 16. VII. 1953. [str. 5]
autograf, tužka
hlas Vl, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
lepící páska, 3fol., 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 12
POZNÁMKA: starší verze Čtyř skladeb pro housle a klavír; tvoří pár s č. 149
- 151 [Fišer Luboš]
[Tance / pro housle a klavír], [op. 5]
IV. Allegro gioicoso [sic]
[1954], s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12, Orbis 12
POZNÁMKA: nová čtvrtá věta ke Čtyřem skladbám pro housle a klavír – srov. č. 149 a 153

- 152 Fišer Luboš
Tance [=Čtyři skladby] / pro housle a klavír, op. 5 [přeškrtnuto]
I. Andantino con gracia [sic], II. Non troppo, III. Poco andante, IV. Allegro gioicoso [sic]
[1954], s. 1.
autograf, černé pero, tužka (nástrojová revize), červená pastelka (interpretační poznámky)
hlas VI, OBSAZENÍ: viz č. 153, durata: 2', 2 1/2, 2 3/4, 5
lepící páska, 4fol., 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–6, Orbis 12
POZNÁMKA: nástrojová revize zřejmě rukou Ivana Štrause; tužkou též dílčí škrtnutí na str. 7–8; název „Tance“ přeškrtnut; autografní partitura v majetku Ivana Štrause tvoří pár zřejmě s tímto rkp.
- 153 Fišer Luboš
Čtyři skladby / pro housle a klavír, [op. 1]
I. Andantino con grazia, II. Non troppo, III. Poco andante, IV. Allegro giocoso
1954, Praha
DATACE: 3. I. 1954 Praha [nstr. 24]
autografní čistopis, černé pero
partitura, OBSAZENÍ: VI, Pf, durata: Trvá cca 13 minut.
černá nit, papírová obálka, 0fol., 27, 24 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–24 (3–26), 370 × 260, 12 osnov
POZNÁMKA: na nstr. 6–7 korektury tužkou – patrně Emil Hlobil; na str. 27 černým perem autografní poznámka „Po prvé provedeno Ivanem Štrausem (IV. ročník pražské konservatoře) / na koncertech v Malém sále Rudolfiny ve dnech 25. října a / 17. listopadu 1954 za mého doprovodu.“
- 154 Fišer Luboš
Zpěvy [=Sedm skladeb] / pro violoncello a klavír
[1954], s. 1.
skica, tužka
OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 330 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: skica ke 4. a 6. části Sedmi skladeb pro violoncello a klavír – viz č. 155; dále neidentifikováno

155 Fišer Luboš

7 skladeb / pro violoncello a klavír

I. Andante, II. Adagio cantabile, III. Animato, piu [sic] andante, IV. ♩ = 88

(Moderato marcatissimo), V. ♩ = 48 (Lento), VI. Largo, VII. Adagio

1954, s. 1.

DATE: 12. IV. 1954 [IV.], 12. IV. 1954 [V.], 3. III. 1954 [VI.]

autograf, tužka, modrá propiska (označení částí)

partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: neuvedena

volné listy, 17fol. + obálka, 31, 30 notových p. + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–5 (VII. část, 3–7), 330 × 260, 14 osnov (I.–III., VII.), 355 × 250, 12 osnov (IV.–VI.)

POZNÁMKA: obálka (přeložený list A3) nadepsána „D / 7 skladeb / pro violoncello a klavír“ modrou propiskou, pod tím tužkou velký otazník, pod číslicí 7 původně 6; hlas Vlc (I. a neúplně II. část) a partitura I.–III. části vytvářejí samostatný celek; na str. 4 připsáno „1. cis moll alt díl C dur / 2. II část / 3. C dur alt. díl cis moll / Coda“ (patrně původní koncepce); IV.–VI. část se vyznačují jiným způsobem zápisu a jsou číslována modrou propiskou; VII. část, taktéž číslována modrou propiskou, byla nalezena v rozsypech

156 [Fišer Luboš]

[Essai / pro violoncello a klavír]

jednovětá kompozice

[1954], s. 1.

autografní náčrt, tužka

partitura, OBSAZENÍ: [Vlc, Pf], durata: neuvedena

volné listy, 2fol., 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–4, 330 × 260, 14 osnov

POZNÁMKA: neúplné; srov. č. 157

157 Fišer Luboš

Essai / pro violoncello a klavír

jednovětá kompozice

1954, s. 1.

DATE: 16. V. 1954 [str. 7]

autograf, tužka

partitura, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: neuvedena

volné listy, 4fol., 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7, 330 × 260, 14 osnov

POZNÁMKA: nově zpracovaná 1. část ze Sedmi skladeb pro violoncello a klavír – viz č. 155

- 158 Fišer Luboš
Essai / pro violoncello a klavír
jednovětá kompozice
[1954], s. 1.
autograf, modré pero, tužka a modrá pastelka (nástrojová revize), červená pastelka (korektura)
hlas Vlc, OBSAZENÍ: viz č. 157, durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: nově zpracovaná 1. část ze Sedmi skladeb pro violoncello a klavír – viz č. 155; patrně hráno
- 159 Fišer Luboš
Klavírní kvartet / pro housle, violu, violoncello a klavír, [op. 4]
I. Allegro appas[s]ionato, II. Adagio, III. Vivacce [sic]
1955, Praha
autografní náčrt, černé pero, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Vla, Vc, Pf, durata: Trvá 15 minut. [jednotlivé věty: 5 min., 6 min., 4 min.]
volné listy, 4fol., 6, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 32 (str. 1–4) resp. Orbis 24
POZNÁMKA: samostatný titulní list a náčrt části 1. věty; viz č. 160
- 160 Fišer Luboš
Kvartet / pro housle, violu, violoncello a klavír, [op. 4]
I. Allegro appas[s]ionato, II. Adagio, III. Vivacce [sic]
1955, Praha
DATACE: V Praze 16. září 1955. [nstr. 69]
autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace), tužka a modrá propiska (korektura, interpretační poznámky)
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Vla, Vlc, Pf, durata: Trvá cca 15 minut.
černá nit, papírová obálka, 38fol. včetně obálky, 71, 69 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–69 (3–71), 355 × 255, 12 osnov
POZNÁMKA: na zadní straně obálky tužkou velkým písmem „NOVOTNÝ Jan“; interpretační poznámky tužkou v hlasu Pf; na nstr. 36 korektura přelepením
- 161 [Fišer Luboš]
[Sextet / pro flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh, fagot a klavír],
[op. 6]
III. Presto
[1956], s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: 3'30" / 4'30" / 3'00" // 11'00"

volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: jen začátek věty

162 Fišer Luboš

**Sextet / pro flétnu, hoboje, klarinet, lesní roh, fagot a klavír,
[op. 6]**

I. Allegro assai, II. Lento, III. Presto

1956, s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: [Fl, Ob, Cl, Cor, Fg, Pf], durata: celkem trvá cca 11 minut. [jednotlivé věty: 3'30", 4'30", 3']

lepicí páska, 12fol., 22, 20 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7 (3–9, 1. věta), 1–9 (15–23, 3. věta), 355 × 250, 10 osnov

POZNÁMKA: u 1. a 2. věty poznámky k instrumentaci; na str. 22 přepsaný drobný záznam černým perem – jen tempový pokyn, akoláda a klíče

163 Fišer Luboš

**Sextet / pro flétnu, hoboje, klarinet, lesní roh, fagot a klavír,
[op. 6]**

I. Allegro assai ♩ = 144, II. Lento ♩ = 52, III. Presto ♩ = 112

1956, Praha

DATE: V Praze 12. V. 1956. [nstr. 30]

autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: Fl, Ob, Cl, Cor, Fg, Pf, durata: Trvá cca 12 minut.

modrá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER /

SEXTET“, 17fol., 32, 30 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–30 (4–32), 380 × 270 (Orbis 24)

POZNÁMKA: na předsádce tužkou „čj 2380/56“; na titulním listu černým perem adresa „Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17“

164 Fišer Luboš

Partita / pro housle a klavír, [op. 11]

I. Allegro assai, II. Adagio, III. Presto

1957, s. 1.

autografní náčrt, tužka, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: VI, Pf, durata: neuvedena

volné listy, lepicí páska, 15fol., 29, 27 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov resp. 340 × 260, 14 osnov (str. 21–28)

POZNÁMKA: v zápisu následuje 1. věta po 2. větě; na str. 3 druhý titulní list: „Partita / pro housle a klavír“; na str. 30 skici

165 Fišer Luboš

Partita / pro housle a klavír, [op. 11]

I. Allegro assai, II. Adagio, III. Allegro molto ben ritmico

1957, s. 1.

autografní čistopis, černé pero (viz POZNÁMKA)

partitura, OBSAZENÍ: VI, Pf, durata: neuvedena

lepicí páska, bílá nit, 12fol., 23, 22 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–22 (2–23), Orbis 12

POZNÁMKA: interpretační doplňky a korektury fialovou a modrou pastelkou a tužkou; zřejmě tedy hráno; na titulním listu tužkou vpravo nahoře „Štraus“; houslový part často přelepován, místy i klavírní

166 Fišer Luboš

Partita / pro housle a klavír, [op. 11]

I. Allegro assai, II. Adagio, III. Allegro molto ben ritmico

1957, s. 1.

autograf, černé pero, tužka (nástrojová revize), modré pero (korektury)

hlas VI, OBSAZENÍ: viz č. 165, durata: neuvedena

bílá nit, 6fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–10 (2–11), Orbis 10

POZNÁMKA: nástrojová revize zřejmě rukou Ivana Štrause; part místy upraven formou přelepů; vazba rozpadlá

167 Fišer Luboš

Ruce / Sonata pro housle a klavír

jednovětá kompozice

1961, s. 1.

autografní čistopis, černé pero, tužka (paginace, orientace, korektura)

a červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena

volné listy, 16fol., 31, 30 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–30 (2–31), 335 × 255, 10 osnov

168 Fišer Luboš

Ruce / Sonata pro housle a klavír

jednovětá kompozice

1961, s. 1.

opis, modré pero (viz POZNÁMKA)

hlas Vl, OBSAZENÍ: viz č. 167, durata: neuvedena

volné listy, 8fol., 11, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 12 (vnější dvojlist) resp. 10 osnov

POZNÁMKA: titulní list je autografní černým perem; nad titulem vyškrábána dedikace „Ivanu Štrausovi“; vlastní rkp. je patrně ze Štrausovy ruky; na str. 12 korektura tužkou

169 Fišer Luboš

Ruce / Sonata per violino e piano

jednovětá kompozice

AUTOR REVIZE: Štraus Ivan

1961 (vyd. 1964), Praha (místo vyd.)

tisk

partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: cca 12 min.

JAZYK: č., r., n., a. (nepodepsaná předmluva)

SHV, H 3884

svorky, 10+4fol., 20, 17 notových + 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–19 resp. 1–7, 310 × 235

POZNÁMKA: 7 ks; tiráž: revidoval Ivan Štraus, odp. red. Marek Kopelent, náklad 200 výtisků, 1. vyd.

- 170 Fišer Luboš
Ruce / Sonata per violino e piano
jednovětá kompozice
AUTOR REVIZE: Štraus Ivan
1961 (copyright 1964), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: cca 12 min.
BES, H 3884
svorky, 10+4fol., 19, 17 notových + 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–19
resp. 1–7, 290 × 210
POZNÁMKA: 5 ks, bez tiráže; jedná se o 2. vydání z roku 1994; 1 exemplář
vadný (duplicitní stránky)
- 171 Fišer Luboš
Ruce / Sonata per violino e piano
jednovětá kompozice
AUTOR REVIZE: Štraus Ivan
1961 (vyd. 2003), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: cca 12 min.
EBP, H 3884
svorky, 10+4fol., 20, 17 notových + 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–19
resp. 1–7, 310 × 235
POZNÁMKA: 1 ks; tiráž: revize houslového partu Ivan Štraus, odp. red. Eva
Zámečnicková, náklad neuveden, 3. vyd.
- 172 Fišer Luboš
**Pieta / skladba pro flétnu, hoboje, klarinet, fagot, housle, violu,
violoncello, kontrabas [sic] a klavír**
jednovětá kompozice
1967, s. l.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Fl, Ob, Cl [B], Fg, Vl, Vla, Vlc, Cb, Pf, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 8, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24

- 173 Fišer Luboš
Andante amoroso
jednovětá kompozice
1971, s. 1.
autograf, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: 2'30''
volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 255, 12 osnov
POZNÁMKA: původní instrumentace skladby Amoroso pro housle a klavír, která také dle sdělení Ivana Štrause měla být určena původně pro Vlc
- 174 Fišer Luboš
Sonata / pro violoncello a klavír
jednovětá kompozice
[1975], s. 1.
skica, tužka, růžová pastelka
OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 6, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov resp. 340 × 255, 22 osnov
- 175 [Fišer Luboš]
[Sonáta / pro violoncello a klavír]
jednovětá kompozice
[1975], s. 1.
autografní náčrt, tužka
[hlas Vlc], OBSAZENÍ: [Vlc, Pf], durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 255, 12 osnov
- 176 Fišer Luboš
Sonata / pro violoncello a klavír
jednovětá kompozice
1975, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: cca 7'
volné listy, 6fol., 9, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: tisková předloha; tužkou provedeno rozměření rkp.

- 177 Fišer Luboš
Sonata / pro violoncello a klavír
jednovětá kompozice
1975, s. 1.
autograf, tužka
hlas Vlc, OBSAZENÍ: viz č. 176, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 6, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 12
osnov
POZNÁMKA: tisková předloha; tužkou poznámky pro přípravu tištěného hlasu
- 178 Fišer Luboš
Sonata / per violoncello e piano
jednovětá kompozice
1975 (vyd. 1976), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: cca 7 min.
vlastním nákladem
lepicí páska, svorky, 3+2fol., 6 notových resp. 4, 3 notové p., VLASTNÍ
ČÍSLOVÁNÍ: 4–8 (2–6) resp. 3–4, 335 × 250
POZNÁMKA: 13 ks + 1 hlas Vlc navíc; jeden exemplář zažloutlý o rozměrech
340 × 255 a šesti listech; v exempláři označeném modrým perem „c“ vložen
lístek o rozměrech 105 × 135 s cizími korekturami modrým perem: „Lubošku,
/ hovno d“, des“!! – str. 4 viz tužku! [...] 31× za 584,- / Ahoj Hi“ razítko „–6.
XII. 82“; korektury vyznačeny modrým perem v notách; chyby přesto přešly
do vyd. ES – viz č. 179
- 179 Fišer Luboš
Sonata / violoncello e piano
jednovětá kompozice
1975 (vyd. 1997), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vlc, Pf, durata: cca 7 min.
JAZYK: č., n., a. (nepodepsaný průvodní text Karla Mlejnka)
ES, H 7788
svorky, 4+2fol., 8, 6 notových resp. 4, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 4–8 resp.
3–4, A4
POZNÁMKA: 10 ks; tiráž: odp. red. Ladislav Ščerbanič, náklad neuveden,
1. vyd.

- 180 Fišer Luboš
Trio / per violino violoncello e piano
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Vlc, Pf, durata: cca 11'
volné listy, 10fol., 16, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (3–17), 380 × 280, 24 osnov
POZNÁMKA: gumováno; na nstr. 9 tužkou: „!Tuto repetici vypsati! / (klavír)“
- 181 Fišer Luboš
Trio / per violino violoncello e piano
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
opis, černé pero
hlas Vl, OBSAZENÍ: viz č. 180, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 8, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–8, 340 × 260, 10 osnov
POZNÁMKA: korektury přelepením
- 182 Fišer Luboš
Trio / per violino violoncello e piano
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
kopie opisu
hlasy Vl a Pf, OBSAZENÍ: viz č. 180, durata: neuvedena
lepící páska, 4+8fol., 8, 7 notových (Vl) resp. 14, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–8 (Vl) resp. 2–14 (2–8, 10–15), 345 × 250, 10 osnov
POZNÁMKA: hlas Vl je kopie č. 181
- 183 Fišer Luboš
Trio / per violino violoncello e piano
jednovětá kompozice
1978 (vyd. 1980), s. 1.
tisk
partitura a hlasy, OBSAZENÍ: Vl, Vlc, Pf, durata: neuvedena
vlastním nákladem
svorky, 2+2+8fol., 3+3+16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–3 (Vl, Vc) resp. 2–16, 340 × 255
POZNÁMKA: 2 ks + 5× hlas Vl, 6× hlas Vlc navíc

- 184 Fišer Luboš
Romance / pro housle a klavír
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24
osnov
POZNÁMKA: srov. též orchestrální verzi pod č. 80–81
- 185 Fišer Luboš
Romance / pro housle a klavír
jednovětá kompozice
1980 (vyd. 1982), s. 1.
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
vlastním nákladem
svorky, 4+2fol., 6, 5 notových + 3, 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5 (4–7)
resp. 3, 335 × 250
POZNÁMKA: 12 ks
- 186 Fišer Luboš
Romance / violino e piano
jednovětá kompozice
1980 (vyd. 1996), Praha (místo vyd.)
tisk
partitura a hlas, OBSAZENÍ: Vl, Pf, durata: neuvedena
BES, H 7754
svorky, 4+2fol., 7, 5 notových + 3, 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5 (4–7)
resp. 3, A4
POZNÁMKA: 10 ks, bez tiráže; přetisk č. 185; dle vyjádření odp. red. Ladislava
Ščerbaniče vydání pouhých 40 kusů; srov. též orchestrální verzi pod č. 80–81
- 187 Fišer Luboš
Sonáta / pro dvě violoncella a klavír
jednovětá kompozice
1980, s. 1.
autografní čistopis, tužka
partitura, OBSAZENÍ: 2 Vlc, Pf, durata: cca 8'
volné listy, 8fol., 11, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), 380 × 280,
24 osnov

DEDIKACE: Josefu a Janu Chuchrovi

188 Fišer Luboš

Sonáta / pro dvě violoncella a klavír

jednovětá kompozice

1980, s. 1.

kopie opisu

hlasy, OBSAZENÍ: 2 Vlc, Pf, durata: neuvedena

volné listy, 15fol. (Pf) resp. 4fol. + obálka, 15 (Pf) resp. 6 p. + obálka, VLASTNÍ

ČÍSLOVÁNÍ: 2–15 (Pf) resp. 1–4, 6 (1–4, 7), 350 × 255, 14 osnov resp. 380 × 280, 24 osnov (obálka)

DEDIKACE: Josefu a Janu Chuchrovi / s díky věnuje / Luboš Fišer / 1981 [str. 1 Pf]

POZNÁMKA: 2× Pf, 2× Vlc I II; hlasy Vlc I II obsahují zkopírované interpretační poznámky; 14. list klavírního partu je vložen (celostránková autografní oprava – též kopie); ve stejném místě Vlc I II (str. 5) opraveno zřejmě vlepením (opět kopie autografu); na jednom exempláři Pf, str. 1, nečitelný podpis tužkou; na hlasech Vlc I zkopírováno razítko „JOSEF CHUCHRO / violoncellista / Křivá 8 / 130 00 Praha 3 / tel. 826038“

189 Fišer Luboš

Impromptu / per clarinetto in Si_b e piano

jednovětá kompozice

1986, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: Cl, Pf, durata: cca 8'

volné listy, 8fol., 11, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: na titulním listu B_b opraveno na Si_b, v pravém horním rohu

připsáno tužkou „pro Chomutov“

190 Fišer Luboš

Impromptu / per clarinetto in Si_b e piano

jednovětá kompozice

1986 (vyd. 1987), Praha (místo vyd.)

kopie opisu

partitura, OBSAZENÍ: Cl, Pf, durata: cca 8'

CHF

svorky, 8fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7, 9–15, A4, 16 osnov

POZNÁMKA: 9 ks; zřejmě zmenšeno; na str. 2 dole copyright „1987 L. Fišer

Praha“; na str. 16 vytištěno „Vyrobil Český hudební fond Praha / Půjčovna hudebních materiálů / jako neprodejný materiál / 1987“

191 Fišer Luboš

Impromptu / per clarinetto in Si_b e piano

jednovětá kompozice

1986 (vyd. 1987), Praha (místo vyd.)

kopie opisu

hlas Cl, OBSAZENÍ: Cl, Pf, durata: neuvedena

CHF

svorky, 8fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7, A4, 10 osnov

POZNÁMKA: 12 ks; na str. 2 dole copyright „1987 L. Fišer Praha“; na str. 8

vytištěno „Vyrobil Český hudební fond Praha / Půjčovna hudebních materiálů / jako neprodejný materiál / 1987“

7. skladby klavírní

192 Fišer Luboš

[I.] Sonata / pro klavír. (Třívětá), [op. 3]

viz č. 194

1955, s. 1.

konvolut skic, tužka

skici v jedné až dvou osnovách, durata: 12 minut.

volné listy, 17fol. + obálka, 28 notových p. + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: B, 4 (str. 1–2), 1–2 (str. 27–28), 350 × 250, 12 osnov, Orbis 10, Orbis 12

POZNÁMKA: původní konvolut skic k Sonátě č. 1 pro klavír, vložený Fišerem do obálky (list A3), autografně nadepsané černým perem: „Luboš Fišer / Sonata / pro klavír. (Třívětá) / 1955. / Piano solo.“; tamtéž po straně tužkou durata; na str. 23 vypsány incipity neidentifikované pětivěté skladby (I. Allegro, II. Andante, III. Allegrissimo, IV. Allegro, V. Allegretto)

193 Fišer Luboš

[I.] Sonata / pro klavír, [op. 3]**I. Allegro energico, II. Andante, III. Presto**

s. a., s. 1.

autografní náčrt, tužka

durata: 5 minut [na konci 1. věty]

lepící páska, 17fol., 34, 33 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–11 (2–12, 1. věta), 1–18 (17–34, 3. věta), 340 × 250, 12 osnov (str. 1–2) resp. Orbis 10 (str. 17–24) resp. 355 × 250, 12 osnov

194 Fišer Luboš

[I.] Sonata / pro klavír, [op. 3]**I. Allegro energico, II. Andante, III. Presto**

1955, s. 1.

autografní čistopis, černé pero, tužka (orientace, korektura), modrá propiska (korektura)

durata: Trvá cca 12 minut.

modrá plátěná, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER / SONATA“, 22fol., 40, 38 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–38 (6–42), 350 × 250, 14 osnov

POZNÁMKA: vrstva tužkou do tištěného vydání (č. 195) nepřešla, korektura propiskou na nstr. 18 částečně; místy škrábáno

- 195 Fišer Luboš
[I.] Sonata / per pianoforte, [op. 3]
I. Allegro energico, II. Andante, III. Presto
 1955 (vyd. 1957), Praha (místo vyd.)
 tisk
 durata: cca 13 min.
 JAZYK: č., n. (nepodepsaná předmluva)
 SNKLHU, H 2222
 svorky, 16fol., 32, 28 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–30, 305 × 235
 POZNÁMKA: 2 ks; jeden exemplář vadný (jen 1 svorka); tiráž: odp. red.
 Lubomír Dorůžka, korigovali autor a Karel Šolc, náklad 200 výtisků, 1. vyd.
- 196a Fišer Luboš
Novoroční pozdravy
soubor klavírních skladeb k Novému roku
 volné listy, 2fol., 1 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 32
 DEDIKACE: není
 POZNÁMKA: obálka s nadpisem „Luboš Fišer / NOVOROČNÍ POZDRAVY / 1955 / 1956 / 1957 / 1958“; skladba z roku 1958 chybí; viz č. 196b–f
- 196b Fišer Luboš
Novoroční pozdravy / (k 1. I. 1955)
jednovětá kompozice
1955, s. 1.
 DATACE: 1–2. I. 1955 [nstr. 9]
 autografní náčrt, tužka
 durata: neuvedena
 volné listy, 6fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), Orbis 12
 POZNÁMKA: vloženo do č. 196a
- 196c Fišer Luboš
Novoroční pozdravy / 1. I. 1955
jednovětá kompozice
1955, s. 1.
 DATACE: 1–2. ledna 1955. [nstr. 10]
 autografní čistopis, černé pero, tužka a modrá propiska (korektury)
 durata: neuvedena
 černá nit, 7fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–10 (3–12), Orbis 10
 POZNÁMKA: vloženo do č. 196a; číslování „130.“ černým perem na titulním listu zapadá do obvyklého číslování juvenilií modrou propiskou, skladba však není číslována dodatečně; kromě titulní strany toto číslo ještě v rámečku na nstr. 1

- 196d Fišer Luboš
K Novému roku 1956 [=24 variací]
jednovětá kompozice
1956, s. 1.
DATECE: 2. I. 1956 [nstr. 12]
autografní náčrt, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 13, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12 (3–14), 355 × 250,
12 osnov
POZNÁMKA: vloženo do č. 196a
- 196e Fišer Luboš
24 variací / pro klavír / „Novoroční“
jednovětá kompozice
1956, s. 1.
DATECE: 2. I. 1956 [nstr. 12]
autografní čistopis, černé pero
durata: neuvedena
černá nit, 8fol., 13, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12 (3–14), 355 × 250,
12 osnov
POZNÁMKA: vloženo do č. 196a; na titulním listu tužkou vpravo nahoře
„L. Fišer“
- 196f Fišer Luboš
Novoroční pozdravy III.
jednovětá kompozice
1957, s. 1.
DATECE: 9. I. 1957 [str. 4]
autografní náčrt, tužka
durata: 3 minuty
volné listy, 2fol., 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: vloženo do č. 196a
- 197 [Fišer Luboš]
Novoroční pozdrav V.
jednovětá kompozice
[1959], s. 1.
autografní náčrt, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 1fol., 1 notová p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: vlastně jen 2× zopakované téma 3. věty Symfonie č. 2

- 198 Fišer Luboš
II. Sonáta / pro klavír, [op. 8]
I. Vivacce [sic], II. Adagio, III. Presto
1956, s. 1.
autografní náčrt, tužka
durata: I. 3'30'' [nstr. 9] II. 4'30'' [nstr. 13]
volné listy, lepicí páska, 13fol., 26, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–24 (2–17, 19–26), 350 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: původně fragmentární rkp., zkompletovaný z rozsypů; MM u 1. věty přepsán černým perem ze 176 na 168; na nstr. 21 přilinkována 1 osnova černým perem; na nstr. 23 před závěrem 3. věty pokyn „wie ein Kulomet“; k duratě této verze viz č. 201
- 199 [Fišer Luboš]
[Adagio / pro klavír]
II. Adagio
[1956], s. 1.
autografní náčrt, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: původně zjevně součást náčrtu 1. verze Sonáty č. 2 pro klavír (č. 198) jako varianta 2. věty – v rozsypech původně se začátkem 3. věty, který byl přiřazen k č. 198; takto náčrt pro vypracování Adagia pro klavír (č. 200), s kterým se v obrysech shoduje.
- 200 Fišer Luboš
Adagio / pro klavír
jednovětá kompozice
1956, s. 1.
autografní čistopis, černé pero
durata: neuvedena
volné listy, 2fol., 3, 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: na titulním listu cosi vyškrábáno; upravená 2. věta 1. verze Sonáty č. 2 pro klavír; srov. č. 198

- 201 Fišer Luboš
II. Sonata / pro klavír [2. verze]
jednovětá kompozice
(1956) Nová verze 1964, s. 1.
autografní náčrt, tužka
durata: cca 4 min. [nstr. 17: cca 6–7 min.]
volné listy, 11fol., 18, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–5, 7–9, 12–17 (7–20), 355 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: čitelné vygumované římské číslice označující věty (I–III); vloženy dva listy stejného papíru – původně zřejmě vnější dvojlist jiného autografu první verze (viz č. 198); na tomto vloženém titulním listu tužkou „Luboš Fišer / II. SONATA / pro klavír / 1956. / Piano solo.“; na jeho rubu původní rozvržení do vět a durata „cca 12 minut“; součástí rkp. původně také č. 202
- 202 [Fišer Luboš]
Valse
vyjmutá část Sonáty č. 2 pro klavír
[1964], s. 1.
autografní náčrt, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 7fol., 11, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 8–17 (3–12), 335 × 255, 12 osnov (obálka) resp. 355 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: vniřek rkp. původně součástí náčrtu druhé verze Sonáty č. 2 pro klavír (viz č. 201); na přeškrtnuté nstr. 8 je zakončení bývalé 2. věty, po kterém následuje přechod k vlastní „větě“ Tempo di Valse rubato; notový text zde navazuje na vygumovanou vrstvu zmíněného náčrtu
- 203 Fišer Luboš
II. Sonata / pro klavír [2. verze]
jednovětá kompozice
(1956) Nová verze 1964, s. 1.
autografní čistopis, černé pero
durata: cca 4 min.
volné listy, 10fol., 15, 13 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 335 × 260, 12 osnov
POZNÁMKA: radikální zkrácení původní verze; přesto zachován původní větný půdorys

- 204 Fišer Luboš
III[.] Sonata „Fantasia“ / pro klavír
I. Grave – Vivace, II. Adagio
1960, Praha
 DATACE: V Praze 2. října 1960 [nstr. 20]
 autografní čistopis, černé pero (viz POZNÁMKA)
 durata: neuvedena
 hnědá lepenková, na přední desce vyraženo „Luboš Fišer / III SONATA“, 12fol., 22, 20 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–20 (3–22), 335 × 260, 14 osnov
 POZNÁMKA: tisková předloha; na str. 2 tužkou: „Poznámka pro kresliče: / Všecko co nebudete psát (dosazby) / vypíšte na zvláštní list / s označením blány!!! / podpis [Sluka]“; redakční vrstvy včetně korektur a rozměření rkp. pořízeny tužkou, červenou propiskou a růžovou pastelkou; na nstr. 3 patrně autografní korektura tužkou opatřená poznámkou „mea culpa!“; místy tužkou přepsány MM; ojediněle škrábáno
- 205 Fišer Luboš
III. Sonata / per pianoforte
I. Grave – Vivace, II. Adagio
1960 (vyd. 1967), Praha (místo vyd.)
 tisk
 durata: cca 11'10''
 JAZYK: č., r., n., a., f. (předmluva Marie Kulijevyčová)
 Panton, P 680
 svorky, 12fol. včetně obálky, 22, 17 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: V–VI (texty), 1–17 (noty), 305 × 235
 POZNÁMKA: 18 ks; předmluva uvádí podtitul „Fantasia“, neuvedený nad notami ani na obálce; tiráž: odp. red. Luboš Sluka, korigoval autor a Karel Fiala, náklad 400 výtisků, 1. vyd.
- 206 Fišer Luboš
IV. Sonata
jednovětá kompozice
1962–64, s. l.
 autografní náčrt, tužka
 durata: 8' [nstr. 19]
 volné listy, 13fol., 21, 19 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–19 (3–7, 9–22), 335 × 255, 14 osnov (vnější dvojlist) resp. 12 osnov
 DEDIKACE: Památce A. Jemelíka

- 207 [Fišer Luboš]
[IV. Sonata / pro klavír]
jednovětá kompozice
[1962–64], s. 1.
 zlomek autografního čistopisu, černé pero
 durata: neuvedena
 volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 335 × 255, 12 osnov
 POZNÁMKA: čistopisná notace varianty taktů 29–30 a drobné skici na str. 1; na dalších stranách tužkové skici užité hudby
- 208 Fišer Luboš
IV. Sonata / pro klavír
jednovětá kompozice
1962–64, s. 1.
 autografní čistopis, černé pero, tužka (vide)
 durata: neuvedena
 hnědá lepenková, na přední desce vyraženo „LUBOŠ FIŠER / IV. SONATA“, 14fol., 23, 22 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–21 (5–25), 330 × 260, 12 osnov
 DEDIKACE: Památce A. Jemelíka
 POZNÁMKA: na titulním listu vyškrabána datace, napsána znovu; na str. 3 třítaktové motto („A. Skrjabin - X. Sonata op. 70“); škrábáno
- 209 Fišer Luboš
IV. Sonata / pro klavír
jednovětá kompozice
1962–64, s. 1.
 opis, černé pero (viz POZNÁMKA)
 durata: neuvedena
 volné listy, 11fol., 21, 20 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 12 osnov
 DEDIKACE: Památce Ant. Jemelíka
 POZNÁMKA: tisková předloha; na titulním listu tužkou „III. Čtvrtletí 1969 / kreslit / P 885“; jinou rukou „škrty autorisované“; vide, realizovaná v tisku (č. 210), vyznačena škrtnutím tlustou čarou – neshodují se ale s vide navrženými v autografním čistopisu (č. 208); rkp. poněkud ledabylý a často chybný; množství redaktorských a korektorských vstupů tužkou, zelenou, modrou a červenou propiskou a červenou nebo modrou pastelkou; opis byl pořízen z náčrtu (č. 206)

- 210 Fišer Luboš
IV. Sonata / per pianoforte
jednovětá kompozice
1962–64 (vyd. 1969), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: cca 9 min.
JAZYK: č., n., a., f. (předmluva Jiří Pilka)
Panton, P 885
svorky, 8fol., 15, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 7–16, 305 × 235
DEDIKACE: Památce Antonína Jemelíka
POZNÁMKA: 25 ks; tiráž: odp. red. Luboš Sluka, korigoval autor a Karel Fiala, náklad 400 výtisků, 1. vyd.
- 211 Fišer Luboš
V. Sonata / pro klavír
jednovětá kompozice
1973, s. l.
autografní náčrt, tužka
durata: cca 9'
volné listy, 8fol., 13, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 22 osnov
POZNÁMKA: na str. 6 dodatečná korektura tužkou
- 212 Fišer Luboš
V. Sonata / pro klavír
jednovětá kompozice
1974, s. l.
autografní čistopis, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 14fol., 17, 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–16 (3–18), 340 × 260, 12 osnov
POZNÁMKA: polito; původní datace na titulním listu vyškrábána, napsána nová

- 213 Fišer Luboš
V. Sonata / per piano
jednovětá kompozice
1974 (vyd. 1974), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: neuvedena
vlastním nákladem
svorky, 8fol., 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–16, 340 × 250
POZNÁMKA: 20 ks; rozmnoženo jako rukopis; jeden exemplář zažloutlý
o rozměrech 330 × 250
- 214 Fišer Luboš
V. Sonata / piano
jednovětá kompozice
1974 (vyd. 1996), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: neuvedena
BES, H 7757
svorky, 8fol., 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–16, A4
POZNÁMKA: 8 ks; přetisk č. 213; tiráž: odp. red. Ladislav Ščerbanič, náklad
neuveden, 1. vyd.
- 215 Fišer Luboš
VI[.] Sonata / Fras / per piano
jednovětá kompozice
1978, s. l.
autografní čistopis, tužka
durata: cca 5'
volné listy, 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–14 (3–16), 340 ×
260, 12 osnov
POZNÁMKA: noty, které sloužily jako tisková předloha, byly i z této obálky
vyjmuty – zřejmě odtud chybějící titul resp. podtitul „Fras“ v části vydání
vlastním nákladem (č. 218) – nalezeny pod č. 226 provizorního číslování a
8. 1. 2010 vráceny do této obálky; korektury a rozměření v notách opět
tužkou; srov. č. 216

- 216 Fišer Luboš
Fras / VI. Sonata per piano
jednovětá kompozice
 1978, s. l.
 autografní titulní list, tužka
 durata: cca 5'
 volné listy, 2fol., 2 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 12 osnov
 POZNÁMKA: jiná obálka k č. 215 s variantním titulem
- 217 Fišer Luboš
Fras / VI. sonáta pro klavír, opus
jednovětá kompozice
 1978, s. l.
 autografní titulní list, tužka
 durata: neuvedena
 volné listy, 2fol., 1 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 255, 12 osnov
 POZNÁMKA: zřejmě další variantní obálka k č. 215
- 218 Fišer Luboš
Fras / VI. Sonata per piano
jednovětá kompozice
 1978 (vyd. 1978), Praha (místo vyd.)
 tisk
 durata: neuvedena
 vlastním nákladem
 svorky resp. lepicí páska, svorky, 6fol. včetně obálky, 10, 9 notových p.,
 VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9 (4–11), 340 × 250 resp. 340 × 245
 POZNÁMKA: rozmnoženo jako rukopis; 9 ks s titulem „Fras“ a podtitulem
 „VI. Sonata per piano“ na obálce a výhradně titulem „Fras“ nad notami;
 světlejších 14 ks s lepicí páskou a menšího formátu výhradně s titulem
 „VI. Sonata per piano“ na obálce i nad notami; autorská vůle nejasná

- 219 Fišer Luboš
VI. Sonata / piano
jednovětá kompozice
1978 (vyd. 1996), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: neuvedena
JAZYK: č., n., a. (průvodní text Karel Mlejnek)
BES, H 7758
svorky, 6fol., 12, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9 (4–11), A4
POZNÁMKA: 8 ks; chybí podtitul „Fras“; tiráž: odp. red. Ladislav Ščerbanič, náklad neuveden, 1. vyd.; přetisk č. 218
- 220 Fišer Luboš
VII. Sonata / pro klavír
jednovětá kompozice
1985, s. l.
autografní čistopis, tužka
durata: cca 10'
volné listy, 6fol., 10, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (3–10), 380 × 280, 22 osnov
DEDIKACE: Františku Maxianovi [sic]
POZNÁMKA: poznámky tužkou zřejmě pro přípravu opisu; na nstr. 1 u lenochů tužkou „vypsát“; jakožto čistopis psáno poměrně uvolněně
- 221 Fišer Luboš
VII. Sonata / piano
jednovětá kompozice
1985 (vyd. 1997), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: neuvedena
JAZYK: č., n., a. (průvodní text Karel Mlejnek)
ES, H 7766
svorky, 8fol., 16, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 4–15, A4
POZNÁMKA: 10 ks; tiráž: odp. red. Ladislav Ščerbanič, náklad neuveden, 1. vyd.; nová notosazba

- 222 Fišer Luboš
Träume und Walzer / Piano solo
jednovětá kompozice
1993, s. 1.
autografní čistopis, tužka
durata: cca 9'
volné listy, 4fol., 6, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–4 (3–6), 380 × 280, 24
osnov
POZNÁMKA: gumováno
- 223 Fišer Luboš
Träume und Walzer / Piano solo
jednovětá kompozice
1993, s. 1.
opis resp. kopie opisu, černé pero
durata: cca 9'
lepicí páska resp. lepicí páska, svorky (kopie), 3fol., 6 notových p., VLASTNÍ
ČÍSLOVÁNÍ: 1–6, 340 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: originál + 3 kopie v růžové obálce; korektury přelepením
- 224 Fišer Luboš
Sny a valčíky / piano
jednovětá kompozice
1993 (vyd. 1998), Praha (místo vyd.)
tisk
durata: neuvedena
JAZYK: č., n., a. (průvodní text Karel Mlejnek)
ES, H 7795
svorky, 4fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7, 310 × 235
POZNÁMKA: 10 ks; tiráž: odp. red. Ladislav Ščerbanič, náklad neuveden,
1. vyd.
- 225 Fišer Luboš
VIII. Sonáta / pro klavír
jednovětá kompozice
1995, s. 1.
autografní čistopis, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–4 (3–6), Orbis 24
POZNÁMKA: psáno na starý papír; kus titulního listu utržen

- 226 Fišer Luboš
VIII. Sonáta / pro klavír solo
jednovětá kompozice
1995, s. 1.
kopie opisu
durata: neuvedena
lepící páska, 5fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–9, 340 × 260, 10
osnov
POZNÁMKA: 3 ks; chybí některé tempové a jiné předpisy
- 227 Fišer Luboš
[skladba pro klavír]
I. Allegro, II. Andante, III. Vivacce [sic]
1954, s. 1.
DATE: 18. II. 1954 [nstr. 12]
autografní náčrt, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 8fol., 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12, Orbis 12
POZNÁMKA: fragment bez titulního listu; nedokončená třetí věta nalezena
v rozsypech a přiřazena dodatečně
- 228 Fišer Luboš
Sonatina / pro klavír
I. Presto, II. Andantino, III. Allegro
1958, s. 1.
autograf, tužka
durata: neuvedena
volné listy, 10fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 × 250, 12
osnov (str. 11–18) resp. 340 × 260, 14 osnov
POZNÁMKA: na konci 3. věty údaj „attacca“; na str. 14 následuje pouze pokyn
„Presto“ a nadepsané klíče; skladba tedy zřejmě nedokončena

8. skladby vokální orchestrální

229 Fišer Luboš

Dvě slovenské písně / pro smíšený sbor a orchestr

Hej, dobre tomu Janíkovi – Ej, pred hostincom

1954, Praha

DATECE: Praha 17. IV. 1954. [str. 2]

autograf, tužka, modré pero (titulní list)

partitura, OBSAZENÍ: Fl, 2 Cl B, Fg, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp, Pti, Grcs, Trgl, Pf,

Coro SATB, Archi, durata: neuvedena

JAZYK: slov., TEXTOVÝ INCIPIT: *Hej dobre tomu Janíkovi – Ej pred hostincom hudci hrajú*

volné listy, 9fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6 (3–8), 1–9 (9–17), 335 × 255, 22 osnov

POZNÁMKA: na rubu titulního listu obsah, podpis a datace modrým perem; na titulním listu připsáno modrou propiskou „C“

230 Fišer Luboš

Pochodová píseň / na slova J. Hory pro sbor a orchestr [=My nepadnem!]

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Hora Josef

[1956], s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2–4 osnovách, OBSAZENÍ: viz č. 231, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Jdeme a na vzor potopy prolínáme do celé Evropy*

lepící páska, 3fol., 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6, 355 × 250, 12 osnov

231 Fišer Luboš

My nepadnem! / Pochodová píseň na slova Jos. Hory pro sbor a velký orchestr

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Hora Josef

1956, Praha (adresa)

autografní čistopis, černé pero, červená pastelka (orientace)

partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl B, 2 Fg, 3 Cor F, 2 Tr B, 2 Trbn, Timp, Pti, Grcs, Tamb milit, Pf ad libitum, Coro SATB, Archi, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Jdeme a na vzor potopy prolínáme do celé Evropy*

bílá nit, 14fol., 22, 21 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–21 (3–23), Orbis 24

POZNÁMKA: na titulním listu adresa „Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17.“; vložen list A4 se strojopisem textu

232 Fišer Luboš

My nepadnem! / Pochodová píseň na slova Josefa Hory pro sbor a velký orchestr

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Hora Josef

1956, Praha (adresa)

DATE: 12. II. 1956 [nstr. 7]

autograf, černé pero

hlas Pf, OBSAZENÍ: viz č. 231, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Jdeme a na vzor potopy prolínáme do celé Evropy*

bílá nit, 6fol., 9, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7 (3–9), 350 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: na rubu titulního listu vypsán zhudebněný text; jedná se o klavírní výtah, nikoli o klavírní part

233 Fišer Luboš

Requiem / pro sopran a baryton solo, dva smíšené sbory a orchestr

I–IX

1968, s. 1.

autografní náčrt, tužka

partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Coro I SATB, Coro II SATB, 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, 3 Timp, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 20'

JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Requiem aeternam dona eis Domine*

volné listy, 16fol., 29, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 24 (str. 17–24) resp. Orbis 32

POZNÁMKA: části IV–V jsou pozdější část V, části VI–VII jsou pozdější část VII; náčrt začíná částí II, notovanou zvlášť pro sbor a orchestr; vloženy (zřejmě dodatečně) 3 listy A4 s rozvržením textu do částí (dosud „in memoria aeterna“, „m“ připsáno v náčrtu modrou propiskou), obsazením, překladem textu, plánovaným obsazením skladby „Doubles" (Double) a slovním komentářem k Requiem, dále dvojlist Orbis 10 s úpravami sopránového sóla pro citaci ve skladbě Crux („Libera animas“, tužkou, autograf) a jeden list o rozměrech 340 × 255, 10 osnov s partem Bt solo ke skladbě Lacrymosa (černým perem, opis)

- 234 Fišer Luboš
**[Requiem / pro soprán a baryton solo, dva smíšené sbory
a orchestr]**
I–VII
[1968], s. 1.
autografní čistopis, černé pero, červená, modrá, zelená a černá pastelka
(poznámky dirigenta)
partitura, OBSAZENÍ: [S solo, Bt solo, Coro I SATB, Coro II SATB, 3 Fl, 3 Ob,
3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, 3 Timp, Archi 14–12–10–8–6], durata: [cca
20']
JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Requiem aeternam dona eis Domine*
volné listy, 24fol., 47 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–47 (1–43, 45–48),
Orbis 24
POZNÁMKA: chybí titulní list; na nstr. 33 drobný škrť tužkou
- 235 Fišer Luboš
**Requiem / pro soprán a baryton solo, dva smíšené sbory
a orchestr**
I–VII
1968, s. 1.
kopie autografního čistopisu
partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Coro I SATB, Coro II SATB, 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl
B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, 3 Timp, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 20'
JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Requiem aeternam dona eis Domine*
černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER /
REQUIEM“, 26fol., 49, 47 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–47 (5–51), 415 ×
310 (Orbis 24)
POZNÁMKA: na předsádce autografně modrou propiskou adresa „Luboš
Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III/17 / tel. 790403“; pořízeno
z autografního čistopisu (č. 234) v době, kdy ještě nenesl vrstvu dirigentských
poznámek a škrť tužkou

- 236 Fišer Luboš
Requiem / per soprano e baritono solo, due cori misti ed orchestra
I–VII
1968 (vyd. 1971), Praha (místo vyd.)
 tisk
 partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Coro I SATB, Coro II SATB, 3 Fl, 3 Ob, 3 Cl B, 3 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 3 Trbn, 3 Timp, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 20 min.
 JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Requiem aeternam dona eis Domine*
 ES, H 4984
 svorky, 26fol., 50, 46 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 5–50, 335 × 265
 POZNÁMKA: 3 ks; č., n. předmluva Pavel Eckstein; na začátku partitury uvedeno chybně „Basso solo“; tiráž: odp. red. Marek Kopelent, 200 výtisků, 1. vyd.
- 237 [Fišer Luboš]
[Vánoční / pro sóla, sbor a orchestr]
viz soupis skladeb
[1969], s. 1.
 skica, tužka, modrá propiska
 skici v jedné až dvou osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
 JAZYK: č., lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *gloria aleluja*
 volné listy, 6fol., 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 20 osnov
- 238 Fišer Luboš
Vánoční / pro sóla sbor a orchestr
viz soupis skladeb
1969, s. 1.
 autografní titulní list, tužka
 OBSAZENÍ: 2 Fl, 2 Ob, 2 Cl, 2 Fg, 3 Cor F, 3 Tr B, 2 Trbn, Timp (3), Camp, Campanelli, Trgl, Tamburina, Cel, Arp, Org, Archi, STBt soli, Coro bamb (12), Coro misto, Rec, durata: cca 35'
 volné listy, 1fol., 2 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: poničeno

- 239 Fišer Luboš
Má láska / Fragmenty pro tenor, smyčce a klavír na slova Vladimíra Šefla
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Šefl Vladimír
1980, s. 1.
 autografní čistopis, tužka, červená pastelka (orientace)
 partitura, OBSAZENÍ: T solo, Pf, Archi (6–4–3–2–1), durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Má láska padnu na kolena chci přijímat tvé tělo*
 volné listy, 8fol., 12, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–11 (3–13), 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: obsahuje dodatečnou korekturu tužkou, doinstrumentováno dodatečně (viz č. 279)
- 240 Fišer Luboš
Znamení / Hudba pro sola, sbor a orchestr na slova Otokara Březiny, opus
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Březina Otokar
1981, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Fl alto G, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp (2), Pf solo, Archi (12–10–8–6–4), S solo, B solo, Coro misto SATB, durata: cca 15'
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Kdo před námi kráčel a vyřezal znamení do kůry stromů, jimž nerozumíme*
 volné listy, 14fol., 26, 24 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–24 (3–26), 380 × 280, 24 osnov
- 241 Fišer Luboš
Znamení / Hudba pro sola, sbor a orchestr na slova Otokara Březiny
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Březina Otokar
1981, s. 1.
 opis, černé pero, červený fix (orientace)
 partitura, OBSAZENÍ: Fl alto G, 2 Tr B, 3 Trbn, Timp, Pf solo, Archi (12–10–8–6–4), S solo, B solo, Coro misto SATB, durata: cca 15'
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Kdo před námi kráčel a vyřezal znamení do kůry stromů, jimž nerozumíme*
 volné listy, 14fol., 27, 25 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–27, 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: na titulním listu vpravo nahoře tužkou „majetek autora“; na

str. 20 korektura přelepením

242 [Fišer Luboš]

**Sonáta / pro klavír, smíšený sbor a orchestr
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: [Halas František]

1983–4, s. 1.

konvolut skic, tužka, modré pero

OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Jak se hlásí potopa už jsem v zádech už se kradu sama sebe kreslím na zdi*

volné listy, 13fol., 25 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 22 osnov (str. 3–6, 13–14) resp. 335 × 255, 12 osnov (str. 9–10, 17–18) resp. 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: skicováno s textem Františka Halase; původní titul Potopa na str. 3; obsahuje skici k dalším skladbám, např. sboru Róže

243 Fišer Luboš

**Sonata / pro klavír, smíšený sbor a orchestr
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: [Halas František]

[1983–4], s. 1.

opis resp. kopie opisu, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: 2 Fl, 3 Tr B, 3 Trbn, Timp (3), Pf solo, Coro misto SATB, Archi (14–12–10–8–6), durata: cca 13'

volné listy resp. bílá papírová, 18fol., 34, 32 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–34, 380 × 280, 24 osnov resp. 380 × 275 (kopie)

POZNÁMKA: originál + 3 kopie; v pravém horním rohu titulního listu značka kopisty

244 Fišer Luboš

**Sbohem, Lásko / Skladba pro soprán solo, klavír a smyčce na
slova Vladimíra Šefla a Michaela [sic] Sarcone
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: Šefl Vladimír, Sarcone Michele

1988, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: S solo, Pf, Archi (4–4–3–2–0), durata: cca 10'

JAZYK: č., it., TEXTOVÝ INCIPIT: *Láska je píseň beze slov láska je volný pád*

lepící páska, 10fol., 16, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–14 (3, 6–18), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: obsahuje skladbu Oh cara, addio – je montáží hudby Oh cara, addio a hudby nové (viz č. 286); na titulním listu při pravém okraji tužkou

„4× / 3× / 2×“; pod „a smyčce“ čitelné původní vygumované „a smyčcový kvartet“ – drobné změny odpovídající této úpravě učiněny v partituře zřejmě později; 2. a 3. list původně slepeny lepicí páskou

245 Fišer Luboš

Sbohem, Lásko

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Šefl Vladimír, Sarcone Michele]

[1988], s. 1.

opis resp. kopie opisu, černé pero

hlas Pf, OBSAZENÍ: viz č. 244, durata: neuvedena

lepicí páska, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–5 (2–6), 340 × 260, 10 osnov

POZNÁMKA: originál + 1 kopie; korektura přelepením na nstr. 1

246 Fišer Luboš

Sbohem lásko

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Šefl Vladimír, Sarcone Michele]

1997 (značka kopisty), s. 1.

opis, černé pero

hlas Pf, OBSAZENÍ: viz č. 244, durata: neuvedena

lepicí páska, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6 (2–7), 340 × 260, 10 osnov

POZNÁMKA: korektura samolepkou na nstr. 1; značka kopisty na nstr. 6

9. skladby sborové

247 Fišer Luboš

Tři sbory / pro dívčí sbor a klavír**Mikoláš Aleš – Božena Němcová – Karel Hynek Mácha**

AUTOR TEXTU: Seifert Jaroslav, Halas František, Hora Josef

1958, s. 1.

autografní náčrt, tužka

souvislá skica ve 2–4 osnovách, OBSAZENÍ: S, A, Pf, durata: Trvá cca 12 min.

[na konci 1. části „3 min.“]

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Šel malíř chudě do světa – Byla krásná až to k víře není – Tvé ruce oblouk gotický*

volné listy, 6fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 × 250, 12

osnov (str. 3–4) resp. 335 × 260, 14 osnov

POZNÁMKA: Mikoláš Aleš zřejmě vznikl první zvlášť – titulek „Mikoláš Aleš / ženský sbor na slova J. Seiferta“; hlas Pf notován vždy jako incipit před vlastním sborem; konec Karla Hynka Máchy parafrázuje Seifertův text a uzavírá skladbu jako cyklus: „Můj Bože dej ať je jim v nebesích jako o posvěcení“; na str. 3 tužkou nahoře připsáno „I. 5 II 5 III 3 IV. 3“

248 [Fišer Luboš]

**[Caprichos / tratto da Goya / per coro da camera e coro misto]
jednovětá kompozice****[1966], s. 1.**

skica, tužka

OBSAZENÍ: viz č. 250, durata: neuvedena

volné listy, 10fol., 20 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 255, 20 osnov

POZNÁMKA: na str. 20 skica užitá hudby

249 [Fišer Luboš]

**Caprichos / tratto da Goya / per coro da camera e coro misto
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: Goya [y Lucientes Francisco]

[1966], s. 1.

autografní náčrt, tužka

partitura, OBSAZENÍ: Coro da camera: SATB (4–4–4–4), Coro misto: SATB (12–12–12–12), durata: cca 10'

JAZYK: šp., TEXTOVÝ INCIPIT: *Las rinde el sueño*

volné listy, 14fol., 26, 24 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–24 (3–26), 340 × 255, 20 osnov

POZNÁMKA: na rubu titulního listu kromě obvyklého obsazení a duraty také

nákres rozmístění souborů a dirigentů – jako v tisku (č. 252) – a poznámka „Každá posuvka platí jen pro jednu notu!“

250 Fišer Luboš

**Caprichos / tratto da Goya / per coro da camera e coro misto,
opus
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: Goya [y Lucientes Francisco]

1966, s. 1.

autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace), tužka (redakce)
partitura, OBSAZENÍ: Coro da camera: SATB (4–4–4–4), Coro misto: SATB (12–
12–12–12), durata: cca 10'

JAZYK: šp., TEXTOVÝ INCIPIT: *Las rinde el sueño*

černá lepenková, na přední desce zlatým písmem „LUBOŠ FIŠER /
CAPRICHOS“, 20fol., 38, 36 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–36 (4–38), 390
× 275 (Orbis 24)

POZNÁMKA: tisková předloha; na titulním listu tužkou škrtnuto „tratto da
Goya / per“; nákres rozmístění účinkujících překreslen z náčrtu (č. 249), údaj
o posuvkách chybí; vstupy redaktora Marka Kopelenta týkají se užití osnov,
plných nebo přerušovaných čar apod.; na nstr. 8 dole zřejmě autografní přípis
tužkou, týkající se vteřinového údaje 0'': „Nikde jinde není, tedy i zde je
zbytečná. Autor se omlouvá!“

251 [Fišer Luboš]

**Caprichos / tratto da Goya / per coro da camera e coro misto
jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: Goya [y Lucientes Francisco]

1966, s. 1.

autografní čistopis, černé pero, růžová pastelka (orientace)
partitura, OBSAZENÍ: Coro da camera: SATB (4–4–4–4), Coro misto: SATB (12–
12–12–12), durata: cca 10'

JAZYK: šp., TEXTOVÝ INCIPIT: *Las rinde el sueño*

černá lepenková, 20fol., 38, 36 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 385 ×
275 (Orbis 24)

POZNÁMKA: na předsádce černým perem autografně „code: Francisco Goya“ –
patrně zadáno do soutěže

- 252 Fišer Luboš
Caprichos / per coro da camera e coro misto
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Goya y Lucientes Francisco]
1966 (vyd. 1967 resp. 1972), Praha (místo vyd.)
 tisk
 partitura, OBSAZENÍ: Coro da camera: SATB (4–4–4–4), Coro misto: SATB (12–12–12–12), durata: cca 10'
 JAZYK: šp., TEXTOVÝ INCIPIT: *Las rinde el sueño*
 SHV resp. ES, H 4439
 svorky, 20fol., 40, 36 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–38, 305 × 235 (1. vyd.) resp. 310 × 235
 POZNÁMKA: 1. vyd.: 9 ks; tiráž: odp. red. Marek Kopelent, náklad 200 výtisků; 2. vyd.: 13 ks; tiráž: odp. red. Milan Šolc, náklad 300 výtisků; na konci publikace výběr ze skladeb č., n., kde chybně uvedeno obsazení obou symfonií a uvedena ještě také Sonáta č. 2 pro klavír
- 253 Fišer Luboš
Nářek nad zkázou města Ur / Lamentation over Destruction of Ur
jednovětá kompozice
1969, s. 1.
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Rec solo 1–3, Coro di bambini – recit. (16), Coro misto SATB (56), Coro recit. (42), Timp (7), Camp (7), Tom-tom (7), Fl, Ob, Cl, Fg, Cor, Tr, Trbn, Arp, Cemb, Vl, Vla, Vlc, Cb, durata: cca 15'
 JAZYK: sumerština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Amaš-a-na lil-e ba-ni-in-gar i-si-iš-bi mu-un-kúš-ú*
 volné listy, 4fol., 8, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–6 (3–8), A3
 POZNÁMKA: fragment – jen první čtyři úseky skladby
- 254 Fišer Luboš
Nářek nad zkázou města Ur / Lamentation over destruction of Ur
jednovětá kompozice
[1970], s. 1.
 autografní čistopis, černé pero
 partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Rec solo 1–3, Coro di bambini – recit. (16), Coro misto SATB (56), Coro recit. (42), Timp (7), Camp (7), durata: cca 10'
 [vygumováno]
 JAZYK: sumerština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Amaš-a-na líle ba-ni-in-gar i-si-iš-bi mu-un-kúš-ù*
 volné listy, 19fol., 19, 17 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (list 3–19), A3

POZNÁMKA: na titulním listu vygumováno: „I / Zpráva o zkáze města UR (koláž)“, „II“ (nad nynějším názvem) a durata; kresleno na lícni strany tuhého papíru; tužkou místy vepsány duraty jednotlivých úseků

255 Fišer Luboš

Lamento über den Untergang der Stadt Ur / Lamentation over Destruction of Ur

jednovětá kompozice

[1970] (vyd. 1994), München (místo vyd.)

tisk – reprint autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: S solo, Bt solo, Rec solo 1–3, Coro di bambini – recit. (16), Coro misto SATB (56), Coro recit. (42), Timp (7), Camp (7), durata: neuvedena

JAZYK: sumerština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Amaš-a-na lile ba-ni-in-gar i-si-iš-bi mu-un kúš-ù*

Musikedition Nymphenburg 2001, E 268

kroužková, 10fol., 19, 17 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–17 (3–19), A3

POZNÁMKA: 1 ks; na str. 2 copyright „1994 by Filmkunst-Musikverlag

München, D-85766 Unterföhring“; autografní čistopis (č. 254) rozmnožen i s tužkovou vrstvou

256 Fišer Luboš

Písně pro slepého krále Jana Lucemburského

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [de Machaut Guillaume]

1975, s. 1.

konvolut skic, tužka, modrá propiska, růžová pastelka

OBSAZENÍ: viz č. 257, durata: 8'

JAZYK: f., lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Hé Mors Je sui en aventure*

volné listy, 14fol. + 16 lístků, 19 p. + lístky, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 335 ×

255, 22 osnov (str. 3–10, 17–20) resp. 340 × 255, 14 osnov (str. 21–22) resp. 380 ×

280, 24 osnov

DEDIKACE: Miroslavu Venhodovi a Pražským madrigalistům

POZNÁMKA: na jednotlivých rozstříhaných lístcích číslovaných růžovou pastelkou 1–15 skladba v kompoziční úplnosti; v konvolutu též skici

k Variacím na neznámé téma

257 Fišer Luboš

Písně pro slepého krále Jana Lucemburského**jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: de Machaut Guillaume

1975, s. 1.

autografní čistopis, tužka, modrá a červená propiska, černé pero, bělítko, růžový fix

partitura, OBSAZENÍ: Fl becco alto – Fl traverso, Fidula, Vla da gamba tenore, Timp (2), Coro SATB, durata: neuvedena

JAZYK: f., lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Hé Mors Je sui en aventure*

volné listy, 21fol., 41, 39 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–39 (3–41), 380 × 280, 24 osnov

DEDIKACE: Miroslavu Venhodovi a Pražským Madrigalistům [vygumováno]

POZNÁMKA: poničený titulní list připojen dodatečně; modrá propiska značí zřejmě množství požadovaných kopií jednotlivých stran, další barevné vstupy zřejmě z ruky dirigenta, částečně překryty bělínkem; dvojí tužková paginace – neautografní uprostřed stránek; na titulním listu tužkou vpravo nahoře: „soukromá práce / opis partitury a rozpis hlasů / a sbor. partitel / Termín cca konec května 87“; občasné cizí vstupy tužkou – patrně opět dirigent

258 [Fišer Luboš]

Zapomenutá píseň [=Róže]**jednovětá kompozice**

AUTOR TEXTU: [Hanka Václav]

[1978], s. 1.

skica, tužka

OBSAZENÍ: Coro SATB, durata: 4'

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *ach ty róže krásná róže*

volné listy, 1fol., 2 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: na str. 2 jiné skici

- 259 Fišer Luboš
Róže
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Hanka Václav]
1978, s. 1.
 opis resp. kopie opisu, černé pero, červený fix (orientace)
 partitura, OBSAZENÍ: Coro SATB, durata: cca 7'
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Ach ty róže krásná róže*
 volné listy resp. lepicí páska (kopie), 6 resp. 5fol. (kopie), 9, 7 notových p.,
 VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–9 (4–10), 340 × 260, 18 osnov
 DEDIKACE: Pavlu Kühnovi
 POZNÁMKA: originál + 3 kopie; na titulním listu v pravém horním rohu
 připsáno tužkou „5×“; na str. 3 vypsán zpěvní text s udáním původu; na nstr.
 5 doplněn zpěvní text modrou propiskou – patrně autografně – a obtáhnut
 černým perem
- 260 Fišer Luboš
**Ave imperator morituri te salutant / Skladba pro mužský sbor,
 violoncello solo, 4 tromboni a 3 bicí nástroje**
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: viz č. 261, durata: neuvedena
 JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Ave imperator, morituri te salutant*
 volné listy, 8fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 22
 osnov
- 261 Fišer Luboš
**Ave imperator morituri te salutant / Skladba pro mužský sbor,
 violoncello solo, 4 trombony a 3 bicí nástroje**
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: T (div. a 3), B (div. a 3), Vlc solo, 4 Trbn, 3×2=6 Tom-tom,
 durata: cca 11'
 JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Ave imperator, morituri te salutant*
 volné listy, 10fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (3–17), 380 ×
 280, 24 osnov

- 262 Fišer Luboš
Per Vittoria Colonna / Violoncello solo e coro femin[il]e
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Michelangelo Buonarotti]
1979, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Vlc, S (div. a 3), A (div. a 6), durata: neuvedena
 JAZYK: it., TEXTOVÝ INCIPIT: *la vita Amor La fama tiene*
 svorky, 8fol., 10, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (3–11), 380 × 280, 24
 osnov
 POZNÁMKA: originál + 1 kopie; gumováno
- 263 Fišer Luboš
Per Vittoria Colonna / Violoncello solo e coro femin[il]e
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Michelangelo Buonarotti]
[1979], s. 1.
 opis, černé pero
 partitura, OBSAZENÍ: Vlc, S (div. a 3), A (div. a 6), durata: neuvedena
 JAZYK: it., TEXTOVÝ INCIPIT: *la vita amor La fama tiene*
 volné listy, 12fol., 12, 11 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–12, 365 × 225, 16
 osnov
 POZNÁMKA: kovolisty – předloha pro rozmnožení
- 264 Fišer Luboš
Per Vittoria Colonna / Violoncello solo e coro femin[il]e
kopie č. 263
 AUTOR TEXTU: [Michelangelo Buonarotti]
 svorky, 6fol., A4
 POZNÁMKA: 37 ks

- 265 Burešová Alena (ed.)
Svátky písní Olomouc '86 / Folklórní inspirace / Sborník skladeb pro dětské sbory
 obsahuje Fišerovu skladbu Fašank (str. 85–96)
 1982 (vyd. 1986), Ostrava–Olomouc (místo vyd.)
 tisk
 partitura, OBSAZENÍ: Coro bambino, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Fašanek fašanek velká noc bude*
 Krajské kulturní středisko v Ostravě ve spolupráci s Parkem kultury a oddechu v Olomouci
 brožovaná, celkem 50fol. včetně obálky resp. 6fol. (Fašank), 12 notových p. (Fašank), VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 85–96 (Fašank), 290 × 205
 POZNÁMKA: 4 ks; Fišerova skladba Fašank závěrečným číslem sborníku skladeb; v obsahu uvedena jako „Fašank. Rkp. 1982.“; úvod na str. 3: „Jsou zde také díla, která měla značný ohlas mezi sbormistry a dosud nebyla vydána /L. Fišer, Z. Lukáš, V. Neumann/.“
- 266 Fišer Luboš
Strach
jednovětá kompozice
[po polovině 60. let]
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Coro: Bt I (4) II (4), B I (4) II (4), Timp I II, Camp, durata: neuvedena
 JAZYK: lat., TEXTOVÝ INCIPIT: *Judica me deus et discerne causam meam*
 volné listy, 10fol., 14, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 20 osnov
 POZNÁMKA: na titulním listu nahoře černou propiskou „Noc bez úsvitu' / TRC [Traditional Club?] 19. 7. 1966“; není jisté, zda určeno pro koncertní provedení

10. skladby vokální komorní

- 267 [Fišer Luboš]
Ej Janču, Janču [=1. část Spievanek], Kdo má počernú galánku
viz č. 269
[1954], s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: vyšší hlas, Pf, durata: neuvedena
JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Ej Janču Janču co ši dokazal – Kdo má počernú galánku ligotala sa hvězdička*
volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 245, 12 osnov
POZNÁMKA: píseň „Kdo má počernú galánku“ nakonec zřejmě nezařazena do Spievanek
- 268 [Fišer Luboš]
Elena, Elena [=5. část Spievanek]
viz č. 269
[1954], s. 1.
autografní náčrt, tužka
partitura, OBSAZENÍ: vyšší hlas, Pf, durata: neuvedena
JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Elena Elena rada si ma mala*
volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 12
- 269 Fišer Luboš
Spievanky / pro vyšší hlas a klavír, op. 5a
1. Ej, Janču, Janču, 2. Ej, co to Bože, 3. Na mšo svatú zvonijó, 4. Tri dni ma nahaňali, 5. Elena, Elena
1954, Praha
DATACE: V Praze 30. III. 1954. [nstr. 8]
autografní čistopis, modré pero
partitura, OBSAZENÍ: vyšší hlas, Pf, durata: neuvedena
JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: viz části skladeb
černá nit, 6fol., 9, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (3–10), 355 × 250, 12 osnov

- 270 Fišer Luboš
Matka Naděje / pro hluboký hlas a klavír
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Nezval Vítězslav
[1955], s. 1.
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: B, Pf, durata: 7 minut
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Až budeš staříčká až budeš nedoslýchat*
 volné listy, 4fol. + obálka, 7 notových p. + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7, 355 × 250, 12 osnov
 POZNÁMKA: na nstr. 1 variantní titul „Matka Naděje / pro hluboký hlas s průvodem klavíru“; drobné korektury modrým perem; obálka je přeložený list A3
- 271 Fišer Luboš
Matka Naděje / pro hluboký hlas a klavír
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Nezval Vítězslav
1955, s. 1.
 DATACE: 3. IV. 1955. [str. 9]
 autografní čistopis, modré pero
 partitura a hlas, OBSAZENÍ: B, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Až budeš staříčká až budeš nedoslýchat*
 černá nit, 5+2fol., 9, 8 notových resp. 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov resp. Orbis 10 (hlas B)
 POZNÁMKA: v partituře jeden list vyříznut, takty však zjevně nechybí; stejná datace jako v partituře uvedena na str. 4 hlasu Canto, korigovaného tužkou
- 272 Fišer Luboš
Šest písní národních / v úpravě pro vyšší hlas a klavír [=Sedm písní národních]
1. Až tady pojeděš, zastav se, 2. Černa mrnkevka na něbě, 3. Daj si mi, cérečko, 4. Čí je to děvče, 5. Ej Janku, Janíčku, 6. Zahrej nám, muziko, 7. Už je slůnko
1956, s. 1.
 DATACE: 4. II. 1956. [str. 10]
 autografní náčrt, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: vyšší hlas, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: viz části skladeb
 volné listy, 6fol., 9, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov
 POZNÁMKA: na str. 2 v obsahu 6. část „Zahrej nám, muziko“ neuvedena;

6. část původně „Už je slůnko“

273 Fišer Luboš

Sedm písní národních / v úpravě pro vyšší hlas a klavír

1. Až tady pojeděš, zastav se, 2. Černa mrnkevka na něbě, 3. Daj si mi, céřečko, 4. Čí je to děvče, 5. Ej Janku, Janičku, 6. Zahrej nám, muziko, 7. Už je slůnko

1956, Praha

DATEACE: Praha 12. II. 1956. [nstr. 7]

autografní čistopis, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: vyšší hlas, Pf, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: viz části skladeb

bílá nit, 6fol., 9, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7 (3–9), 355 × 250, 12 osnov

POZNÁMKA: na titulním listu vpravo dole adresa „Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17“; na str. 2 uveden rozsah (d¹–fis²)

274 Fišer Luboš

Tři sonety / na slova Michelangelova pro bas nebo baryton s průvodem klavíru, [op. 7a]

I. Moderato, II. Vivace, III. Adagio

AUTOR TEXTU: Michelangelo Buonarotti

1956, s. 1.

autografní čistopis, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: B/Bt, Pf, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *I. Kde oči tvé, ta vítěživá síla – II. Když skálu láme žár a ocel sklídí – III. Co po létech se z této krásy stane*

volné listy, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 12

POZNÁMKA: na titulním listu vpravo nahoře tužkou „in B“; jedná se o budoucí 2.–4. část cyklu Michelangelova (viz č. 276); drobné korektury tužkou

275 Fišer Luboš

Tři sonety / na slova Michelangelova pro baryton s průvodem klavíru, [op. 7a]**I. Moderato, II. Vivace, III. Adagio**

AUTOR TEXTU: Michelangelo Buonarotti

1956, s. 1.

autografní čistopis, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: Bt, Pf, durata: neuvedena

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *I. Kde oči tvé, ta vítěživá síla – II. Když skálu láme žár a ocel sklídí – III. Co po letech se z této krásky stane*

volné listy, 4fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 12

POZNÁMKA: na titulním listu vpravo nahoře tužkou „in C“; jedná se o budoucí 2.–4. část cyklu Michelangelo (viz č. 276), které jsou v porovnání s tímto cyklem v transpozici o celý tón výš

276 Fišer Luboš

Michelangelo / Sedm sonetů pro alt, violoncello a klavír na slova Michelangelova, [op. 7]**I. Nápis nade dveřmi, II. Kde oči tvé, III. Když skálu láme žár, IV. Co po letech, V. Láska, VI. Socha „Noci“, VII. Nápis nade dveřmi**

AUTOR TEXTU: Michelangelo Buonarotti

1956–1957, Praha (adresa)

autografní čistopis, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: A, Vlc, Pf, durata: Trvá cca 10 minut.

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *I. Kdo nerad listí máš, nechod' sem v máji (motto) – II. Kde oči tvé, ta vítěživá síla – III. Když skálu láme žár a ocel sklídí – IV. Co po letech se z této krásky stane – V. Spaluje, váže, drží, zdá se slastí (motto) – VI. Tu noc, již v sladkém spočinutí – VII. Kdo nerad listí máš, nechod' sem v máji*

černá nit, 9fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–15 (3–17), Orbis 12

POZNÁMKA: střídají se části se zpěvem (a textem) bez violoncella a bez zpěvu (textu) s violoncellem, až poslední část trio; část VI. je dialog Strozziho („Recitativ“) a Michelangela („Aria“); na str. 18 „adresa: / Luboš Fišer / Praha-Spořilov / Severozápadní III./17.“; škrábáním a přepsáním přenesena korektura hlasu Vlc (č. 277)

- 277 Fišer Luboš
Michelangelo / Sedm sonetů pro alt, violoncello a klavír, [op. 7]
viz č. 276
 AUTOR TEXTU: [Michelangelo Buonarotti]
1956–57, s. 1.
 autograf, černé pero, růžová pastelka (prstoklady), tužka (korektura)
 hlas Vlc, OBSAZENÍ: viz č. 276, durata: neuvedena
 volné listy, 2fol., 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 10
- 278 Fišer Luboš
Má láska / Fragmenty pro tenor solo a klavír na slova Vladimíra Šefla
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Šefl Vladimír
1980, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: T solo, Pf, durata: 7'
 JAZYK: č. / n., TEXTOVÝ INCIPIT: *Má láska padnu na kolena chci přijímat tvé tělo / O Liebe meine Liebe ich knie vor dir nieder und will empfangen deinen Körper*
 volné listy, 8fol., 11, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (5–12), 380 × 280, 24 osnov
 POZNÁMKA: dva titulní listy; na vnějším „solo“ škrtnuto tužkou (zřejmě tisková předloha, viz č. 280); na vnitřním titulním listu (str. 3) připsáno modrým perem „něm. text Adolf Langer“; připojen list A4 se strojopisem německého textu s titulkem, v němž „Tenor-Solo“ opraveno na „höhere Männer- oder Frauenstimme“ (viz č. 280); německá varianta tak připouští sopránovou alternaci; na strojopisu též červené razítko s datem „17. XII. 1980“; původní paginace nahoře vygumována
- 279 Fišer Luboš
Má láska / Fragmenty pro tenor solo a klavír na slova Vladimíra Šefla
kopie č. 278
 AUTOR TEXTU: Šefl Vladimír
 lepicí páska, svorky, 5fol., 10, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (3–10), 315 × 230
 POZNÁMKA: 3 ks; rukopis (č. 278) rozmnožen ještě před dodatečnou redakcí – kopie neobsahují německou vrstvu, pozdější paginaci dole, vnější titulní list, MM ani cezury na konci skladby; tempa jsou psána jen zběžně; v jednom exempláři tužkou doplněn německý text a navržena instrumentace; tužkou připsáno též orientační č. 15, v komorní verzi chybějící – předloha pro č. 239

- 280 Fišer Luboš
Má láska / Fragmenty pro tenor a klavír na slova Vladimíra Šefla
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Šefl Vladimír
1980 (vyd. 1982), s. 1.
 tisk
 partitura a hlas, OBSAZENÍ: T solo, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č. / n., TEXTOVÝ INCIPIT: *Má láska padnu na kolena chci přijímat tvé tělo / O Liebe meine Liebe ich knie vor dir nieder und will empfangen deinen Körper*
 vlastním nákladem
 svorky, 6+2fol., 9, 8 notových resp. 3, 2 notové (hlas T solo) p., VLASTNÍ
 ČÍSLOVÁNÍ: 2–8 (4–10) resp. 3, 335 × 250
 POZNÁMKA: 5 ks; na str. 1 německý titulní list: „Luboš Fišer / Meine Liebe / Fragmente für höhere Männer- oder Frauenstimme / und Klavier / nach Worten von Vladimír Šefl / Deutsche Nachdichtung zur gegebenen Musik / von / Adolf Langer“
- 281 Fišer Luboš
Zapomenuté písně / pro mezzosoprán, altovou flétnu, violu
a klavír na texty lidových písní Romů
jednovětá kompozice
1981, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Mz, Fl alto, Vla, Pf, durata: cca 8'
 JAZYK: rom., TEXTOVÝ INCIPIT: *Soven čháve Roven čháve Saske mange trasta*
 volné listy, 8fol., 12, 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–9 (5–13), 380 × 280,
 24 osnov
 POZNÁMKA: dva titulní listy – vnější dvojlist zřejmě přenesen ze staršího
 pramene, patrně náčrtu; rozdíl pouze v čárce u slova „mezzosoprán“ (vnější
 dvojlist „mezzosopran“)
- 282 Fišer Luboš
Zapomenuté písně / pro mezzosopran, altovou flétnu, violu
a klavír na texty lidové poesie Romů
jednovětá kompozice
1986, s. 1.
 kopie opisu
 partitura, OBSAZENÍ: Mz, Fl alto, Vla, Pf, durata: cca 9'
 JAZYK: rom., TEXTOVÝ INCIPIT: *Soven čháve Roven čháve Saske mange trasta*
 bílá papírová, lepicí páska, svorky, bílá nit, 5fol., 9 notových p., VLASTNÍ
 ČÍSLOVÁNÍ: 3–11 (1–9), 370 × 275, 22 osnov
 POZNÁMKA: 2 ks; na obálce jednoho exempláře autografní titul „Zapomenuté

písně“ černou fixou; na druhém tamtéž černým perem autografní titulek: „Luboš Fišer / Zapomenuté písně / pro mezzosopran, altovou flétnu, violu / a klavír / na texty lidové poesie Romů / 1986 / Partitura“; na rubu této obálky durata; pramen postdatován

283 [Fišer Luboš]

[Zapomenuté písně / pro mezzosopran, altovou flétnu, violu a klavír na texty lidové poezie Romů]

jednovětá kompozice

[1981], s. 1.

kopie opisu

hlasý Mz, Fl alto, Vla, OBSAZENÍ: viz č. 281, durata: neuvedena

lepící páska, 2fol. (Fl. alto) resp. 3fol., 2 notové (Fl alto) resp. 4 notové p.,

VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–3 (Fl alto) resp. 2–5, 345 × 255, 10 osnov

POZNÁMKA: 2× Mz, 2× Fl alto, 2× Vla; zřejmě nepoužité hlasy psány stejnou rukou jako č. 282

284 Fišer Luboš

Oh cara, addio / Aria per soprano solo e quartetto d'archi

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Sarccone Michele]

1987, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: S solo, 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 8'

JAZYK: it., TEXTOVÝ INCIPIT: *Resta oh cara acerba morte*

volné listy, 6fol., 9, 7 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–7 (3–9), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: na titulním listu nahoře tužkou připsal „partit.+ hlasy / T. – 18. II. 87 / soukromé“ – zřejmě termín opisovače; skladba tedy vznikla před tímto datem; v hlasu Vla před orientačním č. 9 též tón d – zřejmě chyba, jak svědčí korektury v č. 286

285 [Fišer Luboš]

[Oh cara, addio / Aria per soprano solo e quartetto d'archi]

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Sarccone Michele]

[1987], s. 1.

autograf, tužka, modré pero

hlas S solo, OBSAZENÍ: viz č. 284, durata: neuvedena

JAZYK: it., TEXTOVÝ INCIPIT: *Resta oh cara acerba morte*

volné listy, 2fol., 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 245, 16 osnov

POZNÁMKA: bez pauz a orientačních č., ale v úplnosti

- 286 Fišer Luboš
Oh cara, addio / Aria per soprano solo e quartetto [sic] d'archi
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Sarcone Michele]
1987, s. 1.
 kopie opisu
 partitura, OBSAZENÍ: S solo, 2 Vl, Vla, Vlc, durata: cca 8'
 JAZYK: it., TEXTOVÝ INCIPIT: *Resta oh cara acerba morte*
 svorky, 6fol., 10, 8 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–10, 380 × 275 resp. 265, 24 osnov
 POZNÁMKA: 5 ks; ve větším exempláři autografní korektury tužkou, které svědčí o úmyslu rozšířit skladbu o úseky s Pf – viz Sbohem, láska, č. 244
- 287 Fišer Luboš
Oh cara, addio
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Sarcone Michele]
[1987], s. 1.
 opis, černé pero
 hlasy Vla, Vlc, OBSAZENÍ: viz č. 284, durata: neuvedena
 lepicí páska, 3+3fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–5, 340 × 260, 10 osnov
- 288 [Fišer Luboš]
[A pravila Rut / Wa-tomer Rut / Canto e piano]
jednovětá kompozice
[1996], s. 1.
 skica, tužka
 OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Kamkoliv půjdeš půjdu i já*
 volné listy, 1fol., 2 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
- 289 Fišer Luboš
A pravila Rut / Wa-tomer Rut / Canto e piano
jednovětá kompozice
1996, s. 1.
 autografní čistopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: Mz, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č., hebr., TEXTOVÝ INCIPIT: *Kamkoliv půjdeš půjdu i já*
 volné listy, 4fol., 5, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov
 DEDIKACE: Prof. Brigitě Šulcové
 POZNÁMKA: na str. 8 nahoře připsáno Fišerovo telefonní číslo „76 32 03“

- 290 Fišer Luboš
A pravila Rut / Wa-tomer Rut / Canto e piano
jednovětá kompozice
[1996], s. 1.
kopie opisu
partitura, OBSAZENÍ: Mz, Pf, durata: neuvedena
JAZYK: č., hebr., TEXTOVÝ INCIPIT: *Kamkoliv půjdeš půjdu i já*
volné listy, 5fol., 5, 4 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–4 (2–5), 335 × 260, 12
osnov
DEDIKACE: Prof. Brigitě Šulcové
POZNÁMKA: 2 ks
- 291 [Fišer Luboš]
[píseň]
[I. Jdu zpívat svou serenádu]
AUTOR TEXTU: neznám
[50. léta], s. 1.
autograf, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Bt, Pf, durata: neuvedena
JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Jdu zpívat svou serenádu*
volné listy, 3fol., 5, 3 notové p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov
POZNÁMKA: obsahuje vložený list A4 popsaný modrým perem, z kterého
vyplývá, že notový text je jen první částí zamýšleného cyklu; na tomto listu
vypsán zpěvní text k dalším částem
- 292 Poledne Ivan [Fišer Luboš]
Cesta do domova / Písně s prův. klavíru
1. Moderato, 2. Allegro, 3. Andante
[50. léta], s. 1.
autograf, tužka
partitura, OBSAZENÍ: Canto (a–es²), Pf, durata: neuvedena
volné listy, 4fol., 6, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 335 × 260, 14
osnov
POZNÁMKA: bez textu

- 293 [Fišer Luboš]
[Krásný básník nikdy neumírá]
 AUTOR TEXTU: Branislav František
 1954, s. 1.
 DATACE: 4. III. 1954
 autografní čistopis, modré pero
 partitura, OBSAZENÍ: Zpěv, Pf, durata: neuvedena
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Krásný básník nikdy neumírá*
 volné listy, 1fol., 1 notová p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 355 × 250, 12 osnov
 POZNÁMKA: modrou propiskou připsáno písmeno I; juvenilie? součást cyklu?
- 294 Fišer Luboš
Ronsard
 AUTOR TEXTU: [Ronsard Pierre de]
 1978, s. 1.
 konvolut skic, tužka, modrá propiska, strojopis
 OBSAZENÍ: B, Fl, Pf, durata: cca 12'
 JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *Ó kéž by básník hoře láskou*
 volné listy, 18fol., 25, 21 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 340 × 260, 12
 resp. 20 osnov resp. A4
 POZNÁMKA: konvolut nadepsán modrou propiskou „Vážený pan / Karel Berman“; vložen list A4 se strojopisem rozvrhu skladby s autografními poznámkami modrou propiskou; mělo být celkem 33 krátkých částí nebo oddílů – zda realizováno, není jasné; vyskytují se též tituly „Chansons pour Ronsard“ a „Lásky a sonety“; skladba-pásmo z konvolutu zřejmě nejde rekonstruovat

11. melodram

- 295 [Fišer Luboš]
[Žádost o popravu / skladba pro čtyři recitátory, flétnu, vibrafon, celestu a cembalo]
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: [Podaný Josef]
[1968], s. 1.
 autografní náčrt, tužka, modrá propiska
 partitura, OBSAZENÍ: 4 Rec, Fl, Vibr, Cel, Cemb, durata: neuvedena
 volné listy, 8fol., 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 350 × 250, 12
 osnov
 POZNÁMKA: bez titulního listu a bez textu
- 296 Fišer Luboš
Žádost o popravu / skladba pro čtyři recitátory, flétnu, vibrafon, celestu a cembalo
jednovětá kompozice
 AUTOR TEXTU: Podaný Josef
1968, s. 1.
 autografní čistopis, černé pero, strojopis, tužka
 partitura, OBSAZENÍ: 4 Rec, Fl, Vibr, Cel, Cemb, durata: neuvedena
 JAZYK: č. / n., TEXTOVÝ INCIPIT: *Vážený státě, podávám tuto poníženou supliku / Geehrter Staat, ich reiche diese untertänige Suplik*
 volné listy, 9fol., 18, 16 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–16 (3–18), 310 × 430
 POZNÁMKA: titulní list česko-německý („Gesuch um Hinrichtung / Die Komposition für vier Sprecher, Flöte. Vibrafon, Celeste und Cembalo“);
 zpěvní text zapsán strojopisně; německojazyčná vrstva tužkou je skicou
 druhé verze, pořízené údajně na přelomu 70. a 80. let – snad pro interprety
 Istanu; nové obsazení počítá se čtyřmi hráči na bicí a violou d’amore
- 297 Fišer Luboš
Istanu / für Sprecher und Schlagzeug (4 Spieler) nach dem [sic] alten chetitische Texte [sic]
jednovětá kompozice
1978, s. 1.
 autografní náčrt, tužka, modré a černé pero (drobné poznámky)
 partitura, OBSAZENÍ: Rec, Batt I–IV: I. Timp (1) – Tom-tom – Gong, II. Timp (1) – Tom-tom – Gong, III. Timp (1) – Tom-tom – Gong, IV. Camp (3) – Tam-tam – Grcs, durata: cca 6’
 JAZYK: chetitština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Istanue ishami handanza hannesnas ishas*

volné listy, 10fol., 17, 14 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 380 × 280, 24 osnov

DEDIKACE: E. Woska und W. Hiller gewidmet

POZNÁMKA: náčrt první verze skladby bez flétny; pozdější vstupy naznačují („flétna+zpěv“ na str. 13), že se autor k náčrtu vrátil před přípravou druhé verze; poznámky k notaci již německojazyčné stejně jako výčet obsazení na str. 7; str. 3–6 jsou vloženy dvojlist stejného rozměru s dodatečným náčrtem rozšiřujícím skladbu (verze bez flétny tedy tvoří úseky 5–10, 14–16 a 18–21 verze druhé); vložen též lístek o rozměrech 140 × 210, na němž autografně modrou propiskou německý překlad úvodních slov první verze

298 Fišer Luboš

Istanu / für Sprecher und Schlagzeug (4 Spieler) nach den alten chetitischen Texten

jednovětá kompozice

1978, s. 1.

kopie autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: Rec, Batt I–IV: I. Timp (1) – Tom-tom – Gong, II. Timp (1) – Tom-tom – Gong, III. Timp (1) – Tom-tom – Gong, IV. Camp (3) – Tam-tam – Grcs, durata: cca 6'

JAZYK: chetitština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Istanue ishami handanza hannesnas ishas* svorky, 12fol., 12, 10 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, A4

DEDIKACE: Elisabeth Woska und Wilfried Hiller gewidmet

POZNÁMKA: první verze; na titulním listu připsáno tužkou nahoře: „Weiner“; dále poznámky tužkou upřesňující vztah s druhou verzí – snad podklad pro vypracování nového čistopisu; v kopii patrná vrstva německého překladu připsaná k chetitskému textu; rkp. německojazyčný; kopie opatřena svorkami, které spojují vždy dva listy potištěné po jedné straně

299 Fišer Luboš

Istanu / für Sprecherin, Flöte (alto) und Schlagzeug (4 Spieler) nach den alten chetitischen Texten

jednovětá kompozice

1978–9, s. 1.

kopie autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: Rec, Fl alto G, Batt I–IV: I. Timp (1) – Tom-tom – Gong, II. Timp (1) – Tom-tom – Gong, III. Timp (1) – Tom-tom – Gong, IV. Camp (3) – Tam-tam – Grcs, durata: neuvedena

JAZYK: chetitština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Istanue ishami Zikpat hannattari*

lepicí páska, svorky, 9fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 420 × 300 resp. 410 × 290, 24 osnov

DEDIKACE: Elisabeth Woska und Wilfried Hiller gewidmet

POZNÁMKA: 4 ks; čistopis druhé verze skladby – německojazyčný; jeden exemplář s cizími vstupy tužkou; větší exemplář je jiný typ kopie, na níž na titulním listu vpravo nahoře modrou propiskou „10×“

300 Fišer Luboš

**Istanu / für Sprecherin, Flöte (Alto) und Schlagzeug (4 Spieler)
nach den alten chetitischen Texten**

jednovětá kompozice

1988, s. 1.

kopie autografního čistopisu

partitura, OBSAZENÍ: Rec, Fl alto G, Batt I–IV: I. Timp (1) – Tom-tom – Gong, II. Timp (1) – Tom-tom – Gong, III. Timp (1) – Tom-tom – Gong, IV. Camp (3) – Tam-tam – Grcs, durata: cca 10'

JAZYK: chetitština, TEXTOVÝ INCIPIT: *Istanue ishami Zikpat hannattari*

lepící páska, svorky, 9fol., 17, 15 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 3–17, 410 × 290, 24 osnov

DEDIKACE: Elisabeth Woska und Wilfried Hiller gewidmet

POZNÁMKA: až na několik drobných korektur červeným perem a tužkou pramen shodný s č. 299; původní datace vyškrábána a černým perem dopsána nová (rok pořízení nahrávky v ČsRo); taktéž dopsána durata

301 [Fišer Luboš]

Istanu

jednovětá kompozice

[1978], s. 1.

konvolut textů, strojopis, modrá a červená propiska, tužka, tisk volné listy, 10fol., 11 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, převážně A4

POZNÁMKA: 1) posudek – doporučení k provedení na TNT 1990 (1 list),

2) překlad textu první verze do č. a částečně n. (2 listy autografu), 3)

č. překlad (1 list autografu) vypsáný 4) z tisku, kde podtržen tužkou (2 listy vytržené z knihy), 5) překlad téhož do n. (1 list cizí rukou), 6) lístek z ČHF

s dokladem o vrácení kopie rkp., 7) strojopis originálního textu s autografními poznámkami (2 listy)

302 Fišer Luboš

**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Pilka Jiří

1982, s. 1.

autografní čistopis, tužka

partitura, OBSAZENÍ: Rec, 2 Vl, Vla, Vlc, Pf, durata: 13'

JAZYK: č., TEXTOVÝ INCIPIT: *V podstatě věřím, že hudba je způsob překonání samoty člověka.*

volné listy, 10fol., 15, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–12 (5–16), 380 × 280, 24 osnov

POZNÁMKA: dva titulní listy, na vnějším jen jméno skladatele, titul „Oslovení hudby“ a datace; na vnitřním titulním listu (str. 3) nahoře tužkou: „opis partit. / opět bez textu / a vynechat místo“ – zřejmě poznámky pro vytvoření nynějšího č. 303

303 Fišer Luboš

Die Ansage der Musik / für Sprecherin, streichquartett [sic] und Klavier

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: [Pilka Jiří]

1982, s. 1.

opis partitury, černé pero

partitura, OBSAZENÍ: Rec, 2 Vl, Vla, Vlc, Pf, durata: 17'

volné listy, 10fol., 14, 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: nahoře 3–14, dole nově 1–12 (7–18), 340 × 255, 22 osnov

POZNÁMKA: autografní titulní list, za ním vložen prázdný dvojlist; notové strany vedle dvojí paginace označeny tužkou písmeny C–F a I–P; recitační text neuveden; korektury škrábáním; vnitřek rkp. předloha pro č. 304; viz též č. 305

304 Fišer Luboš

Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic] a klavír na text Jiřího Pilky

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Pilka Jiří

1982, s. 1.

kopie opisu

partitura, OBSAZENÍ: Rec, 2 Vl, Vla, Pf, durata: neuvedena

lepící páska, vždy 6fol. resp. 5 fol. (fragment), 12 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: nahoře 3–14, dole 2–12 (4–14), 340 × 220

POZNÁMKA: 11 ks s obálkou + 2 ks bez obálky + fragment (nstr. 3–12);

5 titulních listů česky, 6 německy jako u č. 306; partitury jsou kopií č. 303

305 Fišer Luboš

**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky, opus**

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Pilka Jiří

1982, s. 1.

opis, černé pero, růžový fix (orientace)

hlasy VI I II, Vla, Vlc, Pf, OBSAZENÍ: Rec, 2 VI, Vla, Vlc, Pf, durata: 17'

volné listy, 4×4fol. (VI I II, Vla, Vlc) + 6fol. (Pf) + obálka, 7, 6 notových (VI I II, Vla, Vlc) resp. 10, 9 notových p. (Pf) + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7 resp. 2–10, 340 × 255, 22 osnov (obálka) resp. 340 × 260, 10 osnov resp. 14 osnov (Pf)

POZNÁMKA: soubor hlasů (předloha pro č. 306 a 308–312) s jednotlivými titulními listy v obálce s celkovým titulním listem; obálka původně patřila k č. 303, jak vyplývá z označení A–B tužkou na prvním listu; vyjmutý opis partitury se rozhodl Fišer germanizovat pořízením nového titulního listu (viz č. 303); pokračování R–T na prvním hlasu (Pf) je přepsáno na průběžnou paginaci tužkou (1–30); původní durata (zřejmě 13') vyškrobána a přepsána; prázdná místa určená pro vyplnění recitačním textem označena v hlasech tužkovým přípisem „Recit.“

306 Fišer Luboš

**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**

jednovětá kompozice

AUTOR TEXTU: Pilka Jiří

1982, s. 1.

kopie opisu

hlasy VI I II, Vla, Vlc, Pf, OBSAZENÍ: Rec, 2 VI, Vla, Vlc, Pf, durata: neuvedena
lepicí páska, vždy 4×5fol. (VI I II, Vla, Vlc) + 6fol. (Pf), vždy 7, 6 notových (VI I II, Vla, Vlc) resp. 10, 9 notových p. (Pf), VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 2–7 resp. 2–10, 340 × 215, 10 osnov resp. 14 osnov (Pf)

POZNÁMKA: 4 komplety s českým tištěným titulním listem, 8 kompletů s německým tištěným titulním listem („Luboš Fišer / Die Anrede der Musik / Komposition für Sprecherin, Streichquartett und Klavier / Text Jiří Pilka / Partitura / 1982“), z toho jeden s chybou („Anrede der Muzik“); jeden neúplný soubor (jen hlas VI I) s českým tištěným titulním listem; titulní listy jednotlivých hlasů vždy české; hlasy čisté, vazby rozpadlé; v souborech převažuje řazení partů Vla VI I II Vlc Pf proti klasickému VI I II Vla Vlc Pf; hlasy jsou kopií č. 305

- 307 Fišer Luboš
**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**
volné listy
POZNÁMKA: 11 ks samostatných českých tištěných titulních listů, použitých ve
čtyřech případech u č. 306
- 308 Fišer Luboš
**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**
kopie hlasu VI I z č. 305
slepeno, celkem 31fol., 340 × 220
POZNÁMKA: 6 kopií; patrně původně kompletováno do souborů v č. 306,
kompletování přerušeno
- 309 Fišer Luboš
**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**
kopie hlasu VI II z č. 305
slepeno, celkem 37fol., 340 × 220
POZNÁMKA: 7 kopií, viz č. 308
- 310 Fišer Luboš
**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**
kopie hlasu VIa z č. 305
slepeno, celkem 31fol., 340 × 220
POZNÁMKA: 6 kopií, viz č. 308
- 311 Fišer Luboš
**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky, opus**
kopie hlasu VIc z č. 305
slepeno, celkem 70fol., 340 × 220
POZNÁMKA: 14 kopií, viz č. 308

312 Fišer Luboš

**Oslovení hudby / Skladba pro recitátora, smyčcový kvartet [sic]
a klavír na text Jiřího Pilky**

kopie hlasu Pf z č. 305

slepeno, celkem 78fol., 340 × 215

POZNÁMKA: 13 kopií, viz č. 308

12. varia

- 313 [Fišer Luboš]
[neznámá skladba]
I. Lento – Allegro gioioso [sic], II. Piu [sic] andante, III. Prestissimo
[50. léta], s. l.
autografní náčrt, tužka
souvislá skica ve 2 osnovách, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 9 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, Orbis 10 (str. 1–4)
resp. Orbis 12
POZNÁMKA: fragmenty – věty nejsou celé; podle instrumentačních přípisů
usuzujeme, že mělo jít o skladbu pro smyčcové kvarteto nebo smyčcový
orchestr; na str. 5 drobná korektura modrým perem
- 314 [Fišer Luboš]
[rané skici ve dvou osnovách]
II. Allegro marcatissimo, IV. Andante quasi dechovka, V.
[50. léta], s. l.
skica, tužka
OBSAZENÍ: [Pf], durata: neuvedena
volné listy, 3fol., 6, 5 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 330 × 260, 14
resp. 12 osnov
POZNÁMKA: na str. 6 tužkou „1. Hudba pro orchestr / 2. Troje variace / 3.“
- 315a Fišer Luboš
Poznámky
Od září 1956
autografně nadepsaná složka
obálka
310 × 230
POZNÁMKA: k obsahu viz č. 315b–d

315b Fišer Luboš

Kontrapunkt / Domácí úkoly

fugy I.–IV., cvičení 1.–35., 38.–40, cvičení číslována též po týdnech I.–XIII. (=1.–34., 16. IX. 1954–13. XII. 1954) a dále XIV. (=35., 13. XII. 1955) a III.–V. (=38.–40., únor 1954)

1954–1955, s. 1.

DATE: viz výše

autograf, noty tužkou, dále modré pero, zelená, červená a modrá pastelka a modrá propiska; tmavě červená a fialová pastelka [Emil Hlobil]

zapsáno v klavírní sazbě – ve dvou osnovách

volné listy, 24fol. + obálka, 48 notových p. + obálka, VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–30 (5–34, cvičení 1.–34.), 355 × 250, 12 osnov resp. Orbis 12

POZNÁMKA: zelená obálka nadepsána modrým perem „Luboš Fišer / IV. Ročník / Kompos. / Kontrapunkt. / Domácí úkoly.“; součást č. 315a

315c [Fišer Luboš]

[varia]

skici a náčrty

volné listy, 37 rukopisných a strojopisných listů a lístků, různé rozměry

POZNÁMKA: převážně užitá hudba; vloženy dva exempláře otisků Fišerových politicky angažovaných písní (Links um, rechts um! a Měj život rád); součást č. 315a

315d Fišer Luboš

Operistické a hudebně dramatické prvky v současné opeře

1960, s. 1.

autograf, strojopis, černé pero, tužka

svorky resp. volné listy, 24 fol. + obálka, 32 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: 1–8 (strojopis práce), 1–6, 6–7, 1–6 (náčrty), A4

POZNÁMKA: strojopis Fišerovy diplomové práce a dva její náčrty černým perem; růžová obálka nadepsána tužkou „Diplomní práce“; vložen list se zadáním diplomního úkolu: „a) Symfonie / b) ‚Lancelott‘, půlvečerní opera / c) Prvky operní a hudebně dramatické v soudobé opeře“, podepsáni Emil Hlobil a Karel Janeček, vedoucím práce Emil Hlobil, oponenty Pavel Bořkovec a Josef Stanislav; další list obsahuje zápis o udělení děkanské důtky z 3. 6. 1957 za „hrubé porušení kázně a poškození státního majetku“; součást č. 315a

- 316 [Fišer Luboš]
[neidentifikovaný varhanní part]
č. 14 a 15
[60. léta], s. 1.
autograf, černé pero
hlas Org solo, OBSAZENÍ: neuvedeno, durata: neuvedena
volné listy, 6fol., 7, 6 notových p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, 335 × 260, 12
osnov
POZNÁMKA: tužkou poznámky k registraci
- 317 [Fišer Luboš]
[plány, skici a koncepty ze 60. až 70. let]
tužka, červená pastelka
volné listy, 29fol., 48 p., VLASTNÍ ČÍSLOVÁNÍ: žádné, různé rozměry
POZNÁMKA: uměle sestavený konvolut obsahuje plány a koncepty od vypsání
„modelů“ pro skladbu Riff po koncept skladby Labyrint
- 318 [Fišer Luboš]
[fragmenty, náčrty, torza, skici]
volné listy, 84fol., 126 p., různé rozměry
POZNÁMKA: uměle sestavený konvolut zbylých skic a fragmentů na jednom až
dvou listech